

STORTINGET

Dokument 15:19

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 2701-2850
30.06–22.08.2021**

Innhold

2701. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. status for rv. 15 Strynefjellet, besvart av samferdselsminister.....	11
2702. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. psykisk helsevern på Sykehuset i Telemark, besvart av helse- og omsorgsminister	11
2703. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. Forestia og renseanlegg, besvart av næringsminister	12
2704. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. norske batteriproducenter ikke skal bli pålagt en ekstra toll, besvart av utenriksminister	14
2705. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. dialogen med ESA om verdsettelsesrabatt i formuesbeskatningen for norskeide hoteller og overnattingssteder, besvart av finansminister	15
2706. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. årsverk var det ved hhv. Lørenskog, Nittedal, Nes og Aurskog-Høland lensmannskontor i 2020, besvart av justis- og beredskapsminister	16
2707. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. lovlige ordninger med formålsrettede tildelinger til geografiske distrikter og unge fiskere som trenger kvoter og konsesjoner, besvart av fiskeri- og sjømatminister	17
2708. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. samlokalisering av nødmeldesentralene i Trøndelag, besvart av justis- og beredskapsminister	18
2709. Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. arbeidsplasser fra Mantena sentraliseres til Oslo, besvart av næringsminister	19
2710. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. nytt drivstoffanlegg på Røst, besvart av justis- og beredskapsminister.....	19
2711. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. drift av flyruten Oslo-Florø, besvart av samferdselsminister	20
2712. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. norsk pengespill-lovgivning, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	21
2713. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Pasientreiser, besvart av helse- og omsorgsminister	22
2714. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. samlingane på Brandal, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	24
2715. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. spionasje på norske toppolitikere, besvart av forsvarsminister	25
2716. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. at alle som var ledig i 2020 og hadde krav på ferie med dagpenger eller feriepenger basert på dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister	26
2717. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. bjørn som har tatt sau i beiteprioritert område i Snåsa, besvart av klima- og miljøminister	27
2718. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. mottak av kvoteflyktninger, besvart av justis- og beredskapsminister.....	28
2719. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. oppmaling av god konsumfisk til fiskemel og olje til fiskefôr, besvart av fiskeri- og sjømatminister	29
2720. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. fødekviner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	30
2721. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. statlige midler til kulturbygg, museer og festivaler, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	31
2722. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. dagens unødvendig strenge skiltregler, besvart av samferdselsminister.....	33
2723. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. steinras i tre tunnelar, besvart av samferdselsminister.....	34
2724. Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. å legge ned Elsfjord skole, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	36
2725. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. gaveforsterkningsordningen, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	37
2726. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. ISILs brutale angrep mot jesidi-befolkningen som folkemord, besvart av utenriksminister	38
2727. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Sjunkehatten folkehøgskole, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	38
2728. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. at bussene må stå stille når passasjerer benytter seg av toalettet, besvart av samferdselsminister	39
2729. Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. driftskonsesjonen til Nordic Mining, besvart av næringsminister.....	40

2730. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. avslag på søknad om midler til kartlegging og opprydding av marint søppel rundt Randsfjorden og Mjøsa, innsendt av Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter fra 20.01.21, besvart av klima- og miljøminister	41
2731. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. særskilt skilting knyttet til skolestart i Innlandet, besvart av samferdselsminister.....	41
2732. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. presisjonsavl, besvart av landbruks- og matminister	42
2733. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. uthavnene langs kysten, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	44
2734. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. felt på norsk sokkel som er elektrifisert med strøm fra land, besvart av olje- og energiminister	45
2735. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. politiet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	46
2736. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. tiltak på kort og lengre sikt for å sørge for at alle barn og unge tilknyttet Sørlandet sykehus får nødvendig oppfølging for spiseforstyrrelser og andre psykiske lidelser, besvart av helse- og omsorgsminister	46
2737. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. å forby svarte plastsekker for å kaste avfall, besvart av klima- og miljøminister	48
2738. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. Mjøsa, besvart av klima- og miljøminister.....	48
2739. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. sjøfolk ansatt i bemanningsbyrå, besvart av næringsminister.....	49
2740. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. riksveg 36 mellom Porsgrunn og Skien, besvart av samferdselsminister.....	50
2741. Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. delegering av legers oppgaver til medhjelpere, besvart av helse- og omsorgsminister	51
2742. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. statsstøtte til ekstreme og hatefulle holdninger i muslimske trossamfunn, besvart av barne- og familieminister	52
2743. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. verktøy som gjør at det kan handles overfor de som har uakseptabel adferd, besvart av helse- og omsorgsminister.....	53
2744. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. formuesskatten, besvart av finansminister	55
2745. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. trinnskatten, besvart av finansminister.....	55
2746. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. bjørn i Roktdalen og Skjækra i Snåsa, besvart av klima- og miljøminister	56
2747. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. utbetalinger fra Nav til personer som forsøker å unndra seg straff, besvart av justis- og beredskapsminister.....	57
2748. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. privatskoler, besvart av kunnskaps- og integreringsminister..	58
2749. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. søknader om utviklingstillatelser, besvart av fiskeri- og sjømatminister	59
2750. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. penger til rehabiliteringen av middelalderkirkene, besvart av barne- og familieminister	60
2751. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Mausundvær feltstasjon, besvart av klima- og miljøminister	61
2752. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. bemanning i politiet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	62
2753. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. bemanning i politiet, besvart av justis- og beredskapsminister..	62
2754. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. overlevelse om man får hjertestans ved sykehuset på Kalnes, besvart av helse- og omsorgsminister	63
2755. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. jordmordkrisen på Sykehuset i Østfold, besvart av helse- og omsorgsminister	64
2756. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. bro mellom Moss og Jeløy, besvart av justis- og beredskapsminister.....	65
2757. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. kompensasjon til EØS borgere, besvart av arbeids- og sosialminister.....	66
2758. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. valgkort og eldre, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	67

2759. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. hyttebygging i Gjevlivassdalen i Oppdal, besvart av klima- og miljøminister	68
2760. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. tilskott til fergeavløsning for å bygge Sunn-fast, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	68
2761. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. omdisponering av UP-mannskap vs trafikksikkerhetsarbeid, besvart av justis- og beredskapsminister	69
2762. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. omgjering av settestatsforvalteren sitt vedtak om eit steinknuseverk hos Tysnes Maskin A/S, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	70
2763. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. nasjonale beredskapskapasiteten innenfor avfallsbransjen, besvart av klima- og miljøminister.....	71
2764. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. Varig tilrettelagt arbeid (VTA), besvart av arbeids- og sosialminister.....	72
2765. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. tilsagn om bistandsmidler regjeringen anser Norge for å være politisk bundet av, besvart av utenriksminister.....	73
2766. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. endringer og utvikling av politikontaktordningen, besvart av justis- og beredskapsminister	85
2767. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. arbeidssted utenfor ordinært kontorsted, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	85
2768. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. problematisk bruk av rusmidler, besvart av helse- og omsorgsminister.....	86
2769. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. barselavdelinger, besvart av helse- og omsorgsminister	86
2770. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. ultralyd, besvart av helse- og omsorgsminister.....	87
2771. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. avskrivninger i norsk industri, besvart av næringsminister.....	88
2772. Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. Torås Fort i Hvasser kommune, besvart av klima- og miljøminister	89
2773. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. nektet å drive næringsutvikling på sin egen gård, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	90
2774. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. invitere Greta Thunberg til Norge, besvart av statsminister.....	91
2775. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. forutsigbare regler for krav til slokkevann, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	92
2776. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. praksisplasser og turnusplasser for helseutdanninger som medisin og sjukepleie, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	92
2777. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. utenlandske studenter, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	93
2778. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. Studentsamskipnadene og nettleie, besvart av olje- og energiminister	93
2779. Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. laksetrappet i Vefsnavassdraget, besvart av klima- og miljøminister	94
2780. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. sykehusvalg for ruspasienter, besvart av helse- og omsorgsminister.....	95
2781. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. "samrøret" mellom politiet og den narkotikapolitiske organisasjonen Norsk Narkotikapolitiforening, besvart av justis- og beredskapsminister	96
2782. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. brudd på konsesjonsvilkårene Telia, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	97
2783. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. ventetid for å få time hos gynekolog, besvart av helse- og omsorgsminister	98
2784. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. åpningstider politistasjoner/lensmannskontor i Telemark, besvart av justis- og beredskapsminister.....	99
2785. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. friluftslivsfag i vgs, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	100
2786. Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. en endelig avklaring av forholdet mellom folketrygdlovens bestemmelser og trygdeforordning 883/2004, besvart av arbeids- og sosialminister.....	100

2787. Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. anskaffelser av konsulenttenester i Direktoratet for e-helse, besvart av helse- og omsorgsminister	101
2788. Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. Mjøsbrua, besvart av samferdselsminister	102
2789. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. skjermte uføre fosterhjemforeldre fra avkortning av uføretrygden, besvart av arbeids- og sosialminister.....	103
2790. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. forliket mellom staten og Akademiet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	104
2791. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. sikre elva Bjøråa og Ringavatnet forurensning, besvart av næringsminister.....	105
2792. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. lav bemanning og for høy arbeidsbelastning i helsevesenet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	106
2793. Fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, vedr. effekten på inntektsulikhet målt ved GINI av Arbeiderpartiets alternative skatteopplegg for 2021, besvart av finansminister	106
2794. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. MUF-erne, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	107
2795. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. ferjefri kryssing av Romsdalsfjorden, besvart av samferdselsminister.....	108
2796. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. kostnaden for investering i ny vannforsyning, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	109
2797. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. oversikt over støtte fra Norsk kulturfond, besvart av kultur- og likestillingsminister	110
2798. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. Sykepleiere ved Sykehus Innlandet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	111
2799. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. samlede kostnadene i utbetalt kapitaltilskudd til private barnehager i 2020, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	112
2800. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. Findings festival, besvart av helse- og omsorgsminister .	113
2801. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. regelverk og rutiner for registrering av amerikanske biler, besvart av samferdselsminister	114
2802. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. automatisk godkjenne kjøretøy som er registrert i Nord-Amerika, Japan og Sør-Korea i Norge, besvart av samferdselsminister.....	115
2803. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. problemstillinger i førstelinje og internt i Nav, besvart av arbeids- og sosialminister.....	116
2804. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. skattekutt, besvart av finansminister	117
2805. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. skattekuttene Finansdepartementet oppga som svar på mitt skriftlige spørsmål nr. 2150, besvart av finansminister.....	117
2806. Fra stortingsrepresentant Peter Frølich, vedr. antall ansatte (eksl. PST) i politi- og lensmannsetaten i Norge, besvart av justis- og beredskapsminister	118
2807. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. hvorfor vedtak om fullfinansiering av barnevernsreformen ikke er fulgt opp, besvart av barne- og familieminister	118
2808. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. stans i matimporten, besvart av landbruks- og matminister	120
2809. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. ferge mellom Valestrand og Breistein, besvart av samferdselsminister.....	121
2810. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. exit-programmet og umiddelbare tiltak for å avverge og bekjempe gjengkriminalitet, besvart av justis- og beredskapsminister	121
2811. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. stimuleringsordningen kultur, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	122
2812. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. anbuds konkurranse, besvart av olje- og energiminister	123
2813. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. korona-ambulansen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	124
2814. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. riktig tidspunkt for når foreldelsesfrister begynner å løpe, besvart av justis- og beredskapsminister	125
2815. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. bonusutbetaling til politileiarar, besvart av justis- og beredskapsminister.....	126
2816. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. nærpoltireformen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	126

2817. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. nye lokaler til Mattilsynet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	127
2818. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. nytt regjeringskvartal, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	128
2819. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. pensjonister med pensjon som er lavere enn EUs fattigdomsgrense, besvart av arbeids- og sosialminister.....	129
2820. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. nytt regjeringskvartal, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	131
2821. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. overføringer til egne bankkontoer og kontoer i e-pengeforetak i utlandet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	132
2822. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. afghanere på flukt, besvart av justis- og beredskapsminister..	133
2823. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. søknader om asyl for mennesker fra Afghanistan, besvart av justis- og beredskapsminister	134
2824. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. reisefradraget, besvart av finansminister.....	135
2825. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. bioteknologiloven § 2-15 fjerde ledd partnerdonasjon av egg, besvart av helse- og omsorgsminister.....	135
2826. Fra stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein, vedr. elektronisk pust- og bevegelsessensor i celler ved politiarrestene og fengslene, besvart av justis- og beredskapsminister	136
2827. Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. bompengeregjeld, besvart av samferdselsminister.....	137
2828. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. Private Barnehagers Landsforbund (PBL), besvart av kunnskaps- og integreringsminister	137
2829. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. studentboliger, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	138
2830. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. midlertidige endringene i permitterings- og dagpengeregelverket, besvart av arbeids- og sosialminister.....	139
2831. Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. deponi i Brevik, besvart av klima- og miljøminister.....	140
2832. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. norske borgere i Afghanistan som tidligere har fått beskyttelse i Norge, besvart av utenriksminister.....	141
2833. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. MIKI-senteret, besvart av arbeids- og sosialminister...	141
2834. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. vgift til staten for kjøp av beredskapskjøretøy, besvart av finansminister	142
2835. Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. utvikling av norsk produksjon av hydrogenbaserte brenselceller (hydrogenmotorer) til maritim og industriell bruk, besvart av olje- og energiminister.....	143
2836. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. leie Haslemoen for å kunne avlaste Terningmoen og Rena leir ved behov, besvart av forsvarsminister.....	145
2837. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. kostnader på bygging av 4-felts motorvei hvor en sammenligner SVVs prosjekter med Nye Veiers prosjekter, besvart av samferdselsminister.....	145
2838. Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. utbygging av Lappland kraftverk i Sulitjelma i Nordland, besvart av olje- og energiminister	147
2839. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. lensmannskontor i Innlandet politidistrikt som har økt eller redusert åpningstid og bemanning sammenligna 2015 med mai 2021, besvart av justis- og beredskapsminister.....	148
2840. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. antall ambulanser som opererer i Oppland, besvart av helse- og omsorgsminister	148
2841. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bompenger, besvart av samferdselsminister	149
2842. Fra stortingsrepresentant Morten Wold, vedr. kartlegging av forskning på forsvarspersonell fra utenlandstjenestek, besvart av forsvarsminister	152
2843. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tekniske standarden på de ulike motorveistrekningene i Norge er bygd med, med hensyn til fart, besvart av samferdselsminister	153
2844. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. kostnaden for auka grensekontroll for Forsvaret, besvart av forsvarsminister	154
2845. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. politireserven, besvart av justis- og beredskapsminister...	154

2846. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. trygg barnehage og skole når statlige smitteverntiltak oppheves, besvart av helse- og omsorgsminister	155
2847. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. tvangsreturnert til Afghanistan fra og med 23. mars 2018, besvart av justis- og beredskapsminister	156
2848. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. beredskapsplan for at heroinavhengige personer, besvart av helse- og omsorgsminister	157
2849. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. anbudsreglene, besvart av olje- og energiminister.....	157
2850. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. lett å drive organisert kriminalitet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	158

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (2701 - 2850) for sesjonen 2020-2021**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

V Venstre

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

Andersen, Karin (SV)	2718, 2731, 2794, 2798, 2822
Arnstad, Marit (Sp)	2717
Aukrust, Åsmund (A)	2778
Bastholm, Une (MDG)	2774, 2781
Bjørke, Nils T. (Sp)	2786, 2787
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	2807
Borch, Sandra (Sp)	2753
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	2742, 2796, 2800, 2832
Fagerås, Mona (SV)	2828
Fasteraune, Bengt (Sp)	2788, 2827
Frølich, Peter (H)	2806
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	2790, 2833
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	2705, 2706, 2782, 2808
Greni, Heidi (Sp)	2728
Grimstad, Carl-Erik (V)	2772
Gulati, Himanshu (FrP)	2712, 2713, 2821
Halleland, Terje (FrP)	2763, 2812
Haltbrekken, Lars (SV)	2737, 2751, 2759, 2791, 2823
Henriksen, Kari (A)	2733
Hjemdal, Silje (FrP)	2714, 2722, 2789, 2829
Hoksrud, Bård (FrP)	2740, 2743, 2801, 2802, 2841, 2843
Huitfeldt, Anniken (A)	2764, 2765
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	2707, 2719, 2771
Johnsen, Tor André (FrP)	2703, 2704, 2817, 2836
Klinge, Jenny (Sp)	2735, 2761, 2815, 2816, 2849
Knutsen, Eigil (A)	2804, 2805
Leirstein, Ulf Isak (Uav)	2826
Leirtrø, Kirsti (A)	2746, 2837
Liadal, Hege Haukeland (A)	2780, 2846
Limi, Hans Andreas (FrP)	2744, 2745, 2775
Listhaug, Sylvi (FrP)	2795
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	2739
Lyngedal, Åsunn (A)	2729, 2835
Moflag, Tuva (A)	2769, 2770
Mossleth, Siv (Sp)	2710, 2711, 2727, 2758, 2785
Moxnes, Bjørnar (R)	2715, 2716, 2734, 2748, 2799, 2803, 2830, 2847
Myhrvold, Ole André (Sp)	2752, 2754
Myrli, Sverre (A)	2701
Mørland, Tellef Inge (A)	2736, 2768
Navarsete, Liv Signe (Sp)	2844, 2845
Njåstad, Helge André (FrP)	2760, 2762, 2809
Nordlund, Willfred (Sp)	2766, 2767, 2818, 2820

Sandtrøen, Nils Kristen (A)	2709
Saudland, Gisle Meininger (FrP)	2813, 2834
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	2702, 2721, 2784, 2797, 2850
Sjåstad, Runar (A)	2838
Skjelstad, André N. (V)	2708
Solberg, Torstein Tvedt (A)	2749, 2750
Soleim, Vetle Wang (H)	2793
Steffensen, Roy (FrP)	2777, 2814
Stordalen, Morten (FrP)	2741
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	2730, 2732, 2776, 2792, 2839, 2840
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	2783
Søttar, Hanne Dyveke (FrP)	2724, 2779
Toppe, Kjersti (Sp)	2720, 2723
Trettebergstuen, Anette (A)	2725, 2738, 2811
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	2824
Vågslid, Lene (A)	2747, 2810
Wiborg, Erlend (FrP)	2756, 2757, 2773, 2819
Wilkinson, Nicholas (SV)	2825, 2848
Wold, Morten (FrP)	2842
Øvstegård, Freddy André (SV)	2726, 2755
Aasland, Terje (A)	2831

STORTINGET

Dokument 15:19

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 2701

Innlevert 30. juni 2021 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 2. juli 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er status for rv. 15 Strynefjellet etter Stortingets behandling av Nasjonal transportplan 2022-2033, og legger regjeringen nå opp til oppstart av prosjektet i første planperiode (2022-2027)?

Svar:

Av Transport- og kommunikasjonskomitéens Innst. 653 S (2020-2021) s. 6 fremgår det at komitéens medlemmer fra Høyre og Venstre vil styrke satsingen på prosjekter i Nasjonal Transportplan 2022-2033 med 5 mrd. kr og prioritere oppstart av flere nye prosjekter i første seksårsperiode, herunder rv. 15 Strynefjellet.

Jeg har til hensikt å følge opp dette, og vil formidle det til virksomhetene.

SPØRSMÅL NR. 2702

Innlevert 30. juni 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 8. juli 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Har tilbudet innenfor psykisk helsevern på Sykehuset i Telemark blitt styrket eller svekket de siste fire årene med tanke på mer eller mindre ressursbruk, antall psykiatere, antall andre ansatte, økt kompetanse, antall sengeposter og antall/grad av avvisninger, hvordan er tallene konkret for DPS på Notodden og i Seljord, og i hvor stor grad gir

dagens tilbud et fullverdig tilbud innenfor psykisk helsevern til alle pasientene som trenger det i Telemark?

Svar:

Representanten etterspør informasjon om tilbudet innen psykisk helsevern ved Sykehuset Telemark HF (STHF). Departementet har innhentet informasjon fra Helse Sør-Øst

RHF. Det understrekes at det innenfor den korte svarfristen ikke har vært mulig å kvalitetssikre tallene fullt ut.

Ved Klinik for psykisk helsevern og rusbehandling STHF samlet sett har antall årsverk og antall ansatte i perioden 2017-2020 vært relativt stabilt, med 15 nye pasientrettede stillinger siste fire år. Klinik for psykisk helsevern og rusbehandling opprettet fire nye årsverk for leger i spesialisering for å øke utdanningskapasiteten for psykiatere i 2020. Det er opprettet to nye psykologspesialiststillinger i DPS øvre Telemark i 2020. STHF fikk tildelt ansvaret for avrusningstilbudet i Telemark i 2018, og tilbudet ble satt i drift samme år med 13 sengeplasser. Klinikken deltar i forskningsprosjekt sammen med andre helseforetak, og har igangsatt flere kvalitetsforbedringsprosjekter.

Ved DPS øvre Telemark, Notodden og i Seljord har antall årsverk og antall ansatte i perioden 2018-2020 vært relativt stabilt. Driftsbudsjettet er økt for hvert år. Det har ikke vært noen reduksjon i verken ressursbruk eller tjenestetilbud. Det har vært en klar reduksjon i antall avviste henvisninger fra 30 % i 2020 til 11,8 % i 2021. I samme periode har antall vurderte henvisninger (inkl. avviste) økt med om lag 100.

Avdeling for barn- og unges psykiske helse ved STHF har ansvar for det polikliniske tilbudet til barn og ungdom. Avdelingen har de siste fire årene økt antall faste ansatte fra 92 i 2018 til 101 i 2021. Avdelingen har nylig blitt styrket med ytterligere åtte faste stillinger som følge av økt henvisningsmengde og svært høy pasientaktivitet. I

tillegg har avdelingen fått to midlertidige stillinger som er tilført som følge av ekstra bevilgning til BUP på statsbudsjettet. Avdelingen har p.t. ansatt 5,8 faste overleger i avdelingen, og til sammenligning var dette tallet på 4,2 i 2019. Svært mange barn og unge er henvist til avdelingen de siste månedene. Dette ble spesielt merkbart høsten 2020, og har fortsatt inn i første halvår 2021. Per mai 2021 var avvisningsraten på 15,6 % (mot 9,9 % for samme periode i 2020). Avdelingen har to ph.d.-stipendiater som blant annet er finansiert gjennom BUP-prosjektet i Helse Sør-Øst RHF. Avdelingen ønsker mer samarbeid med kommunene for å yte best mulig hjelp til barn og unge som strever, og håper å kunne få dette til ved hjelp av helsefellesskapet i Telemark som inkluderer et eget faglig samarbeidsutvalg for barn og unge.

STHF har et fullverdig tilbud til pasienter innenfor psykisk helsevern i Telemark. Det jobbes kontinuerlig med forbedring av tjenestene gjennom utviklingsarbeid internt og i samarbeid med andre helseforetak.

Når det gjelder planer fremover, behandlet styret i Helse Sør-Øst RHF 17. juni i år en sak om økonomisk langtidsplan 2022-2025. I vedlegg om STHF står det:

“Innenfor psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling samlet planlegger helseforetaket for en økning i antall polikliniske konsultasjoner på 3,4 prosent i planperioden i forhold til budsjettet aktivitetsnivå i 2021, som tilsvarer en vekst på 4,9 prosent i ISF-poeng. Som følge av det økte presset på psykisk helsevern for barn og unge er det lagt inn en vekst på hele 7,8 prosent i planperioden”.

SPØRSMÅL NR. 2703

Innlevert 30. juni 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 13. juli 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Er næringsministeren enig i at 70 millioner som Forestia trenger i offentlig bidrag for å kunne realisere renseanlegg for returtre er et lite beløp sett i sammenheng med klimaeffekten og andre klima og miljøtiltak, som f.eks. Langskipet, og hva vil ministeren gjøre sørge for at det settes av totalt 275 millioner til Innovasjon Norge i 2022 budsjettet for å følge opp oppstartebevilgningen i fra revidert på 25 millioner, slik at Forestia og andre aktører som vil realisere prosjekter innen sirkulærøkonomi kan få støtte?

BEGRUNNELSE:

I flere år så har Forestia arbeidet med å realisere et renseanlegg for returtre. For noen år tilbake fikk de skattefund midler for å gjennomføre en forstudie. Resultatet var positiv og Forestia ønsket å gå videre med prosjektet. Kostnadsrammen er på ca. 300 millioner, så trenger de støtte fra det offentlige på omtrent 70 millioner. Men i flere år har de nå nærmest gått i sirkel og vært en kasteball i virkemiddelapparatet. De har brukt veldig mye tid og ressurser på bla Enova og Innovasjon Norge.

Flere politikere fra både regjeringen og opposisjon har besøkt Forestia. Alle er positive og sier at dette må vi få til. miljøvernminister Rotevatn er positiv og næringsmin-

ister Nybø er også positiv. Et enstemmig Storting vedtok også i statsbudsjettet for 2021 at det er viktig at vi legger til rette for at slike anlegg som Forestia ønsker å realisere, nemlig resirkulere tre bør kunne få støtte. Konseptet er jo genialt men også enkelt. Vi resirkulerer plast og glass men ikke tre. Tre binder CO₂ så ved å resirkulere tre kan vi binde CO₂ nærmest ubegrensa. Prosjektet passer perfekt inn i alle festtaler om det Grønne Skifte og sirkulær økonomi. Sett i lys av alle milliardene regjeringen og flertallet av norske politikere ønsker å bruke på symbolsk klimapolitikk i Nordsjøen så er dette småpenger. Bare elektrifiseringen av sokkelen skal koste 50 milliarder og det såkalte Langskipet 25 milliarder, her trenger Forestia bare 70 millioner.

Heldigvis fikk FrP med regjeringen med på å vedta 25 millioner nå i revidert til Innovasjon Norge som skal brukes til å støtte slike anlegg som Forestia vil bygge. 25 millioner er tilstrekkelig i 2021 for å kunne arbeide videre med prosjektet og forberede oppstart. Det er også tilstrekkelig til å kunne starte opp dersom Innovasjon Norge vet at de før bevilget mer penger i 2022. Totalt sett ønsker Innovasjon Norge 300 millioner til et program om sirkulærøkonomi.

Svar:

Jeg er generelt positiv til bærekraftig og verdiskapende næringsvirksomhet. Staten har ulike næringsrettede virkemidler som er relevante for industrien generelt, også skogindustrien. Gjennom ordningene i det næringsrettede virkemiddelapparatet og gode samlede rammebetingelser legger regjeringen til rette for at skogindustrien kan utvikle lønnsomme produkter med lave utslipp.

Bevilgningen som representanten viser til, er en styrking av Grønn plattform som er øremerket prosjekter innen sirkulær økonomi. Grønn plattform er en egen inngang til virkemiddelapparatet for grønne forsknings- og innovasjonsprosjekter, og utgjør en felles inngang til Innovasjon Norge, Siva og Forskningsrådet. Det er også etablert et samarbeid med Enova. Grønn plattform støtter prosjekter innen forskning og innovasjon, fra helt grunnleggende forskning via kommersialisering og frem til løsninger som skal presenteres for markedet. Plattformen er ikke en egen ordning, men bygger på etablerte ordninger, med veldefinerte kriterier for støtte.

I regjeringens tiltakspakke for grønn omstilling fra 2020 ble det foreslått 1 milliard kroner fordelt over tre år til Grønn plattform, og i tråd med dette ble det i statsbudsjettet for 2021 bevilget 333 mill. kroner til plattformen. I revidert nasjonalbudsjett 2021 ble Grønn plattform styrket med 125 mill. kroner, hvorav 25 mill. kroner er øremerket til prosjekter innen sirkulær økonomi. Midlene legges til potten som deles ut i hovedutlysningen under Grønn plattform i 2021, som hadde frist 12. mai. Hovedutlysningen var åpen for grønne forsknings- og innovasjonspros-

jekter fra alle bransjer, og bred konkurranse om midlene skal bidra til å få frem gode prosjekter med stort potensiale.

Jeg kan vanskelig uttale meg om enkeltprosjekter. For å kutte utslippene og omstille næringslivet må vi imidlertid arbeide langs flere akser, og bredden av næringslivet må ta del i omstillingen. FNs klimapanel har slått fast at fangst og lagring av CO₂ vil være nødvendig for å redusere globale klimagassutslipp i tråd med klimamålene til lavest mulig kostnad. I flere industriprosesser er CO₂-fangst og -lagring den eneste teknologien som kan kutte utslipp. Vi må både utvikle ny teknologi som kan skape nye arbeidsplasser og bidra til å kutte utslipp i industrien, samtidig som at vi utnytter ressursene bedre gjennom en mer sirkulær økonomi og økt resirkulering.

Meld. St. 13 (2020-2021) Klimaplan for 2021-2030, som ble lagt frem i januar i år, viser regjeringens politikk for å kutte klimagassutslippene frem mot 2030, samtidig som at vi skaper ny grønn vekst. Ved å sette opp avgiftene på utslipp og samtidig senke andre skatter og avgifter, i tillegg til å bidra til risikoavlastning der det er hensiktsmessig, vil regjeringens samlede klimapolitikk gi stadig sterkere insentiver til å velge klimavennlige og sirkulære løsninger. Regjeringen la 16. juni i år frem den nasjonale strategien for sirkulær økonomi. Strategien viser hvordan vi skal sikre rammevilkår og fjerne barrierer for et mer sirkulært næringsliv i Norge. Vi vil styrke mulighetene for brukerne har til å vite hvordan de kan ta gode, bærekraftige, og sirkulære valg, og vi vil se på hvordan regelverk kan oppdateres slik at ressurser kan utnyttes bedre.

Nærings- og fiskeridepartementet kan ikke vurdere enkelttildelinger i private kommersielle prosjekter. Det må vi overlate til virkemiddelaktørene. Nærings- og fiskeridepartementet har vært i kontakt med Innovasjon Norge om bedriftsprosjektet som det blir pekt på i spørsmålet. Vi er kjent med at ulike finansieringsløsninger har vært diskutert og at det fortsatt er dialog mellom Innovasjon Norge og Forestia. Jeg har tillit til at denne dialogen fortsetter i et konstruktivt spor.

SPØRSMÅL NR. 2704**Innlevert 30. juni 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen****Besvart 7. juli 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva gjør konkret gjør norske myndigheter for å sørge for at norske batteriprodusenter ikke skal bli pålagt en ekstra toll, og hvordan er fremdriften i arbeide?

BEGRUNNELSE:

Utviklingen innen elbil og batterimarkedet skjer veldig fort. Fremover vil dette bli en større og større næring. I Norge er det mange aktører som ønsker å være med på denne spennende utviklingen. I utgangspunktet var det omtrent 80 aktuelle steder hvor kommuner og næringsliv ønsket å legge til rette for batterifabrikker. Nå gjenstår bare 20 stedet og hele 3 av de er i Hedmark. En i Sør Odal, en i Elverum og en i Hamar/Løten.

Alle disse tre stedene stiller sterkt i konkurransen om å kunne få etablert store batterifabrikker. Men det har kommet et stort problem som kan stoppe etableringen, nemlig toll på batteri produsert i Norge. Dette var ikke et problem tidligere men har blitt det nå pga. Brexit og avtalen England har med EU. Dette vil å så fall så enormt store negative konsekvenser for norsk næringsliv. Det er avgjørende viktig at Norske myndigheter virkelig kommer på banene og satser alt hva vi har av kompetanse og ressurser til å få ryddet opp i dette og få fremforhandlet en avtale som ikke diskriminerer norsk næringsliv.

Svar:

Det er riktig at Storbritannias uttreden av EU og EØS har medført en potensiell utfordring for norsk batteriproduksjon. Utfordringen er imidlertid ikke at norskproduserte batterier vil ilegges toll ved innførsel til EU og Storbritannia. Utfordringen er at elbiler som produseres i EU og Storbritannia etter 1. januar 2027 vil ilegges toll ved handel mellom dem dersom bilene har batteripakker som er produsert utenfor EU eller Storbritannia. Dette følger av opprinnelsesreglene i frihandelsavtalen (TCA) som de to partene har inngått.

Opprinnelsesreglene i TCA er gjennomgående strenge. Reglene setter klare begrensninger for bruk av innsatsmaterialer fra tredjeland for at en ferdigvare skal være berettiget til tollfri handel mellom EU og Storbritannia. Norge er ikke medlem av EU og er i denne sammenhengen et slikt tredjeland.

Elbiler som produseres med norske batterier i f.eks. EU for salg i EU/EØS-markedet, vil fortsatt være tollfrie. Det samme i Storbritannia for det britiske markedet. Det

er imidlertid uklart om bilprodusentene vil legge opp egne produksjonslinjer for å ta hensyn til denne problemstillingen. Norsk batteriindustri vil derfor kunne bli skadelidende uavhengig av hvilket marked elbilen produseres for.

Norge deltar i EUs indre marked gjennom EØS-avtalen, men vi er ikke EU-medlem og dermed ikke en del av EUs handelspolitikk. Frihandelsavtalen TCA er inngått mellom EU og Storbritannia, og Norge står utenfor denne. Det er altså opprinnelsesreglene i TCA som kan bli et hinder for konkurransedyktig norsk batteriproduksjon. En endring i opprinnelsesreglene i TCA kan kun gjøres av de to avtalepartene, EU og Storbritannia. EØS-avtalens bestemmelser kommer ikke til anvendelse ved handel mellom EU og en handelspartner som står utenfor det indre marked. Saken kan derfor ikke løses gjennom EØS-avtalen, og heller ikke gjennom vår frihandelsavtale med Storbritannia.

Regjeringen arbeider aktivt for å finne en løsning. Saken er tatt opp en rekke ganger i samtaler på høyt politisk nivå, både med Europakommisjonen, med sentrale EU-land, og med Storbritannia. Senest 30. juni hadde næringsministeren og jeg et møte med Europakommisjonens visepresident Maroš Šefčovič om denne saken. Det er videre etablert en dialog med industrien, og det er avtalt tekniske samtaler på ekspertnivå med Europakommisjonen for å avklare hvilke muligheter som finnes.

Dette er imidlertid en krevende sak. I våre samtaler med avtalepartene understreker begge at opprinnelsesreglene var vanskelig å enes om. EU og Storbritannia sto i utgangspunktet langt fra hverandre. Løsningen de kom frem til er et kompromiss, som de nå begge står bak. Det er ikke forholdet til Norge som er motivasjonen for de strenge opprinnelsesreglene, men hensynet til det grønne skiftet og europeiske arbeidsplasser i konkurranse med ikke-europeiske batteriprodusenter. Dette er altså resultat av en villet politikk der partene vil fremme EUs og Storbritannias egen industriutvikling og konkurransekraft. Samtidig synliggjør dette én av konsekvensene av at Norge ikke er EU-medlem og dermed står utenfor EUs tollunion og handelspolitikk.

Regjeringen mener Norge er en naturlig og nødvendig partner i målet om å bygge opp en europeisk batteriindustri, ikke minst som følge av Norges gode forutsetninger for å kunne produsere de mest miljøvennlige batteriene i verden. Uten Norge som medspiller kan det bli krevende å nå ambisiøse klima- og miljømål for batterier omsatt i EU, samtidig som det kan bli både vanskeligere og dyrere

å øke den europeiske selvforsyningen på området. Regjeringen arbeider derfor målbevisst langs flere spor for å kunne finne en løsning. Imidlertid krever det at både EU og Storbritannia mener at en slik endring er i deres egen

interesse. Når vi står overfor en dyptgripende grønn omstilling med et betydelig industrielt behov for batterier, mener vi at best mulig tilgang til norsk batteriproduksjon vil være i begge partenes interesse.

SPØRSMÅL NR. 2705

Innlevert 30. juni 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 9. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvordan har dialogen med ESA om verdsettelsesrabatt i formuesbeskatningen for norskeide hoteller og overnattingssteder gått, og kan statsråden bekrefte at en verdsettelsesrabatt er mulig å innføre i Norge slik regjeringen har lovet reiselivsnæringen?

BEGRUNNELSE:

I reiselivsmeldingen, Meld. St. 19 (2016–2017) Opplev Norge – unikt og eventyrlig, foreslo regjeringen Solberg en verdsettelsesrabatt i formuesbeskatningen av norskeide hoteller og overnattingssteder. Forslaget fikk støtte fra både Venstre, KrF og Senterpartiet, og stortingets flertall vurderte forslaget til å «være et viktig bidrag til vekst og utvikling for reiselivsnæringen over hele landet.» Forslaget var tenkt gjennomført i Statsbudsjettet for 2018.

I statsbudsjettet for 2018 skrev imidlertid regjeringen at Finansdepartementet vurderer at en særskilt verdsettelsesrabatt for hoteller og overnattingssteder kan være EØS-rettslig problematisk, og at departementet derfor ville gå i dialog med ESA for å forsøke å avklare om og eventuelt hvordan en slik verdsettelsesrabatt kan innføres i overensstemmelse med EØS-avtalen, og at departementet ville komme tilbake til Stortinget med en oppfølging av denne dialogen.

I et svar til stortingsrepresentant Geir Pollestad den 07.06.2018, svarte daværende finansminister Siv Jensen at departementet på bakgrunn av tilbakemeldingene fra ESA

«ville vurdere og regjeringen ta stilling til de ulike mulighetene. Stortinget vil bli informert om resultatet på egnet måte, som varslet ved budsjettframleggelsen. Formen på oppfølgingen avhenger av hvordan saken skal følges opp videre.»

Svar:

Jeg vil starte med å presisere at regjeringen ikke har lovet reiselivsnæringen en særskilt verdsettelsesrabatt i formuesskatten, men det ble varslet i Reiselivsmeldingen at den tok sikte på å foreslå en slik rabatt.

Etter at Reiselivsmeldingen ble lagt frem har regjeringen innført en egen verdsettelsesrabatt på aksjer og driftsmidler, inkludert næringseiendom. Denne rabatten er 45 pst. for 2021. I 2013 var den formelle verdsettelsesrabatten på næringseiendom 50 pst. Samtidig er formuesskattesatsen redusert fra 1,1 pst. i 2013 til 0,85 pst., og bunnfradraget er økt fra 870 000 kroner til 1,5 mill. kroner. For aksjer, driftsmidler og næringseiendom (inkl. hoteller) er den effektive formuesskattesatsen (formell formuesskattesats korrigert for verdsettelsesrabatt) 0,47 pst. i 2021, mot 0,55 pst. i 2013. Med lavere formuesskattesats og innføring av aksjerabatten er formuesbeskatningen av hoteller nå den samme som for annen næringsvirksomhet, og altså på et lavere nivå enn i 2013.

Da statsbudsjettet for 2018 ble lagt frem for Stortinget, opplyste departementet om at en verdsettelsesrabatt for hoteller/overnattingssteder kan være EØS-rettslig problematisk. Videre ble det opplyst at departementet vil gå i dialog med ESA for å forsøke å avklare om og eventuelt hvordan en slik verdsettelsesrabatt kan innføres i overensstemmelse med EØS-avtalen. Det ble også uttalt at departementet vil komme tilbake til Stortinget med en oppfølging av denne dialogen.

I statsbudsjettet for 2019 ble det opplyst at departementet var i dialog med ESA om en avklaring som omtalt over, og ville komme tilbake til Stortinget.

Som varslet vil Stortinget bli informert om resultatet på egnet måte. Jeg vil komme tilbake til Stortinget om dette i forbindelse med budsjettet for 2022 som legges frem i høst.

SPØRSMÅL NR. 2706

Innlevert 1. juli 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 11. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange årsverk var det ved hhv. Lørenskog, Nittedal, Nes og Aurskog-Høland lensmannskontor i 2020 og hvor mange er det på hver av disse stedene p.t.?

Svar:

Jeg vil innledningsvis minne om at betegnelsene lensmannskontor og lensmannsdistrikt er endret til henholdsvis politistasjon og politistasjonsdistrikt. Navneendringen er under utrulling i politiet. Politidirektoratet har opplyst at politistasjonene har følgende antall lønnete årsverk for medarbeidere som har arbeidssted/oppmøtested der, per 31.12.2020 og 30.06.2021:

	Antall årsverk	
	31.12.2020	30.06.2021
Politistasjon		
Lørenskog	28,2	25,2
Nittedal	7	7
Nes	1	1
Aurskog-Høland	16,8	13,8

Jeg gjør for ordens skyld oppmerksom på at politistasjonene er tjenestesteder underlagt en større tjenesteenhet (politistasjonsdistrikt). Med unntak av Aurskog-Høland er ikke de nevnte politistasjonene egne organisatoriske enheter.

Aurskog-Høland, Lørenskog og Nittedal er tjenestesteder underlagt Lillestrøm politistasjonsdistrikt. Patruljemannskap og forebyggere mv. som betjener hele politistasjonsdistriktet, er med unntak for Aurskog-Høland, registrert med oppmøtested/arbeidssted ved Lillestrøm politistasjon. Nes politistasjon er et tjenestested underlagt Eidsvoll politistasjonsdistrikt. Øvrig mannskap i distriktet er registrert med oppmøte/arbeidssted ved Eidsvoll og Hurdal politistasjon.

Ved vurdering av tjenestetilbudet er det ikke tilstrekkelig å se på kapasiteten til den enkelte politistasjon isolert. En vurdering av politikraft må gjøres ut fra kapasiteten og kompetansen på politidistriktsnivå og i den aktuelle geografiske driftsenheten. Det er de geografiske driftsenhetene som har ansvar for polititjenestene i et bestemt geografisk område. Leveransen av polititjenestene i disse områdene gjøres i samarbeid med felleseenhetene. Det

er altså hele politidistriktet som leverer tjenestene ut i kommunene. En slik helhetlig tilnærming til oppgaveløsningen er et sentralt trekk ved politireformen. Dette representerer en endring fra tidligere, da det i større grad var det enkelte lensmannskontor som hadde ansvaret for beredskap og etterforskning lokalt.

For å gi et mer dekkende bilde, oppgir jeg også årsverk ved hele Øst politidistrikt samt ved politistasjonsdistriktene Lillestrøm og Eidsvoll. Venstre del av tabellen viser ressurser organisert i de to geografiske tjenesteenhetene. Høyre del av tabellen viser ressurser organisert i funksjonelle (felles) enheter og staber, men som har sitt arbeidssted/oppmøtested på tjenestesteder/lokasjoner innenfor de to tjenesteenhetene.

Noen av ressursene organisert under Lillestrøm politistasjonsdistrikt er også fellesressurser for hele den geografiske driftsenheten (GDE) Romerike. Ressurser som er stedsplassert ved Lørenskog politistasjon, kan også betjene andre deler av Lillestrøm politistasjonsdistrikt. Tallene per 30.06.2021 for Øst politidistrikt inkluderer covid-19 stillinger og sommervikarer.

	Antall årsverk	
	31.12.2020	30.6.2021
Øst politidistrikt	1 945,3	2 106,4

	Antall årsverk			
	Geografisk organisert		Organisert i funksjonelle (felles) enheter og staber, stedplassert ved lokale tjenestesteder	
	31.12.2020	30.6.2021	31.12.2020	30.6.2021
Lillestrøm politistasjonsdistrikt				
Aurskog-Høland	13,8	10,8	3	3
Fet og Rælingen			28,9	26
Lillestrøm	167,2	166,9	210,6	228,6
Lørenskog	28,2	25,2		
Nittedal	1,0	1,0	6,0	6,0
Eidsvoll politistasjonsdistrikt				
Eidsvoll og Hurdal	44,2	42,5		
Nes	1,0	1,0		

SPØRSMÅL NR. 2707

Innlevert 2. juli 2021 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 16. august 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Hva har statsråden tenkt å gjøre for å innføre lovlige ordninger med formålsrettede tildelinger til geografiske distrikter og unge fiskere som trenger kvoter og konsesjoner for å få godt og sikkert inntektsgrunnlag?

BEGRUNNELSE:

Iht. deltakerloven (1999) og havressurslova (2008) skal konsesjoner og kvoter tildeles aktive fisker iht. politiske vedtaksprosesser, for å oppnå lovgivningens målsettinger. Tildelingene – slik det f.eks. skjedde i 1990 ved stenging av konvensjonelt fiske etter torsk – skulle gjøre det mulig å sikre videre fiske for “de mest torskeavhengige”.

Lovens ordning følges imidlertid ikke: Iht, Fiskeridepartementets praksis er det ikke myndighetene som tildeler konsesjoner, men den reder som avslutter sitt virke i næringen. Denne velger selv sin etterfølger ved å plukke ut den kjøper som betaler mest for konsesjonene. Pengene betalt for privilegiene puttes i egen lomme. Denne tilbakevending til eneveldets laugsvesen er ikke hjemlet i norsk rett.

Svar:

Jeg vil understreke at praktiseringen i departementet selvsagt utgjør lovlige ordninger i henhold til lovverket.

Det er sjelden at nye tillatelser, enten i form av spesiell tillatelse eller deltakeradgang, tildeles. I praksis må det derfor kjøpes et fartøy som allerede har fått tildelt tillatelse. Selv om fartøyet som kjøpes allerede har tillatelse, må det søkes på nytt når fartøyet skifter eier.

Det er myndighetene som tildeler aktuelle fisketilatelser til ny fartøyeier for fartøyet vedkommende har kjøpt. Dette er imidlertid ikke til hinder for at tillatelse har en reell verdi for fartøyeier, som kan hensyntas ved fastsettelse av pris ved salg av fartøy mellom private parter.

I begrunnelsen for spørsmålet vises det til aktivitetsskravet. Dette kravet har i sin nåværende form eksistert siden deltakerloven ble vedtatt i 1999, og kravet om at aktive fiskere må eie mer enn 50 prosent av fartøyet er enda eldre. Dette kravet har vært drøftet av Stortinget flere ganger, men Stortinget har ikke ved noen av anledningene konkludert med å gjøre endringer i loven. Det er regjeringens politikk at grunnprinsippene i deltakerloven ligger fast.

Lukkingen av fiskeriene er grunnleggende sett det som skaper hinder for å etablere seg i næringen. Dette

innebærer at antall fiskefartøy som får delta i et bestemt fiskeri begrenses. Sammenholdt med flere grep som er tatt for å effektivisere driften og dermed skape bedre lønnsomhet, for eksempel strukturkvoteordningen, er konsekvensen at kvoteprisene blir høyere. Dette illustrerer også at etterspørselen etter å delta i fiskeriene er høy.

Når det gjelder unge fiskere er det viktigste tiltaket for å sikre rekruttering gode rammebetingelser som legger til rette for lønnsomme arbeidsplasser om bord på fiskebåter.

I Meld. St. 32 (2018-2019) "Et kvotesystem for økt verdiskaping" (kvotemeldingen), ble det foreslått flere tiltak som skulle bidra til rekruttering i fiskerinæringen. I meldingen ble det også redegjort for hvorfor den tidligere rekrutteringskvoteordningen burde avvikles. Det ble vist bl.a. til at ordningen slik den ble praktisert, undergravde driftsgrunnlaget for øvrige fartøy i lukket gruppe. I stedet ble det i meldingen foreslått en rekke nye og mer målrettede tiltak for rekruttering av unge fiskere.

SPØRSMÅL NR. 2708

Innlevert 6. juli 2021 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 9. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil statsråden forholde seg til Stortingets intensjoner når det gjelder samlokalisering av nødmeldesentralene i Trøndelag?

BEGRUNNELSE:

Det ser nå ut til å være satt i gang en prosess for å endre kommunenes tilknytningen til de to 110-alarmsentralene i Trøndelag. Dette har særlig skapt uro i sentralen som dekker tidligere Nord-Trøndelag fylke. Eventuelle endringer kan påvirke økonomi negativt og innebære en faglig svekkelse for sentralen lokalisert i Namsos. I politireformen la Stortinget til grunn at både 113 og 110 skal samlokaliseres med politiets nødmeldesentraler. Dette er fortsatt ikke gjennomført mange steder, heller ikke Trøndelag. Det fremstår uryddig å starte en prosess som ikke oppfyller Stortingets intensjoner om gode lokale prosesser i tidligere vedtak om samlokalisering.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har fulgt opp og følger opp Stortingets mål om å samlokalisere nødmeldingsentralene for brann og politi over hele landet i samme bygg og slik at de dekker de samme geografiske områdene. Samlokaliseringene skjer der politiet har sitt hovedsete i politidistriktene.

Det er gjennomført samlokalisering i en rekke politidistrikter. Dette gjelder så langt Innlandet, Nordland og Møre og Romsdal politidistrikter i 2017, Øst og Sør-Øst politidistrikter i 2018, og Finnmark politidistrikt i 2020. I

Agder planlegges det for operativ drift i 2023. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) opplyser at det er igangsatt konkrete aktiviteter for gjennomføring av samlokaling også i Troms og Oslo, mens det pågår prosesser for å planlegge gjennomføring i politidistriktene Sør-Vest, Vest og Trøndelag.

I tillegg til dette har helsemyndighetene så langt besluttet at de blir del av samlokaliserte sentraler som omfatter alle tre nødmeldingssentraler i Nordland, Finnmark og Agder (den siste under etablering).

Spørsmålsstilleren omtaler også det lokale initiativet fra kommunene Senterparti-styrte Stjørdal, Arbeiderparti-styrte Selbu og Meråker om at Værnesregionen brann- og redningstjeneste ønsker å ha tilknytning til Midt-Norge 110-sentral. DSB opplyser at denne saken er til behandling. Direktoratet har bedt om at alle involverte parter involveres i arbeidet og vil fatte vedtak om 110-tilknytning for Værnesregionen brann- og redningstjeneste først når nødvendig dokumentasjon foreligger.

SPØRSMÅL NR. 2709**Innlevert 18. juli 2021 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen****Besvart 9. august 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hva vil næringsministeren gjøre for å hindre at 25 arbeidsplasser fra Mantena sentraliseres til Oslo i stedet for å legge de til Sørli og Innlandet?

BEGRUNNELSE:

Vi trenger industriutvikling og flere arbeidsplasser i Innlandet. Innlandets sak er hele Norges sak. Arbeiderpartiet krever satsing på mer industri av våre fornybare naturressurser som skog.

Under høyreregjeringen har sentraliseringen vært tankevekkende. De sosiale forskjellene på folk øker når en stadig større del av befolkningen står utenfor arbeidslivet. Norges underskudd utenom olje og gass har doblet seg under Erna Solberg.

Mantena skal med sine 25 arbeidsplasser knytta til vedlikehold av finne nytt sted for sin virksomhet.

De kan kan legges til Sørli, og dermed bli det første skrittet mot flerbruksterminalen som en samlet transport- og kommunikasjonskomite ønsker i behandlingen av statsbudsjettet for 2021.

En samlet transport- og kommunikasjonskomite sa i sine «merknader i statsbudsjettet for 2021:

«Komiteen er kjent med at Fylkestinget i Innlandet, Stange kommune og næringslivet mener det er formålstjenlig og kostnadseffektivt å videreutvikle dagens tømmerterminal på Sørli til en flerbruksterminal. Hensikten er økt overføring av gods fra vei til bane og utvikling av en bioøkonomisk industriklynge i tilknytning til terminalen. Det påpekes at det vil være viktig å avklare mulighetene for en slik utvikling i forbindelse med jernbaneutbyggingen Kleverud–Sørli–Åkersvika. Anleggsarbeidet med intercity ved Sørli starter i 2022, og komiteen ber derfor

om at Jernbanedirektoratet/Bane NOR raskt går i dialog med aktuelle aktører for å utrede mulighetene for en utvikling av terminalen på Sørli.»

Mantenas tilstedeværelse på Sørli kan bli første steg for å utvikle flere arbeidsplasser.

Det er nå vanlige folks tur til å få trygghet for arbeid og framtidstru. Da må det bygges arbeidsplasser i hele landet. Privatisering og sentralisering til Oslo må ta slutt.

Svar:

Målet med statens eierskap i Mantena AS er forankret i Meld. St. 8 (2019-2020) Statens direkte eierskap i selskaper - Bærekraftig verdiskaping (eierskapsmeldingen) og er: "høyest mulig avkastning over tid."

I eierskapsmeldingen har regjeringen forventninger til selskapene der staten er eier. Dette inkluderer bl.a. spesifikke forventninger til at selskapets ressurser forvaltes og organiseres effektivt og slik at de fremmer oppnåelse av selskapets mål og støtter selskapets strategi.

Staten som eier har som nevnt klare forventninger til selskapene. Rolledelingen mellom staten som eier og selskapets ledelse følger av selskapslovgivningen og er beskrevet i eierskapsmeldingen.

Forvaltningen av selskapet er styrets ansvar. Ansvaret for forretningsmessige beslutninger og problemstillinger knyttet til den operative driften hører under styret og ledelsen i selskapet. Det statlige eierskapet skal forvaltes på en profesjonell og forutsigbar måte, og selskaper hvor staten er eier som driver kommersiell virksomhet i konkurranse med andre aktører skal verken ha fordeler eller ulemper av det statlige eierskapet.

SPØRSMÅL NR. 2710**Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 9. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Lokalt er det underskrevet en avtale om et nytt drivstoffanlegg på Røst med kapasitet for 20 000 liter drivstoff. Det

var forventet at nytt drivstofflaget skulle på plass i løpet av sommeren. Mulighet for å fylle drivstoff her er viktig med tanke på beredskapen for Røst og havområdene rundt.

Men etter hva jeg forstår er ikke denne avtalen underskrevet fra sentralt hold, fra departementet.

Hva er grunnen til at avtalen ikke er underskrevet av begge parter, og at beredskapen ikke er på plass?

Svar:

Det vises til spørsmål fra representanten Siv Mossleth til samferdselsministeren som han har bedt meg svare på.

NAWSARH-prosjektet, som på vegne av Justis- og beredskapsdepartementet har ansvaret for anskaffelsen og innfasingen av de nye redningshelikoptrene «SAR

Queen», har i samarbeid med Hovedredningssentralen fått i oppgave å få på plass en løsning for levering av drivstoff på Røst. Justis- og beredskapsdepartementet undertegnet 29. juni 2021 en avtale med en leverandør om etablering av et nytt drivstoffanlegg på Røst. Avtalen ble viderefremidlet av prosjektet til leverandør i begynnelsen av juli, og leverandøren signerte avtalen 3. august. Det har vært jobbet med saken gjennom sommeren. NAWSARH-prosjektet opplyser om at det tas sikte på at anlegget er på plass senest fra 1. september i år.

SPØRSMÅL NR. 2711

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 9. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er svarene på brevet jeg sendte samferdselsministeren i midten av juli med spørsmål rundt at Samferdselsdep. har tildelt det danske Flyselskapet DAT kontrakten for drift av flyruten Oslo-Florø og dermed innført litauiske lønns- og arbeidsvilkår i norsk luftfart?

BEGRUNNELSE:

Den 12.7. sendte jeg følgende brev til samferdselsministeren:

Den 23. juni ble det kjent at Samferdselsdepartementet har tildelt det danske flyselskapet DAT kontrakt for drift av flyruten Oslo-Florø fra 14. juli til 30. september.

Senere ble det kjent at DAT vant kontrakten sammen med et litauisk datterselskap, og at det er dette datterselskapet som drifter flyene og skal fly på strekningen. Med dette åpner regjeringen for å importere litauiske arbeidsvilkår til norsk luftfart.

I NRK sin sak 2. juli erkjenner direktør i DAT, Jesper Rungholm, at den inngåtte kontrakten kan betraktes som såkalt «wet-lease», han uttaler:

«Du kan kalle det wet lease, eller du kan la vere, men det er ein kontrakt der begge selskapa har skrive under.»

Senterpartiet mener det er viktig med en luftfartsnæring med baser i Norge og norske lønns- og arbeidsvilkår, som eksempelvis oppsigelsesvern og sykelønn. Videre mener vi det stilles særlig krav til staten som innkjøper, i dette tilfelle kjøp av flytjenester.

Senterpartiet er ikke imot konkurranse, men vi mener at staten har et særlig ansvar for å verne om den norske modellen og for at konkurransen skjer på rettfærdige vilkår. Flere viktige betingelser ansees som omgått i dette tilfellet, og jeg ber om at samferdselsministeren avklarer noen spørsmål i forbindelse med inngått kontrakt.

1. Har statsråden gjort det han kan for å utnytte handlingsrommet som ligger i EØS-avtalen, med sikte på å sikre at flyselskapene som leverer tjenester for staten har norske lønns- og arbeidsvilkår, arbeidstakere som snakker skandinavisk, norske baser og gjennomgående flyreiser/flybilletter?

2. Senterpartiet har grunn til å tro at det litauiske selskapet ikke driver i tråd med norske lønns- og arbeidsvilkår. Har samferdselsministeren sett arbeidskontraktene til arbeiderne som jobber for det litauiske selskapet, og kan han kommentere arbeidsvilkårene ut fra innsyn i reelle arbeidskontrakter?

3. Hvordan kan norske myndigheter kontrollere at forholdene ved driften av flyruten ikke undergraver et sosialt, seriøst og rettfærdig arbeidsliv?

Svar:

Brevet stortingsrepresentanten sikter til i spørsmålet ble mottatt i Samferdselsdepartementet 26. juli 2021 og inneholdt følgende tre spørsmål:

1. Har statsråden gjort det han kan for å utnytte handlingsrommet som ligger i EØS-avtalen, med sikte på å sikre at flyselskapene som leverer tjenester for staten

har norske lønns- og arbeidsvilkår, arbeidstakere som snakker skandinavisk, norske baser og gjennomgående flyreiser/flybilletter?

2. Senterpartiet har grunn til å tro at det litauiske selskapet ikke driver i tråd med norske lønns- og arbeidsvilkår. Har samferdselsministeren sett arbeidskontraktene til arbeiderne som jobber for det litauiske selskapet, og kan han kommentere arbeidsvilkårene ut fra innsyn i reelle arbeidskontrakter?

3. Hvordan kan norske myndigheter kontrollere at forholdene ved driften av flyruten ikke undergraver et sosialt, seriøst og rettferdig arbeidsliv?

Mine svar på spørsmålene er som følger:

Spørsmål 1

Regjeringen er opptatt av sunn konkurranse i luftfarten og deler bekymringene knyttet til lønns- og arbeidsvilkår i andre deler av EU/EØS-området. Siden det ikke eksisterer en allmenngjort tariffavtale eller annen minstelønn i luftfartssektoren, har det heller ikke vært grunnlag for et definert “norsk” minstenivå i FOT-kontraktene.

Samferdselsdepartementet har igangsatt en ekstern utredning av lønns- og arbeidsvilkår og andre rettsforhold knyttet til kostnader til bruk av flygende personell mv. Utredningen vil gi en helhetlig og grundig tilnærming til problemstillingene på området og synliggjøre handlingsrommet i EØS-avtalen. Utredningen skal leveres til Samferdselsdepartementet i september 2021 og vil være en del av grunnlaget for den planlagte stortingsmeldingen om en nasjonal luftfartsstrategi som etter planen kan legges frem for Stortinget i 2022.

Spørsmål 2

Som jeg viser til under svaret på spørsmål 1, eksisterer det ikke en allmenngjort tariffavtale eller annen min-

stelønn i luftfartssektoren, og det har derfor ikke vært grunnlag for et definert “norsk” minstenivå i FOT-kontraktene. Det følger derimot av konkurransegrunnlaget blant annet at “så lenge kontrakten er gjeldende, pliktar leverandøren til kvar tid å utføre drifta i samsvar med alle relevante rettsreglar, deriblant den norske luftfartsloven med tilhøyrande forskrifter, andre reglar på området og eventuelle pålegg frå offentlege myndigheiter. Vi framhevar særleg luftfartslova, arbeidsmiljølova med tilhøyrande forskrifter (sjå forskrift om utsendte arbeidstakarar), forskrift om universell utforming av lufthamner mv. og internasjonale konvensjonar (særleg relevante ILO-konvensjonar) (..)”. I kontrakten er det også presisert at “operatøren skal sørge for at grunnleggande fagforeiningsrettigheter og retten til kollektive forhandlingar, slik det følger av bl.a. ILO-konvensjon nr. 87 og 98, er ivaretatt i egen verksemd og for eventuelle underleverandørar”. Disse kravene har departementets kontraktsparter, DAT A/S og UAB DAT LT, forpliktet seg til å oppfylle i kontraktperioden.

Spørsmål 3

Det følger av kontrakten at Samferdselsdepartementet kan be om nærmere informasjon om forhold knyttet til drift av flyruten. Departementet har også sanksjonsmuligheter dersom det skulle skje kontraktsbrudd fra operatørens side. I tillegg kan tilsynsmyndighetene føre tilsyn i nærmere angitte tilfeller. En nærmere kontroll og kontraktsoppfølging vil i så fall bero på konkret og faktisk kunnskap som Samferdselsdepartementet og/eller tilsynsmyndighetene får om en operatør eller et kontraktsforhold, og som vil nødvendiggjøre dette.

SPØRSMÅL NR. 2712

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 9. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Står statsråden ved sitt skriftlige svar til meg på spørsmål datert 27. juni i år, og er han enig i at norsk pengespill-lovgivning ikke kan hindre nordmenn i å overføre penger til egne kontoer eller lommebøker i lovlige utenlandske e-pengeforetak (hvor det er kunden selv som bestemmer hva han eller hun i fremtiden velger å bruke pengene til)?

BEGRUNNELSE:

Kulturministeren har svart følgende i et spørsmål fra meg datert 27. juni i år:

«Lotteritilsynet har ikke hjemmel til å vedta at norske borgere ikke kan benytte seg av egne kontoer i banker eller e-pengeforetak. Dette gjelder uavhengig av hvor kontoen er registrert, enten det er i Norge eller i utlandet. Det Lotteritilsynet har hjemmel til, derimot, er å gi pålegg til foretak som yter betalingstjenester i Norge om å avvise betalingstransaksjon-

er som er knyttet til pengespill som ikke har tillatelse i Norge. Slike vedtak hindrer imidlertid ikke personer fra å benytte den samme kontoen til andre betalingstransaksjoner som ikke er knyttet til ulovlige pengespill.»

Lotteri- og stiftelsestilsynet har den 6. april i år truffet

«...med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner i pengespill til og fra kontonummer SK3199520000002107189439 som tilhører selskapet MIR LIMITED UK LTD.»

Dette til tross for at selskapets tjeneste MuchBetter er en e-lommebok tjeneste hvor nordmenn og andre kunder av ulike årsaker og behov overfører penger til sin e-lommebok i et utenlandsk e-pengeforetak, og senere kan benytte pengene i e-pengeforetaket for ulike typer tjenester og produktkjøp etter eget ønske (naturlig nok innenfor lovene i gjeldende lands jurisdiksjon).

Tilsynets vedtak mot MIR virker å være i strid med statsrådets skriftlige svar til meg i juni. Det fremstår også uten hjemmel og basert på en «gjetning om fremtidig adferd» at tilsynet nekter nordmenn å overføre penge til en egen e-lommebok i MIR, som kun er en transaksjon til e-pengeforetaket MIR og ingen annen aktivitet (akkurat som overføring til en vanlig bankkonto i eget navn), og hvor det er kunden/pengeeieren selv som bestemmer hva slags formål han eller hun i fremtiden måtte ønske å benytte pengene sine til.

For øvrig kan det virke som at MIR behandles som et norsk foretak, og at mye av det tilsynet og/eller departementet skriver ikke er gjeldende for selskapet.

Svar:

Jeg står selvfølgelig ved mitt skriftlige svar datert 29. juni i år på spørsmål nr. 2712 fra representanten Gulati.

Lotteritilsynet har ikke hjemmel til å vedta at norske borgere ikke kan benytte seg av egne kontoer eller lommebøker i utenlandske e-pengeforetak. Som det fremgikk av svaret på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2612, har Lotteritilsynet derimot hjemmel til å gi pålegg til norske banker og finansforetak om å avvise betalingstransaksjoner som er knyttet til pengespill som ikke har tillatelse i Norge, jf. forskrift om forbud mot spillbetalingsformidling § 4 fjerde ledd nr. 1. Dette gjelder både kontoer som er registrert i Norge og utlandet. Slike pålegg omfatter kun transaksjoner som er betalingsformidling for pengespill. Andre transaksjoner omfattes ikke.

Det er den næringsdrivende sitt ansvar å sørge for å implementere en løsning som gjør det mulig å skille ut ulovlige transaksjoner. Dersom Lotteritilsynet skulle tillatt unntak for selskaper som velger tekniske løsninger som gjør det mer komplisert å skille ut transaksjoner knyttet til ulovlig pengespillaktivitet, ville dette åpne for en uthuling av betalingsformidlingsforbudet som Stortinget har vedtatt. Etter det Lotteritilsynet opplyser finnes det løsninger som gjør det mulig å skille ut ulovlige transaksjoner, og tilsynet gir veiledning til selskaper om hvordan de kan få til dette. Dersom nordmenn er hindret fra å overføre penger til egne kontoer eller lommebøker i ett utenlandsk e-pengeforetak, kan dette følgelig skyldes at foretaket ikke har bestrebet nok å skille mellom lovlige og ulovlige pengetransaksjoner.

SPØRSMÅL NR. 2713

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 13. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Deler statsråden synet om at reduksjonen i merverdiavgiften på persontransport var ment å komme næringen til gode, og vil han bidra til en oppklaring rundt hvorvidt Pasientreiser (det offentlige) kan (og evt. bør la være å) kreve redusert pris fra transporttilbydere med eksisterende kontrakter om pasienttransport med pris inklusiv merverdiavgift som følge av mva-reduksjonen (samt bidra til en lik praksis over hele landet)?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har i forbindelse med pandemiens alvorlige konsekvenser for økonomien og næringslivet vedtatt å redusere den lave merverdiavgiftssatsen fra 12 til 6 prosent for en periode. Dette er momssatsen som gjelder for persontransport, og det ble i forbindelse med momsreduksjonen uttalt at den skulle komme næringene til gode.

Jeg er blitt kontaktet av drosjeeiere på Vestlandet (i tidligere Sogn og Fjordane) som har avtale om faste priser inklusiv merverdiavgift med Pasientreiser, hvor Pasientreiser har krevd å få prisene redusert på eksisterende kon-

trakter som følge av momsendingen. Aktøren har ikke etterkommet dette kravet og vist til at kontrakten er basert på priser inklusiv merverdiavgiften, samt at ble sendt signaler fra Stortinget om at momsendingene skulle komme næringene i vansker til gode. Resultatet er at samtlige utbetalinger fra Pasientreiser for denne og andre aktører som har nektet å godta kravet har vært stoppet fra 1. juni 2020. Det er snakk om store beløp for de næringsdrivende det gjelder.

Skatteetaten har i et svar på en henvendelsen fra aktøren også blant annet skrevet:

«...vil vi minne om at det i kontraktene er faste priser gitt av tilbyder, men også faste priser bestemt av kunde (Pasientreiser). Det er dermed ikkje vanskelig å finne paralleller til maksimalprisforskrifta som er fastsatt av styresmaktene der prisane ikkje er foranda etter mva. endringa.»

Det er kommet meg for øre at Pasientreiser i andre deler av landet ikke har kommet med lignende krav for å betale ut for transporttjenestene.

Svar:

Regjeringen har som kjent i forbindelse med pandemien gjennomført en rekke tiltak for å avhjelpe den økonomiske belastningen for ulike næringer. Det ble blant annet innført lav sats for persontransport, altså redusert fra 12 prosent til 6 prosent, fra 1. april 2020 til 30. september 2021. Begrunnelsen for satsendingen var formulert slik i kapittel 7.1 i Prop. 58 LS (2019–2020):

“Virusutbruddet begrenser folks muligheter til å reise og å oppleve kinovisninger, museer, mv. Dette medfører kraftig redusert omsetning og inntjening for virksomheter i reiselivs- og kulturbransjen. Tiltaket er ment å lette noe på de negative virkningene som disse virksomhetene opplever. En prisreduksjon som følge av redusert merverdiavgiftssats, kan føre til noe økt etterspørsel etter de aktuelle tjenestene, og dermed bidra til å dempe den omsetningsvikten som flere produsenter nå utsettes for. I den grad satsreduksjonen ikke overveltes i prisene, vil den bidra til å dempe det inntektsfallet mange bedrifter nå opplever”.

I begrunnelsen angis det altså to intensjoner med ordningen. Den kan bidra til økt etterspørsel når prisene reduseres som følge av momsreduksjonen, eventuelt kan den bidra til økt inntjening hvis prisene ikke reduseres. Det er imidlertid åpenbart at reduksjonen i merverdiavgiften på persontransport var ment å komme næringen til gode. Jeg kan derfor bekrefte dette generelle forholdet i spørsmålet fra stortingsrepresentant Gulati.

Når det gjelder de nevnte uenighetene knyttet til forståelse av regelverk, ulike kontrakter mv., så vil det ikke være riktig av verken meg eller departementet å gå inn i de konkrete problemstillingene. Helseforetakene er som kjent egne rettssubjekter og må selv stå ansvarlig for sine

rettslige disposisjoner i forhold til sine avtaleparter. De må eventuelt også håndtere dette opp mot rettsapparatet hvis noen skulle ønske å ta disse konkrete sakene til domstolene.

Helse Førde HF har imidlertid, via Helse Vest RHF, påpekt at alle de aktuelle transportørene ved utgangen av 2020 leverte faktura med det som helseforetaket mener er korrekt beløp, og transportørene har fått utbetalt dette. Det medfører derfor ikke riktighet at alle utbetalinger etter 1. juni 2020 er stoppet. Enkelte transportører kan imidlertid mene at de har et utestående beløp knyttet til selve momsendingen.

Jeg vil avslutningsvis nevne et relevant forhold i sakens anledning. Dette for å bidra til å korrigere et mulig bilde av at enkelte helseforetak har til hensikt å “frarøve” persontransportnæringen et gode de er gitt.

I 2017 ble det innført en ordning med nøytral merverdiavgift for helseforetakene. Ordningen innebærer blant annet at helseforetakene blir kompensert for utgifter til merverdiavgift i driften av virksomheten, og den gjelder kjøp av (private) støttetjenester. Etter regelendingen i 2017 vil reduserte utgifter til merverdiavgift i helseforetakene medføre at de får lavere kompensasjon. Lavere momssats med tilsvarende lavere priser vil dermed ikke føre til at helseforetakene kommer ut bedre økonomisk. Tilsvarende vil lavere momssats og uendret pris medføre en økonomisk ulempe for helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 2714

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 9. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Vil kulturministeren ta initiativ til at samlingane på Brandal løftast opp til å bli eit nasjonalt senter med årlege løyvingar over statsbudsjett?

GRUNNGJEVING:

I samband med FrPs kulturfraksjons rundreise på Sunnmøre hadde vi gleda av å besøke Ishavsmuseet Aarvak i Brandal. Eit imponerende dokumentasjonssenter over norsk selfangst og overvintringsfangst som ikkje finst andre stadar i landet. Etter ei omfattande og opplevingsrik omvising som først omfatta besøk om bord i ishavsskuta Aarvak frå 1912 og Polarstar frå 1948, som på kvar sin måte representera skuter frå ulike tidsperiodar for selfangsten og ekspedisjonar i polarområda, gjekk vi så gjennom den omfattande og innholdsrike utstillinga til museet.

Det mest fantastiske med denne samlinga ved Ishavsmuseet er at den i all hovudsak er kome til gjennom privat engasjement og lokal dugnad gjennom 40 år. Ja, samlinga er så viktig og omfattande at den har stor interesse og verdi langt utanfor Noregs grenser. Museet har såleis knytt samarbeidsavtalar med 3 Canadiske museum; Pier 21 museet i Canada, Fisheries Museum of the Atlantic, Lunenburg, Canada og Royal Ontario Museum, Toronto, Canada med tanke på styrking av fagleg kompetanse, dokumentasjon og formidling.

Viktige punkt i samarbeidsavtalane er Formidling, Forvaltning, Fornying og Forsking. Dei same punkta er viktige i samarbeidsavtalane Ishavsmuseet har i Noreg med Frammuseet og Svalbard museum. I 2016 vart Ishavsmuseet også innlemma i det store nye polarnettverket Polar Museums Network, som samlar alle dei viktigaste musea rundt om i verda som formidlar polarhistorie. Her finn du museum frå Syd- og Nord Amerika, Storbritannia, Tyskland, Italia, Japan, og Sverige.

Dette viser at dokumentasjonssenteret på Brandal burde vere i posisjon som eit nasjonalt dokumentasjonssenter for denne delen av norsk polarhistorie. Slik jeg forstod det hadde statsråden også vore på besøk ved museet to gongar, og kome med sterke signal på viktigeita som denne samlinga presenterar, noko vi er svært einige i.

I samband med dette viser jeg også til komiteens merknad i samband med RNB 2021 med følgjande tekst:

Flertallet viser til at kystkulturen er ein viktig del av Norges kulturhistorie og identitet, og vil rose de mange ildsjelene og flotte initiativene langs kysten til å bevare denne delen av norsk kulturhistorie for fremtiden.

Ishavsmuseet Aarvak i Brandal er et av flere eksempler på dette, og arbeidet med å restaurere ishavsskuta MS Polarstar er et prisverdig initiativ til å bevare norsk maritim historie gjennom preservering og bruk for kommende generasjoner. Flertallet er enige i at Ishavsmuseet Aarvak bør vurderes for nasjonal status.

Hugar også på denne uttalen frå 2018:

Budsjettmerknad frå familie- og kulturkomiteen, 4. des. 2018

«Et annet flertall, medlemmene frå Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre og Kristelig Folkeparti skriver i sin merknad (...). Dette flertallet er kjent med at Ishavsmuseet Aarvak i Brandal som ble stiftet i 1981. Museet er i dag en selveiende stiftelse med formål å være et dokumentasjons- og opplevingssenter for norsk selfangst og overvintringsfangst. Museet er med i et nettverk med 16 polare museum og åtte universitet verden rundt. Her hjemme har museet avtaler med Frammuseet og Svalbard Museum. Museet har et stort polarbibliotek, og store mengder arkivmateriale. Det blir jobbet med å digitalisere dette, og målet er at mye skal kunne presenteres i det nye dokumentasjons- og formidlingssenteret som er under oppbygging. Tilskudd frå Fiskeridepartementet i 2012 gjorde det mulig å starte prosessen. Dette flertallet anmoder regjeringen om å vurdere hvordan museet kan bli et nasjonalt dokumentasjonssenter innen feltet. (...).»

Svar:

Ishavsmuseet Aarvak i Brandal, Hareid kommune i Møre og Romsdal, var i perioden 2004-2012 ei avdeling i Sunnmøre museum, eit museum som mottek årleg driftstilskot frå Kulturdepartementet. Frå 1. januar 2012 gjekk Ishavsmuseet ut av Sunnmøre museum, og grunnlaget for driftsmidlar frå staten fall dermed bort. Det finst likevel ikkje tvil om at Ishavsmuseet forvaltar ein viktig del av kulturarven vår.

Kulturdepartementet har den siste tida bidrege med ulike typar tilskot til dette museet, mellom anna med til saman 3 mill. kroner i 2020. I 2020 vart det også gitt om lag 100 000 kroner i gåveforsterkingsmidlar. Det vart desutan lagt inn eit driftstilskot på 1 mill. kroner i budsjettet for 2021 i tillegg til eit eingongstilskot på 1 mill. kroner i samband med revidert nasjonalbudsjett for 2021.

I desember 2000 slutta Stortinget seg til meldinga St. meld. nr. 22 (1999-2000) Kjelder til kunnskap og oppleving. Om arkiv, bibliotek og museum i ei IKT-tid og om bygningsmessige rammevilkår på kulturområdet, også kalla ABM-meldinga. Meldinga målbar ein ambisjon om ei større omstrukturering av museumssektoren, seinare omtala som museumsreforma, som gjekk ut på å styrkje museumssektoren gjennom ei omstrukturering frå

mange små einingar til større einingar av konsoliderte museum. Siktemålet var mellom anna å leggje til rette for meir effektiv drift og for at musea sine samlingar skal forvaltast og formidlast i ein organisasjon med eit breiare fagmiljø enn kva det er mogleg å ha tilgjengeleg i mindre organisasjonar.

I den nye museumsmeldinga, Meld. St. 23 (2020–2021) Musea i samfunnet. Tillit, ting og tid, som Stortinget slutta seg til i vår, blir det referert til at museumsreforma er vurdert av Telemarksforsking. Den overordna konklusjonen av vurderinga er at i løpet av dei 20 åra museumsreforma har verka, har ein sett ei utvikling av eit anna og på mange måtar meir profesjonalisert museumslandskap,

som viser seg gjennom styrkt økonomi, fleire tilsette, høgare aktivitet og meir samarbeid.

I ein komitemerknad i samband med behandlinga av Kulturdepartementets budsjett for 2020, heiter det at komiteens fleirtal vil be Ishavsmuseet om å “initiere ny dialog med Sunnmøre museum om konsolidering/samarbeid”. Eg er samd i komiteens merknad.

Kulturdepartementet har for 2022 motteke søknad frå Ishavsmuseet Aarvak om ein ytterlegare auke av driftstilskotet. Søknaden blir behandla på vanleg måte som ein del av departementets ordinære arbeid med statsbudsjettet for neste år.

SPØRSMÅL NR. 2715

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 9. august 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Har regjeringen sett tekniske eller andre typer bevis som motbeviser danske mediers avsløring av at USA har spionert på norske toppolitikere, og kan regjeringen før stortingsvalget garantere at den typen spionasje og påvirkning mot Norge og det norske demokratiet som danske medier har avslørt, ikke pågår nå?

BEGRUNNELSE:

Etter at Danmarks radio avslørte amerikansk spionasje mot det norske demokratiet via Danmark, uttalte forsvarsminister Frank Bakke-Jensen at regjeringen har fått forsikringer fra Danmark og USA at «det her tas på alvor». Ministeren uttalte videre at regjeringen ikke har indikasjoner på overvåking av norske toppolitikere. Formann i den danske organisasjonen IT-Politisk Forening Jesper Lund, en av Danmarks fremste eksperter på området, uttalte imidlertid at han ikke var overbevist av forsvarsministerens forsikring. Han fastslå derimot at den norske forsvarsministeren ikke kan vite hvilke utvalgsriterier som er brukt i det amerikanske masseovervåkingsprogrammet RAMPART-A, ledet av NSA. I så fall har norske myndigheter heller ikke har skaffet frem håndfaste bevis for hvem som er overvåket og ikke.

Danske og amerikanske myndigheter har en åpenbar interesse av å benekte avsløringene om at de er skyldige i spionasje mot norske politikere, som utgjør en krenkelse av Norges suverenitet og det norske demokratiet. Det er

Stortingets plikt å kontrollere og påse at regjeringen gjør det som er nødvendig for å stanse og sanksjonere etterretningsevne og påvirkningsoperasjoner mot Norge. Dette gjelder ikke minst nå som Norge går inn i valgkamp. Det er derfor viktig at statsråden informerer om hvorvidt regjeringen har gjort egne undersøkelser av materialet som er avdekket, eller om forsvarsministerens uttalelse bygger på forsikringer og påstander fra danske og amerikanske myndigheter.

USA har en lang historie for folkerettsstridig innblanding som rammer andre lands demokratiske beslutningsprosesser. Dokumenter fra USAs ambassade i Norge, publisert av WikiLeaks har blant annet avslørt massivt hemmelig press for å påvirke Norge til å kjøpe det amerikanske kampflyet F-35 og for å Norge til å øke sin deltakelse i Afghanistan-krigen.

Svar:

Jeg har ikke informasjon som beviser eller motbeviser at USA har spionert på norske toppolitikere slik representanten spør om. Jeg vil samtidig understreke at det er alvorlige påstander som er kommet frem. Spionasje mot allierte er helt uakseptabelt. Jeg registrerer at dette også uttales fra danske myndigheter. I tillegg ble det i vinter satt ned en uavhengig undersøkelseskomisjon i Danmark som undersøker en rekke forhold knyttet til dansk etterretningstjeneste. Det viser at saken tas på alvor også der.

Jeg har tatt initiativ til flere samtaler med den danske forsvarsministeren om saken. Først høsten 2020 og deretter våren 2021. Jeg har formidlet tydelig den norske forventningen om at vi skal bli holdt oppdatert om granskningen vedrørende forhold av betydning for oss. Jeg har også hatt flere samtaler med den svenske forsvarsministeren siden de er omtalt i media på samme måte som Norge.

Videre innkalte Forsvarsdepartementet den amerikanske ambassaden til et møte om saken 3. juni. Der ble alvoret i påstandene fra media kommunisert og det ble fra amerikansk side gjentatt at de vil bidra med informasjon knyttet til saken.

Statsministeren har tatt opp saken med sin danske kollega der hun blant annet understreket alvoret i de påstandene som er satt frem.

Gitt sakens alvor orienterte jeg 10. juni Stortinget om hvor saken sto og hva som gjøres fra regjeringens side.

Representanten reiser også spørsmål om trusler mot demokratiet knyttet til mulig uønsket påvirkning ved høstens stortings- og sametingsvalg. Dette er en tematikk regjeringen tar på stort alvor. Det er ikke avdekket forsøk på uønsket påvirkning av valg i Norge. Regjeringen er likevel forberedt på at dette kan skje også her i landet, og lanserte derfor 1. juni i år 13 tiltak som skal styrke motstandsdyktigheten mot uønsket påvirkning før, under og etter valget. Tiltakene er utarbeidet av en arbeidsgruppe ledet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og har hatt representanter fra Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Utenriksdepartementet, Valgdirektoratet, Politiets sikkerhetstjeneste (PST), Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM), Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Etterretningstjenesten (E-tjenesten) og Medietilsynet. Tiltakene er rettet både mot kandidater, innbyggere, medier og de som er ansvarlige for gjennomføring av valget.

SPØRSMÅL NR. 2716

Innlevert 1. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 11. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hva har ministeren gjort for å sørge for at alle som var ledig i 2020 og hadde krav på ferie med dagpenger eller feriepenger basert på dagpenger, faktisk får det de hadde krav på, og hva vil ministeren gjøre for å sikre at de som hittil ikke har fått sine rettmessige ytelser snarest skal få det de har krav på?

BEGRUNNELSE:

Regelverket for hvem som har krav på ferie og feriepenger basert på dagpenger for arbeidsledige er uklart og uoversiktlig. Løsningen med feriepenger som ble innført i år gjelder i utgangspunktet ikke for dem som har vært permittert i mer enn ett år. Men personer som meldte seg av dagpengene før 7. juni og på igjen så snart som mulig, kunne likevel få feriepenger. Dette fikk en del ledige beskjed om først etter 7. juni, slik at de gikk glipp av feriepengene, og mange har ikke forstått hvordan de skal gå fram for å sikre seg feriepengene. Navs beredskapsleder innrømmet til NRK i juni at systemet er komplekst og vanskelig å forstå. Heidi Norby Lunde antydet i samme oppslag at Nav har misforstått stortingets vedtak:

«Ordningen med såkalte feriepenger basert på det du får utbetalt i dagpenger er jo en midlertidig ordning for dem som ble permittert i fjor eller i år, som følge av pandemien. Folk som var uten arbeid før den tid, går inn under den vanlig løsningen med ferie med dagpengeutbetaling, forklarer hun».

Likevel melder tillitsvalgte Rødt har vært i kontakt med at mange har gått glipp av både ferie med dagpenger og feriepenger. De som mistet jobben som følge av pandemien, men som gikk over i nytt arbeid har verken fått betalt ferie eller feriepenger – dette virker som en urimeelig straff, siden feriepengene er opptjent i 2020 og ikke har noe med 2021 å gjøre.

Svar:

Ordningen er utformet med utgangspunkt i Stortingets anmodningsvedtak fra 18. februar 2021, vedtak nr. 644:

“Stortinget ber regjeringen innføre en midlertidig rett til feriepenger for dagpenger mottatt i 2020 og 2021 for utbetaling henholdsvis sommeren 2021 og 2022. Dette vil gjelde for de som ikke har rett til fortsatt å motta dagpenger og samtidig ta ut ferie.”

Regjeringen fulgte opp anmodningsvedtaket med forslag til midlertidig ordning med feriepenger av dag-

penger i Prop. 132 S (2020-2021), som ble lagt fram 26. mars i år. Den endelige utformingen av ordningen ble først avklart gjennom Stortingets behandling. Stortinget vedtok ordningen gjennom bevilgningsvedtak 27. april.

Regelverket legger til grunn forutsetningen i anmodningsvedtaket om at feriepenger bare gis til dem som ikke har rett til å ta ferie med dagpenger. Den korte tidsrammen fra Stortingets vedtak om bevilgninger til ordningen og frem til fastsetting av forskriften 21. mai med utbetalingsstart medio juni, innebar sammen med de premissene Stortinget la til grunn, at den midlertidige feriepengeordningen måtte utformes relativt enkelt. Blant annet var det nødvendig å legge inn et absolutt skjæringspunkt (7. juni) for vurderingen av retten til ferie med dagpenger etter de ordinære reglene. Hvordan den enkelte burde innordnet seg for å komme mest mulig gunstig ut, ville det ofte være vanskelig å avgjøre. I tillegg ville det vært svært komplisert både for NAVs veiledning og IT-systemer. De premissene

som ble lagt for ordningen, herunder utfordringene med at det eksisterer to parallelle, ikke-overlappende ordninger, innebærer at enkelte kan ha fått både feriepenger på dagpenger og fri med dagpenger, samt at enkelte verken fikk rett til feriepenger av dagpenger eller rett til ferie med dagpenger. Dette gjelder i hovedsak personer som kom tilbake i arbeid etter 7. juni. Disse kan ha rettigheter i behold dersom de senere blir ledige.

Videre var det nødvendig å legge til grunn at tidspunktet for utbetaling, ikke opptjening, avgjør hvilke dagpengeutbetalinger som inngår i beregningsgrunnlaget for feriepengene. Dermed vil det være noen som først får utbetalt feriepenger av dagpenger i 2022 for dagpenger som er utbetalt i 2021, selv om dagpengene gjelder perioder med arbeidsløshet eller permittering i 2020. Dette vil typisk være de som fikk utbetaling av dagpenger for siste periode i desember 2020, i januar 2021.

SPØRSMÅL NR. 2717

Innlevert 2. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 10. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden straks sørge for å instruere statsforvalteren i Trøndelag om å innvilge fellingstillatelse på bjørn som har tatt sau i beiteprioritert område i Snåsa?

BEGRUNNELSE:

Sauebonden Tone Våg på Snåsa har i sommer registrert 15 sau drept av bjørn. Hennes utmarksbeiter hvor sauene går, ligger i beiteprioritert område. Det første angrepet skjedde for over én måned siden. Trønder-Avisa rapporterer 02.08.21 at tre søknader og 30 døde sau senere har verken Våg eller nabobesetningen kommet noen vei i kampen om å få felt skadevolderen.

Begrunnelsen er at det hefter usikkerhet ved om det er binne eller hannbjørn som har tatt sau. I fjor ble det registrert binne i området.

Det er selvfølgelig ikke holdbart at vernet om beitenæringa og beiteprioriterte områder håndteres så skjodesløst som dette. I dette tilfellet er det åpenbart at fellingstillatelse må innvilges umiddelbart, uavhengig av om det er binne eller hannbjørn som er skadevolder. Selve kjernen i Stortingets todelte målsetting i rovviltpolitikken er at beitenæringa skal ha «forkjørsrett» i beiteprioriterte

områder. Akkurat nå er det motsatt på Snåsa – og rovvilt prioriteres i beiteprioritert område.

Dette framstår som et eklatant eksempel på hvordan regjeringen trener rovviltsaker og dessuten bryter med de tydelige politiske avveininger i rovviltpolitikken som Stortinget gang på gang har vedtatt.

Jeg ber om hurtig svar på dette spørsmålet. Situasjonen er uholdbar for sauebøndene på Snåsa.

Svar:

Det er statsforvaltaren som har myndigheit til å fatte vedtak om skadefelling av rovdyr frå 1. juni. Statsforvaltaren i Trøndelag har gjeve avslag på søknad om skadefelling av bjørn i delar av Snåsa kommune. Etersom det kan klagast på denne saka, ynskjer eg ikkje å uttale meg særskilt om ho. Det inneber også at eg på noverande tidspunkt ikkje vil vurdere ein eventuell instruksjon eller om saka bør overprøvast. Generelt er det viktig at avgjerder og vedtak blir fatta på det forvaltningsnivået som er bestemt. I denne saka er det statsforvaltaren som er vedtaksmyndigheit i første instans og Miljødirektoratet som er vedtaksmyndigheit ved ei eventuell klage.

Generelt vil eg vidare vise til at forvaltninga skal føre ei tydeleg soneforvaltning. Det vil si at terskelen for felling av rovdyr normalt skal være låg i beiteprioriterte område. Samstundes må det gjerast ei konkret vurdering i kvar enkelt sak, og i enkelte tilfelle kan for eksempel omsynet til å ta vare på binner vege tyngre enn omsynet til å ta ut skadegjerar. Dette vil ikkje si at det ikkje kan bli gjeve ska-

defellingsløyve i tilfelle der ei binne kan vere skadegjerar, men dette må vurderast konkret i den enkelte situasjonen. Dette er i samsvar med klare føringar frå Stortinget. Eg vil i denne samanhengen nemne at det både tidlegare denne beitesesongen og i 2020 er felt binner på skadefelling i Trøndelag.

SPØRSMÅL NR. 2718

Innlevert 2. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 9. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Mange flere mennesker drives på flukt nå. Antall drukninger i Middelhavet øker, tusener flykter fra Afghanistan. Det er behov for økt innsats for mottak av kvoteflyktninger, for akutte tiltak for flyktningene og mer internasjonalt samarbeid for å sikre liv og helse.

Forserer regjeringen nå mottak av kvoteflyktninger og hvilke initiativ tar Norge nå for å sikre mer internasjonalt samarbeid så flyktningene kommer i trygghet og ikke bare møtes av piggråd og menneskesmugling er eneste mulighet til å nå en grense og søke asyl?

BEGRUNNELSE:

Situasjonen er svært alvorlig for mange nå og fattig naboland til konflikter får svære belastninger de ikke har noen forutsetning for å klare. Land som Libanon som før har huset mange flyktninger, er i full krise og mange flykter videre derfra. situasjonen på bakken i Libya er farlig og flyktninger utsettes for slavearbeid, vold og grov utnyttning. Redningsarbeidet i Middelhavet er mangelfullt og redningsbåter nektes å sette flyktningene i land. Det er en uholdbar situasjon og det må settes inn kraftfull internasjonal innsats for å bedre situasjonen. Norge kan ikke sitte passiv å vente på at andre skal ta initiativ for å finne bedre løsninger for mennesker på flukt. Derfor er det behov for å vite hva regjeringen gjør og hvilke initiativ som tas.

I tillegg er det behov for å vite hvordan det går med mottak av kvoteflyktninger. Å ta mot flere kvoteflyktninger er en måte å avhjelpe litt på. Norge har ikke hentet det antall som er vedtatt. Dette må sikres umiddelbart og utsettes mer.

Svar:

Norge jobber bredt for å forbedre situasjonen for flyktninger og migranter i verden. Vi vil ved bruk av den årlige kvoten for overføringsflyktninger bidra til den globale innsatsen med å gi vern og en varig løsning til flyktninger som ikke kan få det i sine nærområder. Dette skjer i tett samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). Norge prioriterer gjenbosetting av flyktninger, og har også i år en kvote på 3 000 plasser. I tillegg kommer 600 ubrukte plasser som ble overført fra i fjor.

Koronapandemien medfører forsinkelser i arbeidet med overføringsflyktningene, men vi gjør vårt for at det likevel skal være mulig å kunne gjennomføre gjenbosettinger. Siden det ikke har vært mulig å ha intervjuer med flyktninger i aktuelle vertsland, har UDI gjennomført fjernintervjuer i en del land. UDI har også behandlet saker de har fått oversendt fra UNHCR som ikke krever egne intervjuer av flyktningene.

Norge følger situasjonen i Afghanistan tett og bidrar aktivt med humanitær støtte. Som en del av Norges samlede bistand til Afghanistan på 650 millioner kroner er det satt av 140 millioner kroner til humanitær støtte til Afghanistan i 2021. I tillegg støtter Norge også innsats for afghanske flyktninger i Iran og Pakistan gjennom Flyktninghjelpen og UNHCR. Videre har Norge økt sitt kjernebidrag til både UNHCR og Verdens matvareprogram (WFP) til hhv. 680 mill. kroner og 800 mill. kroner, noe som vil kunne bidra til å redusere migrasjonskriser og ustabilitet.

Norge deltar aktivt i det europeiske samarbeidet på asyl- og migrasjonsfeltet, blant annet ved at vi støtter europeiske tiltak som bidrar til at migrasjon foregår i kontrollerte og regulerte former, og som bidrar til at det kommer færre migranter uten beskyttelsesbehov eller an-

net grunnlag for lovlig opphold. Videre bidrar Norge på flere måter for å bistå europeiske land som har særlige migrasjonsutfordringer, blant annet gjennom EUs asylbyrå (EASO) og yttergrensebyrået Frontex. Et ytterligere tiltak i denne sammenheng er EØS-midlene som går til Hellas, Romania, Bulgaria og Kypros.

Norge er i tillegg en viktig finansiell bidragsyter til blant annet UNHCR og Den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM). En del av overføringen til UNHCR gis som ikke-øremerkede midler, noe som gir UNHCR fleksibilitet til å prioritere hvordan organisasjonen

best kan nå ut til de mest utsatte og sårbare flyktningene og andre mennesker under UNHCRs beskyttelsesmandat. Norge gir betydelig støtte til IOM sitt arbeid i mer enn 150 land, blant annet med bidrag til kjernestøtte for å styrke utviklingen av organisasjonens policyfunksjon og strategiske arbeid. Dette bidrar til at IOM fortsatt kan være en ledende mellomstatlig organisasjon på migrasjonsfeltet, med det formål å fremme ordnet og human migrasjonsforvaltning, å fremme internasjonalt samarbeid om migrasjonsspørsmål og å yte humanitær assistanse til migranter i sårbare situasjoner.

SPØRSMÅL NR. 2719

Innlevert 2. august 2021 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 10. august 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Mener fiskeriministeren at oppmaling av god konsumfisk til fiskemel og olje til fiskefôr er en god bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av Nordsjøsil- da?

BEGRUNNELSE:

27. og 28. juli 2021 landet tre pelagiske trålere 1545 tonn Nordsjøsil for oppmaling til fiskemel og olje på Karmøy.

Dette illustrerer en trend som er blitt forsterket under den nåværende regjeringen: Fiskereguleringene er lagt opp slik at en større andel av fangstene av høykvalitets konsumfisk selges enten ubearbeidet til utlandet eller til oppmaling til mel og olje som råstoff for fiskefôr. I følge Norges Sildesalgslag ble i gjennomsnitt kun 58 prosent av fangstene av Nordsjøsil levert i Norge til konsumanvendelse av norske fartøy i 2018-20. Resten gikk til oppmaling til fiskemel og -olje

De tilsvarende tallene for 2013-17 var 88 prosent til konsum og 12 prosent til oppmaling. En sannsynlig årsak til at stadig mer av toppkvalitets konsumfisk anvendes til fiskemel og -olje, er at det ikke ser ut til å være noen omsetningsbegrensninger som sikrer at landingene går til den beste anvendelse – dvs. tilpasset konsumindustrien. Når både de tildelte kvotene og enkeltfangster fra hvert fartøy bare blir større og større - uten at fiskesalgslaget regulerer landingskvantumet etter konsumindustriens behov, blir det kun fiskemelfabrikken som er i stand til å ta unna slike store fangster på kort tid.

Denne fangst- og omsetningsformen bidrar til eventyrlige bedriftsøkonomisk lønnsomhet for de utvalgte rederier som er tildelt kvoter. Men er denne omsetningsformen i tråd med fiskesalgslagsloven av 2013 med et hovedformål «å medvirke til ei bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av viltlevende marine ressursar» og Havressurslovens formål å styrke arbeidsplasser og bosetting i kystdistriktene.

Svar:

Det følger av både fiskesalgslagslovens og havressurslovens formålsbestemmelser at lovene skal medvirke til en bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av de viltlevende marine ressursene. Bærekraftig forvaltning vil si at de viltlevende marine ressursene forvaltes slik at man oppnår en høyest mulig langsiktig avkastning, og dermed ikke svekker evnen til reproduksjon på lengre sikt. Det skal også legges til rette for en samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning som gir et overskudd til samfunnet gjennom gode rammer for bestandsforvaltningen og førstehåndsomsetningen. Slike rammer har vi i blant annet havressursloven og fiskesalgslagsloven.

Kvotene settes på bakgrunn av vitenskapelige råd. Hvor stor andel av de fastsatte kvotene som tas årlig, påvirkes i stor grad av markedsmechanismene, som blant annet tilbud og etterspørsel. Jeg mener det vil være lite hensiktsmessig å endre på dette, for eksempel ved å tvinge næringen til å anvende råstoffet til bestemte produkter.

Fiskesalgslagene har en viktig oppgave med å legge til rette for konkurranse om råstoffet gjennom sine marked-

splasser, og salgslagene og industrien oppfordres til å gå sammen om å finne gode løsninger knyttet til omsetningsvilkårene. Det vil imidlertid neppe oppleves som en forenkling for næringsutøverne at det politisk skal bestemmes anvendelse av råstoffet.

En direkte politisk regulering av hva råstoffet skal brukes til er etter min mening ikke hensiktsmessig. Reell tilgang på råstoff er vesentlig for norsk fiskeindustri. Det er svært viktig at norsk fiskeindustri sikres reell mulighet til å konkurrere om råstoffet for å ivareta fiskesalgslag-

slovens formål om bærekraftig og samfunnsøkonomisk forvaltning. Det er salgslagenes ansvar å legge til rette for dette, og at fiskesalgslagslovens bestemmelser om samfunnsmessig ansvar ivaretas. I motsatt fall kan fiskesalgslagsloven utfordres.

Derfor er det viktig å la markedskreftene operere mest mulig fritt, og all erfaring viser at det er disse mekanismene som sikrer næringsutøverne best priser i markedet, og dermed størst mulig lønnsomhet.

SPØRSMÅL NR. 2720

Innlevert 2. august 2021 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 13. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Mener statsråden det er akseptabelt å sende fødekvinner hjem på en halvannen times busstur etter å ha forsøkt å sette i gang fødselen, kan han garantere at tilsvarende ikke har skjedd flere ganger ved sykehuset i Molde, og hvordan vil han forsikre at det ikke gjentar seg?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i mai 2020 at fødeavdelingen i Kristiansund skulle holdes i drift frem til et nytt sykehus er ferdigstilt (Vedtak 574, jfr. Meld. St. 7 (2019-2020), Innst. 255 S (2019-2020)). På tross av dette tydelige vedtaket tillot statsråden at Helse Møre og Romsdal HF stengte fødeavdelingen 8. februar i år.

Klassekampen skriver 26. juli om en fødekvinn fra Kristiansund som ble bedt om å reise hjem fra fødeavdelingen i Molde – en halvannen times busstur – etter at man hadde forsøkt å sette i gang fødselen. Fødekvinnen var ifølge Klassekampens artikkel to uker over termin, og fikk ikke tilbud om hotellovernatting på sykehusets regning, på tross av at foretaket har etablert som kompensierende tiltak at kvinner med lang reisevei skal tilbys hotellovernatting fra inntil 14 dager før terminatoen.

Spørsmålsstilleren mener episoden synliggjør enkelte av konsekvensene ved å stenge fødeavdelingen i Kristiansund – samt å legge ned fødeavdelinger generelt. Statsråden bes derfor svare på hvorvidt han anser at fødeavdelingens opptreden i denne saken var akseptabel, hvorvidt han kan garantere at ikke flere fødekvinner opplever det samme, og hvordan han vil sikre at det ikke skjer igjen.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har i forbindelse med dette spørsmålet innhentet en kommentar fra Helse Midt-Norge RHF. De opplyser at Helse Møre og Romsdal HF ikke har mottatt klage i den aktuelle saken og heller ikke kjenner igjen den konkrete hendelsen slik den er blitt omtalt i avisen. De understreker også at de ikke kan kommentere behandling av enkeltpasienter.

Generelt sett har Helse Møre og Romsdal HF kontinuerlig fokus på ivaretagelse av fødende kvinner med lang reisevei. For pasientene som bor lengst unna, og som har rett til følge- og beredskapstjeneste, er det innført ekstra kontroll i svangerskapet og tilbud om hotellopphold fra 14 dager før termin. For øvrige pasienter som har fått forlenget reisevei etter at fødetilbudet ble midlertidig samlet og lagt til Molde, er det etablert en lav terskel for å ta pasientene inn til vurdering. Dersom det antas at fødsel enten er nært forestående eller anses uavklart, blir det gitt tilbud om opphold i avdelingen eller på hotell.

Helse Møre og Romsdal HF opplyser videre at det ved igangsetting av fødsel i noen tilfeller er forsvarlig at pasienter kan dra hjem i påvente av fødselsstart, men i henhold til helseforetakets prosedyrer skal reiseavstand da ikke overstige 30 minutter. Ved lengre reisetid enn dette blir det gitt tilbud om enten innlegging i avdelingen eller hotellopphold på helseforetakets regning. Ingen pasienter skal ifølge Helse Møre og Romsdal HF ha blitt sendt hjem etter igangsetting av fødsel og i strid med denne etablerte prosedyren.

SPØRSMÅL NR. 2721

Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 10. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Hvor store statlige midler gikk til hvert av formålene kulturbygg, museer og festivaler i hhv. 2013, 2019 og 2020, og hvor stor andel gikk for hvert av disse formålene for hvert av disse årene til hvert av Norges tidligere 19 fylker?

BEGRUNNELSE:

Svaret bes fremstilles i en tabell.

Svar:

Jeg tolker spørsmålet som at det bes om opplysninger fra budsjettårene 2013, 2019 og 2020, og at det bes om oversikt over tilsagn gitt til kulturbygg over posten Nasjonale kulturbygg i vedkommende år; tilskudd til museer som mottar årlig fast driftstilskudd fra Kulturdepartementet; og tilskudd til festivaler fra Norsk kulturfond.

Siden tilskuddsmidler fra Norsk kulturfond forvaltes av Norsk kulturråd har jeg forelagt denne delen av spørsmålet for dem. Norsk kulturråd opplyser at fra Norsk kulturfond gis det tilskudd til festivaler over hele landet på samtlige av fondets områder; musikk, scenekunst, visuell kunst, litteratur og tverrfaglige festivaler. Tilskuddene til

festivaler fra Kulturfondet omfatter fra og med 2016 tilskuddene til de tidligere knutepunktfestivalene som i 2015 ble overført til fondet fra egne poster på statsbudsjettet. De fleste av de tidligere knutepunktfestivalene mottar i dag tilskudd fra musikkfestivalordningen.

Norsk kulturråd opplyser videre at på alle fagområder med unntak av musikk, gis det tilskudd til festivaler fra tilskuddsordninger der festivalene inngår som ett av mange typer arrangørtiltak. For disse fagområdene har ikke Kulturrådet tall fra 2013 og heller ikke samlede tall som viser fordeling per fylke i den gamle fylkesinndelingen. Mange av dagens tilskuddsordninger er nye eller betydelig endret fra 2013. Fylkesvis fordeling for tilskudd til musikkfestivaler og tilskudd til festivaler på andre områder er derfor satt opp i separate tabeller, etter henholdsvis gammel og ny fylkesinndeling. Kulturrådet tar også forbehold om at deler av tallmaterialet er manuelt framstilt (gjelder andre fagområder enn musikk), og at det derfor kan forekomme mindre feil.

Angivelse av kapittel og post er i noen tilfeller endret gjennom tidene, men følger her dagens praksis. Informasjonen presenteres i tabellform, som etterspurt:

Kap. 322, post 70 Nasjonale kulturbygg

Beløp angitt i mill. kroner

Budsjettår/Tidligere fylker	2013	2019	2020
Østfold	15	9	11,8
Akershus			16
Oslo	80	10	
Hedmark		90	
Oppland	3	9	
Buskerud	25		11
Vestfold			
Telemark		53,4	
Aust-Agder			
Vest-Agder		175	
Rogaland	22	13,3	
Hordaland		5,6	77,2
Sogn og Fjordane			
Møre og Romsdal	48,5	8,9	150
Sør-Trøndelag		9,5	
Nord-Trøndelag			
Nordland		32,5	
Troms			
Finnmark		43	
Totalt	193,5	459,2	266

Kap. 328, post 70 og 78 – tilskudd til museer*Beløp angitt i mill. kroner*

Budsjettår/Tidligere fylker	2013	2019	2020 ordinært budsjett	2020 RNB	2020 ekstra støtte til innkjøp av kunst
Østfold	34,9	43,5	43,7	1,4	
Akershus	35,2	42	43,1	2,8	2
Oslo, inkl. Nasjonalmuseet	423,9	738,9	1 025,4	10,2	
Oslo, ekskl. Nasjonalmuseet	151,1	229	234,9	10,2	
Hedmark	58,7	68	69,9	5,8	
Oppland	82,7	102,8	112,5	8	2
Buskerud	44,4	58,3	59,1	5,6	2
Vestfold	36,8	51,9	53,2	3,4	4
Telemark	30,4	41,9	43,1	6,7	
Aust-Agder	17,8	25	25,7	1	
Vest-Agder	26,9	34,7	40,7	3,2	2
Rogaland	47	55,2	57,5	7,7	4
Hordaland	70,4	99,1	104,3	22,3	4
Sogn og Fjordane	26,3	37,6	38,6	1,9	2
Møre og Romsdal	50,7	62,1	64,3	6,4	2
Sør-Trøndelag	107,2	128,5	132,9	12,1	4
Nord-Trøndelag	32	38,4	41,1	5,1	2
Nordland	56,9	69,7	73,2	4,9	
Troms	37,1	46,2	48,4	2,9	4
Finnmark	17,6	23,7	24,3	5,9	
Totalt inkl. Nasjonalmuseet	1236,9	1767,5	2101	117,3	34
Totalt ekskl. Nasjonalmuseet	964,1	1257,6	1310,5	117,3	34

Kap. 320, post 50 Norsk kulturfond – samlet tilskudd til festivaler*Beløp angitt i mill. kroner*

	2013	2019	2020
Musikkfestivaler	51,7	153,1	158,4
Festivaler på øvrige fagområder		52,9	54,2
Totalt alle fagområder		206,0	212,6

*Fylkesvis fordeling av tilskudd til musikkfestivaler:**Beløp angitt i tusen kroner*

Budsjettår/Tidligere fylker	2013	2019	2020
Østfold	230	1 455	1 500
Akershus	50	0	0
Oslo	7 685	31 140	31 375
Hedmark	700	3 900	4 125
Oppland	2 434	1 975	2 450
Buskerud	3 130	4 720	4 860
Vestfold	2 750	1 200	1 750
Telemark	1 850	4 295	4 100
Aust-Agder	2 390	2 300	2 275
Vest-Agder	1 610	2 370	2 470
Rogaland	5 685	5 225	6 155

Hordaland	7 110	29 420	30 410
Sogn og Fjordane	550	9 225	9 000
Møre og Romsdal	775	8 562	9 042
Sør-Trøndelag	4 055	17 410	17 520
Nord-Trøndelag	1 250	2 025	2 100
Nordland	5 170	7 615	7 815
Troms	2 775	18 825	19 690
Finnmark	1 530	1 420	1 570
Svalbard	0	0	200
Totalt	51 729	153 082	158 407

Fylkesvis fordeling av tilskudd til festivaler på øvrige fagområder (scenekunst, visuell kunst, litteratur og tverrfaglige festivaler):

Beløp angitt i tusen kroner

Budsjettår/Nye fylker	2013	2019	2020
Agder		1 310	1 330
Innlandet		4 130	4 240
Møre og Romsdal		2 375	2 575
Nordland		10 922	11 850
Oslo		12 791	11 732
Rogaland		3 330	2 550
Svalbard		50	30
Troms og Finnmark		2 980	3 422
Trøndelag		4 127	4 356
Vestfold og Telemark		1 420	1 110
Vestland		6 958	8 165
Viken		2 555	2 810
Totalt		52 948	54 170

SPØRSMÅL NR. 2722

Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 9. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden få fortgang i arbeidet med et nytt og bedre skiltregelverk og ta et initiativ ovenfor kommuner og fylkeskommuner slik at næringslivet kan få fortgang i behandling av søknader og bedre forutsigbarhet?

BEGRUNNELSE:

Som stortingsrepresentant hører man stadig om tullete eksempler på at bedrifter, museer, attraksjoner, gårdutsalg, idrettshaller og andre ikke får lov til å sette opp

skilt til virksomheten sin. Dessverre er denne sommeren er intet unntak. Senest sist uke fra tradisjonsbedriften Arven ved bryggen i Bergen.

Dagens regelverk for å få skilt er for snevert, strengt og tungrodd. Derfor fikk Frp flertall før sommeren for følgende i Stortinget:

«Stortinget ber regjeringen endre dagens unødige strenge skiltregelverk slik at skal bli vesentlig enklere for aktører langs veinettet å informere trafikantene om virksomheten og hvor de er lokalisert. Stortinget forventer at arbeidet med revidering av de nødvendige håndbøkene og eventuelle endringer i vegtrafikkloven starter umiddelbart, og at endringene skal tre

i kraft i løpet av 2021. Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige forslag i saken for Stortinget.»

FrPs gjennomslag for å endre dagens unødvendig strenge skiltregler ser imidlertid ut til å la vente på seg. For dem det gjelder haster det med et nytt regelverket som gjør det enklere å sette opp skilt. Dette vil ikke minst være en stor seier for folk flest og sunn fornuft.

For at de som kjører på veiene våre skal finne frem er det viktig med god skilting. God skilting er ikke bare viktig for at folk skal finne frem dit de skal, det er også viktig for de som driver virksomhet at besøkende finner frem.

Svar:

Statens vegvesen har relativt nylig foretatt en revisjon av skiltnormalen (N300 Trafikkskilt), med formål å forenkle skiltregelverket og sikre en helhetlig og ensartet praktisering på lands-basis. På bakgrunn av stortingsvedtak 1242 av 15. juni 2021, har Samferdselsdepartementet i brev av 1. juli 2021 bedt Statens vegvesen om å gjennomgå regelverket på nytt.

Statens vegvesen vil i løpet av høsten vurdere endringer i skiltnormalen som kan gjøre det enklere for virksomheter å informere om deres tilbud. Ved denne

vurderingen vil hensynet til trafikksikkerheten også måtte tillegges vekt. Det må blant annet tas hensyn til total skiltemengde, trafikantenes mulighet til å oppfatte budskapet og faren for uheldige distraksjoner. For mange trafikkskilt langs vegen vil kunne føre til at trafikantene ikke oppfatter viktige trafikale skiltbudskap, noe som kan føre til dårligere trafikksikkerhet.

Statens vegvesen har myndighet til å fatte vedtak for virksomhetsvisning langs riksveg og fylkesveg. Kommunene har slik myndighet for kommunal veg. For fylkesveg skal fylkeskommunen først ta stilling til om den vil anbefale skilt. Fylkeskommunen plikter å gjøre vurderingen i henhold til gjeldende lov, forskrift og skiltnormal. Innstillingen fra fylkeskommunen sendes til Statens vegvesen som eventuelt fatter vedtak for virksomhetsvisning.

Forvaltningsloven inneholder regler om offentlige myndigheters behandling av saker, herunder bestemmelser om saksbehandlingstid. Statens vegvesen har ikke mulighet til å påvirke kommuner og fylkeskommuner med hensyn til deres prioritering av oppgaver.

Statens vegvesen tilbyr kurs og opplæring til fagpersoner i kommuner og fylkeskommuner. Hensikten er blant annet å oppnå lik praksis og bedre forutsigbarhet ved behandling av søknader om visning til virksomheter.

SPØRSMÅL NR. 2723

Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 12. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vestlandet har opplevd steinras i tre tunnelar i løpet av to dagar. Berre flaks har gjort at liv ikkje har gått tapt. Statens Vegvesen har uttalt at det ikkje er grunn til å endre vedlikehaldsrutinane.

Er statsråden einig i dette, vil statsråden gjere greie for tunneltryggleiken på vegane i Vestland fylke og tiltak for at tunneltryggleiken kan bli betre, inkludert varsling av andre naudetatar ved ulykker?

GRUNNGJEVING:

Torsdag 29. juli falt ein stein frå taket i Trodalstunnelen på E39 i Masfjorden. Frudalstunnelen på riksveg 5 i Sogndal vart stengt i ein periode same dag, også den på grunn av stein i vegbana. Fredag 30. juli vart Fjærlandstunnelen stengt på grunn av steinras.

I Trodalstunnelen traff steinraset ein bil, som blei knust og totalvraka. Avdelingsdirektør i Statens Vegvesen uttalte til BT 31. juli at tunnelar er noko av det tryggaste ein kan ferdast i, og at det ikkje er noko som tilseier at Vegvesenet må endre vedlikehaldsrutinane sine.

Trodalstunnelen var undersøkt av vegvesenet berre nokre dagar før ulykka. Då ulykka hende, vart ikkje brannvesen eller ambulanse informert, og politiet kom ikkje til staden før etter ein halvtime.

Det overordna ansvaret for trafikktryggleiken er politisk. Samferdsledepartementet fekk i 2016 kritikk frå Riksrevisjonen om manglande tryggleiksforvaltning av norske tunnelar.

I Nasjonal Transportplan var det lite fokus på arbeidet som blir gjort for at norske tunnelar har ein kvalitet i tråd med krava i tunneldirektivet.

Spørsmålsstillar ber om ei oversikt over det arbeidet som blir gjort for å sikre tunneltryggleiken på Vestlandet, og om statsråden meiner at rutinar for vedlikehaldsarbeid er gode nok i dag.

Svar:

Det skal vere trygt å ferdest på norske vegar og tunnelane blir stadig tryggare. Nye tunnelar blir bygde med strenge krav til tryggleik for trafikantar, og det blir brukt store ressursar på å ruste opp tunnelar som er opne for trafikk.

Sida 2015 har Statens vegvesen hatt eit program for oppgradering av 140 riksveggtunnelar over heile landet. Dette er eit pågåande arbeid som i hovudsak omfattar branntryggleik, redning og elektrisk utstyr i tunnelane. I perioden 2015-2021 har det blitt prioritert over 15 milliardar kronar til vedlikehald og fornying av riksvegnett. Det har gjort at vedlikehaldsetterslepet på riksvegnettet har blitt redusert for fyrste gong på fleire tiår. I 2021 skal Statens vegvesen bruke 520 millionar til vedlikehald av tunnelane.

I Nasjonal transportplan 2022-2033 (NTP) er det lagt opp til å bruke 11,4 milliardar kronar til fornyingstiltak i fyrste seksårsperiode, som i hovudsak skal bli brukt til å innfri tunneltryggleiks- og elektroforskriftene på riksvegnettet. I NTP er også vegprosjekt som erstattar tunnelar som ikkje tilfredsstiller dagens krav til tryggleik høgt prioritert. Dette gjeld bl.a. E16 Arna-Stanghelle i Vestland. Det er i NTP 2022-2033 lagt opp til at fylkeskommunane skal bli kompenserte for meirkostnadene i løpet av planperioden, slik at tunnelane på fylkesvegnettet blir utbetra i tråd med krav i tunnelforskrifta for fylkesveg.

Statens vegvesen arbeider målretta med tryggleiken i tunnelar. Både gjennom oppgraderingar og vedlikehald, men også i forskings- og utviklingssamanheng. Regimet for tryggleik og kontroll med norske tunnelar er svært strengt, og som ein del av drifta av vegnettet blir alle tunnelar sjekka visuelt nesten kvar einaste dag. Ein uavhengig inspeksjon av utstyr og verneplanar skal gjerast kvart 6. år av alle riksveggtunnelar over 500 meter. Tunneleigar skal sjølv gjennomføre ein geologisk inspeksjon av tunnelane kvart 5. år, og Vegdirektoratet sjekkar at dette er gjennomført når den uavhengige inspeksjonen blir gjennomført. Som ein del av vedlikehaldet skal alle tunnelar ha ein fagleg visuell kontroll kvart halvår og ein såkalla «spettkontroll» annakvart år. Dette blir gjort av sertifiserte fagfolk. I samanheng med spettkontrollen blir løyse steinar, sprekkar og anna hakka ned. Alle hendingar i tunnel blir følgde opp for å finne ut kvifor hendinga skjedde og for å lære.

Statens vegvesen har fastsett ei varslingsmatrise for hendingar på riks- og fylkesvegnettet. Denne er felles for alle vegtrafikkentralane og omfattar alle rutinar i tilknytning til varslings- og informasjon ved ulike hendingar. Generelt ved varslings- og informasjon ved hendingar,

varslar vegtrafikkentralen den av nødetatane som har ansvar eller oppgåve i samanheng med hendinga. Ut frå kunnskap om hendinga, varslar vegtrafikkentralen den etaten som har ansvar, og varslar eventuelt fleire etter ytterlegare informasjon om hendinga. Det er nødetatane som eventuelt utfører trippelvarslings- og andre nødetatane. Politiet blir alltid varsla ved hendingar i tunnelar. I følgje varslingsrutinane skal Vegtrafikkentralen berre varsle brannvesen dersom det er brann, eller ulukke med hardt skadde eller omkomne.

Ved steinnedfall i Trodalstunnelen den 29. juli har Vegtrafikkentralen følgd vanleg varslingsprosedyre. Vegtrafikkentralen blei varsla av innringar frå nødtelefon i tunnelen som gav informasjon om kva som var skjedd. I dette tilfellet blei det med ein gong klart ut frå informasjon frå innringar at det ikkje var personskade. Denne informasjonen blei straks formidla til politiet.

Vegtilsynet har hausten 2021 planlagt tilsyn med vegansvarleg sine inspeksjonar av berg og bergsikring av tunnelar. Som ein del av desse tilsyna skal Vegtilsynet undersøkje om tilsynspart gjennomfører hovedinspeksjonar med registrering og vurdering av dei geologiske forholda i tunnelen og installerte sikringstiltak. I tillegg til dette har Samferdselsdepartementet i lys av dei seinaste hendingane i tunnelar på Vestlandet gitt Statens Vegvesen oppdrag om å gå gjennom rutine og reglane sine for kontroll og oppfølging av tunneltryggleiken, med tanke på behov for eventuelle forbetringar. Både Statens vegvesen og departementet vil stadig leite etter høve for å gjere tunnelane enda tryggare. Derfor er dette eit viktig oppdrag.

SPØRSMÅL NR. 2724

Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 9. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

24/3-21 vedtok flertallet i Vefsn kommunestyre å legge ned Elsfjord skole, med virkning fra 1/8-21. På bakgrunn av tidligere søknad har Elsfjord Montessoriskole kontaktet Udir. for å be om raskere saksbehandling av ny søknad, fra 2021. Udir. skriver i e-post 26/3-21 at Udir. kan i særlige tilfeller fastsette andre frister. Søknad ble sendt 11. april, og siden da kan det virke som om Udir trenerer saker.

Syns statsråden det er greit at Udir, på denne måten, overkjører?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål, dok. 15:1823, sendt 29.03.21

Søknad om kortere behandlingsfrist ble sendt 11. april i år, da den eneste endringen som er gjort er at kommunestyret har vedtatt å legge ned skolen. Da Elsfjord Montessoriskole tidligere fikk avslag var det kun fordi dette kunne være uheldig for den kommunale skolen. Alt annet i søknaden oppfylte de krav som ble stilt.

Avslaget fra Udir. kom allerede dagen etter; 12. april. Etter dette er departementet klageinstans, men skal innom Udir., før de evt. sender klagen videre.

Klagen ble sendt Udir. allerede 14. april, og alle trodde at det da skulle være greit å sende denne direkte over til departementet. Men, det skjedde ikke. Klagen ble liggende i Udir. Skolen purret 4. juni, svaret fra Udir. var at den evt. ble oversendt KD før ferien. Det ble purret på nytt, 9. juli, da klagen fortsatt ikke var oversendt KD. 14. juli ble klagen, endelig videresendt KD. Da hadde altså Udir. «sittet» på klagen siden 14. april, og velger å sende denne til KD midt i ferien.

Heldigvis har vi ett oppegående KD, de behandlet saken raskt, og allerede 20. juli ble saken returnert til Udir., med klar beskjed om å hastebehandle denne.

Svaret fra Udir., i går. 2 august om status, er at den vil bli behandlet innen fristen 20. august. I samme svar står det lange tirader om at skolen ikke kan starte opp før driftstillatelse er på plass, om at de ikke vil få driftstilskudd før dette er godkjent, og at de må ta kontakt med statsforvalteren for videre informasjon om dette.

Udir. viser også til at skoler som ikke har fått godkjenning innen 15. juni kun vil få tilskudd fra måneden etter oppstart. Dette innebærer at Udir. sin trenering fører til at skolen vil stå én måned uten inntekt.

Udir. har trenert saken siden 14. april, det er ikke bra, for hverken elever, foreldre, lærere og andre involverte i skolen.

Kommunestyret er positive til etableringen av Montessoriskole. Kommunestyret har valgt å gi skolebygget vederlagsfritt til den nye skolen. Lærere er ansatt og elever er på plass. Men, godkjenningen mangler.

Svar:

Elsfjord Montessoriskole SA fremmet 31. januar 2021 søknad om godkjenning av grunnskole på grunnlag av montessoripedagogikk med inntil 25 elevplasser. Skolen har søkt om dispensasjon fra ordinær søknadsfrist, slik at søknaden behandles for eventuell oppstart skoleåret 2021/2022. Bakgrunnen for dispensasjonssøknaden er at Vefsn kommunestyre i møte 24. mars 2021 vedtok å legge ned den kommunale skolen i Elsfjord fra august 2021.

Direktoratet har avslått søknaden fra Elsfjord Montessoriskole SA om dispensasjon fra søknadsfristen. Klagen ble deretter oversendt Kunnskapsdepartementet for endelig klagebehandling. Departementet er enig med direktoratet om at hjemmelen til å fastsette andre frister for søknadsbehandling etter forskriften til friskoleloven § 12-1 er en snever unntaksregel. Etter en konkret vurdering kom departementet i vedtak 20. juli 2021 likevel til at det i denne saken er grunnlag for å gi unntak, slik at søknaden om godkjenning av Elsfjord

Montessoriskole skal behandles for eventuell oppstart høsten 2021.

Kunnskapsdepartementet har instruert Utdanningsdirektoratet om å behandle søknaden om godkjenningen av Elsfjord Montessoriskole SA så snart som mulig og senest innen 20. august 2021.

I e-post av 20. juli 2021 ber skolen om at fristen for direktoratet endres til 10. august 2021. I brev 28. juli 2021 til skolen opplyser departementet at vedtaket om ferdigbehandling av søknaden senest 20. august 2021 står fast.

Jeg understreker at Utdanningsdirektoratet vil behandle søknaden så snart som mulig, og senest innen 20. august. Eventuelle spørsmål knyttet til driftstillatelse må skolen rette direkte til Utdanningsdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 2725**Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 12. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja****Spørsmål:**

Hvilke givere har utløst midler fra gaveforsterkningsordningen, med hvilke formål, beløp og hva er den offentlige forsterkning i tida ordningen har eksistert?

BEGRUNNELSE:

Gaveforsterkningsordningen for kunst og kultur er del av dagens kulturpolitiske debatt.

Svar:

Gaveforsterkningsordningen er en insentivordning hvor formålet er å stimulere til økt privat finansiering av kunst og kultur gjennom pengegaver. Pengegavene skal brukes til tiltak for å styrke mottakerens arbeid i tråd med virksomhetens kunst- og kulturfaglige formål og planer.

Ordningen omfatter nå gaver til alle museer, musikk-, litteratur- og scenekunstheltet, visuell kunst og kulturbygg.

Giveren må være én eller flere enkeltpersoner eller andre private rettssubjekter, inkludert helt eller delvis privateide foretak, unntatt givere med eierskap eller direkte økonomiske interesser i formålet med bidraget. Tilskudd fra offentlige virksomheter utløser således heller ikke gaveforsterkning. Dette har medført avslag på flere søknader de siste par årene.

Da gaveforsterkningsordningen ble innført i 2014 var rammen på 10 mill. kroner, og gjaldt kun for gaver fra private til de om lag 70 museene som mottar fast driftstilskudd fra Kulturdepartementet. Året etter ble den utvidet til å omfatte de om lag 130 museene som inngår i Kulturrådets offisielle museumsstatistikk. Fra 2016 ble ordningen utvidet til også å omfatte gaver til formål innen musikk, litteratur, scenekunst, visuell kunst og kulturbygg.

Gaveforsterkning 2014 - 2020		
Utbetalingsår	gavebeløp	ramme/gaveforsterkning
2014	40,0	10,0
2015	121,3	30,3
2016	180,0	45,0
2017	236,6	59,2
2018	572,0	143,0
2019	320,0	80,0
2020	826,0	206,5

Private gaver utløser gaveforsterkning til mottakeren på normalt 25 prosent. I senere år kan Kulturdepartementet justere forsterkningsprosenten, og justeringen kan også omfatte mottatte søknader som er godkjent for utbetaling. Det er således ikke lenger ren automatikk knyttet til hvor mye man får i forsterkning.

Formålet med gaven må være tiltak for å styrke mottakerens arbeid i tråd med virksomhetens kunst- og kulturfaglige formål og planer, men gaven og gaveforsterkningen behøver ikke å brukes til det samme tiltaket.

Vedlagt følger oversikt over givere og mottakere/formål fra 2014 til og med 2020.

<https://www.stortinget.no/dok15-202021-2725-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 2726**Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 11. august 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Syv år har gått siden 3. august 2014, da ISIL gjennomførte brutale angrep mot jesidi-befolkningen i Irak og Syria.

Vil regjeringen i likhet med UNITAD, EU og hittil minst 7 land omtale ISILs angrep som folkemord?

Svar:

Det er ingen tvil om at ISILs brutale handlinger og omfattende overgrep mot jesidiene må anses som grove brudd på folkeretten. FNs uavhengige granskingskommisjon for Syria har konstatert at ISIL systematisk og gjennomgående har begått krigsforbrytelser, inkludert drap, tortur, gisseltaking, voldtekt og seksuell vold, rekruttering og bruk av barnesoldater og en rekke andre alvorlige brudd på internasjonal humanitærrett. Slike handlinger utgjør noen av de aller groveste forbrytelser i den internasjonale forbrytelseskatalogen.

Begrepet folkemord er definert i FNs folkemordskonvensjonen av 1948 og Roma-vedtektene for Den internasjonale straffedomstolen av 1998. Det er et rettslig begrep med et klart definert innhold. I tillegg til at visse overgrep må være begått mot en gruppe, må de være begått med den hensikt å ødelegge helt eller delvis gruppen som sådan. Å konstatere en slik strafferettslig hensikt forut-

setter en bevismessig vurdering som domstoler er best skikket til å foreta. Norge uttaler seg derfor på generelt grunnlag ikke om overgrep rettet mot en bestemt gruppe kan anses som folkemord, med mindre dette først er slått fast av en domstol. Denne prinsipielle linjen har ligget fast under vekslende regjeringer.

Jeg viser i denne sammenheng også til svar på spørsmål nr. 545 (2015-2016) fra Hans Olav Syversen (KrF) fra daværende utenriksminister Børge Brende. Allerede i dette svaret ble det påpekt at det formelt sett er domstolene som endelig kan fastslå folkemordhensikt, men at det ikke kan være tvil om at handlingene ISIL har begått er rettet mot en bestemt gruppe og har de ytre kjennetegn av forbrytelseskategorien folkemord. Denne vurderingen er fullt ut gyldig i dag, og ligger til grunn for norsk politikk.

FNs uavhengige etterforskningsgruppe for straffeforfølgelse av forbrytelser begått av ISIL i Irak (Unitad) har nylig uttalt at det foreligger bevis for at overgrepene mot jesidiene utgjør folkemord. Norge har støttet en rekke internasjonale initiativer for å samle inn og systematisere dokumentasjon om overgrepene, slik at en fremtidig rettsprosess skal kunne ha nødvendig bevismateriale tilgjengelig for en straffeforfølgning.

Jeg viser forøvrig til mitt svar på spørsmål nr. 547 (2018-2019) fra Petter Eide (SV).

SPØRSMÅL NR. 2727**Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 19. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Manglende tilskuddsordning har vært regjeringas unnskyldning for å ikke bidra til å finansiere byggingen av Sjunghatten folkehøgskole, til tross av at en samlet komite har bedt regjeringa finne en løsning for å bidra med å realisere Sjunghatten fhs. I 2020 stemte regjeringspartiene mot et forslag i Stortinget som kunne gitt Sjunghatten fhs. finansiering.

Har regjeringa med viten og vilje holdt ildsjelene bak Sjunghatten fhs. for narr i flere år, og gjemt en eventuell løsning for realisering som et utspill i valgkampen?

Svar:

Regjeringen mener at folkehøgskoler er en viktig del av mangfoldet i utdanningstilbudet. Siden 2014 har det blitt godkjent seks nye folkehøgskoler som mottar om lag 58

mill. kroner i 2021. I 2021 bruker regjeringen 1 mrd. kroner på folkehøgskoler.

Kunnskapsdepartementet har i år mottatt 12 søknader om opprettelse av nye folkehøgskoler i år, og Sjunkehatten folkehøgskole er ett av mange spennende prosjekter. Hva som ligger i statsbudsjettet for 2022 vil regjeringen komme tilbake til når budsjettet legges frem 13. oktober.

Det kan gis oppstartstilskudd til nye folkehøgskoler, og normalt gis dette bare i ett år. Sjunkehatten folkehøgskole har fått oppstartstilskudd i tre år, for å gi aktørene bak folkehøgskolen en mulighet til å finne finansiering slik at de kan realisere prosjektet innenfor dagens tilskuddsordning. Ifølge søknaden er Sjunkehatten folkehøgskole avhengig av et statlig investeringsstilskudd på 100

mill. kroner. Dette beløpet overskrider det samlede huleietylskuddet de 82 eksisterende folkehøgskolene fikk i 2020.

Det finnes allerede folkehøgskoler med tilbud for personer med særskilte behov. Sjunkehatten-prosjektet skiller seg ut som et prosjekt hvor det planlegges for universell utforming på alle plan. Kunnskapsdepartementet har imidlertid ingen ordning for investeringsstilskudd til folkehøgskoler, og har derfor lagt til grunn at skolen må håndtere kapitalutgiftene innenfor dagens tilskuddsmodell, på samme måte som andre folkehøgskoler.

Regjeringen har satt ned et offentlig utvalg som skal se på rammevilkårene for folkehøgskoler. Systemet for godkjenning av nye folkehøgskoler skal også vurderes.

SPØRSMÅL NR. 2728

Innlevert 3. august 2021 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 12. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

AtB har besluttet at bussene må stå stille når passasjerer benytter seg av toalettet. Sikkerhet i bussen brukes som begrunnelse. Beslutningen gjør at bussene må bruke mye lenger tid. Det kan også få negative konsekvenser for trafikksikkerheten ettersom bussene til stadighet må svinge av vegen når passasjerene skal på toalettet.

Er statsråden enig i at kravet om at passasjerene skal sitte fastspent når bussen er i bevegelse tilsier at bussene må stoppe når passasjerer skal på toalettet, og vil et slikt krav også gjelde turbusser?

BEGRUNNELSE:

Helt siden begynnelsen av 1980-tallet har det vært vanlig med toalett i rute- og turbusser. Millioner av kilometer hvert år er tilbakelagt uten at noen er skadet i forbindelse med toalettbesøk. Samtidig tillater AtB at busser som trafikkerer Stjørdal- Trondheim, Orkanger- Trondheim og Støren- Trondheim kan ha inntil 11 ståplasser og alle disse bussene kjører på motorvei med fartsgrenser på 80, 90 og 100 km/t. Mange vil kvie seg for å benytte buss hvis man vet at man må stoppe bussen og forårsake forsinkelser. Eksempelvis er reisetiden Røros-Trondheim på tre timer. Ettersom helsebussen er nedlagt så benytter pasienter som skal til og fra St. Olavs AtB sin buss. Kort sagt vil beslutningen fra AtB føre til at færre tar bussen.

Svar:

Bilbelte er det enkleste og mest effektive hjelpemiddelet for å redusere tallet på drepte og hardt skadde i trafikken. Ulykkesstatistikken viser at mangel på bruk av bilbelte er den faktoren som oftest er registrert som avgjørende årsak til skadeomfanget i en bilulykke. Ved å ikke bruke belte, utsetter man seg selv og andre i kjøretøyet for stor fare.

En buss er et stort og tungt kjøretøy som er konstruert for å ta mange passasjerer. Dersom det skulle skje en ulykke, er det enorme krefter som settes i sving og skadepotensialet er stort. Passasjerer som går eller står i midtgangen vil da være svært utsatt. Det er heldigvis få som blir drept eller hardt skadd i bussulykker, men ulykker kan likevel skje.

Det følger av forskrift om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn § 1 fjerde ledd at bilbelte skal brukes av sittende i buss, med unntak av buss klasse 1 (bybuss), der det er montert. Som hovedregel gjelder derfor plikten til å anvende bilbelte i angitte busstyper, også for turbuss, for sittende passasjerer. Det finnes enkelte unntak fra belteplikten etter forskriftens § 1 femte ledd, herunder blant annet i de tilfellene der kjøretøyet står stille, under rygging, under kjøring i garasje, på parkeringsplass, bensinstasjon, verkstedområde eller lignende avgrenset område.

Utgangspunktet er derfor at sittende passasjer skal benytte bilbelte under kjøring og Statens vegvesen op-

pfordrer alle passasjerer til å anvende belte der dette er montert og det er anbefalt å anvende toalettfasiliteter når bussen ikke er i bevegelse.

Jeg ønsker å bemerke at ved bruk av turbuss på lenge turer vil det etter hva jeg er kjent med, normalt legges inn nødvendige pauser hvor passasjerer blant annet

kan bruke toalettet. Jeg legger også til grunn at det enkelte transportselskap gjør en totalvurdering av den økte risikoen ved stadige av- og påkjøringer fra hovedvei med høy hastighet opp mot risikoen for den enkelte busspassasjer som ikke bruker belte på grunn av et nødvendig toalettbesøk.

SPØRSMÅL NR. 2729

Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 11. august 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil næringsministeren bidra til å oppfylle Stortingets felles intensjon om raskere saksbehandling i mineralsaker gjennom å ta stilling til klagen over driftskonsesjonen til Nordic Mining uten ugrunnet opphold?

BEGRUNNELSE:

I Engebøfjellet i Vestland ønsker Nordic Mining å utvinne eklogitt malm og opprede denne til mineralkonsentrater av rutil (titandioksid) og granat.

Prosjektet vil gi Norge 100 arbeidsplasser og store eksportinntekter i 40 år som er estimert levetid. I tillegg til mineralproduktene rutil og granat vil det også bli produsert produkter fra gråberg samt ulike restmineraler.

Det tar lang tid å få godkjent mineralutvinning i Norge. For Nordic Mining startet prosessen i 2007 med omfattende planarbeid og konsekvensutredninger. Reguleringsplan og utslippstillatelse ble gitt fra regjeringen 2015 og av kongen i statsråd i 2016. Den siste nødvendige tillatelsen for Nordic Mining er driftskonsesjonen. Den ble gitt av DMF i juni 2020. Den ble påklaget, og klagen ble avvist av DMF i november 2020. Siden da har den ligget i næringsdepartementet.

En samlet næringskomite uttalte i sin innstilling i sak 611L 2020-2021 i mai 2021: «Komiteen viser til at mineralnæringen kan bli Norges neste vekstnæring, fordi mineraler har en svært viktig plass i det grønne skiftet. Komiteen mener at næringen trenger langsiktige og forutsigbare vilkår. I dag står næringen overfor en rekke utfordringer som er en brems for videre satsing, for eksempel en lang og omstendelig søknadsprosess for å få tildelt konsesjoner. Komiteen merker seg at målet med endringene som foreslås i denne proposisjonen, er «forbedringer og forenklinger for næringen, DMF og andre offentlige instanser som forholder seg til dette regelverket. Dette kan igjen gi redusert saksbehandlingstid. Det er også et mål å øke forutsigbarheten for næringen».

Svar:

Direktoratet for mineralforvaltning fattet 17. juni 2020 vedtak om tildeling av driftskonsesjon til selskapet Nordic Rutile AS for utvinning av rutil i Engebøfjellet i Naustdal kommune. Nordic Rutile AS er et datterselskap av Nordic Mining AS. Vedtaket ble påklaget, og klagen ble oversendt til Nærings- og fiskeridepartementet 9. november 2020.

Forvaltningsloven § 11 a stiller krav om at et forvaltningsorgan skal forberede og avgjøre saken «uten ugrunnet opphold». Bestemmelsen stiller krav både til saksbehandlingstiden og hva som er akseptable årsaker til opphold i saksbehandlingen. Villkåret «uten ugrunnet opphold» er med andre ord skjønnsmessig, og det nærmere innholdet i kravet kan variere etter blant annet saksområde og sakstype.

Nærings- og fiskeridepartementet er klageinstans i vedtaket om tildeling av driftskonsesjon, men departementet har også under behandling en ekspropriasjonsøknad for området fra Nordic Rutile AS. Nordic Rutile AS har arbeidet med Engebøprosjektet i flere år, og saken har en lang forhistorie. Denne saken er derfor omfattende og sammensatt, og krever grundige undersøkelser og vurderinger, noe som også gir utslag på saksbehandlingstiden.

Saksbehandlingen i Nærings- og fiskeridepartementet har siden mars 2020 vært preget av håndtering av koronapandemien. Dette har naturlig nok satt preg på fremdriften i flere større enkeltsaker – inkludert Engebøsaken. Jeg vil understreke at saken har høy prioritet i departementet.

SPØRSMÅL NR. 2730**Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 12. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Viser til avslag på søknad om midler til kartlegging og opprydding av marint søppel rundt Randsfjorden og Mjøsa, innsendt av Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter fra 20.01.21. Ryddeaksjoner er gjennomført her i flere år.

Hvilke vurderinger ligger bak avslaget, og hvorfor kommer EØS og statsstøtteregulativet i veien for viktig lokal og frivillig engasjert opprydding, som mobiliserer alt fra skoleelever, lag og foreninger til bedrifter i en viktig bekjempelse av forsøpling og mikroplast i og rundt verdifulle vannområder i Oppland?

Svar:

Tiltak mot marin forsøpling og sprening av mikroplast er høgt prioritert av regjeringa og tilskotsordninga mot marin forsøpling er ein viktig del av regjeringa si satsing mot marin forsøpling. Regjeringa legg i desse dagar også fram ein heilskapleg plaststrategi som handlar om globale, regionale og nasjonale tiltak mot plastforureining.

Som representant Knutsdatter Strand skriv, søkte Dokkadeltaet nasjonale våtmarksenter om tilskot på til saman 1,3 millionar kroner under Miljødirektoratets tilskotsordning for tiltak mot marin forsøpling, men fekk avslag på søknaden sin. Dette kjem av at tilskotet reiser statsstøtterettslege problem. Avslaget er ikkje påklaga.

Departementet har vore i kontakt med Miljødirektoratet om saka. Miljødirektoratet skriv at dei i år fekk inn totalt 90 søknadar med ein søknadssum på om lag 160 millionar, mens ordninga er på 70 millionar. Det har der-

for vore naudsynt for Miljødirektoratet med ein nøye prioritering ved fordeling av tilskotsmidlane. Gjennom årets tildelingar har Miljødirektoratet prøvd å sikre ein god geografisk fordeling av midlane, og Miljødirektoratet har i tråd med utlysinga prioritert store, samordna prosjekt som organiserer regionale eller nasjonale oppryddingstiltak.

EØS-avtalen artikkel 61 (1) legg ned eit forbod mot å tildele statsstøtte. Forbodet mot statsstøtte gjeld verksemdar som driv med økonomisk aktivitet og som opererer på ein marknad i konkurranse med andre. Formålet med forbodet mot statsstøtte er å ivareta konkurransen innanfor EØS-området.

De seinaste åra har det skjedd ein utvikling rundt rydding og førebygging av marin forsøpling, som gjer at det etter Miljødirektoratets vurdering har oppstått ein økonomisk marknad for slike tenester. Dokkadeltaet nasjonale våtmarksenter er eit naturinformasjonssenter som òg utfører ei rekke ulike miljøfaglege tenester, medrekna konsulentverksemd for både offentlege og private aktørar. Miljødirektoratet meiner derfor at det er ei verksemd som leverer tenester i ein marknad og som driver økonomisk aktivitet, og som dermed er omfatta av reglane om forbod mot statsstøtte. Sidan tilskotet vil gi selskapet ein økonomisk fordel, oppstår det spørsmål om eit eventuelt tilskot kan vere i strid med forbodet mot statsstøtte. Det kan eksempelvis vere ei fare for krysssubsidiering, dvs. at midlar som er løyva til den ikkje-økonomiske aktiviteten tilflyt den kommersielle delen av verksemda.

SPØRSMÅL NR. 2731**Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 11. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Innlandet fylkeskommune fikk avslag fra Statens vegvesen om å bruke egne kampanjeskilt i nær fylkets barne-skoler ved skolestart. Hedmark fylke har brukt slike skilt

i 20 år for å gjøre kjørende ekstra oppmerksomme på barn, skolestart og en trygg skolevei. Skiltplan foreligger og skiltene eksisterer, men avslaget på fylkeskommunens søknad og anke på vedtak slår fast at skiltene ikke kan brukes.

Vil samferdselsministeren se på saken og sørge for at en i Innlandet kan fortsette jobben med sin trygg skoleveg-kampanje?

BEGRUNNELSE:

Hedmark fylke har de siste 20 årene gjennom trafikksikkerhetsutvalget hatt fokus på tryggskolevei i tett samarbeid med Statens vegvesen. Etter fylkessammenslåingen til Innlandet behandlet fylkets trafikksikkerhetsutvalg saken og fattet følgende vedtak:

«FTU (Fylkets trafikksikkerhetsutvalg) Sak 10/20 Skilting ved skolestart:

Innlandet FTU vil anmode Innlandet fylke om at det utarbeides skiltplaner for oppsett av skilt som markerer skolestart ved alle barneskoler i Innlandet.

Etablering og oppsett av skilt innarbeides i driftskontraktene.»

Administrasjonen i fylket har etter vedtaket gjennomført en kartlegging av alle barneskoler i Innlandet og laget forslag til skiltplaner. Dette gjelder ved 92 skoler i gamle Hedmark og 103 skoler i gamle Oppland.

Etter dialog med Statens vegvesen som skiltmyndighet, ble det klart at det måtte søkes om fravik for oppsett av slike kampanjeskilt (fravik da det ikke er normerte skilt). I utgangspunktet ble det anbefalt å søke om dispensasjon for å fortsette praksisen i gamle Hedmark, men med et nytt fylke, samt at vedtakene er midlertidige, så måtte det søkes om fravik for hele fylket. Søknad ble sendt 29. juni.

Søknaden ble avslått i Vegdirektoratet med «begrunnelsen»:

Vi godkjenner ikke fravikssøknaden. Se vedlagte fraviksskjema for detaljer.

Med bakgrunn i søknaden vil vi vurdere behovet for særskilt skilting knyttet til skolestart i samråd med Nas-

jonale trafikksikkerhetskampanjer og avdelingen for Trafikksikkerhet. Dette vil kunne resultere i en mer omforent nasjonal praksis for å skape oppmerksomhet rundt skolestart.

Avslaget er anket administrativt, med anken ble ikke tatt til følge og avslaget opprettholdes. Det betyr at en ikke har anledning til å sette opp skolestartskiltene i Innlandet ved skolestart i år.

Svar:

Det er ønskelig å ha en enhetlig utforming av trafikkskilt i hele landet. Dette er viktig for at trafikantene skal kunne oppfatte og handle etter budskapet på trafikkskiltet. Av den grunn har Statens vegvesen i utgangspunktet ikke ønsket bruk av lokale skiltvarianter som varsler for eksempel om skolestart. Dette var bakgrunnen for at Statens vegvesen avsto søknaden fra Innlandet fylkeskommune.

I dag foreligger det ikke et alternativ til slike lokale skiltvarianter til bruk ved skolestart. Trafikksikkerhetshensyn tilsier at det kan være et behov for denne type varsling om barn langs veien i forbindelse med skolestart. Statens vegvesen har derfor likevel valgt å gi fravik til Innlandet fylkeskommune slik at ønskede skolestart-skilt kan benyttes ved alle barneskoler i gamle Hedmark fylke i forbindelse med høstens skolestart. Jeg er kjent med at Statens vegvesen nå har sendt brev til Innlandet fylkeskommune om dette.

Statens vegvesen har også opplyst at de legger vekt på at det i god tid før skolestart i 2022 skal være utarbeidet en ny skiltstandard til bruk for særskilt skilting ved skolestart.

Jeg er glad for at denne saken har løst seg når det gjelder den kommende skolestarten. Vi ønsker alle en trygg og god skolestart for våre barn og unge. Jeg ser det også som positivt at Statens vegvesen vil se nærmere på å legge til rette for en enhetlig praksis over hele landet på dette området.

SPØRSMÅL NR. 2732

Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 11. august 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

I rapporten Biobasert verdiskaping utarbeidet av NMBU, legges det til grunn at presisjonsavl bidrar til at produktiv-

itetsøkningen nasjonalt knyttet til bedre avl i jordbruk og akvakultur blir 50 prosent høyere i årene framover. NMBU anslår potensialet for verdiskaping i jordbruket knyttet til

avl og genetikk til å øke med 14 milliarder 2018-kroner i 2050, utover hva som ellers ville ha vært tilfelle.

Hvordan legger statsråden til rette for å realisere dette potensialet, og hvordan blir sentrale fagmiljø i Innlandet involvert?

BEGRUNNELSE:

Bioøkonomi er framtidens retta. God forvaltning av de genetiske ressursene gjennom teknologiutvikling og bærekraftig bruk og vern er vesentlig for å sikre økt verdiskaping innenfor jordbruk og akvakultur. Kunnskap innen genetikk og avl gir bedre produktkvalitet og lønnsomhet og har vært med å utvikle næringen helt fra oppstarten av avlsarbeidet innen norske husdyr, planter og akvakultur. Det har bidratt til redusert bruk av antibiotika og plantevernmidler, økt mattrygghet, kostnadseffektivitet og bærekraftig matproduksjon. For forbrukerne betyr denne kunnskapen at vi blant annet kan designe mat, ikke bare som kilde til ernæring, men også som en ny og framtidig kilde til bedre helse og klima basert på en bærekraftig produksjon.

NCE Heidner Biocluster, Norges ledende næringsklynge innen grønn bioøkonomi og bærekraftig matproduksjon, har flere av sine største eksportbedrifter lokalisert i Innlandet og er i en unik posisjon til å løfte eksportandelen for disse. For å oppnå en slik ønsket vekst er man avhengig av at Mattilsynet har ressurser og kapasitet til å bistå med de nødvendige virkemidlene som må til. God tilrettelegging for eksport er vesentlig for å utløse potensialet. Det betyr at virkemiddelapparatet, som eksempelvis den nyetablerte eksportenheten, også må legge til rette for eksport innenfor næringer som ikke tradisjonelt anses som eksportnæringer. Videre må det blant annet tilføres midler til Mattilsynet, slik at kapasiteten til å tilrettelegge for eksport og utstede eksportsertifikater er tilstrekkelig.

Svar:

Norske avlsmiljøer, der fagmiljø i Innlandet står sentralt, har betydd mye for produktivitet, dyrehelse og plante-helse i norsk landbruk. At disse miljøene også har store muligheter fremover, både nasjonalt og internasjonalt, er jeg ikke i tvil om. Jeg deler representantens engasjement for avlsarbeidet i landbruket, samtidig vil jeg minne om at estimerer om potensialer langt frem i tid alltid vil være heftet med en grad av usikkerhet.

Bedrifter som satser på avl har som andre virksomheter behov for forutsigbare rammebetingelser som gir gode muligheter for teknologiutvikling og økonomisk vekst. Dette handler om et hensiktsmessig regelverk og muligheter for å ta del i økonomiske støtteordninger som fremmer kunnskapsutvikling og innovasjon, i tillegg til de sektorovergripende rammebetingelsene. Jeg er opptatt av

at landbruks- og matpolitikken, og de virkemidlene som jeg har et særlig ansvar for, kan bidra til å videreutvikle avlsmiljøene. Dette gjelder både bedrifter og FoU-miljøer som disse samarbeider med.

Mattilsynet har ansvar for å føre tilsyn med at regelverket om blant annet mattrygghet, plante-helse og dyrehelse blir etterlevd i hele matproduksjonskjeden. Videre har Mattilsynet en viktig oppgave i å legge til rette for markedsadgang for norske produkter i land utenfor EØS-området. Jeg vil fortsette å følge opp Mattilsynet med sikte på at de bidrar til en forutsigbar og effektiv regelverksforvaltning, god veiledning og arbeider for økt markedsadgang.

Når det gjelder bedriftsutvikling og tilrettelegging for eksport, kan avlsbaserte bedrifter benytte seg av Innovasjon Norges (INs) virkemidler. IN forvalter både sektornøytrale virkemidler og midler som er satt av til landbruks- og matsektoren spesielt.

Jeg vil også vise til at regjeringen nylig opprettet Eksportstrategirådet. Målet er å løfte frem næringer med konkurransefortrinn og koble disse med konkrete muligheter i verdensmarkedene, slik at flere norske bedrifter sammen kan utnytte muligheter i store internasjonale markeder. Rådet vil jobbe tett med næringslivet, virkemiddelapparatet og utenriksstjenesten for å identifisere, prioritere og utvikle strategiske eksportsatsinger mot internasjonale markeder i sterk vekst. Jeg legger til grunn at rådet også vil arbeide for å støtte opp under internasjonale markedsmuligheter til norske avlsmiljøer.

Omfattende forskningsaktivitet gjennom flere ti-år har vært viktig for å utvikle avlsteknologien og den internasjonale posisjonen som de norske avlsselskapene har klart å oppnå. LMD har bidratt med betydelig virkemidler gjennom mange år til dette fagområdet, og vil fortsette med det. Jeg vil også oppmuntre til at disse selskapene søker sektornøytrale virkemidler. Ut fra den høye kvaliteten og relevansen i den faglige aktivitetene bør de kunne konkurrere om midler til forskning med bedrifter i en hvilken som helst annen sektor. Jeg vil også vise til Skattefunnordningen som FoU-intensive bedrifter som avlsmiljøene bør være aktive brukere av.

Representanten er opptatt av hvordan sentrale fagmiljø i Innlandet blir involvert. I sin begrunnelse vises det særlig til Hamarmiljøet der det er lokalisert flere store eksportbedrifter knyttet til dyreavl. Selv har jeg hatt gleden av å besøke flere av disse bedriftene og LMD har lang tradisjon med god dialog med disse miljøene. Her er det lett å la se imponere, både av hva de har fått til nasjonalt, men også den eksportsuksessen som er oppnådd. Vi kan trygt si at Norsk Rødt Fe har erobret verden. Nå jobbes det blant annet med å redusere metanutslipp fra ku gjennom avl, med økonomisk støtte fra midler over jordbruksavtalen. Samtidig ser vi at genmateriale fra norsk svin eksporteres til store svineproduserende land.

At Norge har lykkes godt skyldes dels at vi har klart å ivareta en god dyrehelse i avlsarbeidet. Tilsvarende

også for plantehelse innen arbeidet med planteforedling.

Dette er konkurransefortrinn som det er viktig at blir tatt vare på i den videre eksportsatsingen.

SPØRSMÅL NR. 2733

Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 12. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Det er meldt at det skal utarbeides en statusrapport og en politikk for uthavnene langs kysten.

Kan statsråden gi en oversikt over hvor arbeidet med en politikk for uthavnene står, hva som så langt er tenkt vil de de vesentlige momentene i en slik politikk og plan, hvem vil være aktuelle aktører å invitere til å delta i dette arbeidet og anslagsvis når kommer planen?

varslet at Riksantikvaren skal utarbeide en oversikt over kulturmiljøer av nasjonal interesse i tettsteder, fiskevær, uthavner og industrimiljøer mv. med utgangspunkt i mindre byer og tettsteder. Oversikten vil være et kunnskapsgrunnlag som kan benyttes i arealplanleggingen, i likhet med Riksantikvarens NB!-register (en database over byer og tettsteder i Norge med kulturmiljøer som har nasjonal interesse) og KULA-register (kulturhistoriske landskap av nasjonal interesse).

BEGRUNNELSE:

Uthavnene har vært viktig for Norges økonomiske utvikling, økonomisk, kulturelt og i form av å hente impulser fra og gi impulser til Europa og verden. Kulturen i uthavnene var spesiell og mye var ulikt kysten rundt, selv om det også var sterke likhetstrekk. Den delen av vår historiske arv må tas vare på og utvikles. Vesentlige kulturbygg og den spesielle tette og nære bebyggelsen bør i større grad tilbakeføres til slik det var og vi må i alle fall sørge for at ikke uthavnene privatiseres slik at det allmenntilgjengelege kulturformål med dem forsvinner for allmennheten. Kulturbyggene er for eksempel ivaretatt på forskjellig vis, og kulturhistoriske kyst bygg forvaltes på forskjellig måte av forskjellige etater (forsvar, fyr og toll f.eks.).

Svar:

Det ligger ikke til Kulturdepartementets ansvarsområder å utarbeide politikk for uthavnene. Jeg har forelagt spørsmålet til mine kolleger i Klima- og miljødepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet og Finansdepartementet. På denne bakgrunnen er jeg ikke kjent med at det skal utarbeides en plan på feltet.

Jeg viser imidlertid til Kommunal- og moderniseringsdepartementets strategi for småbyer og større tettsteder som nettopp er fremlagt, hvor det er henvist til Meld. St. 16 (2019–2020) Nye mål i kulturmiljøpolitikken — Engasjement, bærekraft og mangfold. Der er det

SPØRSMÅL NR. 2734**Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 16. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Kan jeg be om en oversikt over hvilke felt på norsk sokkel som er elektrifisert med strøm fra land og hvor mye strøm hvert felt bruker, hvilke felt som er under elektrifisering og hvor mye strøm disse feltene vil bruke, og hvilke felt som er under planlegging for elektrifisering og hvor mye strøm det er beregnet at disse trenger, samt en kostnadsoversikt for de tre ulike feltypene; ferdig elektrifisert, under elektrifisering og under planlegging?

BEGRUNNELSE:

Elektrifiseringa av norsk sokkel er kostnadskrevende og trekker mye strøm. Ber om å få en oversikt over hvilke felt som har fått, får eller planlegges å elektrifiseres, og kostnadene for dette.

Svar:

I dag er følgende felt koblet til kraftnettet på land: Troll A, Gjøa, Vega, Ormen Lange, Valhall, Hod, Goliat, Johan Sverdrup og Martin Linge. Kraftforbruket fra disse feltene var i 2020 om lag 5 TWh.

Feltene Duva og Nova, som er under utbygging, skal begge kobles til Gjøa-plattformen og derigjennom bli knyttet til kraftnettet på land. De respektive rettighetshavergruppene har videre besluttet å koble innretningene: Edvard Grieg, Gina Krog, Sleipner A, samt Troll B og C til kraftnettet på land. Dette betyr at også feltene Solveig, Ivar Aasen, Gudrun, Sigyn, Utgard, Gungne, Fram og Byrding som er knyttet til en av disse innretningene vil ta i bruk kraft fra land. Når disse feltene får kraft fra land forventes etterspørselen etter strøm fra kraftnettet å øke til om lag 7,9 TWh i 2024.

De unngåtte utslippene fra olje- og gassvirksomheten som en følge av de gjennomførte og besluttede kraft-fra-land-prosjektene er anslått til om lag 4 mill. tonn CO₂ per år. Effekten på de europeiske og globale utslippene er usikker, men mest sannsynlig vil slike tiltak innenfor EUs kvotesystem bidra til en begrenset reduksjon i europeiske og globale utslipp.

I tillegg til de gjennomførte og besluttede prosjektene utreder rettighetshaverne på flere olje- og gassfelt mulig fremtidig tilkobling til kraftnettet på land. Dette gjelder blant annet feltene Oseberg/Oseberg Sør, Snøhvit/Hammerfest LNG og enkelte felt på Haltenbanken i Norskehavet. I tillegg planlegges de nye, store utbyggingene av feltene Wisting og NOAKA drift basert på kraft fra land.

Kraftforbruket i petroleumssektoren er derfor forventet å øke ytterligere fram mot 2030 som en følge av slike ombygginger på felt i drift og nye feltutbygginger, men hvor mye er avhengig av hvilke prosjekter som gjennomføres. Slike prosjekter er gjenstand for konkrete vurderinger fra sak til sak.

Kraft fra land er fram til i dag i all hovedsak besluttet i forbindelse med investeringsbeslutningen for utbyggingen av olje- og gassfeltene og er derfor en integrert del av den godkjente utbyggingsløsningen. Departementet har derfor ikke en oversikt over kostnadene ved de omtalte kraft-fra-land-prosjektene.

Jeg vil avslutningsvis vise til Meld. St. 36 (2020-2021) Energi til arbeid – langsiktig verdiskaping fra norske energiressurser som jeg la frem i juni. I meldingen gis det en nærmere omtale av kraft fra land til felt på norsk sokkel.

SPØRSMÅL NR. 2735**Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 12. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Ifølge TV2 den 29. juli uttalte justisministeren en ambisjon om doble antall stillinger på NC3 ved Kripos innen 2022 til 260 stillinger, ergo 130 flere ansatte.

Siden statsministeren samme dag lanserte en gylden regel om at to av tre nye ansatte i politiet skal komme ute i de operative tjenestene, vil det også bli lyst ut 260 politistillinger i politidistriktene parallelt med de 130 som statsråden har ambisjon om å ansette ved NC3?

BEGRUNNELSE:

Riksrevisjonens rapport om politiets innsats mot kriminalitet ved bruk av IKT ble offentliggjort i februar. Rapporten avslørte store kapasitetsproblemer i politiet knyttet til kriminalitet på nett.

Senterpartiet foreslo i forbindelse med behandling av politimeldingen i februar 2021 å oppbemanne NC3 til 200 ansatte innen utgangen av 2021. Den gang sa Høyre:

«Disse medlemmer viser til forslaget fra Senterpartiet om et mål om å ansette 200 ansatte ved NC3 på Kripos innen 2021. Disse medlemmer viser til at Justis- og beredskapsdepartemen-

tet ikke detaljstyrer særorganene ved å sette krav til hvor mange tjenestepersoner som skal være tilknyttet enkelte funksjoner. Det er ikke nødvendigvis hensiktsmessig å bygge opp til en ressursinnsats på 200 personer ved NC3. Det må gjøres en vurdering av ressurser brukt i politidistriktene vs. ressurser ved NC3».

Det er interessant å registrere at økningen Senterpartiet foreslo i vinter, kun få måneder senere vurderes som nødvendig og vel så det noen måneder senere.

Svar:

Representanten viser til et oppslag i TV2 om at Høyre ønsker å doble innsatsen til Kripos nasjonale cyberkriminalitetssenter (NC3). Senteret ble etablert i 2019 og jobber med etterforskning, sikring og forebygging av kriminalitet på nett. NC3 har per i dag ca. 130 ansatte.

Forslaget som representanten viser til er at bemanningen ved NC3 skal dobles i løpet av neste stortingsperiode. I tillegg ønsker Høyre å innføre en gylden regel hvor bemanningen lokalt i politidistriktene skal være dobbelt så stor som veksten i sentrale etater i politiet.

Midler til en slik oppbemanning vil følges opp i ordinære budsjettprosesser.

SPØRSMÅL NR. 2736**Innlevert 4. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 13. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvilke tiltak vil helseministeren sette inn på kort og lengre sikt for å sørge for at alle barn og unge tilknyttet Sørlandet sykehus får nødvendig oppfølging for spiseforstyrrelser og andre psykiske lidelser, vil det i den sammenheng bli aktuelt å videreføre døgnplasser for barn og unge i Arendal etter at det nye psykiatribygget i Kristiansand står klart, og vil man styrke dagbehandlingstilbudet for unge med spiseforstyrrelser?

BEGRUNNELSE:

Fædrelandsvennen har i en sak 4.august avdekket at kapasiteten ved sengeposten på avdeling for barn og unges psykiske helse (Abup) er sprengt ved Sørlandet sykehus. Hovedårsaken er at man opplever en drastisk økning i antallet unge med spiseforstyrrelser, som samtidig er sykere enn tidligere. I tillegg synker alderen på de som blir henviset til behandling for alvorlig spiseproblematikk.

Når så mange med spiseforstyrrelser har behov for behandling ved Sørlandet sykehus, medfører det også betydelige utfordringer knyttet til å kunne gi god hjelp til andre som har akutte behov på grunn av psykiske lidelser.

I saken fremkommer det også at man ved Abup aller helst kunne ønske seg et sted hvor man kunne tilby et langsiktig opphold til barn og unge med spiseforstyrrelser.

Dagens seks akuttsegeposter ved Abup hos Sørlandet sykehus i Arendal er vedtatt lagt ned, når det nye psykiatribygget i Kristiansand står klart. Samtidig har stortingsflertallet 25.februar i år vedtatt at man umiddelbart skal stanse nedbyggingen av døgnplasser i psykisk helsevern, og bedt regjeringen «gjennomgå tilgjengelig kapasitet og behovet innen psykisk helsevern, med sikte på å øke døgnkapasiteten i tråd med behovet». På denne bakgrunn fremstår det klokt om man gjør en ny vurdering av behovet for å opprettholde et døgntilbud innen Abup også i Arendal.

Det bør være et mål å unngå at barn og unge blir så syke på grunn av spiseforstyrrelser at de må legges inn for behandling. I lys av dagens situasjon ved Abup i Sørlandet sykehus bes derfor helseministeren også gjøre en vurdering av hvorvidt man kan styrke dagbehandlingstilbudet for de ungdommene som sliter med spiseforstyrrelser.

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for Helse Sør-Øst RHF som opplyser at alle helseforetakene har poliklinisk tilbud og døgntilbud for pasienter med spiseforstyrrelser. Mange helseforetak har valgt å ha spesialiserte team som arbeider med barn og unge med spiseforstyrrelser, og flere har dagtilbud og ambulant virksomhet. Det finnes videre et regionalt tilbud ved Oslo universitetssykehus som blant annet har døgnenhet for barn- og unge, poliklinikk med flerfamilietilbud og en intensivenhet.

Nye nasjonale faglige retningslinjer kom i 2017 med anbefalinger om familiebasert behandling spesifikt for spiseforstyrrelser hos barn og unge. Pakkeforløp ved spiseforstyrrelser hos barn og unge ble innført i 2019. Helse Sør-Øst RHF opplyser at tjenestene har innrettet og videreutviklet sine tilbud med utgangspunkt i disse faglige anbefalingene og organiserer tilbudene ut fra pakkeforløpet, jf. bl.a. at det ikke skal gå lengre tid enn syv dager fra henvisning er mottatt til første fremmøte ved spesialisthelsetjenesten ved alvorlig tilstand eller maksimum 28 dager ved mindre alvorlige tilstander.

Med bakgrunn i det økte antallet henvisninger har Helse Sør-Øst RHF våren 2021 bedt helseforetak og sykehus om å iverksette tiltak for å styrke tjenestetilbudet for pasientgruppen. Helse Sør-Øst RHF opplyser at helseforetakene har meldt tilbake at tidlig intervensjon ved spiseforstyrrelser vektlegges i poliklinikkene, at det er etablert nye dagbehandlingstilbud og at kapasiteten er økt. Videre er ressurser omdisponert til behandling av spiseforstyrrelser og det er etablert veiledningsgrupper om spiseforstyrrelser til behandlere for å styrke kompetansen innen området.

Helse Sør-Øst RHF er i 2021 tildelt øremerkede midler for å styrke tjenestetilbudet innen psykisk helsevern. En ekstra tildeling på 53,8 millioner kroner til psykisk helsevern barn og unge ble fordelt i mai i år. Som følge av bevilgningsendringer i tilknytning til Revidert nasjonalbudsjett 2021, ble det øremerket 80,8 millioner til psykiske helsetjenester for barn og unge i regionen. Helse Sør-Øst RHF opplyser at disse midlene bl.a. vil bli brukt til å styrke tilbudet innen spiseforstyrrelser. Helse Sør-Øst RHF har videre inngått en tilleggsavtale med en privat leverandør, Capio Anoreksi Senter AS, om mer døgnkapasitet innen behandling av spiseforstyrrelser hos barn og unge.

Helse Sør-Øst RHF gjennomførte 3. juni 2021 foretaksmøter med helseforetakene der tilleggskrav og -oppdrag for 2021 ble formidlet, og opplyser at det i foretaksmøtene ble understreket at det er viktig å møte økte behov innen psykisk helsevern for barn og unge. Helseforetakene fikk i oppdrag å utarbeide konkrete tiltaksplaner og avsette nødvendige ressurser til arbeidet med psykisk helsevern i 2021. Det ble i møtene spesielt understreket at tiltak rettet mot barn og unge skal ha særskilt oppmerksomhet.

Sørlandet sykehus har god poliklinisk/ambulant kapasitet sammenliknet med andre foretak i regionen. Helse Sør-Øst RHF viser til sykehusets vurdering om at avdelingen er godt rustet til å gi forsvarlig behandling samtidig som barnet/ungdommen bør hjemme og kan delta på aktiviteter og være en del av sitt naturlige nettverk. Det opplyses at denne tilnærmingen er valgt fordi det vurderes å gi bedre og raskere helsehjelp til flere barn og unge.

Det opplyses at det ikke er planlagt nedbygging av antall døgnplasser innen psykisk helsevern ved Sørlandet sykehus. Når nybygg for psykisk helsevern står klart i 2023 vil kapasiteten økes fra 6 til 10 døgnplasser. En økning av antall døgnplasser vil øke kapasiteten for elektive innleggelser for alvorlige psykiske lidelser, inkludert alvorlige spiseforstyrrelser.

SPØRSMÅL NR. 2737**Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 13. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Flere gjenvinningsanleggene har problem med at folk leverer søppel i svarte sekker. Da kan de ikke se om det skjuler seg ting slik som farlig avfall som er kastet feil.

Er det mulig å forby svarte plastsekker for å kaste avfall, og vil statsråden i tilfelle ta initiativ?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Norsk Miljøkompetanse (NOMIKO), viser en kartlegging av brannårsaker på avfallsanlegg at de fleste brannene er forbundet med restavfall. Selvantennning er viktigste årsak, etterfulgt av batterier. Et tiltak er derfor å stoppe bruken av de sorte sekkene for å minimere risikoen for at lett antennelig og farlig avfall havner i restavfallet. Svarte, eller ikke transparente, søppelsekker brukes ofte for å skjule avfall som egentlig skulle vært sortert og utgjør derfor en fare for anleggene.

Svar:

Som representant Haltbrekken viser til, er det brannfare forbunde med handtering av restavfall som inneheld farleg avfall. Hausten 2020 gjennomførte Miljødirektoratet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), brann- og redningsvesen og statsforvaltarar eit landsdekkande tilsyn med brannssikkerheit ved 145 norske avfallsanlegg. Det viste seg at 50 anlegg hadde manglar i sine brannrisikoanalyser, og 15 avfallsanlegg fekk avvik

grunna store mengder usortert avfall, kor brannrisikoen ikkje var vurdert.

Anlegg som tar imot avfall, har ansvar for mottakskontroll. Det er verksemdene sjølv som til ei kvar tid har ansvar for å gjennomføre tilfredsstillande tiltak, og det viktig å finne gode tiltak ut frå lokale forhold. Mange avfallsselskap, både private og kommunale, har innført lokale forbod mot levering av avfall i svarte eller farga (ikkje gjennomsiktede) sekker. Forbod mot innlevering av avfall i slike sekker kan vere eit godt tiltak hos den enkelte aktør.

Avfallsanlegga er svært forskjellige med omsyn til kva slags typar og mengde avfall dei tar imot, korleis avfallet vert lagra og behandla, som igjen inneberer at blant anna risiko for brann vil variere frå anlegg til anlegg. Verksemdene har sjølv ansvar for mottak av avfall og sikkerheit. Kunnskapen om risikoen for brann, utslepp, m.m. må ligge lokalt, hos eigar og verksemd.

Eksisterande regelverk stiller allereie krav om mottakskontroll, og det er opp til anlegga å stille krav til levering for å sikre best mogleg avfallssortering.

Miljødirektoratet vil jobbe vidare med funna frå aksjonen for å oppnå auka merksemd rundt brannførebygging og å redusere miljøpåverknad av brannar ved avfallsanlegg, som oppfølging av funna i tilsynet gjennomført hausten 2020. Erfaringane vil blant anna verte brukt til å vurdere om det er behov for endringar av krav som vert stilt i tillatingane til anlegga, og om det er behov for å utarbeide rettleiingsmateriell på dette feltet.

SPØRSMÅL NR. 2738**Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 13. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Vil statsråden iverksette tiltak gjennom en ny Mjøsaksjon?

BEGRUNNELSE:

I sommer har Mjøsa igjen fremstått som svært udelikat for badende sommergjester. Høy forekomst av alger har gjort at innsjøen tidvis fra myndighetenes side vært frarådet for bading. Forskere uttrykker bekymring for Mjøsas helse, da forurensing og utslipp forringer vannkvaliteten. Fra

1973-82 ble det iverksatt en kraftfull aksjon for å redusere forurensing i Mjøsa og sikre en bærekraftig og trygg drikkevannsforsyning til mjøsbyene. Mange tilfeller av dårlig vannkvalitet og ukontrollerte utslipp de siste ti årene kan tyde på at det er på tide med et nytt krafttak for Mjøsa.

Svar:

Etter Mjøsaksjonen på 1970- og 80 talet blei vasskvaliteten i Mjøsa betydeleg betra. Det har likevel vore teikn til ei forverring av tilstanden dei siste åra, med meir tilførsel av næringsstoff, slik som fosfor. Dette bidreg til ei oppblomstring av algar, også kalla eutrofiering. Miljødirektoratet ga i 2020 tilskot til Statsforvaltaren i Innlandet og Vassdragsforbundet for Mjøsa og tiløpselver for å berekne tilførsler, kjelder og årsaker til auka fosfor og berekne effekt av tiltak innan avløp og jordbruk. Rapporten som vert utarbeidd av Norsk institutt for vannforskning (NIVA) og Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) vart publisert i mai 2021. Rapporten konkluderer med at det utan tiltak innan for avløp og jordbruk er risiko for at tilførslane av fosfor til Mjøsa aukar og vil overskride kva innsjøen toler. Det er med andre ord klart at det er behov for tiltak i tida framover for å betre vasskvaliteten i Mjøsa.

Det er for dårleg reinsing av avløp frå spreidd busetnad i fleire av kommunane rundt Mjøsa. Kommunen er forureiningsmyndigheit og kan gi pålegg om betre reinsing av fosfor og organisk materiale frå dei husstandane som ikkje tilfredsstillar krava i forureiningsforskrifta i dag. Kommunen er også ansvarleg for oppgradering av kommunalt leidningsnett og å redusere mengdene ureinsa avløpsvatn som vert sleppt ut via lekkasjar og overløp. Kommunane sit altså på målretta verkemiddel for å treffe

effektive avløpstiltak som vil bidra til betre vasskvalitet i Mjøsa.

I fleire av nedbørsfeltene til Mjøsa har det vore ein auke i mengde husdyr dei siste åra, og dermed ein auke i spreiding av fosfor frå husdyrgjødsel. Statsforvaltaren og kommunane skal innføre nye og/eller strengare krav i område der eksisterande krav eller frivillige tiltak for å redusere avrenning av næringsstoff til vatn ikkje er nok til å nå miljømålet om god tilstand. Videre er forskrifta om organisk gjødsel, irekna krava til lagring og bruk av gjødsel, under revisjon i Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet.

EUs vassdirektiv er gjennomført i norsk rett gjennom vassforskrifta, og legg grunnlag for ei økosystembasert forvaltning av alle vassførekomstane våre. Dei regionale vassforvaltningsplanane er som kjent under revisjon og dei nye planane vil gjelde frå 2022 til 2027. Eg viser i den samanheng til Nasjonale føringar for vassforvaltninga frå mars 2019 med eigne føringar for avløp og jordbruk. Eg forventar at tiltaka som er nødvendige for å betre tilstanden i Mjøsa ligg inne i tiltaksprogrammet for Vassregion Innlandet og Viken som skal behandlast i fylkestinga til hausten før det blir oversend til regjeringa for godkjenning. Det er viktig at kommunane og jordbrukssektoren tek dette ansvaret og sørgjer for at tiltaka blir gjennomført. Klima- og miljødepartementet vil sørgja for midlar til overvaking og delfinansiering av stillinga som dagleg leiar for Vassdragsforbundet for Mjøsa og tiløpselver. Departementet vil også gjennom Miljødirektoratet følgje utviklinga og gjennomføringa av tiltak.

Eg tar situasjonen i Mjøsa på største alvor, og vil som skissert over følgje utviklinga tett framover.

SPØRSMÅL NR. 2739

Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 13. august 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Har sjøfolk ansatt i bemanningsbyrå dårligere vern ved sjukdom etter gjeldende lovverk og tariffavtaler enn om vedkommende var ansatt i rederiet som eier eller har driftsansvaret for båten?

Svar:

Lov 21. juni 2013 nr. 102 om stillingsvern mv. for arbeidstakere på skip (skipsarbeidsloven) har to pliktsubjekt; arbeidsgiver og rederi. Arbeidsgiver er i skipsarbeidsloven § 2-1 den som har ansatt arbeidstaker for arbeid om bord på skip. Det fremgår av § 2-2 at det er arbeidsgiveren som primært er ansvarlig for å sørge for at lovens krav overholdes. Dette omfatter også et krav til å sørge for at

arbeidstakerens rettigheter etter § 4-4 om lønn ved sykdom og skade overholdes. Skipsarbeidsloven § 2-4 tredje ledd legger imidlertid opp til at rederiet er solidarisk ansvarlig med arbeidsgiveren for bl.a. økonomisk krav som arbeidstaker har etter § 4-4 om lønn ved sykdom og skade. Dette innebærer at arbeidstaker kan gå direkte på rederiet dersom arbeidsgiver ikke oppfyller sine forpliktelser, noe som igjen betyr at arbeidstaker ansatt i et bemannings-selskap ikke er dårligere stilt enn arbeidstakere som er direkte ansatt i rederiet. Innføringen av et slikt solidaransvar for rederiet i skipsarbeidsloven innebar en styrking av arbeidstakervernet.

Dersom arbeidsgiver benytter seg av såkalt arbeidsformidlingsvirksomhet, (se skipsarbeidsloven § 3-9), vil det etter loven fortsatt være arbeidsgiver som har primæransvaret for å sørge for at lovens krav overholdes, og rederiet vil være solidarisk ansvarlig for økonomiske krav som arbeidstaker har etter loven kapittel 4, herunder § 4-4 om lønn ved sykdom og skade.

Folketrygdloven har egne bestemmelser som regulerer hvorvidt sjøfolk er medlemmer i folketrygden. I EØS-tilfellene må det også ses hen til de bestemmelsene i trygdeforordningen som regulerer lovvalg. Ingen av disse

regelsettene ekskluderer personer ansatt av bemanningsbyråer.

For sjøfolk som av forskjellige grunner ikke er omfattet av folketrygden, har for øvrig skipsarbeidsloven en særregel i § 4-7 som pålegger rederiet, uavhengig av om rederiet anses som arbeidsgiver eller ikke, en plikt til å stille garanti for blant annet dekning av lønn i opptil to måneder ved arbeidsuførhet som følge av sykdom eller skade. Rettighetene er nærmere regulert i forskrift 18. februar 2005 nr. 145 om garanti for trygderettigheter for arbeidstakere på norske skip.

For skip registrert i norsk internasjonalt skipsregister gjelder visse særregler. Etter lov 12. juni nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister (NIS-loven) § 6 fastsettes arbeids- og lønnsvilkår og andre arbeidsforhold i tariffavtale. Norske fagforeninger har rett til å delta i alle forhandlinger om inngåelse av tariffavtale. Tariffavtale kan inngås med norske og/eller utenlandske fagforeninger. På tariffområdet inngås det avtaler som er bindende for partene, NIS-loven § 6 første ledd. Etter NIS-loven § 8 er det adgang til å fravike en rekke av bestemmelsene i skipsarbeidsloven ved tariffavtale, men hverken skipsarbeidsloven kapittel 2 eller § 4-4 kan fravikes.

SPØRSMÅL NR. 2740

Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 12. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan jeg be statsråden legge frem en oversikt over hva bompenggeprisen vil bli pr. passering med de trafikk-talene som ligger til grunn for prosjektet, samt hva prisen vil bli om den finansieres på samme måte som dagens byp-akke (Håper også at svaret kan si noe om det vil bli økt eller redusert trafikk på den nye veien)?

BEGRUNNELSE:

Riksveg 36 mellom Porsgrunn og Skien er den mest trafikkerte delen av Rv 36. Det er en strekning hvor det har skjedd og skjer mange ulykker med personskader på denne veien. Dette er derfor en vei som FrP i mange år har kjempet for å løfte opp og komme i gang med. Det er derfor bra at veien nå er kommet inn i Nasjonal transportplan. For FrP burde arbeidet med veien vært startet opp snarest mulig og det burde vært fullfinansier med statlige midler. Men vi ser at regjeringspartiene sammen med

blant opposisjonspartiene Ap og Sp har gått inn for at det bare er satt av et statlig bidrag på 200 millioner kroner i første seksårsperiode. Det betyr at det gjenstår 5,1 mrd. kroner for at veien skal være finansiert. Det legges opp til at veien skal finansieres med bompenger.

Svar:

I Nasjonal transportplan 2022 -2033 er ny riksvei 36 mellom Skjelsvik og Skyggstein prioritert med oppstart i første seksårsperiode, med statlige midler på om lag 200 mill. kr. For hele NTP-perioden er veien forutsatt finansiert med statlige midler på om lag 2,8 mrd. kr og om lag 2,5 mrd. kr i bompenger. At prosjektet ligger inne med oppstart i første periode i Nasjonal transportplan er en viktig milepæl. Neste oppgave er å gjøre prosjektet så godt som mulig. Lokale planmyndigheter må jobbe sammen med Statens vegvesen for å sikre at prosjektet når opp i prioriteringene, og kan realiseres så raskt som mulig.

Dagens vei går gjennom byområdene Skien og Porsgrunn med blandet trafikk og mange rundkjøringer og avkjørsler. Strekningen er den mest trafikkerte delen av rv 36, og det er et stort antall trafikkulykker med personskader på strekningen. Veien skal avlaste lokalveiene i Skien og Porsgrunn for gjennomgangstrafikk. En mer effektiv og trafikksikker forbindelse mellom E18 i Porsgrunn kommune og Skyggestein i Skien kommune, vil også bidra til en bedre forbindelse mellom E18 og E134.

Arbeid med kommunedelplan med konsekvensutredning for rv 36 Skjelsvik–Skyggestein pågår. Det planlegges for vedtatt kommunedelplan høsten 2023. Trasé, vegstandard, kobling til øvrig vegnett mm. utredes og besluttes i kommunedelplanen.

Kommunene Skien, Porsgrunn, Siljan og Bamble samt Vestfold og Telemark fylkeskommune har i april 2021 vedtatt å utrede fremtidige finansieringsmuligheter for en prosjektportefølje i en mulig ny bypakke Grenland. Utredningen omfatter også en mulig finansiering av ny rv 36 og et justert bomssystem.

Det er startet et arbeid med å gjennomføre transportmodellberegninger for flere alternative traséer. Alternativene vil i forskjellig grad påvirke trafikkstrømmene og avlaste deler av det eksisterende veinettet. Hvor mange som velger å kjøre ny rv 36 og hvor mange som velger å kjøre på det øvrige veinettet i Grenland vil variere mellom alternativene avhengig av trasevalg, vegstandard, koblinger til øvrig vegnett, takstnivå og valg i bypakken for bruk av restriktive tiltak for bil og for tilrettelegging for sykkel, gange og kollektivtrafikk. Valg av løsning for ny E18 mellom Langangen og Rugtvedt, vil også ha innvirkning på trafikken på ny rv 36. Kvalitetssikrede beregninger som kan belyse de fleste forhold rundt bompengefinansiering av rv 36 Skjelsvik–Skyggestein og en ny Bypakke Grenland vil etter planen foreligge våren 2022.

Redegjørelsen for status for planleggingsarbeidet for rv 36 Skjelsvik – Skyggestein og finansieringsanalysene innebærer at arbeidet med prosjektet må komme lengre før det er mulig å svare konkret på spørsmålet om takstnivå og trafikkfordeling i veinettet.

SPØRSMÅL NR. 2741

Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Morten Stordalen

Besvart 16. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Mener statsråden at forvaltningen i sin lovtolkning om delegering av legers oppgaver til medhjelpere er medisinsk forsvarlig og i tråd med forsvarlighetskravet i helsepersonelloven?

BEGRUNNELSE:

Delegering av oppgaver i helsevesenet har som mål å gi bedre helsetjenester, økt effektivitet og kortere ventetider. Adgangen til å delegerer til medhjelpere er forankret i hpl. § 5. Helsepersonell som delegerer er selv ansvarlig for å vurdere og løpende kontrollere, at den enkelte medhjelpers kvalifikasjoner er tilstrekkelige til å overta hele eller deler av legens arbeide. Oppgavetildeling skal være personlig (ref. Rundskriv Hdir. IS 8-2012 hpl.) Helsepersonell kan ikke overlate sine oppgaver til en generell gruppe av helsepersonell, og oppgaven som delegeres må være tilstrekkelig definert eller avgrenset. Bruk av såkalte "generalfullmakter" vil det normalt ikke være adgang til, og det må gjøres en konkret helhetsvurdering. (Rundskriv I-6/2017 HOD). I forarbeidene til loven er det uttalt at

«helsepersonell kan ikke instrueres av arbeidsgiver eller andre til å utføre handlinger som de anser for å være i strid med kravet til forsvarlighet eller med andre lovbestemte plikter» (Ot. prp. nr. 13 (1998–1999) del VIII pkt. 26).

En avtalespesialist er underlagt alvorlige sanksjoner etter at staten ved Helfo/Helseklage og Aust-Agder tingrett har lagt til grunn at allergivaksinasjoner i hans praksis skulle vært gjennomført ved bruk av medhjelpere uten kontakt mellom lege og pasient. Helfo anfører at det er medisinsk unødvendig med en slik kontakt. Retten legger altså til grunn at Helfo kan overprøve legens egen medisinske vurdering av han finner det uforsvarlig å overlate denne oppgaven til medhjelpere alene. Dette skjer også mot medhjelperes oppfatning om de anser pålagt autonomi i behandlingen som uforsvarlig.

Helfo angir som grunn at denne legens ansatte har så høy kompetanse at hans medhjelpere kan og skal jobbe autonomt, dog uten at den enkelte medhjelpers individuelle utdanning eller realkompetanse er utredet. Staten fremhever samtidig prinsipielt at det i andre legers praksis faktisk behøves legevurdering, også her uten at deres

medhjelperes individuelle kvalifikasjoner er kjent eller undersøkt.

Allergivaksinasjon ved injeksjoner (SCIT) er en effektiv behandling men med risiko for allergisk sjokk. Legespesialistene og fagmiljøets forståelse er at det er medisinsk nødvendig med legevurdering i stor grad før selve injeksjonen kan utføres av medhjelpere.

Svar:

Det vises til en sak der en avtalespesialist har mistet retten til å praktisere for trygdens regning etter en avgjørelse fra Helfo i desember 2019. Legen saksøkte staten på bakgrunn av avgjørelsen, og begjæringen ble behandlet i tingretten i februar og mars 2020 uten at saksøker fikk medhold. Kjennelsen ble anket til lagmannsretten uten at saksøker fikk medhold, og deretter videre til Høyesterett. Høyesterett forkastet anken 18. mai 2020, og saken er derfor rettskraftig avgjort.

Denne saken omhandler blant annet avtalespesialistens bruk av takster i forbindelse med legetilsyn ved allergivaksinasjoner. Av de ovennevnte rettsavgjørelsene fremgår det hvordan konsultasjonene har foregått, basert på opplysninger fra den aktuelle legen. Sykepleiere med

spesialkompetanse gjennomførte selve allergivaksinasjonen og legen var tilgjengelig og så til pasientene enten før, under eller etter vaksinen var satt. Han anslo at han brukte mellom 15-40 sekunder på hver konsultasjon. Spørsmålet under rettsforhandlingene var hvorvidt han hadde krav på refusjon for konsultasjon (takst 3ad) eller pasientkontakt (takst 1ad) i denne forbindelse. Det ble også stilt spørsmål om det var nødvendig med en konsultasjon ved "uproblematisk" vaksiner, men legens faktiske bruk av og delegering til medhjelpere var ikke diskutert.

Det er riktig at helsepersonell som delegerer oppgaver til medhjelpere selv er ansvarlig for å vurdere og fortløpende kontrollere at medhjelperens kvalifikasjoner er tilstrekkelige til å utføre det arbeidet som er blitt delegert. Det vil derfor være en del av legens vurdering om delegeringen er medisinsk forsvarlig. Den aktuelle saken omhandler imidlertid ikke en slik vurdering.

Når saken det stilles spørsmål om er blitt rettskraftig avgjort i rettssystemet, legger jeg for øvrig til grunn at forvaltningens tolkning av regelverket er riktig. Det må derfor en lovendring til dersom den aktuelle bestemmelsen skulle forstås på en annen måte.

SPØRSMÅL NR. 2742

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 13. august 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva synes ministeren om at norske skattepenger brukes til å støtte religiøse ledere med svært ekstreme holdninger og vil ministeren ta grep for å stanse statsstøtte til ekstreme og hatefulle holdninger i muslimske trossamfunn?

BEGRUNNELSE:

Denne uken skrev Drammens Tidene om en imam i Drammen som skrev dette på Facebook:

«Hitler lot noen jøder være slik at verden skulle se hvor grusom denne nasjonen er, og hvorfor det er nødvendig å drepe dem».

Trossamfunnet som imamen representerer får statsstøtte, dermed gir staten støtte til ekstreme holdninger. Imamen har riktignok beklaget dette, men det er

åpenbart at slike ekstreme holdninger lever i muslimske trossamfunn.

Svar:

Først vil jeg understreke at det er dypt problematisk når gruppefiendtlige holdninger får etablere seg i befolkningen, uavhengig av hvilken gruppe holdningene er rettet mot. Det hører ikke hjemme i vårt samfunn. Likeverd er et ufravikelig prinsipp i vårt demokratiske samfunn. Jeg tar avstand fra slike uttalelser, og er glad for at blant annet Muslimsk Dialognettverk og Islamsk Råd Norge har gjort det.

Det er statsforvalteren som er tilsynsmyndighet etter trossamfunnsloven. Det betyr at det er statsforvalteren som i første instans må vurdere konkret om det etter trossamfunnsloven foreligger forhold som kan gi grunnlag for å nekte et tros- eller livssynssamfunn statstilskudd. Et tros-

eller livssynssamfunn kan nektes tilskudd hvis samfunnet eller enkeltpersoner som opptrer på vegne av samfunnet, utøver vold eller tvang, fremsetter trusler, krenker barns rettigheter, bryter lovbestemte diskrimineringsforbud eller på andre måter alvorlig krenker andres rettigheter og friheter.

Jeg kan ikke uttale meg om enkeltsaker fordi departementet er klageinstans i saker som gjelder tilskudd etter trossamfunnsloven. Samtidig er det viktig for meg å understreke at hatefulle ytringer og antisemittisme ikke

hører hjemme i et livssynsåpent samfunn. Ingen skal diskrimineres eller bli utsatt for hatefulle ytringer for sin tro eller sitt livssyn.

Hatefulle ytringer kan straffes med bot eller fengsel inntil 3 år.

Regjeringen la i januar 2021 fram en ny Handlingsplan mot antisemittisme. Handlingsplanen inneholder 12 konkrete tiltak og gir et godt grunnlag for en systematisk og bred innsats mot antisemittisme.

SPØRSMÅL NR. 2743

Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 16. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden nå sørge for at det skjer endringer i lovverket raskt, slik at også livene til de som opplever å leve med frykt, terror og trusler også tas hensyn til, og at det gis nødvendige verktøy som gjør at det kan handles overfor de som har denne uakseptable adferden, eksempelvis ved at de flyttes, får behandling og ikke får fortsette å terrorisere og ødelegge for naboer og nabolag?

BEGRUNNELSE:

I dag har vi et lovverk som tar hensyn til de som oppfører seg på en uakseptabel måte og som trenger hjelp, men på grunn av lovverket og personvernet så kan verken politi, helsevesen eller kommunen gjøre noe med disse personene. Sånn kan det ikke fortsette å være, man må ta hensyn til de som dette går utover, som offer, naboer og nærmiljøet. Den som gjør dette trenger hjelp, og må få det.

I en lang periode nå har naboer i hjemkommunen min opplevd å leve med utagerende personer i nabolaget som både skremmer, truer og har en oppførsel som er helt uholdbar i et boligområde. Dette har pågått i mange år og har bidratt til store negative konsekvenser for de som bor der.

De personene som sliter med rus og psykiske problemer er personer som trenger hjelp, og som det kom frem i Telemarksavisa 5. august, så kommer det også et rop om at noe må skje fra fortvilte foreldre som opplever at ikke helsevesen eller andre stiller opp. De frykter at det skal skje noe både med den som sliter, men selvfølgelig også at det skal ramme andre.

Det oppleves svært frustrerende for både naboer og pårørende å se hvor lite handlingsrom det er og hvor lang tid det tar å rydde opp. Man ser også at det er store utfordringer mellom de forskjellige etatene og instansene, som politi, helsevesen og kommunen. Dette gjør at det er svært vanskelig å gjøre noe, fordi lovverket, personvernet og hensynet til den som er utagerende og skaper både frykt, bekymring og terroriserer nabolag, ikke blir tatt tak i.

Det å ha sett dette på ganske nært hold gjennom dialog med naboer, og sett aktiviteten og opplevelsene slik de har vært for de som bor i området i sommer, er helt uakseptabelt. Dette er heller ikke første gangen jeg har tatt opp denne typen saker med statsråden. Jeg vet at dette er en problematikk som det jobbes med, men nå kan det ikke bare jobbes med i byråkratiet og bruke tid. For de som lever med dette hver dag forventer at det handles, for det kan ikke fortsette å være sånn. Det handler faktisk om livene deres også.

Svar:

Stortingsrepresentanten løfter en viktig problemstilling knyttet til tvang og forsvarlig helsehjelp for mennesker som har psykiske lidelser og/eller rusproblemer, men som ikke selv oppsøker eller ønsker å ta imot hjelp. Det etterspørres lovendringer for å sørge for at lokalmiljøet i større grad skjermes i tilfeller hvor personer har en utagerende atferd. Det er mange hensyn som må veies opp mot hverandre i slike situasjoner, både hva gjelder samfunnsvern, behandling og livskvalitet for den enkelte. Både politiet og helsetjenesten har ansvar for antatt psykisk syke som begår kriminelle handlinger og/eller skaper uro.

Jeg vil først og fremst redegjøre for helse- og omsorgstjenestene som tilbys mennesker med psykiske lidelser og/eller rusmiddelproblemer. Det er kommunenes eget ansvar å sørge for at personer som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendige helse- og omsorgstjenester. De regionale helseforetakene har ansvar for at personer med fast bopel eller oppholdssted innen helseregionen tilbys spesialisthelsetjenester i og utenfor institusjon.

Vi vet imidlertid at noen med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer i liten grad selv oppsøker hjelpeapparatet i kommunen eller i spesialisthelsetjenesten, selv om både pårørende og andre i lokalsamfunnet mener at de kan trenge behandling og oppfølging. Helse- og omsorgstjenesten kan bare gi helsehjelp til personer som ikke ønsker å ta imot et tilbud om en helse- eller omsorgstjeneste, når det finnes en lovhjemmel for det. For meg som helseminister er det også et viktig mål å redusere bruk av tvang til fordel for alternative frivillige tiltak.

Likevel er det gitte situasjoner der tvang kan være nødvendig, blant annet når pasienten utgjør en alvorlig fare for andres liv og helse. Dette tar lovverket høyde for. Jeg er derfor ikke enig i stortingsrepresentantens påstand om at dagens lovverk ikke gjør det mulig for helse- og omsorgstjenestene og politiet å gjøre noe i situasjoner hvor naboer opplever trusler. Det er imidlertid behov for å tydeliggjøre og samordne regelverket for bruk av tvang i helse- og omsorgstjenestene. I dag er det slik at bestemmelser om tvang er knyttet opp mot ulike diagnoser og pasient- og brukergrupper, samt er spredt over flere ulike regelverk. Dette gjør reglene uoversiktlige for både pasienter og behandlere, og kan skape usikkerhet ved anvendelse av reglene i konkrete situasjoner. Tvangslovutvalget som ble nedsatt i 2016 har foreslått felles regler om tvang og inngrep uten samtykke i helse- og omsorgstjenesten. Det arbeides nå med oppfølgingen av disse forslagene.

Det er også behov for å gjøre mer for å komme i posisjon til å hjelpe personer som har behov for hjelp, men som ikke selv oppsøker tjenestene. En viktig nøkkel ligger i å tilby individuelt tilpasset oppfølging rundt den enkelte. Det handler om å ha en bolig der en føler seg trygg, og om å få etablert en langvarig relasjon til få personer i tjenestene som en etter hvert bygger opp tillit til. Derfor arbeider vi videre for å etablere flere oppsøkende og tverrfaglige team på tvers av spesialisthelsetjeneste og kommunale tjenester, for å gi oppsøkende og helhetlige tjenester til mennesker med alvorlige psykiske lidelser og ruslidelser. Det er nå etablert rundt 80 slike team for voksne. Teamene gir alle typer tjenester brukeren har behov for, blant annet tett individuell oppfølging rettet mot arbeid, familie, fritid og bolig. Videre har vi gjennom investeringstilskuddet til heldøgns omsorgsplasser lagt til rette for at kommunene kan fornye og øke tilbudet av heldøgns omsorgsplasser.

Pasienter med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer er dessuten en av fire grupper som skal

prioriteres i helsefellesskapene. Her skal helseforetak og samarbeidende kommuner sammen med brukere og fastleger planlegge tjenester til sårbare pasientgrupper.

Det arbeides også med å bedre samhandlingen i saker som berører flere sektorer. Politidirektoratet og Helse- og omsorgstjenestens og politiets ansvar for personer med psykiske lidelser, for å tydeliggjøre forventninger til tjenestene om samarbeid om disse pasientene.

Det arbeides videre for å bedre forebygging av alvorlige hendelser. God behandling av grunnlidelsen, rutiner for risikovurdering av vold og trusler og ansattes kompetanse i å forebygge og håndtere vanskelige situasjoner er alle viktige faktorer for å redusere antallet voldshendelser. Derfor er det utviklet anbefalinger for når og hvordan man bør utføre voldsrisikovurdering i pakkeforløp psykisk helse og rus. Dersom man vurderer at det er en risiko, skal det tas stilling til iverksettelse av forebyggende tiltak på grunn av økt voldsrisiko og behov for samarbeid med andre aktører. I tillegg er det utviklet et eget nasjonalt opplæringsprogram ved de regionale helseforetakene om møte med aggresjonsproblematikk, hvor målet er å bidra til å redusere forekomsten av aggressive og voldelige episoder, samt bruk av makt og tvang.

SPØRSMÅL NR. 2744**Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 10. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva vil provenyet være ved å øke bunnfradraget i formuesskatten til henholdsvis 5 og 10 millioner kroner?

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har debatten om formuesskatten tatt seg opp. Flere mener den har viktige fordelings effekter, mens andre mener den skader norsk eierskap. Mange av de som betaler formuesskatt er imidlertid ikke bedriftseiere eller svært rike, men ordinære mennesker som har betalt ned gjelden på sine boliger og andre eiendeler. Ved å øke bunnfradraget vil mange «vanlige» skatteyttere og pensjonister slippe denne skatten.

Svar:

Anslått proveny tap av å øke bunnfradraget i formuesskatten fra 1,5 mill. kroner (3 mill. kroner for ektepar) til 5 mill. kroner (10 mill. kroner for ektepar) og 10 mill. kroner (20 mill. kroner for ektepar) anslås til henholdsvis om lag 6,8 og 9,0 mrd. kroner påløpt.

Beregningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er fremskrevet til 2021. Beregningene kan være usikre blant annet fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablongmessig fremskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skattereglene.

SPØRSMÅL NR. 2745**Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 10. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva vil provenyet være ved å fjerne 1. trinn i trinnskatten og redusere trinn 2 fra fire til to prosent?

BEGRUNNELSE:

Det er helt nødvendig at vi får flere over fra offentlig ytelse og i arbeid. Det er viktig for å sikre bærekraften for velferdsstaten, og også for å motvirke økonomiske ulikhet. Den største forskjellen er mellom de som er i arbeid og de som ikke er i arbeid. Ved å gjøre lettelse i trinnskatten kan man gjøre det mer attraktivt å jobbe mer, og det kan stimulere til å få flere i arbeid. Ved å fjerne trinn 1 og redusere trinn to vil beskatningen av de første 651.250 kronene folk tjener bli lavere. Dette vil omfatte alle, og vil slå relativt best ut for de med lave og middels inntekter.

Svar:

Trinnskatt er en skatt på samlet personinntekt, det vil si lønn, trygd, pensjon og beregnet næringsinntekt, før fradrag. Trinnskatten har fire innslagspunkt med stigende skattesats for hvert innslagspunkt:

- Trinn 1 (184 800–260 100 kroner): 1,7 pst.
- Trinn 2 (260 100–651 250 kroner): 4,0 pst.
- Trinn 3 (651 250–1 021 550 kroner): 13,2 pst.
- Trinn 4 (1 021 550 kroner og over): 16,2 pst.

For skattytere i tiltakssonen i Troms og Finnmark fylke er skattesatsen 11,2 pst. i trinnskattens trinn 3.

Å fjerne trinn 1 i trinnskatten anslås å redusere provenyet med om lag 4,4 mrd. kroner påløpt. Å redusere satsen i trinn 2 fra 4,0 pst. til 2,0 pst. anslås å redusere provenyet med om lag 15,5 mrd. kroner påløpt. Dersom man kombinerer de to endringene, anslås provenyet redusert med om lag 19,9 mrd. kroner påløpt.

Provenyanslagene gjelder endringer i skattereglene for inntektsåret 2021. Beregningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av

inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er fremskrevet til 2021. Beregningene kan være usikre blant annet fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablongmessig fremskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skattereglene.

SPØRSMÅL NR. 2746

Innlevert 5. august 2021 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 13. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

I Roktdalen og Skjækra i Snåsa har beitebrukerne nå funnet 35 døde dyr tatt av bjørn. Roktdalen og Skjækra ligger i beiteprioritert område. Rovviltforliket 2.2.19 sier at det ikke skal være skadepotensiale i beiteprioriterte områder.

Hvordan vil statsråden bidra til å løse konflikten i den konkrete saken i Roktdalen i Snåsa, og hvordan vil ministeren bidra til å opprettholde beitebruken i beiteprioritert område slik rovviltforlikets 2-delte målsetting slår fast?

BEGRUNNELSE:

Allerede i slutten av juni i år søkte Snåsa kommune om skadefelling etter funn av 4 sau tatt av bjørn. Forvaltningen brukte 3 dager på å gi avslag på søknaden. Dette er ny praksis for dette området, da det de siste år har blitt gitt muntlig fellingstillatelse på telefonisk henvendelse samme dag som søknaden legges inn.

Siden er det søkt igjen hver gang det har vært nye angrep og avslag gitt etter 2-3 dager.

Nå i starten av august søkes det for 4. gang om skadefelling etter funn av nytt ferskt kadaver, tatt samme natt. Bjørnen er i området. Avslag gis i løpet av en time.

Begrunnelsen for avslagene har vært at det kan være en binne som befinner seg i området, da en binne sist er observert i juli i 2020 i Roktdalen, altså for 1 år siden.

Etter analyse av en rekke DNA-prøver klarte forvaltningen ikke å finne kjønn på bjørnen før nå 3. august. Da kom det svar som viste at den samme binna som var der i juli i 2020 er i området fortsatt. Begrunnelsen for ikke å gi felling er at denne binna bruker dette beiteprioriterte området til å skaffe seg mat, mens hun egentlig er etablert innenfor yngleområdet for bjørn, som ligger 2 mil unna.

Rovviltforliket har klare grenser mellom rovviltprioriterte- og beiteprioriterte områder, det finnes ingen buffersoner. Høyregjeringen strammet inn forvaltningen i

2014 og påla en mer tydelig geografisk differensiert forvaltning mellom sonene. Dette førte til at det ikke lenger ble gitt fellingstillatelse på bjørn innenfor ynglesonen, mens det utenfor ble gitt raske fellingstillatelse pga. beitedyra sin prioritet. En kan undre seg på hvor lenge forvaltningen vil hevde at denne binna er etablert innenfor yngleområdet når den beviselig oppholder seg i beiteprioritert område hele beitesesongen og gjør stor skade på beitedyr.

Nå går Høyregjeringa bort fra denne tydeligheten ved å ikke gi felling innenfor beiteprioritert område selv når tapene er enorme.

Dette er ikke i tråd med rovviltforliket og de vedtak Stortinget har gjort, og det er heller ikke i tråd med sittende regjerings egen politikk fra 2014.

Svar:

Som eg viste til i svar på skriftleg spørsmål nr. 2717 frå representanten Arnstad, er det statsforvaltaren som har myndigheit til å fatte vedtak om skadefelling av rovdyr frå 1. juni. Statsforvaltaren i Trøndelag har gjeve avslag på søknad om skadefelling av bjørn i delar av Snåsa kommune. Etersom denne konkrete saka kan klagast på, ynskjer eg ikkje å uttale meg særskilt om ho.

Generelt vil eg likevel si at det er slik at forvaltninga skal føre ei tydeleg soneforvaltning. Det vil seie at terskelen for felling av rovdyr normalt skal være låg i beiteprioriterte område, medan den normalt vil være høg i rovviltprioriterte område. Samtidig må det gjerast ei konkret vurdering i kvar enkelt sak. I enkelte tilfelle kan det bety at omsynet til binner veg tyngre enn omsynet til å ta ut rovdyr som gjer skade. Dette vil ikkje si at det ikkje kan bli gjeve skadefellingsløyve i tilfelle der ei binne kan vere den som gjer skade, men dette må altså vurderast konkret i kvar enkelt situasjon. Dette er i samsvar med klare førin-

gar frå Stortinget. Både tidlegare denne beitesesongen og i 2020 er det felt binner på skadefelling i Trøndelag.

SPØRSMÅL NR. 2747

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 12. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvorfor har ikke statsråden fulgt opp forslagene fra POD og KDI sin arbeidsgruppe fra 2018, og hva er årsaken til at kun to utbetalinger fra NAV er stanset siden det ble vedtatt å stanse ytelser til personer som forsøker å unndra seg straff?

BEGRUNNELSE:

I 2018 leverte en arbeidsgruppe nedsatt av POD og KDI en rapport om «Utfordringer knyttet til domfelte som ikke møter til straffgjennomføring». I rapportens innledning står det følgende. Arbeidsgruppen besto av representanter fra både politiet, Riksadvokaten og kriminalomsorgen. Oppdraget var å se på hvordan man kan redusere antallet saker hvor domfelte ikke møter til soning. Arbeidsgruppen gjennomførte en analyse av sakene, gikk gjennom dagens praksis og kom med flere forslag til tiltak. I følge rapporten avdekket arbeidsgruppen at gruppen domfelte som ikke møter til soning er stor og variert, og at dagens praksis og regelverk har en rekke forbedringspunkter. Rapporten er tydelig på at dersom man lykkes med de endringene som foreslås vil det føre til at mange domfelte vil starte til soning raskere, færre domfelte vil få sin dom foreldet og fornærmede og pårørende samt samfunnet vil få større tillitt til systemet. Arbeidsgruppen fremholder at det ligger mye god kriminalitetsbekjempelse i å sørge for at domfelte gjennomfører sin straff.

Aftenposten har i en større sak vist til at tusenvis av saker ikke kommer for retten fordi de ikke blir stevnet, at personer befinner seg på kjent sted i utlandet men likevel unngår å bli tatt og at regjeringen ikke har fulgt opp forslagene fra rapporten vist til over. Selv om det er vedtatt endringer i forbindelse med trygdeutbetalinger fra NAV, at ytelser skal stanses om noe forsøker å unndra seg straff, viser Aftenposten til at det kun er to ytelser som er stanset siden det ble vedtatt.

Svar:

Våren 2018 satte Politidirektoratet og Kriminalomsorgsdirektoratet ned en arbeidsgruppe bestående av representanter fra politiet, riksadvokaten og kriminalomsorgen som fikk i oppdrag å se på hvordan man kan redusere antallet saker hvor domfelte ikke møter til soning.

Arbeidsgrupperapporten om utfordringer knyttet til domfelte som ikke møter til straffgjennomføring ble sendt til Justis- og beredskapsdepartementet i november 2019. Rapporten inneholder syv forslag til tiltak, herunder lov- og forskriftsendringer og endringer i digitale verktøy, og er fortsatt under behandling i departementet.

Rapporten peker på at økt bruk av digitale verktøy kan bidra til å forenkle noen av prosessene knyttet til strafforfølgning. Kriminalomsorgsdirektoratet tar høsten 2021 sikte på å begynne med innkalling til soning i fengsel via Altinn, i første omgang som et pilotprosjekt ved ett av de større fengslene.

Å sette en domfelts formue under forvaltning, er et straffeprosessuelt tvangsmiddel, som domstolen kan beslutte etter begjæring fra påtalemyndigheten. Domstolen oppnevner en tilsynsmann som skal forvalte formuen. Det vises til straffeprosessloven §§ 220-222.

Arbeids- og sosialministeren har overfor meg opplyst at NAV stanser eller endrer konto for utbetaling etter pålegg fra tilsynsmannen og at NAV så langt har mottatt to saker som er ivaretatt av etaten.

SPØRSMÅL NR. 2748**Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 19. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Hva var resultatet av forliket mellom staten og Akademiet, hva var kostnadene og antall arbeidstimer for staten (og innleide aktører) i forbindelse med tilsyn og rettssak og har staten inngått avtale med Akademiet om at perioden 2014-2021 er unntatt muligheter for tilsyn?

BEGRUNNELSE:

Staten har nylig inngått et forlik med privatskole-kjeden Akademiet, slik det framkommer av pressemelding fra Kunnskapsdepartementet (09.07.21).

Saken går tilbake til 2010 og 2011 etter et tilsyn av Akademiet-skolene og Bergen Private Gymnas.

Utdanningsdirektoratet mente etter tilsynet at privatskolene har handlet med selskaper som står skolene nær og foretatt skjulte overføringer av midler til eierne. Udir mente privatskolene brøt utbytteforbudet i perioden 2010-2014, og konkluderte med ulovlig profitt.

Skolene fikk krav om å betale tilbake statstilskudd som ble brukt i strid med privatskoleloven, der pengene ikke kom elevene til gode. Det opprinnelige kravet til de syv privatskolene var på 18,5 millioner kroner, men har blitt nedjustert i flere omganger.

Saken har gått flere runder i rettsvesenet helt siden 2015 og etter seks år er resultatet nå et forlik som holdes hemmelig for offentligheten.

Det framkommer av pressemeldingen at «forliket innebærer at eventuelle nye tilsyn med skolene i hovedsak vil rette seg mot forhold fremover i tid». Det er dermed usikkerhet om perioden 2014-2021 er unntatt tilsyn, noe som i tilfelle ville vært sterkt urovekkende.

Resultatet av forliket er en sak av stor offentlig interesse. Det er fellesskapets midler som har gått til tilskudd til privatskolene, som har blitt brukt i tilsyn og runder i rettsvesenet og til sist har blitt brukt i et forlik. Da er det også nødvendig med åpenhet for å sikre gode demokratiske prosesser.

Svar:

Utdanningsdirektoratet åpnet i 2012 tilsyn med skolene i Akademiet-strukturen. Temaet for tilsynet var bruken av statstilskudd og skolepenger i den kontrollerte perioden (2011). Direktoratet fant at skolene gjennom handel med nærstående hadde pådratt seg kostnader som ikke kom elevene til gode. Tilsynet resulterte i krav om tilbakebetaling av tilskudd med totalt vel 12,5 mill. kroner fordelt

på syv skoler som etter direktoratets vurdering var brukt i strid med friskoleloven § 6-3, som fastsetter at alle offentlige tilskudd og skolepenger skal komme elevene til gode. Direktoratets vedtak ble påklaget til departementet, som i sin helhet opprettholdt vedtakene. Fire av skolene brakte departementets vedtak i klagesaker inn for domstolen. Søksmålet fra Bergen Private Gymnas AS og Metis videregående skole AS førte ikke frem, og staten fikk fullt medhold, jf. dom fra Gulating lagmannsrett (LG-2016-166055). I søksmålet fra Akademiet Ålesund AS og Akademiet Drammen AS fikk staten medhold i de generelle rettslige spørsmålene, og dermed sakens mest prinsipielle sider, jf. dom fra Borgarting lagmannsrett (LB-2016-70621). Etter konkrete vurderinger ble de to vedtakene likevel kjent ugyldige på enkelte punkter. Som oppfølging av dommen traff departementet 21. januar 2019 nye vedtak angående de to skolene. I samsvar med premissene i dommen ble opprinnelige krav på enkelte punkter endret, mens kravene på andre punkter ble frafalt. Etter klage ble vedtakene bifalt ved kongelige resolusjoner av 7. juni 2019.

Direktoratet åpnet i 2015 tilsyn med skolenes økonomiforvaltning også i årene 2012-2014. Første del av dette tilsynet gjaldt Bergen Private Gymnas AS og Metis videregående skole AS sin leie av skolelokaler fra nærstående selskap. Denne delen av tilsynet ble endelig avgjort ved departementets vedtak i klagesaker av 19. februar 2019 hvor direktoratets tilbakebetalingskrav på totalt rundt 21 mill. kroner ble stadfestet.

I 2020 varslet flere av Akademiet-skolene søksmål mot staten knyttet til en rekke elementer i sakskomplekset, herunder de kongelige resolusjonene av juni 2019. Det ble også varslet søksmål mot vedtak som er en del av tilsynet med årene 2012-2014.

Jeg vil understreke at direktoratets tilsyn med økonomiforvaltningen til skolene i Akademiet-strukturen, og etterfølgende domstolsbehandling, har medført viktige rettsavklaringer. Staten har gjennom prosessen fått medhold i sentrale rettslige spørsmål, som har bidratt til å styrke og presisere utbytteforbudet i friskoleloven § 6-3. Det langvarige tilsynet har samtidig krevet betydelige ressurser. Direktoratet har i perioden 2012-2021 brukt totalt om lag tolv årsverk til arbeid med Akademiet-tilsynet. I samme periode har direktoratet brukt om lag 1,2 millioner kroner til innleid økonomisk og juridisk bistand fra eksterne aktører i forbindelse med dette tilsynet. Departementet har i hele perioden benyttet anslagsvis ett til to

årsverk til klagebehandling mv. som følge av tilsynet med Akademiet-skolene.

Staten ved departementet inngikk 8. juli 2021 forliksavtale med skolene i Akademiet-strukturen (27. mai 2021 ble det inngått en separat forliksavtale med Bergen Private Gymnas AS og Metis videregående skole AS).

Jeg ser klare argumenter for den oppnådde forliksløsningen, og bygger dette på særlig to forhold. For det første de betydelige ressursene denne saken har krevd og potensielt ville kreve i årene fremover uten et forlik. For det andre det forhold at staten gjennom dommen i Borgarting lagmannsrett har vunnet frem med sin lovforståelse på alle sentrale punkter. Staten fikk blant annet medhold i at bestemmelsen i friskoleloven § 6-3 om at statstilskuddet og skolepengene i sin helhet skal komme elevene til gode, innebærer at tilsynsmyndigheten må kunne sammenligne innleie av arbeidskraft med ansettelse, og eventuelt overprøve skolens vurdering av om den foretatte innleien er markedsmessig. Denne lovforståelsen er lagt til grunn i forvaltningspraksis, og konkretisert i departementets retningslinjer om friskolens handel og vurdering av markedspris av 8. mai 2019.

Forliket med skolene som inngår i Akademiet-strukturen innebærer at alle forhold knyttet til gjennomført og/eller påbegynt tilsyn med skolens økonomiforvaltning for perioden 2010-2014 er endelig avgjort. I forliket

bekrefter skolene at de har innrettet seg etter regelverket om friskolens økonomiforvaltning, herunder den rettsforståelsen som følger av Borgarting lagmannsretts dom av 4. september 2017 og departementets retningslinjer om friskolens handel og vurdering av markedspris av 8. mai 2019.

Etter forliket forplikter Akademiet-skolene og deres eiere seg til å avstå fra å søke om godkjenning av nye skoler i en periode på atten måneder. I tillegg følger det av forliket at Akademiet må trekke tilbake flesteparten av de 25 søknadene om godkjenning av nye skoler og driftsendringer ved eksisterende skoler som er fremmet.

Det inngåtte forliket gjelder forhold som ligger langt tilbake i tid, og innebærer at eventuelle nye tilsyn med Akademiet-skolene i hovedsak vil rette seg mot forhold fremover i tid, dvs. fra 2020 og videre. Utgangspunktet er dermed at det ikke vil bli åpnet eller fullført nye tilsyn for årene frem til og med 2019. Dette vil likevel ikke være til hinder for at staten kan føre tilsyn og kreve tilbakebetaling av statstilskudd for årene 2015-2019 dersom det oppdages vesentlige nye forhold som er i strid med friskoleloven § 6-3.

Jeg kan opplyse om at forliksavtalen er et offentlig dokument, som det på vanlig måte kan kreves innsyn i etter reglene i offentlighetsloven.

SPØRSMÅL NR. 2749

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 18. august 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Hvordan skal statsråden sikre at søknader om utviklingsstillatelser likebehandles når Fiskeridirektoratet skjønnsbehandler kravet om «betydelig innovasjon», og ser bort fra at søker har fått innvilget patenter på sine teknologiske løsninger?

BEGRUNNELSE:

Norge har et mål om å produsere 5 mill. tonn laks og ørret innen 2050. Det innebærer et stort løft, som blant annet er avhengig av at vi utvikler ny teknologi som løser miljøutfordringene, reduserer produksjonskostnadene og som kan tas i bruk i stor skala.

I laksetildelingsforskriften §23 står det at utviklingsstillatelser kan tildeles: «prosjekter som kan bidra til å

utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer.» Etter retningslinjene skal Fiskeridirektoratet behandle kravet om «betydelig innovasjon» skjønnsmessig.

Det internasjonale patentsystemet er etablert for å gi beskyttelse til patenterbare oppfinnelser. Patent innvilges kun til nye oppfinnelser som skiller seg vesentlig fra kjent teknologi. For å få patent må oppfinnelsen oppfylle krav om «oppfinneshøyde». Patentstyret skriver på sin side: «Oppfinneshøyde betyr at oppfinnelsen skal skille seg vesentlig fra tidligere kjent teknikk på området. Den kan ikke bare være en logisk videreføring av tidligere kjent teknikk. Det vil si at en fagperson innen området ikke direkte eller logisk skal kunne utlede oppfinnelsen fra den kjente teknikken.» Denne definisjonen sammenfaller

i stor grad med laksetildelingsforskriftens §23 krav om konseptet skal:

«... skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi» og «ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere.»

Allikevel sier Fiskeridirektoratet følgende om patentert teknologi:

«Selv om et konsept er innvilget patent betyr ikke det at kravet til «betydelig innovasjon» etter laksetildelingsforskriften er oppfylt.»

Som vist over sammenfaller i stor grad kravene for å få innvilget patent med kravet om betydelig innovasjon. Likevel opplever aktører med patentert teknologi å få avslag på sine søknader om utviklingstillatelser med henvisning til at de ikke bidrar til “betydelig innovasjon”.

Et eksempel er det Stavangerutviklede merdkonseptet Aquantum Leap. Dette konseptet kan potensielt løse utfordringene næringen opplever med lakselus, rømninger og økte produksjonskostnader. Teknologien kan også sikre en kraftig produksjonsøkning i norsk havbruk, samtidig som miljøbelastningen reduseres. Til grunn for den bærende teknologien i AL ligger det hele 3 unike patenter. Likevel har AL fått avslag.

Svar:

Når det gjelder den konkrete klagesaken representanten henviser til, så er denne til behandling i departementet. Det vil derfor ikke være riktig av meg å kommentere denne på nåværende tidspunkt. Mitt svar er følgelig av generell karakter.

Formålet med utviklingstillatelser til akvakultur av laks, ørret og regnbueørret er å stimulere til økt bærekraft, ønsket omstilling og innovasjon og økt samlet verdiskaping i næringen. Konkret skal utviklingstillatelser legges til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis ak-

vakulturstillatelser til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger.

Nærings- og fiskeridepartementet har i forvaltningsspraksis konsekvent lagt til grunn at vilkårene for å få patent etter pantentlovgivningen og kravet for å oppfylle “betydelig innovasjon” i laksetildelingsforskriften § 23 b ikke er sammenfallende. Dette kommer eksempelvis til uttrykk i departementets vedtak 20. mars 2017 Akva Design. I dette vedtaket sluttet departementet seg til direktoratets redegjørelse i vedtak 30. juni 2016, som lyder:

“Etter Fiskeridirektoratets forståelse er vurderingstema ved meddelelse av patent eller innvilgelse av støtte under Miljøteknologiordningen ikke det samme som ved tildeling av utviklingstillatelser. At enkeltkomponenter i konseptet anses å oppfylle kravene til nyhet, oppfinnelseshøyde og reproduserbarhet under patentordningen medfører ikke automatisk at kravet om «betydelig innovasjon» i laksetildelingsforskriften § 23b er oppfylt. I motsetning til kravet om «betydelig innovasjon», stiller ikke patentordningen noe krav til forbedring. Som gjennomgått ovenfor er terskelen etter laksetildelingsforskriften høy og hvorvidt kravet er oppfylt beror på en skjønnsmessig vurdering. Søker har fått patentert flere enkeltkomponenter. Fiskeridirektoratet ser imidlertid på konseptet som helhet ved vurderingen om kravet til betydelig innovasjon er oppfylt.

Heller ikke det at prosjektet er vurdert for å være innovativt under miljøteknologiordningen kan ha avgjørende betydning. Svært mange av prosjektene det er søkt om utviklingstillatelser til har mottatt eller søkt om støtte fra Innovasjon Norge. Etter direktoratets syn vil forskjellen mellom verdien av den engangssummen som tildeles av Innovasjon Norge og den potensielle verdien av å bli tildelt en eller flere utviklingstillatelser tale for at det må være en betydelig høyere terskel for tildeling av utviklingstillatelser.”

Som det fremkommer er det ulike vurderinger og hensyn som ligger bak de to regelsettene. Det er derfor helt naturlig at det gjelder ulike krav for å få innvilget hhv. patent og utviklingstillatelser. Noe mål eller forvaltningsrettslig krav om “likebehandling” på tvers av ordningene eksisterer derfor ikke. Jeg nevner for ordens skyld at jeg ikke kan se at de ulike regelsettene er til hinder for en god forvaltning innenfor de enkelte ordningene.

SPØRSMÅL NR. 2750

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 13. august 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Kan statsråden avklare om det nye milliardfondet, som skal bidra med penger til rehabiliteringen av middelalder-

kirkene, vil komme på plass så raskt at rehabiliteringen av Stavanger domkirke blir omfattet?

BEGRUNNELSE:

Til Stavanger Aftenblad 6. august utaler statsråd Ropstad at «Endelig kommer staten på banen». Oppussingen av Stavanger domkirke er allerede igangsatt, og skal etter planen være ferdig i 2025. Det er derfor stor usikkerhet om de lovte pengene fra regjeringen rekker nyåpningen. Jeg ber statsråden avklare om den pågående oppussingen av Stavanger Domkirke blir omfattet av den nye ordningen, og om den er på plass i tide til at den vil få støtte.

Svar:

Jeg vil starte med at jeg er glad for at denne regjeringen har hatt en historisk satsing på vedlikehold av kirkebygg. Fra 2019-2021 har det blitt bevilget 179 millioner kroner til vedlikehold av kirkebygg, hvorav Stavanger domkirke har fått totalt 1,9 mill. kroner. Dette er en god start med tanke på det viktige arbeidet regjeringen gjør i å sikre at fredede og verneverdige kirker kan sikres et forsvarlig vedlikeholdsnivå. Delingen av fondet skal komme kirken til gode.

Stavanger domkirke er et unikt kirkebygg med sin utforming og historie, og det arbeidet kommunen og kirkeleg fellestråd nå forestår fram mot jubileet i 2025, er imponerende - og spennende.

I juni behandlet Stortinget regjeringens forslag til lov om Opplysningsvesenets fond. Forslaget ble enstemmig

vedtatt. Ett av hovedformålene med loven er å gjøre det mulig å dele fondet mellom staten og Den norske kirke. Arbeidet med å avklare hvilke eiendommer som skal overføres til kirken er i gang og den første kartleggingsfasen ble ferdig rett før sommeren.

Fradeling av flere hundre presteboliger og tomter vil ta tid, men intensjonen er at mye av arbeidet vil være gjort til 1. januar 2023. Fra dette tidspunktet blir staten eier av de verdiene i fondet som ikke blir overført til Den norske kirke.

Det er et premiss i Stortingets vedtak at regjeringen forplikter seg til over tid å bidra til istandsetting av kulturhistorisk viktige kirker med beløp som tilsvarer den verdien staten blir eier av. Det er mitt mål at vi så raskt som mulig etter at staten er blitt eier av de gjenværende verdiene i fondet, skal kunne bidra til istandsetting av kulturhistorisk viktige kirker.

Jeg kan ikke si noe nå om hvordan disse midlene skal disponeres. Det skal legges gode planer for dette framover, i samarbeid med antikvariske og kirkelige instanser.

Stortinget presiserte i forbindelse med behandlingen av stortingsmeldingen om Opplysningsvesenets fond at statens økte innsats overfor kirkebyggene ikke skal avløse kommunenes økonomiske ansvar for kirkebyggene eller komme til erstatning for andre tiltak eller ordninger på området (jf. Innst. 209 S (2019-2020)).

SPØRSMÅL NR. 2751

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 13. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Kysten er sterkt forøpla av plast. Mausundvær feltstasjon gjør en uhyre viktig jobb med å rydde kystområdene utenfor Hitra og Frøya, et område hvor svært mye plastsjøppel havner. 12 mai fikk de avslag på søknad om 5,5 mill. til drift av stasjonen. Direktoratet mente det kunne komme i konflikt med statsstøtte regelverket.

Vil statsråden ta initiativ til å få på plass en ordning som sikrer at feltstasjonen på Mausundvær kan få den støtten de trenger til sitt viktige arbeid?

Svar:

Å redusere marin forøpling og spreining av mikroplast er eit prioritert satsingsområde for regjeringa. Tilskottsord-

ninga mot marin forøpling som Miljødirektoratet forvaltar er ein viktig del av denne satsinga. Ordninga er på 70 millionar kroner og skal bidra til gjennomføring av oppryddingstiltak og førebyggjande tiltak for å redusere marin forøpling i Noreg. Departementet har vore i kontakt med Miljødirektoratet om saka. Miljødirektoratet fekk i år inn totalt 90 søknadar med ein søknadssum på om lag 160 millionar. Det har derfor vore naudsynt for Miljødirektoratet med ei nøye prioritering ved fordeling av tilskottsmidlane.

Eider AS, som driv Mausund feltstasjon, søkte om tilskot på til saman 5,5 millionar kroner, men fekk avslag på søknaden sin. Klima- og miljødepartementet er kjend med at avslaget på søknaden er klaga på, og ligg hos Mil-

jødirektoratet til behandling. Departementet kan derfor ikke uttale seg konkret om saka.

Regjeringa la 10. august fram ein heilskapleg plaststrategi som handlar om globale, regionale og nasjonale

tiltak mot plastforureining. Det kjem fram av plaststrategien at tilskotsordninga no skal evaluerast, i lys av mellom anna utviklinga i oppryddingsarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 2752

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 13. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I Østfold er det lyst ut fem politistillinger per 6. august. Kun en av stillingene er operativ politibetjent, mens de andre er kontorjobber. Statsministeren lanserte i slutten av juli den «gyldne regel»: «Når det ansettes nye politifolk fremover skal det være dobbelt så sterk bemanningsvekst ute i de operative tjenestene som på sentrale kontorer».

Siden fire av fem stillinger som nå ligger ute i Østfold er på sentrale kontorer, når kommer utlysningen av de operative politistillingene?

Svar:

La meg innledningsvis påpeke at alle ansatte i politiet gjør en viktig jobb enten de jobber med patrulje, etterforsk-

ning, sivil rettspleie eller «kontorjobber» som spørsmålss-tiller omtaler dem som.

Utspillet det vises til er et valgløfte for perioden 2021-2025 som vil bli fulgt opp i ordinære budsjettprosesser.

Tall fra utgangen av 2020 viser at 59 pst. av politiårsverkene var organisert i geografiske driftsenheter og at om lag 41 pst. var organisert i funksjonelle enheter og lederstøttestaber. I løpet av 2020 har de geografiske driftsenhetene fått en betydelig høyere andel av økningen i politiårsverkene enn de funksjonelle enhetene. 76 pst. av økningen i politiårsverkene i 2020 har gått til styrking av geografiske driftsenheter, mens 24 pst. har gått til styrking av funksjonelle enheter og lederstøttestaber.

SPØRSMÅL NR. 2753

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 12. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Per 6. august er det i Troms politidistrikt lyst ut fire politistillinger. Disse er enten lederstillinger eller på et sentralt kontor. Statsministeren lanserte i slutten av juli den «gyldne regel»: «Når det ansettes nye politifolk fremover skal det være dobbelt så sterk bemanningsvekst ute i de operative tjenestene som på sentrale kontorer».

Siden alle fire stillingene som nå ligger ute er på sentrale kontorer, når kommer utlysningen av de åtte oper-

ative politistillingene som skal komme ifølge den gyldne regel?

Svar:

Utspillet det vises til er et valgløfte for perioden 2021-2025 som vil bli fulgt opp i ordinære budsjettprosesser.

Tall fra utgangen av 2020 viser at 59 pst. av politiårsverkene var organisert i geografiske driftsenheter og at om

lag 41 pst. var organisert i funksjonelle enheter og lederstøttestaber. I løpet av 2020 har de geografiske driftsenhetene fått en betydelig høyere andel av økningen i politiårsverkene enn de funksjonelle enhetene. 76 pst. av

økningen i politiårsverkene i 2020 har gått til styrking av geografiske driftsenheter, mens 24 pst. har gått til styrking av funksjonelle enheter og lederstøttestaber.

SPØRSMÅL NR. 2754

Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 17. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Om man får hjertestans ved Sykehuset Østfold Kalnes har man minst sjans for å overleve sammenliknet med om man skulle være innlagt ved andre sykehus. Det viser tall fra Hjertestansregistret. Det er andre år på rad at sykehuset i Østfold ligger i bunn av denne statistikken.

Er statsråden fornøyd med dette og hva gjøres konkret for å øke graden av overlevelse om man får hjertestans ved sykehuset på Kalnes?

Svar:

Antall pasienter som innlegges i Norge med akutt hjerteinfarkt har vært fallende de siste 20 årene. I 2020 var det om lag 10 000 pasienter. Av disse er om lag 5 pst. gjenopplivet etter hjertestans før innleggelsen. Tall fra Folkehelseinstituttet viser at om lag 500 pasienter med akutt hjerteinfarkt årlig innlegges i live ved Sykehuset Østfold HF. 30 dagers overlevelse etter hjerteinfarkt i perioden 2017-2019 for Sykehuset Østfold HF var omtrent som landsgjennomsnittet (93.8 vs. 93.6 pst.). Dette tyder på at kvaliteten på behandlingen av pasienter som innlegges med akutt hjerteinfarkt ved Sykehuset Østfold HF er god.

Hjertestansregisteret inneholder opplysninger om pasienter som får hjertestans i og utenfor sykehuset. Det kan være mange årsaker til nedsatt overlevelse for pasienter som får hjertestans forut for innleggelse, blant annet kunnskap og ferdigheter til å starte og utføre hjertelunge-redning for de som er i umiddelbar nærhet.

Når det gjelder pasienter som får hjertestans i sykehuset, viser Hjertestansregisterets årsrapport for 2020 at 24 pst. av inneliggende pasienter som fikk en hjertestans overlevde ved Sykehuset Østfold HF (30 dagers overlevelse). Dette er lavere enn landsgjennomsnittet, som var på 30 pst. I 2019 var tilsvarende tall for Sykehuset Østfold HF 14 pst, altså var overlevelsen bedre i 2020 enn året før. Hjertestansregisteret skriver i sin årsrapport at forekom-

sten ved hvert sykehus er avhengig av pasientgruppene som behandles på det aktuelle sykehuset og at funksjonsfordeling mellom sykehus i en region kan påvirke både antall hjertestans og resultatene av behandlingen på enkeltsykehus.

Det er likevel viktig at registerdata brukes aktivt til å evaluere og eventuelt korrigere egen praksis, jf. forskrift om ledelse og kvalitetsforbedring i helse- og omsorgstjenesten. Departementet har innhentet en redegjørelse fra Sykehuset Østfold HF. Sykehuset informerer om at det er avholdt et møte mellom Hjertestansregisteret og Sykehuset Østfold HF, hvor sykehuset fikk tilbakemelding om at det ikke er grunnlag for å konkludere med at behandlingen som gis ved sykehuset ved hjertestans har lav kvalitet.

Overlevelse etter hjertestans inngår i det kontinuerlige forbedringsarbeidet i sykehuset. Innlagte pasienter overvåkes ved hjelp av det standardiserte verktøyet National Early Warning Score, som brukes for å vurdere risiko for alvorlig forverring som kan gi behov for intensivbehandling, føre til hjertestans eller plutselig uventet død. For pasienter med forhøyet risiko tilkalles et spesialisert MIG-team (mobil intensivgruppe), som raskt gir medisinsk bistand ved symptomforverring. Dette er i tråd med Helsedirektoratets nasjonale faglige råd om tidlig oppdagelse og rask respons ved forverret somatisk tilstand. Ved hjertestans tilkalles stansteamet fra sykehusets akuttmottak. Teammedlemmene trener regelmessig på stanssituasjoner i sykehusets simuleringslab.

SPØRSMÅL NR. 2755**Innlevert 6. august 2021 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 20. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

På Sykehuset i Østfold har 5 jordmødre sluttet etter en sommer preget av svært mye overtid tilsvarende 11 årsverk og for dårlig bemanning.

Hva vil helseministeren gjøre for å løse jordmordkrisen på Sykehuset i Østfold?

Svar:

Bemanningsplanlegging knyttet til sommerferieavvikling er utfordrende for alle helseforetak i landet, og Sykehuset Østfold HF er ikke noe unntak i denne sammenheng. Helseforetakene arbeider planmessig og aktivt for å tilrettelegge for trygge og gode fødetilbud også gjennom sommerperioden.

For å belyse spørsmålet og situasjonen stortingsrepresentant Øvstegård tar opp, har jeg innhentet en orientering fra Helse Sør-Øst RHF. De informerer om at det er ca. 1 200 jordmorstillinger i helseregionen totalt, hvorav ca. 110 ved Sykehuset Østfold HF. I følge informasjon som Helse Sør-Øst RHF har innhentet fra Sykehuset Østfold HF, så deler nok ikke de oppfatningen om at de har en pågående "jordmorkrise". Jordmødre som nå fratrer sin stilling slutter av ulike årsaker, og oppsigelsene ble varslet i forkant av sommeren. Helseforetaket opplever å ha en god og forsvarlig fødselsomsorg, men sommeren er en krevende tid for alle fødeavdelinger. Sykehuset opplevde en viss opphopning i turnover inn mot sommeren og høsten i år, og vil ha et noe økende behov for jordmødre fremover. Det vil derfor være nødvendig å vurdere og sette inn tiltak for å hindre at tilbudet til fødende blir rammet på sikt.

Helseforetaket framhever videre at fødeavdelingen er en spesialavdeling som ikke kan redusere aktiviteten under ferieavviklingen, slik det er vanlig å gjøre andre steder i sykehuset. Dette innebærer at ulike ordninger for å erstatte ansatte som går ut i ferie må vurderes, og en del av behovet dekkes med bruk av overtid og ekstravakter. Denne sommeren har vært ekstra utfordrende på grunn av redusert tilgang på eksterne vikarer. Dette er en utfordring som Sykehuset Østfold HF deler med flere andre helseforetak. En rekke ulike tiltak for å bedre bemannings situasjonen ved fødeavdelingen er gjennomført, herunder økt grunnbemanning ved avdelingen over noe tid og arbeid med bedre oppgavedeling. Ytterligere tiltak for å rekruttere og beholde jordmødre vil bli vurdert. Helseforetakene i regionen opplever i hovedsak god tilgang på søkere ved utlysning av jordmorstillinger.

Helseforetakene har også en viktig rolle i utdanning av jordmødre, både for å dekke egne behov og til kommunehelsetjenesten. Det rapporteres om god rekruttering til studieplassene for jordmorutdanningene. Opptrapping av svangerskapsomsorgen i kommunene har ført til økt etterspørsel etter jordmødre fra kommunene. I tillegg kommer nye oppgaver – blant annet relatert til tidlig ultralyd. Godt samarbeid framover mellom spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten om blant annet kapasitet, oppgaver og utdanningsbehov, vil være nødvendig.

Helse Sør-Øst RHF oppfatter at helseforetaket arbeider godt med å sørge for god og tilstrekkelig kompetanse for å ivareta fødetilbudet. Jeg har fått opplyst og legger til grunn at Helse Sør-Øst RHF vil be Sykehuset Østfold HF om å gjennomføre en grundig evaluering av sommerferieavviklingen sammen med ansatte og tillitsvalgte, og at de starter tidlig med planlegging av neste års sommerferieavvikling.

SPØRSMÅL NR. 2756**Innlevert 7. august 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 16. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Synes justis- og beredskapsministeren at beredskapen er tilstrekkelig ivaretatt med kun en bro mellom Moss og Jeløy?

BEGRUNNELSE:

Over 12 000 personer bor på Jeløy, i tillegg er det en god del andre som arbeider og ferier der. I dag er Jeløy knyttet til Moss med en bro. Nylig opplevde man at en trailer stod fast i rundkjøringen, noe som stoppet trafikken i en periode. Hvis det hadde skjedd en større ulykke, brann, skade, terror etc. på Jeløy ville ambulansetjenesten, politiet og andre etater fått problemer med å komme seg raskt ut på Jeløy.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har det samordnede ansvaret for redningstjenesten, og stiller krav til innsattstid til brann- og redningsvesen og responstid til politiet. Helse- og omsorgsdepartementet stiller krav til ambulansetjenesten. Nødetatene planlegger sin innsats og tar høyde for sårbare punkter i sitt område, og skal være godt forberedt på å håndtere ulike situasjoner. Nødetatene har bevissthet knyttet til sin lokalisering, og har eksempelvis båter for å kompensere for manglende fremkommelighet på vei. Helse og politi har også helikoptre i ordinær beredskap.

Kommunene har eksempelvis en lovpålagt plikt til å sørge for å etablere og drifte et brann- og redningsvesen, alene eller i samarbeid med andre kommuner, som kan ivareta forebyggende og beredskapsmessige oppgaver på en effektiv og sikker måte. Kommunen skal med bakgrunn i risiko- og sårbarhetsanalyser sørge for at det er en sammenheng mellom uønskede hendelser og hvordan brann- og redningsvesenet er organisert, utrustet og bemannet. Dersom kommunen ikke aksepterer risikoen ved ev. utfordringer med en bro har den innenfor kommunal selvbestemmelse en rekke ulike alternativer, eksempelvis å forsterke egen beredskap, gjøre tiltak knyttet til ev. risiko- og sårbarhetsanalyser mv.

For kommuner som er avhengige av forsyninger og tjenester via transport på broer og i tunneler, er dette sårbare punkter som det er grunnleggende at kommunene kartlegger for å vurdere egen sårbarhet, og ved behov forebygger og styrker den nødvendige beredskapen rundt, jf. kommunal beredskapsplikt. Kommunene bør involvere fylkeskommuner og nødetater i utarbeidelsen av risiko-

og sårbarhetsanalyser og i beredskapsplanleggingen, for å bidra til best mulige vurderinger knyttet til slike sårbarheter.

Med bakgrunn i ekstern kvalitetssikring KS1 fastsatte for øvrig Samferdselsdepartementet ved brev til Statens vegvesen 9. april 2021, hovedlinjer for kommunedelplanlegging av rv 19 gjennom Moss. Ekstern kvalitetssikrer tilrår i sin rapport fra KS1 at muligheten for å kunne etablere en ny bro fra Jeløya over Mossesundet utredes, dersom de utredede alternativene som skal være med i kommunedelplanen ikke er realiserbare eller ikke gir tilstrekkelig effekt. Samferdselsdepartementet valgte i sin beslutning å ikke følge opp kvalitetssikrers tilrådning gjennom departementets brev om hovedlinjer for planarbeidet. Eventuell ny bro over Mossesundet inngår derfor ikke i mandatet for kommunedelplanarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 2757

Innlevert 7. august 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 17. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mye er utbetalt i kompensasjon til EØS borgere. Både totalt, fordelt pr måned, land og gjennomsnittlig utbetaling pr mottaker?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok mot FrPs stemmer å innføre en kompensasjonsordning for EØS arbeidere bosatt i andre EØS land. Nå har ordningen virket en stund og innreisereglene har endret seg og endrer seg fortløpende. Jeg ber derfor om å få en oversikt over utbetalingene, både totalt og brutt ned på forskjellige variabler.

Svar:

Kompensasjonsordningen for utenlandske arbeidstakere som ikke kommer seg på jobb i Norge gjelder for arbeidstakere bosatt i EØS-området som er medlemmer av folketrygden. Dette er personer som ufrivillig er rammet av et myndighetspåført innreiseforbud, og som dermed taper lønnsinntekt i Norge.

De berørte arbeidstakerne får en kompensasjon på 70 prosent av sykepengegrunnlaget opp til 6 G, dvs. at de delvis kompenseres for den tapte inntekten. Det gir om lag samme kompensasjon som arbeidstakerne ville fått dersom de var permitterte. Arbeidsgiver forskutterer kompensasjonen og får deretter refundert beløpet gjennom Arbeids- og velferdsetaten. Ordningen videreføres bare så lenge innreiserestriksjonene for denne gruppen er nødvendig å opprettholde. Der er gjort flere lettelsener i restriksjonene, også for utenlandske arbeidere, siden disse trådte i kraft 29. januar 2021.

Per 31. juli 2021 var det utbetalt totalt 280,1 mill. kroner til 5 551 personer under kompensasjonsordningen for utenlandske arbeidstakere. Det tilsvarer en gjennomsnittlig utbetaling på om lag 50 500 kroner per person.

Tabell 1 viser utbetalingene fordelt på perioden det er søkt om refusjon for, samt antall personer som har mottatt penger minst en dag den angitte måneden. Tabell 2 viser utbetalinger etter landbakgrunn for de fem største gruppene, samt antall personer og gjennomsnittlig utbetaling.

Tabell 1 Månedstatistikk

	Antall personer*	Utbetalt mill. kroner
Juli 2021	119	0,7
Juni 2021	1 376	21,7
Mai 2021	3 456	58,8
April 2021	4 366	79,2
Mars 2021	3 569	68,5
Februar 2021	2 823	49,2
Januar 2021	989	2,1

*Antall personer som fikk penger minst en dag i måneden

Tabell 2 Landbakgrunn (statsborgerskap). De fem største gruppene

	Antall personer	Utbetalt mill. kroner	Gjennomsnittlig utbetaling kroner
Polen	2 449	110,7	45 200
Sverige	1 148	69,3	60 400
Litauen	952	47,3	49 700
Romania	244	12,5	51 400
Estland	176	9,8	55 600

SPØRSMÅL NR. 2758**Innlevert 7. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 16. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Det er kommet bekymringsmeldinger fra eldre som har fått melding på sms om at valgkortet nå er tilgjengelig via Altinns nettsider. Ta gjerne med valgkortet når du skal stemme, står det. Denne meldingen har skapt usikkerhet hos eldre, og selv om posten tar svært lang tid og det for eksempel hender at folk får viktig info om legekonsultasjoner etter at timen har vært, burde det være mulig å sende valgkortet i posten, eksempelvis til alle som har bestilt det digitalt.

Er statsråden enig i at det er unødvendig å skape usikkerhet hos mange eldre i anledning høstens stortingsvalg?

Svar:

Ved kommunestyre- og fylkestingsvalget i 2019 ble det gjennomført forsøk med digital utsendelse av valgkort i 18 utvalgte kommuner. Informasjon om hvor og når velgere kunne stemme, ble i tillegg gitt i ulike kanaler, og det ble også sendt ut en SMS med påminnelse om valget.

Valgdirektoratet fikk gjennomført en evaluering av forsøket. Tre av fire spurte velgere svarte at de ønsker å få valgkortet elektronisk ved neste valg. Evalueringen viser at av velgerne i aldersgruppen 60+, foretrekker 61 prosent å få valgkortet digitalt og 26 prosent ønsker å få valgkortet på papir. Av kommunene som svarte på departementets valggjennomføringsundersøkelse etter valget, svarte flertallet at de er positive eller svært positive til ordningen med digitale valgkort.

Departementet vedtok i november 2020, på bakgrunn av en anbefaling fra Valgdirektoratet, en endring i valgforskriften, som slår fast at valgkort skal sendes elektronisk til alle stemmeberettigede bosatt innenriks med unntak av Svalbard og Jan Mayen. Valgdirektoratet viste til flere fordeler med elektronisk utsendelse. Blant annet vil det gi økt tilgjengelighet for blinde og svaksynte velgere, sørge for at flere velgere mottar valgkortet, redusere kostnadene ved utsendelse av valgkort og oppfylle statens digitaliseringskrav.

Som innbygger kan du reservere deg mot digital kommunikasjon fra det offentlige, og i stedet få viktige brev tilsendt i posten. Stemmeberettigede som står oppført som reserverte i registeret over digital kontaktinformasjon og reservasjon, vil få valgkortet tilsendt som ordinær brevpost. Også de som ikke har oppdatert eller bekreftet kontaktinformasjon de siste 18 månedene, vil få valgkortet tilsendt som ordinær brevpost. Det er ikke mulig å få tilsendt valgkortet i posten etter å ha fått det tilsendt

digitalt. Valgkort sendes per brevpost til om lag 350 000 stemmeberettigede i år.

Kommunene har plikt til å kunngjøre hvor og når velgere kan stemme i deres kommune, og ingen velgere skal være avhengige av valgkortet for å få informasjon om når og hvor de kan stemme. Også i år vil det bli sendt ut en SMS med påminnelse om valget.

Velgerne anbefales å ha valgkortet tilgjengelig på mobiltelefonen når de skal stemme, da det vil være tidsbesparende. Velgerne trenger likevel ikke valgkortet for å stemme. Det er kun krav om å vise frem legitimasjon.

Som det fremgår ovenfor, var det gode grunner for å gjøre endringer i valgforskriften etter å ha gjennomført og evaluert forsøk med digital utsendelse av valgkort i 18 utvalgte kommuner. Digital utsendelse av valgkort i større skala vil bli evaluert etter valget i år.

SPØRSMÅL NR. 2759**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 20. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Miljødirektoratet har tidligere i år fremmet forslag om flere landskapsvernområder i Gjevilvassdalen i Oppdal. Dalen er en svært verdifull dal med tanke på natur og friluftsliv. Ny hyttebygging truer i dag verdiene i dalen. Derfor bør landskapsvernområdet være betydelig større enn det Miljødirektoratet har foreslått.

Vil statsråden sørge for at store deler av dalen blir et landskapsvernområde?

Svar:

I Stortinget si handsaming av naturmangfaldmeldinga var ein samla energi- og miljøkomité positiv til å verne etter naturmangfaldlova naturtypar og økosystem som er mindre godt dekkja av vern, og til å utvide verneområde som er for små til å ta vare på verneverdiane. Alle partia var òg positive til at regjeringa ville utvide eksisterande verneområde for å bevare økologiske nettverk og gjere områda meir robuste mot klimaendringar.

Statsforvaltarane har vurdert aktuelle område og gitt innspel til Miljødirektoratet. Direktoratet har vurdert naturverdiane, og dei har hatt dialog med alle aktuelle kommunar. Klima- og miljødepartementet fekk i april i

år ei naturfagleg utredning i frå Miljødirektoratet på verneområde som vart anbefalt utvida eller vurdert verna som nasjonalpark. Direktoratet anbefaler å starte verneprosess for fire heilt nye og 16 utvidingar av noverande verneområde, til saman 1440 km². I tillegg er det fem område på til saman 660 km² der direktoratet vurderer at det gjennom meir dialog med kommunane kan vere mogleg å få lokal aksept å starte verneprosess. Dei anbefaler òg å gjere om seks landskapsvernområde til nasjonalpark.

Naturmangfaldlovas føresegner om vern skal både sikre ulike typar natur og vil også sikre at ein kan drive enkelt friluftsliv i områda. I Trollheimen foreslår direktoratet å utvide dagens landskapsvernområde tre stader, der verdiane kvalifiserer til vern etter naturmangfaldlova. I tillegg er det forslag om å endre landskapsvernområdet til nasjonalpark.

Forslaga frå Miljødirektoratet er for tida til vurdering i klima- og miljødepartementet, og eg kan ikkje på noverande tidspunkt seie kva område som vil kunne bli omfatta av endelege vernevedtak.

Eg vil samstundes understreke at kommunane har ei rekke verkøy til sin disposisjon, mellom anna i plan- og bygningslova, dersom dei ønsker å unngå inngrep som hyttebygging i viktige friluftslivsområde.

SPØRSMÅL NR. 2760**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 17. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kva vil ein få årleg i tilskott til ferjeavløysing for å byggje Sunn-fast?

GRUNNGJEVING:

Etter at stortingsfleirtalet har prioritert bygging av Hordfast vil sjølv sagt nabokommunar knytte seg til denne europavegen. Gjennom den stadig forbetra ferjeavløysingsordninga er dette lettare å få til. Prosjektet Sunn-fast som går ut på å knyte Kvinnherad til E39 er eit slikt prosjekt.

Då kan man finansiere det med ferjeavløysingsmidlar frå sambanda Skjersholmane - Ranavik, Årsnes - Gjermundshamn og forbindelsen til Huglo. Utifrå gjeldande nivå på ferjetilskottet og ferjeavløysingsordninga hadde det vært interessant med eit oppsett på kva eit slikt prosjekt kan få årleg gjennom ordninga.

Svar:

Ferjeavløysingsordninga gjeld for fylkeskommunale ferjesamband som blir avløyst eller korta inn av ei bru eller un-

dersjøisk tunnel som høyrer til vegnettet. Ordninga gjeld berre for fylkeskommunale vegprosjekt, og det er kun fylkeskommunane som kan søkje om å kome inn under ordninga. Storleiken på dei årlege ferjeavløysingsmidlane blir rekna ut på bakgrunn av netto tap innanfor inntektssystemet når eit ferjesamband blir avløyst eller korta inn av ei bru eller ein tunnel. Avløysinga av eit ferjesamband vil gi lågare verdi på kriteriet “normerte ferjekostnader” i båt- og ferjenøkkelen i inntektssystemet, medan det nye vegnettet vil gi auka verdi for kriteriet “vedlikehaldsbehovet til fylkesveg” i fylkesvegnøkkelen. For vegprosjekt som kortar inn på eit ferjesamband utan å avløyse det heilt, gjer departementet eit overslag på endringa i kriteriedata for ferjesambandet. Det årleg beløpet med ferjeavløysingsmidlane blir berekna som nettoeffekten av desse endringane i inntektssystemet.

Kriteriet “normerte ferjekostnader” blir berekna i ein kostnadsmodell utvikla av Møreforsking Molde, og fangar opp at kostnadene ved å drifte eit ferjesamband varierer med mellom anna sambandslengde, trafikkmengde og farvasstype. Kriteriet “vedlikehaldsbehov fylkesveg” har blitt berekna av Statens vegvesen med kostnadsmodellen Motiv. Motiv-tala vil variere med mellom anna vegtype (“vanleg”, tunnel, bru), vegbreidde, brutype, brulengde og trafikkmengde.

Samferdselsdepartementet har motteke søknad, datert 25. februar 2021, frå Vestland fylkeskommune

om godkjenning av Sunnfast som ferjeavløysingsprosjekt. Søknaden til Vestland fylkeskommune omfattar ikkje nedlegging av sambandet Årsnes – Gjernundshamn. I tillegg ligg dette sambandet eit godt stykke unna det foreslåtte Sunnfast prosjektet. Det førebelse anslaget på årlege ferjeavløysingsmidlar for prosjektet Sunnfast er difor basert på informasjon i søknaden frå Vestland fylkeskommune og normerte ferjekostnader for sambandet Ranavik-Skjersholmane og den delen av ferjesambandet Hodnanes-Jektevik-Nord Huglo som går til Nord-Huglo. Vidare føreset Sunnfast-prosjektet bygging av E39 Stord-Os (Hordfast). Førebelse utrekningar viser at prosjektet Sunnfast ville ha utløyst om lag 46 mill. kroner i ferjeavløysingsmidlar i 2021.

Dette er eit grovt, førebels anslag, og eg tar atterhald om at prosjektet blir godkjent av Samferdselsdepartementet. Prosjektet vil ligge eit stykke fram i tid, og eg tar difor atterhald om at anslaget kan endra seg som følgje av eventuelle endringar i ferjeavløysingsordninga, endringar i utrekninga av ferjekriteriet og vedlikehaldskostnader, endringar i kriteriedata for dei aktuelle ferjesambanda, eller andre endringar i inntektssystemet. Utrekningane kan òg endre seg viss det skjer vesentlege endringar i vegprosjektet. Den endelege utrekninga vil dermed kunne gi eit anna resultat.

SPØRSMÅL NR. 2761

Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 12. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Stemmer det at UP-mannskapa i Vestfold og nedre Telemark blir omdisponerte frå trafikkontrollar til å kontrollere ferjeaneløp i minst ein månad i haust, og meiner statsråden dette er forsvarleg med tanke på trafikksikkerheitsarbeidet og målet om å førebygge trafikkulukker?

GRUNNGJEVING:

Underteikna har fått informasjon om at UP-mannskapa i Vestfold og nedre Telemark kjem til å bli omdisponerte frå trafikkontrollar til anna verksemd i minst ein månad framover, frå 8. august til minst 9. september. Dei som kontakta meg om dette er bekymra for at manglande kontrollar i trafikken vil føre til fleire ulukker. UP spelar

jo ei veldig viktig rolle for å førebygge trafikkulukker. Det burde vera mogleg å bemanne kontrollane av ferjeaneløpa med andre mannskap enn UP-mannskapa.

Svar:

Behovet for å begrense importsmitte har gjort det nødvendig med strenge innreiserestriksjoner og omfattende grensekontroll. Gjennom de siste måneders gjenåpningssprosess har trafikken over grensene økt betydelig. Regjeringen har gjennom pandemien styrket politiet slik at de kan ivareta grensekontrollen, blant annet ved å tilføre 400 årsverk våren 2020 og 100 nye årsverk våren 2021. Politiet har også fått bistand fra Heimevernet og Tolletat-

en for å kunne gjennomføre grensekontrollen på en sikker og forsvarlig måte.

Politidirektoratet i samråd med berørte politimestre og særorgan besluttet nylig å midlertidig omdisponere totalt 80 årsverk fra Utrykningspolitiet og Politiets utlendingsenhet for å styrke grensekontrollen i Øst og Sør-Øst politidistrikter. De omdisponerte ressursene fra Utryk-

ningspolitiet vil fortsatt være synlige i trafikken siden grensekontrolloppgavene kun er deler av arbeidstiden, i tillegg til at de kan utøve trafikkjenteneste til og fra grensekontrolloppgaver. Øvrige ressurser fra Utrykningspolitiet vil fortsette å ivareta trafikksikkerhetsoppgaver, sammen med patruljer fra politidistriktene og andre viktige samarbeidspartnere.

SPØRSMÅL NR. 2762

Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 16. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere saka og omgjere settestatsforvalteren sitt vedtak?

GRUNNGJEVING:

Bladet Tysnes har 5. august 2021 ei sak om eit steinknuseverk Tysnes Maskin A/S som har fått nei frå Statsforvalteren i Rogaland som stettestataforvalter. Dette er ei sak der lokalpolitikarane har vegd ulike hensyn opp mot kvarandre og landa på JA til arbeidsplasser og å utvide bedriften sitt areal. I eit lesarbrev i Bergens Tidende seier statsråden sin talsmann på Stortinget i slike saker Ove Trellevik dette: Høyre mener dispensasjonsregelverket håndheves for strengt og går til valg på liberaliseringer.

Det er flott at Høyre også går til valg som FrP på liberaliseringar. Men sidan dette synes om regjeringspartia er samd har fleirtal i dagens storting er det ingenting til hindring å løfte denne saka inn i departementet til avgjerd og støtte lokaldemokratiet.

Svar:

Spørsmålet gjelder en konkret sak om etablering av et steinknuseverk på Humleviksmarka i Tysnes kommune. Gjeldende eiendom er ikke regulert, og er avsatt til landbruks-, natur- og friluftsmål i kommuneplanen. I slike områder er det bare tillatt med bygge- og anleggstiltak som er knyttet til natur og friluftsliv eller som er nødvendige for landbruket og gårdstilknyttet næringsvirksomhet. Etableringen av steinknuseverket på Humleviksmarka er derfor i strid med arealplanen. Tysnes kommune ga likevel dispensasjon fra arealformålet for å etablere masseuttaket.

Statsforvalteren i Rogaland har behandlet klagesaken for kommunens vedtak som settestatsforvalter, og har i vedtak 2. juli 2021 tatt til følge klager fra fem berørte grunneiere og Statsforvalteren i Vestland. Dispensasjonsvedtaket ble dermed opphevet. Statsforvalterens vedtak er blant annet begrunnet med at det ikke er gitt tillatelse til å etablere steinknuseverket og drive masseuttak. Det er også vist til at konsekvensene av tiltaket, som støvforurensning og mulige avrenninger av urene masser ned i fjorden, ikke er utredet. Videre at tiltaket vil innebære opparbeiding av 9 dekar natur, noe som vil gi vesentlig reduserte landskapskvaliteter i området. Statsforvalteren sier også at en dispensasjon vil kunne svekke kommuneplanen som informasjons- og styringsdokument, og kunne skape en uheldig presedens for å tillate etablering av steinbrudd og lignende gjennom dispensasjoner. Statsforvalteren har på denne bakgrunn lagt til grunn at en dispensasjon for etablering av et steinknuseverk på Humleviksmarka, i vesentlig grad vil sette til side hensynet til landbruksinteresser og ferdsel-, friluft- og landskapsinteresser. Villkårene for å kunne gi dispensasjon etter plan- og bygningsloven er dermed ikke oppfylt.

Etter dagens lovgivning skal arealbruk som hovedregel styres gjennom de rammer som vedtas i arealplaner. En dispensasjonspraksis som går for langt i å avvike fra vedtatte planer, vil kunne vanskeliggjøre en helhetlig arealdisponering og samordning av ulike interesser i området.

Jeg kan ikke se at departementet har grunnlag i forvaltningsloven for å gripe inn i denne konkrete saken. Statsforvalteren har truffet et endelig vedtak i saken 2. juli 2021, og vedtaket kan ikke anses ugyldig.

SPØRSMÅL NR. 2763**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 20. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Vil statsråden se på den nasjonale beredskapskapasiteten innenfor avfallsbransjen?

BEGRUNNELSE:

På bakgrunn av koronasituasjonen, flere branner og innstramminger av eksportregelverk har avfallsbransjen meldt fra at det er små marginer på at slike endringer takles like bra på de forskjellige anleggene. Brann hos Returkraft i Agder, manglende tillatelser for oljeholdige masser hos Lindum og økningen av mottak av flyveaske hos Noah under koronaen, nevnes som eksempler hvor kapasiteten er krevende.

Bransjen advarer at dagens system kan gi utfordringer på kapasitet og at vi blant annet er helt avhengig at naboland tar imot avfallet vårt, og etterlyser et bedre planverk som går utover det enkelttaktørene har ansvar for og kapasitet til å handtere alene.

Svar:

Kapasiteten for avfallshandteringa i Noreg er i det store og heile god. Innsamling og behandling av avfall fungerer godt under normale høve, og har òg gjort det gjennom pandemien, etter ein tilpassing i starten. Vi har i fleire tiår hatt ein velfungerande marknad for avfall i Norden. Kommande uforutsette hendingar eller marknadsendringar kan likevel sette systemet på prøve, og vil forsterke viktigheita av nordisk samarbeid.

Noreg er avhengig av eksport av ein vesentleg mengd restavfall frå hushalda og næringsavfall for forbrenning, og visse typar farleg avfall. Uorganisk farleg avfall behandlast i dag på Langøya utanfor Holmestrand, og NOAH som driv anlegget har søkt Miljødirektoratet om endra utleppsløyve for å kunne forlengje deponikapasiteten potensielt fram til 2030. Det har i mange år veksla om Noreg er nettoeksportør eller nettoimportør av farleg avfall. Fleire avfallstyper til materialattvinning blir òg eksportert i dag, særleg plastavfall. Behova for framtidig infrastruktur for innsamling og behandling av avfall er beskrive i Miljødirektoratets Avfallsplan 2020-2025, med vedlegg om farleg avfall.

Baselkonvensjonen og EU/EØS forordning om grensekryssande forsendelser av avfall (grensekryssforordninga), som er gjennomført i avfallsforskrifta, sett rammene for import og eksport i den europeiske avfallsmarknaden. Denne er no under revidering i EU. For å sikre helse og

miljø er krava til handel med plastavfall nyleg skjerpa. Behandlingskapasitet for plastavfall og avsetning av materialattvunnen plast er ei utfordring for heile Europa, uavhengig av Covid-19.

I Meld. St. 27 (2020–2021) Nordisk samarbeid er det slått fast at målet er å styrke dei nordiske landa si evne til å forebygge og redusere konsekvensar av større ulykker, natur- og menneskeskapte katastrofar og andre samfunnskriser innanfor beredskapsområdet. Samarbeidet bidrar til forsterka felles responsevne og auka operativ effektivitet. På kort sikt har ikkje Noreg kapasitet til å forbrenne alt norsk avfall i ein ekstraordinær situasjon, men fram mot 2030 og 2035 vil dagens forbrenningskapasitet truleg vere stor nok fordi materialattvinninga skal styrkast vesentleg, i tråd med nye EU-mål og omstilling til sirkulær økonomi.

Det er kostnadskrevjande å handtere avfall, og ikkje nødvendigvis hensiktsmessig at kvart land skal ha kapasitet til å handtere alle typar avfall. I stortingsmeldinga om nordisk samarbeid har regjeringa varsla at Noreg vil ta initiativ til samtalar om korleis dei nordiske landa ser på denne praksisen i et framtidsperspektiv, og korleis ein kan få til effektiv handtering av avfall, også av farleg avfall, i Norden i framtida.

SPØRSMÅL NR. 2764**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 16. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvordan mener regjeringen personer med utviklingshemming på arbeidsmarkedstiltaket Varig tilrettelagt arbeid (VTA) skal komme seg til jobb når de nektes hjelp til arbeidsreiser for å kunne delta i tiltaket?

BEGRUNNELSE:

En far har kontaktet meg. Han har i flere år måtte kjøre sin sønn flere mil til den interkommunale vekstbedriften. På grunn av utviklingshemming er sønnen helt avhengig av transport til og fra sin arbeidsplass.

Ifølge Norsk forbund for utviklingshemmede (NFU) er problemstillingen velkjent og kommer dels av at forskrift om stønad til arbeids- og utdanningsreiser § 5 pkt. d som sier at stønad til arbeidsreiser ikke kan gis til dem som er på arbeidsmarkedstiltak, og § 5 pkt. e som sier at stønad ikke kan gis til dem som mottar en full ytelse til livsopphold etter folketrygdloven.

Varig tilrettelagt arbeid (VTA) er et arbeidsmarkedstiltak og deltakerne på tiltaket er uføretrygdet. Kommunen har ansvaret for helse- og omsorgstjenesten, men transport til arbeidsplassen er ikke en omsorgstjeneste. Personer med VTA-tiltak har dermed ingen rett til hjelp for å komme seg til arbeidsstedet.

Siktemålet med VTA-tiltaket er at også trygdede med restarbeidsevne skal kunne jobbe. Det virker uforståelig at NAV både skal legge til rette for yrkesdeltakelse gjennom VTA, samtidig med at forskrift om stønad til arbeids- og utdanningsreiser hindrer personer under VTA-tiltak yrkesdeltakelse.

Svar:

Varig tilrettelagt arbeid (VTA) er et viktig arbeidsmarkedstiltak for uføretrygdede med behov for tett oppfølging og spesiell tilrettelegging. Regjeringen ønsker å styrke VTA og i inneværende stortingsperiode er det etablert over 1 800 nye plasser. Antallet plasser i VTA ved utgangen av juli var om lag 12 100.

Det finnes flere offentlige ordninger for støtte til transport av personer med funksjonsnedsettelse. Noe av disse er statlige, andre fylkeskommunale eller kommunale. I begrunnelsen for spørsmålet vises det til tiltaksforskriftens bestemmelser for ordningen med arbeids- og utdanningsreiser. Arbeids- og utdanningsreiser er en ordning som har til formål å hjelpe personer med forflytningsvansker grunnet nedsatt funksjonsevne å være i ordinært

arbeid. Med ordinært arbeid menes arbeid på ordinære lønns- og arbeidsvilkår. Ordningen er ikke ment å dekke transport i forbindelse med deltakelse i arbeidsmarkedstiltak og åpner derfor ikke for dette. Det gjelder også VTA. Det er imidlertid gjort unntak for personer som deltar på midlertidig eller varig lønnstilskudd. Det er også mulig å gi støtte til arbeids- og utdanningsreiser til uføretrygdede som mottar redusert uføretrygd på grunn av inntektsgivende arbeid.

Arbeids- og sosialdepartementet har så langt ikke fått tilbakemelding fra Arbeids- og velferdsdirektoratet eller fra tiltaksarrangørene om at transport til og fra arbeidstedet utgjør et stort problem for deltakelse i VTA. Inntrykket er at de fleste deltakerne har arbeid i nærmiljøet eller at transportbehovet løses lokalt. Men basert på spørsmålet fra representanten, ser jeg at dette i noen tilfeller kan være et betydelig hinder for å benytte et tilbud om VTA. Jeg vil derfor se nærmere på problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 2765**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 19. august 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Stortinget vedtar de årlige statsbudsjettene. Samtidig skal Norge som internasjonal aktør og giverland være til å stole på – skiftende regjeringer har inngått avtaler og gitt politiske erklæringer mv. om bruk av bistandsmidler med til dels betraktelig lengre tidshorison enn ett budsjettår.

Kan jeg med dette be om en oppdatert og samlet oversikt over alle slike tilsagn om bistandsmidler regjeringen anser Norge for å være politisk bundet av, fordelt år for år for perioden 2022–2026, og fordelt på budsjettkapitler og -poster?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til utenriksministerens svar 16. juli 2020 på mitt langt på vei likelydende spørsmål sommeren 2020, Dokument nr. 15:2120 (2019–2020). Jeg er kjent med den interne ansvarsfordelingen mellom utenriksministeren, utviklingsministeren og klima- og miljøministeren, men retter dette spørsmålet formelt til utenriksministeren gitt hennes overordnede administrative ansvar for Utenriksdepartementet.

Svar:

Under følger en oversikt over tilskuddspostene på bistandsbudsjettet under Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet med en angivelse av midler Norge kan anses politisk bundet av for perioden 2022–2026. Tabellene under hver post angir juridisk forpliktete midler per august 2021. Øvrige politiske bindinger er nærmere forklart i tekst. Det er innhentet svar fra Klima- og miljødepartementet for framstillingen av klima- og skoginitiativet, som framkommer til slutt i dette svaret.

Ansvar for utviklingssamarbeidet er delt mellom utviklingsministeren og meg, jf. oversikt over ansvarsområder i Prop. 1 S (2020–2021) s. 29, men jeg sender et samlet svar som omfatter våre respektive budsjettkapitler.

For kjernestøtte til multilaterale organisasjoner er følgende omtale gjeldende for de fleste poster:

I Prop. 1 S (2018–2019) foreslo regjeringen at Norge skulle gjeninnføre flerårige indikative tilsagn om frivillige kjernebidrag til FNs fond, programmer og særorganisasjoner, noe Stortinget ga sin tilslutning til ifm. Innst. 7 S (2018–2019). Komiteen skriver: «K o m i t e e n registrerer at regjeringen ønsker å gjeninnføre prinsippet med flerårige indikative tilsagn, med Stortingets samtykke. K o m i t e e n deler regjeringens oppfatning av at dette vil

kunne bidra til mer langsiktighet i kjernebidragene og slik bidra positivt til reformprosessene i FN.»

På dette grunnlaget ble det gitt tilsagn til de FN-organisasjonene Norge gir kjernebidrag til, om at vi ville opprettholde kjernebidrag på minimum 2019-nivå gjennom de respektive organisasjonenes innværende strategiske planperiode (stort sett t.o.m. 2021). Tilsagnet var i tråd med Norges oppslutning om Funding Compact, en fremforhandlet enighet mellom FN og medlemslandene som beskriver felles innsats for et mer effektivt FN. Flerårige bidrag gir organisasjonene forutsigbarhet i arbeidet med å følge opp internasjonalt vedtatte planer. Bidrag uten sterk øremerking gir videre fleksibilitet både til organisasjonenes langsiktige arbeid og til kriserespons. Gjennom behandlingen av stortingsmeldingen om Norges rolle og interesser i multilateralt samarbeid (Meld. St. 27 (2018–2019)) ga Stortinget tilslutning til regjeringens tiltak for å sørge for at Norges økonomiske støtte til de multilaterale organisasjonene fremmer bedre koordinering og samarbeid på tvers, effektivitet og best mulige resultater. Et av tiltakene regjeringen gikk inn for, var å gi flerårige indikative tilsagn og å vri bidragene mot mer kjernestøtte (gjelder kap. 150, post 71 Verdens Matvareprogram (WFP) og kap. 150, post 72 FNs høykommissær for flykninger (UNHCR), kap. 164, post 71 FNs organisasjon for kvinners rettigheter og likestilling (UN Women), kap. 164, post 72 FNs befolkningsfond (UNFPA) og kap. 171, post 70 FNs utviklingsprogram (UNDP) og kap. 171 post 71 FNs barnefond (Unicef)).

I Prop. 1 S (2020–2021) beskrev regjeringen ønsket om å opprettholde kjernebidragene på et høyt nivå og å videreføre indikative flerårige tilsagn for slik støtte. Frivillige kjernebidrag kan betraktes som medlemslandenes «svar» på FN-organisasjonenes langtidspaner og vurderinger av deres organisasjonsmessige styrker og svakheter. Tilsagnene vil gjelde for organisasjonenes neste planperiode (2022–2025).

Jeg gjør oppmerksom på at tallene under bare omfatter bindinger og forpliktelser, og ikke reflekterer den totale størrelsen på budsjettpostene. Det inngås også løpende nye avtaler under de ulike postene som kan binde opp midler i årene fremover.

Tallene som er oppgitt i tabellene under den enkelte post reflekterer summen av inngåtte flerårige avtaler, og som dermed er juridisk forpliktet, forutsatt Stortingets årlige budsjettvedtak.

Kap. 144, post 70 Utvekslingsordninger

Norec har en søknadsbasert tilskuddsordning. Det vurderes at det ikke er gitt tilsagn under ordningen som er relevant for spørsmålet.

Kap. 150, post 70 Nødhjelp og humanitær bistand 1 000 kroner

Tema/satsing	2022		2023	2024	2025	2026
Humanitær bistand	1 892 000		1 728 000	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Det er i tillegg flere avtaler med humanitære organisasjoner som utløper i 2021 og som planlegges fornyet for en ny flerårig periode f.o.m 2022. Dette gjelder bl.a. FN's nødhjelpsfond (CERF), hvor 420 mill. kroner har vært avtalefestet årlig for perioden 2018-2021, og FN's kontor for koordinering av humanitær innsats (OCHA) hvor 90 mill. kroner har vært avtalefestet årlig for perioden 2018–2021. Andre større avtaler går ellers ut i 2022 og 2023; som de syv strategiske partnerskapsavtalene med norske humanitære organisasjonene, med en totalramme på 1,7 mrd. kroner årlig, avtalen med Den internasjonale Røde Kors komiteen (ICRC) på 150 mill. kroner årlig og avtalen med FN's barnefond (Unicef) om Education Cannot Wait på 20 mill. kroner årlig.

Arbeidet med fordelingen av det humanitære budsjettet skiller seg fra annen bistandsforvaltning ved at det må være en viss grad av fleksibilitet når budsjettet skal fordeles slik at vi og våre partnere kan reagere raskt på skiftende humanitære behov. Fordelingen er basert på humanitære behov og en helhetlig vurdering av krisene, i lys av størrelse på appellene, finansieringsgap og relevante partners tilstedeværelse og tilgang. Med utgangspunkt i at regjeringen la fram «Strategi for norsk humanitær poli-

tikk (2019–2023)» besluttet det i begynnelsen av hvert år hvilke kriser og tematiske områder som skal prioriteres over det humanitære budsjettet utover det som allerede er avtalefestet. I 2021 ble om lag 2 mrd. kroner besluttet fordelt på land/kriser og tematiske satsningsområder på denne måten. Det er i hovedsak FN og Røde Kors-bevegelsen som brukes som kanal, i tillegg til noen frivillige organisasjoner.

Ellers er det i henhold til regjeringens strategi for norsk humanitær politikk avsatt en del av det humanitære budsjettet til bruk for uforutsette/akutte humanitære kriser i løpet av året, dvs. en global humanitær reserve som gjør Norges humanitære partnere i stand til å reagere raskt og effektivt på akutte behov. I 2021 er dette beløpet på 300 mill. kroner. Dette er en praksis som vil videreføres.

Kap. 150, post 71 Verdens matvareprogram (WFP)

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

Kap. 150, post 72 FN's høykommissær for flyktninger (UNHCR)

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

Kap. 151, post 70 Fred og forsoning i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Fred og forsoning	108 072	38 138	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Norsk freds- og forsoningsinnsats bygger på langsiktig engasjement der Norge skal være en forutsigbar og pålitelig samarbeidspartner. Innsatsen foregår i tett dialog med land hvor Norge er involvert. Tilrettelegging og oppfølging av fredsinitiativ og fredsprosesser har i praksis vært håndtert som langsiktige, politiske bindinger for Norge. Gitt en ofte uforutsigbar utvikling i mange fredsprosesser, bygger forvaltningen av posten samtidig på en stor grad av fleksibilitet og med mulighet for raske ompri-

oriteringer basert på fremdriften i prosessene. Behovet for å opprettholde tilstrekkelig fleksibilitet tilsier også at kun en andel av posten er avtaleforpliktet i 2022 og 2023, ref. ovenfor. Det er ikke avtaleforpliktet midler for 2024–2026.

Omtrent 40 pst. av midlene tildeles internasjonale og nasjonale samarbeidspartnere (NOREF, Centre for Humanitarian Dialogue, European Institute for Peace, International Crisis Group mfl.), ofte gjennom toårige eller treårige samarbeidsavtaler.

Kap. 151, post 71 Globale sikkerhetsspørsmål og nedrustning i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Anti-radikalisering og voldelig ekstremisme	15 865	3 510	0	0	0
Organisert kriminalitet og ulovlig handel	858	0	0	0	0
Utvikling og nedrustning	850	0	0	0	0
Sivil krisehåndtering og sikkerhetssektorreform	12 300	12 300	12 300	0	0

Utfyllende kommentarer:

Anti-radikalisering og bekjempelse av voldelig ekstremisme er en prioritet for Norge. Under posten støttes flere viktige partnere som arbeider mot radikalisering av ungdom og kvinner i utsatte områder, samt forskning og kapasitetsbygging på feltet. Det planlegges å inngå flerårige avtaler i løpet av 2021 og 2022 som vil binde opp midler i kommende år.

Innenfor tematikken organisert kriminalitet og ulovlig handel er det i 2022 blant annet forpliktet midler til det årlige frivillige bidraget til FNs kontor for narkotika og kriminalitet (UNODC) som dekkes over posten. Dette frivillige bidraget er på 19 mill. kroner i 2021, og den flerårige avtalen skal fornyes om kort tid. Det planlegges videre å inngå ytterlige flerårige avtaler i løpet av 2021 og 2022 som vil binde opp midler i kommende år.

Det har vist seg utfordrende å finne solide, langsiktige tiltak å støtte under utvikling og nedrustning, da til-

tak knyttet til kjernefysisk nedrustning i liten grad faller inn under OECD-DAC-regelverket for offisiell bistand. For Norge anses imidlertid kjernefysisk nedrustning som viktig for utvikling, og det arbeides for å inngå langsiktige avtaler på feltet som er i tråd med DAC-regelverket.

UD har inngått en rammeavtale med NORDEM for sekondering av sivilt personell til internasjonale misjoner, i stor grad gjennom FN. På dette feltet har UD forpliktet seg til å bidra med 12,3 mill. kroner pr år i perioden 2022-2024, med forbehold om Stortingets godkjenning.

Budsjettet for internasjonale politibidrag er på inntil 55 mill. kroner pr år (ettårige avtaler). Bidraget i Mali er forpliktet ut 2022 med et budsjett på 10 mill. kroner. Det er ønskelig fra norsk side å videreføre oppdragene også i påfølgende år, men vi vil da ha større mulighet til å justere budsjettet og hvilke bidrag vi vil fortsette med. Det vil være mulig med en gradvis nedjustering over tid.

Kap. 151, post 72 Stabilisering av land i krise og konflikt i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Totalt forpliktet på posten	121 482	2 540	2 540	0	0

Utfyllende kommentarer:

Fra 2023 gjelder det avtaleforpliktete beløpet kun stipendprogrammet i Rakhine/Myanmar.

Den største satsingen på posten i 2021 er støtte til Syria-krisen, inkludert innsats i nabolandene. Det er ikke avgjort på hvilket nivå denne satsingen vil bli videreført fra 2022 og beløp er i liten grad avtalefestet, men den forventes å binde opp en stor del av posten i forbindelse med videre overgang fra i hovedsak humanitær innsats til «early recovery» i kommende år. Innretningen på støtten

til Syrias befolkning og syriske flyktninger i nabolandene vil også avhenge av fremdrift i den politiske prosessen. Støtte i Afrika sør for Sahara vil være viktig i årene fremover gitt Norges engasjement for stabilisering i Sahel og på Afrikas horn. Det er imidlertid ikke avtalefestet eller gitt politiske løfter om konkrete beløp i regionen utover 2022. Kjernestøtte til organisasjonen International Organization on Migration (IOM) dekkes over posten, men er foreløpig ikke avtalefestet etter 2022.

Kap. 151, post 73 FN og globale utfordringer i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Totalt forpliktet på posten	149 359	150 168	100 000	0	0

Utfyllende kommentarer:

Det er inngått en femårig avtale om støtte på 500 mill. kroner til FNs fredsbyggingsfonds strategiske plan (2020–

2024), med en årlig indikativ utbetaling på 100 mill. kroner.

Kap. 151, post 74 Pliktige bidrag til FN-organisasjoner mv. i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Pliktige bidrag internasjonale organisasjoner	366 000	366 000	366 000	366 000	366 000

Utfyllende kommentarer:

Posten dekker pliktige bidrag til internasjonale organisasjoner over programområde 03 (ODA-andel). Midlene

på posten er derfor forpliktet i sin helhet gjennom våre medlemskap.

Kap. 152, post 70 Menneskerettigheter i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Menneskerettigheter	201 307	73 412	5 750	0	0

Utfyllende kommentarer:

I tillegg til de juridiske forpliktelsene er det en rekke politiske forpliktelser under denne posten i 2021–2026, blant annet innenfor ytringsfrihet, menneskerettighetsforsvarere, tros- og livssynsfrihet, demokrati og rettstat,

kulturelle rettigheter og støtte til seksuelle minoriteter. Posten finansierer et stort antall avtaler med ett til fire års varighet, som støtter opp om regjeringens politiske prioriteringer. Flere avtaler er under utvikling nå.

Kap. 152, post 71 FNs høykommissær for menneskerettigheter (OHCHR) i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Rammeavtale med OHCHR	165 000	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Meld. St. 10 (2014–2015), Menneskerettighetsmeldingen, omhandler Norges internasjonale innsats for menneskerettigheter. Meldingen viser hvordan Norges innsats skal gis et løft globalt, regionalt og bilateralt. Økning i Norges finansielle støtte til OHCHR er et eksplisitt tiltak, men ikke angitt med beløp eller tidsperiode.

Gjeldende avtale om langsiktig styrket samarbeid og støtte til OHCHR ble inngått i 2018 og utgår i 2021. Det er ingen juridisk forpliktete midler for 2022 og fremover. I det årlige møtet med OHCHR 17. februar 2021, der FNs høykommissær for menneskerettigheter og jeg deltok, bekreftet jeg at Norge vil fortsette å støtte OHCHRs arbeid gjennom en ny flerårig avtale (tentativt 2022-2023).

Kap. 159, post 70 Midtøsten og Nord-Afrika i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Støtte til Palestina	103 500	41 000	30 000	0	0
Kjernebidrag til UNRWA, FN- org. for palestinske flyktninger	0	0	0	0	0
Øvrig støtte i regionen	43 913	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Det er et politisk mål å videreføre den langsiktige støtten til Palestina, som fremover vil utgjøre en betydelig del av posten. Budsjetstøtten, som gis for å styrke palestinske selvstyremyndigheters (PA) evne til å levere tjenester til egen befolkning, er ikke avtalefestet, men er et viktig bidrag for å styrke institusjonsbyggingen og palestinsk eierskap. Det samme gjelder støtten til viktige samfunnsinstitusjoner som Folkehelseinstituttet og det statistiske sentralbyrået, som begge er bygget opp med norsk ekspertbistand. Sentralt i AHLC-sammenheng er videre mekanismene som sørger for nødvendig innførsel av varer

til Gaza, som Norge har støttet i en årrekke. Til sammen utgjør støtte til disse formål årlig omlag 50 mill. kroner.

Det arbeides med muligheten for å inngå flere flerårige avtaler for Palestina-støtten, noe som vil føre til flere bindinger på posten.

Kjernestøtten til UNRWA har som formål å sikre at palestinske flyktnings grunnleggende behov blir ivare tatt. Støtten til UNRWA er ikke avtalefestet, men har ligget på 125 mill. kroner årlig de siste årene.

Kap. 159, post 71 Europa og Sentral-Asia i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Juridiske forpliktelser	570 607	304 150	203 555	131 819	48 149

Utfyllende kommentarer:

Bistanden til Europa og Sentral-Asia støtter opp under europeisk integrasjon, demokratisering og reform i de landene som har forpliktet seg til dette.

Norsk støtte til Ukraina har i flere år ligget på ca. 200 mill. kroner årlig. Dette inkluderer noe humanitær bistand til landet over kap. 150, post 70. Bistanden til Georgia ligger på ca. 55 mill. kroner årlig.

Også når utviklingen er mindre positiv, er bistand viktig for å støtte reformvillige krefter og sivilt samfunn i landene – eller i eksil, slik vi har gjort i Hviterussland siden 2020.

Dobling av bistanden til Vest-Balkan fra 2017-nivå (175 mill. kroner) har vært en politisk målsetning. En tilnærmet dobling ble oppnådd i 2019 og videreført i 2020 (343 mill. kroner). Budsjettet for 2021 innebar en mindre

reduksjon (325 mill. kroner). Norge er største bilaterale bidragsyter til Western Balkans Investment Framework. Tilskudd blir gitt årlig, men er ikke juridisk forpliktet. Det planlegges et tilskudd på om lag 30 mill. kroner i år som del av en mellomlangsigte plan om å øke det norske bidraget til mekanismen.

Støtte til OSSE (inkl. NORDEM-sekonderinger) og Europarådet er ikke juridisk forpliktet, men har over lang tid ligget på ca. 50 mill. kroner årlig til hver av organisasjonene. I tillegg til dette kommer årlige påfyllinger til fond rettet mot energireform, herunder spesielt NEFCO og EBRD, samt belastningsfullmakter. Dette er årlige tildelinger til langsiktige satsinger, men som ikke framgår av de juridisk forpliktete tallene.

Kap. 159, post 72 Afghanistan i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Juridiske avtaleforpliktelser	101 424	51 000	21 000	0	0

Utfyllende kommentarer:

For flere av de største innsatsene over posten inngås det ettårige avtaler. Disse fremgår ikke av tabellen.

Det ble avholdt giverkonferanse i november 2020 der Norge ga tilsagn om sivil bistand på totalt 650 mill. til Afghanistan i 2020, samt indikerte støtte på tilsvarende nivå ut 2024 gitt tilfredsstillende fremgang i den afghanske regjeringens innsats mot korrupsjon mv. Det ble også tatt forbehold som tydeliggjør at Norge ikke vil støtte en regjering som ikke respekterer menneskerettighetene. Innenfor denne rammen er det gitt tilsagn om 90 mill. per år

i perioden frem til 2024 til sivil sikkerhetssektor (Law and Order Trust Fund for Afghanistan), i NATO- toppmøtet i Brussel i 2018.

Tilsagnet på 650 mill. inkluderer støtte over andre budsjettposter, herunder kap. 150, post 70, kap. 151, post 70 og kap. 170, post 70.

På grunn av den dramatiske utviklingen i Afghanistan de siste ukene er det påbegynt en gjennomgang av innretningen på norsk bistand til landet, og det vil kunne komme til dels betydelige endringer.

Kap. 159, post 75 Afrika i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Partnerland i Afrika sør for Sahara	850 457	566 101	148 345	16 607	0
Andre prioriterte og øvrige land	86 154	19 500	0	0	0
Regionale tiltak	57 237	2 500	0	0	0
Sivilt samfunn, norske organisasjoner	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000

Utfyllende kommentarer:

En del planlagte utbetalinger i 2022 og kommende år vil bli avtalefestet i løpet av 2021. Støtten til regionale

tiltak, inkl. den afrikanske union (AU), vil ligge på om lag 100 mill. kroner i året.

Kap. 159, post 76 Asia i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Juridiske avtaleforpliktelser	205 010	149 491	81 000	39 512	0

Utfyllende kommentarer:

Norge har fryst stat-til-stat-programmene for faglig samarbeid mellom norske og myanmarske offentlige institusjoner etter kuppet i februar 2021.

Kap. 159, post 77 Latin-Amerika og Karibia i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Juridiske avtaleforpliktelser	25 440	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Midlene over posten går hovedsakelig til partnerlandet Colombia og oppfølging og implementering av fredsavtalen fra 2016.

FNs flergiverfond for implementering av fredsavtalen er vår viktigste kanal for bistand. Støtten forpliktes juridisk kun for ett år av gangen. Norge har flere ganger signal-

Kap. 160, post 70 Helse i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Globale fond					
Vaksinealliansen Gavi covidAMC IFFIm	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
Det globale fondet for bekjempelse av aids, tuberkulose og malaria	800 000	0	0	0	0
Den globale finansieringsfasiliteten for mødre- og barnehelse GFF	600 000	600 000	0	0	0
Vaksinealliansen Gavi 5.0 tilskuddsavtale	1 210 000	1 210 000	1 210 000	1 251 000	0
Gavi 5.0 Matching Fund	40 000	40 000	40 000	40 000	0
Vaksinealliansen Gavi 5.0 IFFIm	100 000	360 000	450 000	515 000	515 000
Forskning, produktutvikling og innovasjon					
CEPI 2017-2021 IFFIm nedbetaling	120 000	120 000	120 000	120 000	
CEPI-korona 2020 IFFIm nedbetaling	200 000	200 000	200 000	200 000	200 000
Forskningsrådet					
Årlig overføring, inkl. 10 mill. kroner til NCD	40 000	40 000	40 000	40 000	40 000
Faglig bistand helse					
Covid-19 overvåkingsstøtte DHIS2, UiO	7 193	0	0	0	0
Beslutningsstøtte UHC, UiB (Network of universities and local domestic institutions to build country level capacity for applying ethical and economic analysis to establish rational priorities in health care at country level and within domestic resource constraints, as effective priority setting is at the heart of effective health sector reform).	11 100	3 000	0	0	0
Andre innsatser					
Haydom-sykehuset Tanzania	14 000	0	0	0	0
NCD-alliansen	6 000				

Utfyllende kommentarer:

Seksuell og reproduktiv helse og rettigheter (SRHR): Tilsagn på 9,6 mrd. kroner for årene 2020-2025 dekkes delvis over denne posten. Det finnes ingen omforent in-

isert en langsiktig støtte til dette arbeidet og forpliktelsen strekker seg således utover 2022.

Av betydning for opprettholdelsen av nivået er også spesielt tildelinger fra kap. 151, post 70 Fred og forsoning og kap. 152, post 70 Menneskerettigheter.

ternasjonal metode for måling av giverstøtte til SRHR. For å fange opp SRHR-relevant kjernestøtte til multilaterale organisasjoner i tillegg til støtte med formål om å beskytte

og fremme SRHR fra ulike poster har vi fra norsk side valgt å regne følgende inn i metoden for å måle støtte til SRHR:

- 100 pst. av kjernestøtten til UNFPA
- 100 pst. av kjernestøtten til UNAIDS
- 50 pst. av støtten til Det globale fondet
- 28 pst. av støtten til Den globale finansieringsfasiliteten for kvinners, barns og ungdoms helse(GFF)

- I tillegg inkluderes tiltak for reproduktiv helse som finansieres fra flere poster

Kap. 161, post 70 Utdanning i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Education Cannot Wait (ECW)	133 000	Se komm.	Se komm.	Se komm.	0
Det globale partnerskapet for utdanning (GPE)	Se komm.	Se komm.	Se komm.	Se komm.	0
UNESCO og Unicef	Se komm.	Se komm.	Se Komm.	Se komm.	0
UNESCO seksualitetsundervisning	20 000	Se komm.	Se komm.	Se komm.	0
Yrkesutdanning	95 342	27 732	0	0	0
Høyere utdanning	274 541	274 673	210 237	195 452	165 704
Annet avtalefestet	27 720	27 720	5 000	0	0

Utfyllende kommentarer:

En stor andel av midlene på posten er politisk forpliktet, men foreløpig ikke avtalefestet. Totalt er det bindinger på posten på om lag 1 960 mill. kroner i 2022 (avtalefestet i tillegg til støtte til GPE, UNESCO og Unicef).

Det globale partnerskapet for utdanning (GPE): Regjeringen annonserte et bidrag på inntil 3 700 mill. kroner, under påfyllingskonferansen i juli 2021, til Det globale partnerskapet for utdanning (GPE) i perioden 2021-2025. Det utgjør 740 mill. kroner årlig i perioden 2021-2025.

Education Cannot Wait (ECW): Avtalefestet støtte til ECW er på 133 mill. kroner i 2022 over denne posten. Ny avtale med ECW skal inngås i 2023.

Årlig utbetaling til programsamarbeidsavtalen med UNESCO er på om lag 100 mill. kroner. Den tematiske utdanningsstøtten til Unicef er på 574 mill. kroner årlig i inneværende avtaleperiode. Dette er ikke avtalefestet utover 2021.

UNESCOs seksualitetsundervisning: Beløpet på 20 mill. kroner årlig er del av forpliktelsene på seksuell og reproduktiv helse og rettigheter, som ikke er avtaleforpliktet utover 2022. Forpliktelsen utløper i 2025.

Kap. 161, post 71 Forskning i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Forskning (inkludert Norges Forskningsråd)	94 172	85 000	20 428	19 000	19 000
Forskningsorganisasjoner Afrika	23 374	5 631	0	0	0
Basisbevilgning CMI	20 500	21 500	22 500	23 500	23 500

Utfyllende kommentarer:

Kap. 160, post 71 Verdens helseorganisasjon (WHO)
Se innledende omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner.

Kap. 160, post 72 FNs aidsprogram (UNAIDS)
Se innledende omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner.

Yrkesutdanning: Opptrappingsplanen på yrkesopplæring ble vedtatt som del av revidert nasjonalbudsjett i 2018. Opptrappingsplanen svarer til Stortingets anmodningsvedtak nr. 74. (2017-2018). Opptrappingsplanen omtaler perioden 2018-2021, men har ikke et tallfestet mål for økningen. Innsatsen har vært planlagt for om lag 173 mill. kroner årlig, for å opprettholde nivået på satsingen. Avtaleforpliktelser for 2022 er på cirka 95 mill. kroner.

Høyere utdanning: Det er gitt tilsagn om at Norge vil bidra med over 1 mrd. kroner til Norges program for kapasitetsutvikling i høyere utdanning og forskning (NORHED II) for perioden 2021-2026, og det legges opp til 190 mill. kroner årlig til dette. Det er avtaleforpliktelser for om lag 275 mill. kroner til høyere utdanning i 2022.

Innovasjon: Det legges opp til en videreføring av Visjon 2030 med 15 mill. kroner per år. I tillegg er det satt av midler til Det globale digitale biblioteket på om lag 4 mill. kroner årlig. Det er ikke inngått avtaler for 2022 innen innovasjon.

Det utlyses nå programmer for flerårige avtaler med forskningsorganisasjoner i Sør (ca. 20 mill. kroner er bevilget til formålet i 2021).

Kap. 161, post 72 Kunnskapsbanken og faglig samarbeid i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Fisk for utvikling	50 625	23 326	12 687	0	0
Olje for utvikling	115 920	107 160	1 000	0	0
Skatt for utvikling	93 662	38 626	0	0	0
Likestilling for utvikling	2 032	0	0	0	0
Digitalisering for utvikling	3 889	0	0	0	0
Statistikk og registre	0	0	0	0	0
Anti-korrupsjon og godt styresett	12 300	8 000	6 400	0	0
Evaluerings	0	0	0	0	0
Landbruk for utvikling	4 300	0	0	0	0
Kunnskapsbanken og faglig samarbeid (generelt)	84 402	14 470	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Midlene er fordelt på ulike faglige samarbeidsprogrammer i forskjellige faser og av ulike omfang. Det er vanlig å inngå treårige avtaler, men samarbeidet er langsiktig og det er ikke uvanlig å ha et 10-15 års perspektiv. I større, etablerte programmer er midler bundet opp i flerårige programavtaler med myndigheter i samarbeidsland, rammeavtaler med norske institusjoner og/ eller avtaler med internasjonale organisasjoner.

Norge forpliktet seg i 2015, gjennom «Addis Tax Initiative» (ATI), til å doble skatterelatert bistand til minst

268 mill. kroner i 2020. ATI samarbeidet er forlenget til 2025, med forpliktelse til minimum å opprettholde dette nivået. Skatt for utvikling er det største programmet innen skatterelatert bistand.

Under Our Ocean-konferansen 2019 forpliktet regjeringen seg til å øke støtten til Fisk for utvikling med 50 mill. kroner i 2020-2021. På grunn av forsinkelser grunnet pandemien ble denne forpliktelsen skjøvet på til 2021-2022.

Kap. 162, post 70 Næringsutvikling og handel i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Bedriftsstøtte	25 824	6 846	0	0	0
Strategiske partnerskap	63 347	24 097	10 018	0	0
Andre rammevilkårstiltak - investeringer	44 035	22 000	14 400	0	0
Andre rammevilkårstiltak - handel	68 180	27 000	6 400	0	0

Utfyllende kommentarer:

Bedriftsstøtteordningen: Fra utlysningen i 2020 ligger det pt. forpliktelser på 12,8 mill. kroner i 2022 og 3,8 mill.

kroner i 2023. Totalt er imidlertid 22 søknader til en verdi av 44,8 mill. kroner godkjent, og de resterende midlene vil bli avtalefestet i nær fremtid.

Kap. 162, post 71 Matsikkerhet, fisk og landbruk

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Matsikkerhet, fisk og landbruk	450 489	415 225	270 998	18 489	0

Utfyllende kommentarer:

Beløpene inkluderer kjernestøtte til det internasjonale fondet for landbruksutvikling (IFAD) på 170 mill. kroner per år, støtte til Verdensbanken landbruksfond (GAFSP) på 100 mill. kroner per år (2021-2023) og støtte til Det

globale fondet for matplanter (GCDT) på 65 mill. kroner per år (2021-2024). I tillegg omfatter beløpene støtte til bl.a. Utviklingsfondet og Farm to Market Alliance (FtMA).

Kap. 162, post 72 Fornybar energi i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
ESMAP Kjernestøtte	100 000	150 000	135 000	0	0
Sustainable Energy Fund Africa - SEFA	30 000	20 000	0	0	0
Diverse bindende avtaler	140 027	46 798	14 000	14 000	5 000
Bedriftstøtte til fornybar investeringer	62 933	14 917	13 417	0	0
Rammevilkårstiltak – investeringer – fornybar energi	49 609	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

De forpliktete midlene skal bl.a. gå til styrking av energisektoren gjennom fond i Verdensbanken og Den afrikanske utviklingsbanken, eksempelvis gjennom Verdensbankens Energy Sector Management Assistance Program

(ESMAP) og Den afrikanske utviklingsbankens Sustainable Energy Fund Africa (SEFA). De forpliktete midlene inkluderer bedriftsstøtte for fornybar energi prosjekter og støtte til rammevilkårstiltak for investeringer i fornybar energi.

Kap. 162, post 73 Det internasjonale finansieringsinstituttet (IFC) i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Kapitaløkning IFC	46 711	46 711	46 711	46 711	0

Utfyllende kommentarer:

I tillegg til avtaleforpliktet kapitaløkning i IFC, dekker posten strategisk samarbeid med IFC der avtaler som hovedregel inngås årlig.

Kap. 162, post 75 Norfund – tapsavsetning og post 95 Norfund – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Kap. 162, post 75 Norfund (tapsavsetning)	0	0	0	0	0
Kap. 162, post 95 Norfund (grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland)	0	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Norfund får årlig tilført investeringskapital over kap. 162, postene 75 og 95. I Meld. St. 24 (2016-2017) Felles ansvar for felles fremtid – Bærekraftsmålene og norsk

utviklingspolitikk ble det lagt opp til å øke tilskuddet til Norfund med 50 pst. i inneværende stortingsperiode, dvs. til en samlet bevilgning over postene 75 og 95 på 2 250 mill. kroner.

Kap. 163, post 70 Miljø og klima i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Miljø og klima	893 752	730 334	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Det grønne klimafondet (GCF) er hovedkanal for norsk multilateral klimafinansiering av utslippsreduksjoner og klimatilpasning i utviklingsland. Det årlige norske bidraget til GCF på 800 mill. kroner i 2022 og 700 mill. kroner i 2023 utgjør hoveddelen av bindingene fremover.

På det øvrige miljøfeltet er FNs miljøprogram (UNEP) og Den globale miljøfasiliteten (GEF) de viktigste kanalene for norsk bistand på miljøområdet og har fått utbetalt henholdsvis 90 og 120 mill. kroner i 2021. Nye avtaler gjeldende fra 2022 vil eventuelt inngås i 2022 og er dermed ikke reflektert i tabellen over.

Kap. 163, post 71 Bærekraftige hav og tiltak mot marin forsøpling i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Marin forsøpling program	54 651	18 635	0	0	0
Bærekraftig forvaltning av hav	30 237	12 979	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

I 2018 forpliktet regjeringen seg til å bruke 1,6 mrd. kroner på bistandsprogrammet mot marin forsøpling over en fireårsperiode. I 2020 ble det vedtatt å forlenge

Kap. 164, post 70 Likestilling i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Kvinneres rettigheter og likestilling	60 388	50 000	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Det er en rekke politiske forpliktelser, i tillegg til de juridiske, som dekkes over denne posten i 2022–2026. Posten finansierer avtaler med ett til fire års varighet, som inngås løpende. Tiltak støttet fra denne posten spiller en viktig rolle i gjennomføringen av regjeringens handlingsplan for kvinners rettigheter og likestilling i utenriks- og utviklingspolitikken, som skal oppdateres i 2022. Bevilgningen spiller også en sentral rolle i gjennomføringen av regjeringens forpliktelse om å bidra med 10,4 mrd. kroner til SRHR i perioden 2020–2025. Dette inkluderer 760 mill. kroner til kampen mot skadelige skikker for perioden 2020–2023.

Kap. 164, post 73 Sårbare grupper i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Sårbare grupper	378 071	117 840	30 000	0	0

Utfyllende kommentarer:

Bevilgningen er rettet mot personer med funksjonssnedsettelse, tiltak for å avskaffe moderne slaveri, samt

Kap. 170, post 70 Sivilt samfunn i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Norske organisasjoner	1 590 169	1 133 260	739 980	141 320	0
Internasjonale organisasjoner	7 682	3 400	0	0	0
Tros- og livssynsminoriteters rettigheter	18 584	3 500	3 500	0	0
Tematiske program	53 244	0	0	0	0
Demokratitiltak ved norske partier	2 876	2 852	0	0	0
Opplysningsarbeid	56 480	55 980	55 980	55 980	0

Utfyllende kommentarer:

I tillegg til avtalefestede midler per august 2021, vil nye flerårige avtaler inngås i løpet av året.

Kap. 171, post 70 FNs utviklingsprogram (UNDP)

Kap. 171, post 72 FNs fellesfond for bærekraftig utvikling i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
FNs fellesfond for bærekraftig utvikling	0	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Beløpene er ikke juridisk forpliktet, da UD har inngått ettårige avtaler med fondene. Det ligger likevel politiske

denne forpliktelsesperioden med to ekstra år, slik at programmet nå løper ut 2024. Bistandsprogrammet finansieres fra 2021 over kap. 163, post 71 og kap. 159.

Likestilling er både et selvstendig mål med en egen budsjettlinje og et tverrgående hensyn i utviklingspolitikken. Det er besluttet at minst 50 pst. av norsk bilateral bistand skal ha likestilling som hoved- eller delmål. Likesstilling støttes også under kap. 159 Regionbevilgningene og kap. 152 Menneskerettigheter.

Kap. 164 post 71 FNs organisasjon for kvinners rettigheter og likestilling (UN Women)

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

Kap. 154 post 72 FNs befolkningsfond (UNFPA)

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

grupper som er spesielt utsatte for å bli smittet av hiv og aids.

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

Kap. 171, post 71 FNs barnefond (Unicef)

Det vises til omtale av kjernestøtte til multilaterale organisasjoner innledningsvis.

bindinger på støtte, som følge av Funding Compact og god FN-finansiering samt tydelig norsk profil for FN-reform internasjonalt.

Kap. 171, post 73 Internasjonale rekrutteringer og tilskudd til andre tiltak i FN i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Eksperter, junioreksperter	18 218	2 700	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Tallene gjelder inngåtte avtaler med eksperter, junioreksperter og FNs fredskorps.

Kap. 172, post 70 Verdensbanken i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Verdensbanken (IBRD, IDA)	1 074 351	98 351	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

For Verdensbankens utviklingsfond IDA for årene 2023–2025 (IDA-20) estimeres 1 170 mill. kroner årlig. IDA-19, som dekker årene 2020–2022, har siste innbetal-

ing i 2022. Påfyllingsforhandlinger for IDA-20 startet i 2021 og forventes konkludert mot slutten av inneværende år. Første innbetaling vil skje i 2023.

Kap. 172, post 71 Regionale banker og fond i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Regionale banker og fond	931 976	234 426	233 575	183 300	183 300

Utfyllende kommentarer:

For Afrikafondet for perioden 2023–2025 (ADF-16) estimeres 765 mill. kroner årlig. ADF-15 har siste inn-

betaling i 2022. Påfyllingsforhandlinger for ADF-16 vil starte i 2022, med første innbetaling i 2023.

Kap. 172, post 72 Strategisk samarbeid i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Strategisk samarbeid	9 000	0	0	0	0

Utfyllende kommentarer:

Posten dekker strategisk samarbeid med utviklingsbankene, og avtaler innen områder som er spesielt viktige for Norge inngås gjerne årlig. Beløpet som er juridisk bun-

det i 2022 er for et kapasitetsbyggingsprogram gjennom Verdensbanken for fremme av effektiv forvaltning av bl.a. valutareserver i sårbare stater.

Kap. 172, post 73 Gjeldslette i 1 000 kroner

Tema/satsing	2022	2023	2024	2025	2026
Gjeldslette	396 000	414 000	424 000	428 000	432 000

Utfyllende kommentarer:

I forbindelse med gjeldsletteoperasjonene for fattige land på 1990- og 2000-tallet gikk Norge med i to multilaterale initiativer: Heavily Indebted Poor Countries Initiative (HIPC; 1996) og Multilateral Debt Relief Initiative (MDRI; 2005)

Norge bidrar derfor til å kompensere Det internasjonale utviklingsfondet (IDA) i Verdensbanken for dets gjeldslette gjennom Multilateral Debt Relief Initiative (MDRI) og avsetninger for restanseklarerer. Norge bidrar videre med å kompensere IDA for løpende Heavily In-

debted Poor Countries (HIPC)-gjeldslette og avsetninger for restanseklarerer, samt til det multilaterale gjeldsletteinitiativet MDRI i Afrikabankens utviklingsfond Afrikafondet (ADF) og Grant Compensation i ADF. Bidragene samkjøres med de treårige kapitalpåfyllinger i IDA og Afrikafondet, som forankres i romertallsvedtak i Prop.1 S.

Planlagte påfyllinger av de to fondene (IDA og ADF) er fra 2023 tatt høyde for i tabellen, med utgangspunkt i estimerte påfyllinger av de to fondene (se over).

Kap. 1482, post 73 Klima- og skogsatsingen i mill. kroner

Tiltak	2022	2023	2024	2025	2026	Total binding
Indonesia – resultater og siv.samf.	790	790	790	790	0	3 160
Sentral-Afrika inkl. Gabon resultatbasert	175	175	175	175	0	525
Liberia (gjennom Verdensbanken)	45				0	0
Brasil – urfolksorg. og siv.samf.	265	300	300	200	0	1 065
Colombia	600	400	400	400	0	1 800
Ecuador	130				0	130
Sivilsamfunnsportefølje	400	400	400	400	0	1 600
Andre strategiske satsinger	300	200			0	500
Multilateralt (GCF)	100	100			0	200
Sum	2 760	2 190	2 065	1 965	0	

Tabellen gjengir bindinger som ligger i inngåtte bilaterale avtaler og tilskuddsavtaler. Flere bilaterale avtaler er under forhandling, og vil inngås i løpet av kort tid. Utbetalinger under de resultatbaserte bilaterale avtalene vil avhenge av hvor store utslippsreduksjoner landene faktisk leverer.

Utfyllende kommentarer:

Regjeringens klima- og skoginitiativ forvalter ca. 8 pst. av det årlige bistandsbudsjettet. Klima- og skoginitiativet inngår langsiktige partnerskap med tropiske skogland som viser vilje til å få ned utslipp fra avskoging, men beholder betydelig fleksibilitet i forhold til omfanget på årlige utbetalinger. De bilaterale samarbeidene er bygget på at vi betaler for en andel av et lands årlige utslippsreduksjoner fra avskoging og skogforringelse, men ikke alle land klarer å levere resultater i form av utslippskutt hvert år. Som del av budsjettstyringen overplanlegger vi derfor på budsjettet per år, uten at vi overforplikter i form av juridisk bindende avtaler. Det er avgjørende at samarbeidene har en langsiktig horisont for at de resultatbaserte landpartnerskapene skal bidra til utslippskutt over tid.

Norge har, først med de langsiktige løftene som ble gitt til Brasil, Guyana og Indonesia under Stoltenberg 2 regjeringen, vært et internasjonalt foregangsland for langsiktig, resultatbasert finansiering av utslippsreduksjoner fra tropisk skog. Norge sin lederrolle har vært viktig for å få med andre land, og privat sektor i innsatsen. I dag er Tyskland en større giver enn Norge på området, og Storbritannia har lovet å øke sin innsats for klima og natur i forbindelse med Klimatoppmøtet i Glasgow i år. På Biden sitt klimatoppmøte i april lanserte vi LEAF-koalisjonen, bl.a. sammen med USA, Storbritannia og ni store, globale selskaper. Koalisjonen lovet å bidra med til sammen minst 1 mrd. USD til land som leverer utslippsreduksjoner fra tropisk skog.

Alle løfter og forpliktelser dekkes innenfor Klima- og skoginitiativets budsjett og er basert på Stortingets

føringer om høyt nivå for satsingen fram til 2030. For perioden 2021-25 har Klima- og skoginitiativet per nå inngått politiske forpliktelser for betalinger for utslippsreduksjoner i Indonesia (gjenstående fra 2010-forpliktelsen inngått av regjeringen Stoltenberg), en forpliktelse på 400 mill. per år for resultater til Colombia fram til 2025 samt 470 mill. til politiske milepæler fram til 2022, resultatbasert finansiering til Gabon med 135 mill. kroner per år og støtte til Republikken Kongo med 40 mill. kroner per år i perioden fram til 2025. Klima- og skoginitiativets politiske forpliktelser inngås normalt for en lengre periode og ikke per år for å opprettholde fleksibilitet, men i tabellen har vi lagt inn årlig anslått gjennomsnitt for oversiktens skyld. Der avtalen omhandler betaling for resultater (Colombia, Indonesia og Gabon) vil utbetalingene avhenge at reduserte utslipp faktisk oppnås og verifiseres av en uavhengig tredjepart.

Klima- og skoginitiativet inngår også strategiske partnerskap for å bidra til å bekjempe drivere bak avskogingen. Dette omfatter private- offentlige partnerskap, samarbeid med internasjonale organisasjoner og sivilsamfunnet. Det er nylig inngått avtaler støtte til sivilsamfunnsorganisasjoner med forpliktelser for perioden 2021-2025. I de juridiske avtalene som inngås beholder Klima- og skogpartnerskapet en viss fleksibilitet slik at vi ikke overforplikter omfanget av utbetalinger per år utover den økonomiske rammen vi er gitt av Stortinget. I Brasil har klima- og skoginitiativet inngått avtaler med sivilsamfunnet for å støtte arbeid i verneområder og urfolksterrier for å bidra til at avskogingen ikke øker ytterligere og det er ingen løfter til myndighetene etter 2020.

SPØRSMÅL NR. 2766**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 16. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

På hvilken måte involveres kommunene i arbeidet med endringer og utvikling av politikontaktordningen?

BEGRUNNELSE:

Flere kommuner erfarer at det har pågått et internt arbeide med politikontaktordningen hos politiet uten at de har mottatt informasjon.

Svar:

Politikontaktordningen har vært en av de seks prioriterte funksjonene i politireformen, og utvikling av ordningen er et sentralt grep for å styrke samarbeidet mellom politi og kommuner. Politikontakten er det daglige kontaktledet med kommunene, og er rådgiver innen kriminalitetsforebyggende arbeid.

Politiet har ansvaret for å ta initiativet til samarbeidsavtaler med kommunene. En del av avtalen kan omhandle forventninger til politikontaktens rolle. Avtalen

utarbeides mellom politi og kommune som to likeverdige parter, og er gjenstand for jevnlig revisjon. Selv om det er politiet som tar initiativet, vil jeg understreke at politi og kommune har et gjensidig ansvar for å følge opp avtalene. Totalt har om lag 300 kommuner skrevet under en samarbeidsavtale med politiet.

Politikontaktene deltar i flere fora hvor de er bindeledd mellom politi og kommune. I dette samarbeidet utvikles samarbeidet gjennom den daglige dialogen. Politikontaktordningen er en naturlig del av politirådene.

Politidirektoratet arbeider med en ny veileder for politiråd og politikontakt.

Veilederen vil fokusere på samhandling og inkludering av kommunene i utvikling av politiråd og politikontakt. I arbeidet med veilederen, vil Kommunenes sentralforbund (KS) inviteres inn.

I tråd med anbefaling gitt i DFØ-rapporten "Evaluering av nærpolitireformen, statusrapport 2020" legges det i den pågående utviklingen av politikontaktordningen særlig vekt på at videreutvikling av kommune/politissamarbeid skal skje i tett dialog med den enkelte kommune.

SPØRSMÅL NR. 2767**Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 16. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hvor mange stillinger har staten lyst ut hvor arbeidstaker selv står fritt til å velge arbeidssted etter at ordningen ble lansert og hvor mange er ansatt med arbeidssted utenfor ordinært kontorsted?

Svar:

Gjennom regjeringens nye Strategi for småbyer og større tettsteder som regionale kraftsentre har vi tatt initiativ til en politikk som kan legge til rette for at statlige arbeidsgivere kan utnytte mulighetene som ligger i at medarbeidere i større grad kan arbeide stedsuavhengig/fra hele landet. Det handler om å utvikle løsninger der ansatte i

staten kan jobbe i lokale kontorfellesskap i distriktene, utenfor virksomhetens ordinære arbeidsplass eller kontoradresse, og gjerne sammen med tilsatte fra andre virksomheter, enten offentlige eller private.

De statlige virksomhetene er ulike, både når det gjelder størrelse og hvilke oppgaver den enkelte virksomhet skal utføre. For noen statlige virksomheter vil det være avgjørende at de ansatte arbeider samlet på en fysisk lokasjon for å løse oppgavene på en god og effektiv måte. For andre virksomheter kan oppgaver like gjerne utføres fra et annet sted. Her vil det også kunne være variasjon internt i den enkelte virksomhet.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet utarbeider nå et overordnet rammeverk for statlige virksom-

heter som vurderer stedsuavhengige arbeidsplasser. Dette arbeidet vil skje i dialog med relevante aktører som hovedsammenslutningene og Arbeidsgiverrådet i staten.

Selv om det er naturlig å avvente at det sentrale rammeverket kommer på plass, har det likevel ikke forhindret at enkelte virksomheter har lyst ut stillinger med fritt valg av arbeidsplass, slik f.eks. Nærings- og fiskeridepartementet gjorde i vår.

Når det gjelder spørsmålet om hvor mange statlige ansatte som per i dag er ansatt med arbeidssted utenfor ordinært kontorsted, har ikke departementet en slik samlet oversikt for alle statlige virksomheter. Her er det trolig store variasjoner mellom virksomhetene, og slike ordninger vil i stor grad være regulert i individuelle arbeidssavtaler. Jeg er likevel kjent med at etater som f.eks. Statens veivesen, Statens lånekasse og Mattilsynet praktiserer slike løsninger for noen av sine ansatte.

SPØRSMÅL NR. 2768

Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 6. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan følger helseministeren opp Stortingets vedtak om at samfunnets reaksjoner ved problematisk bruk av rusmidler skal være forholdsmessige, når det gjelder praksis med tap av førerrett i tilfeller der man ikke ser noen sammenheng mellom personens bruk av rusmidler og føring av motorvogn, og når kan man forvente at vedtaket iverksettes?

BEGRUNNELSE:

I vedtak 1117 3.juni 2021 vedtok Stortinget at:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at samfunnets reaksjoner i forbindelse med problematisk bruk av rusmidler er forholdsmessige, og kan knyttes til rusbruken. Stortinget ber regjeringen særlig gjennomgå praksis med tap av førerrett i tilfeller der man ikke ser noen sammenheng mellom personens bruk av rusmidler og føring av motorvogn.»

Svar:

Som representanten viser til, har regjeringen mottatt vedtak 1117 fra Stortinget.

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte om oppfølgingen av nevnte vedtak.

SPØRSMÅL NR. 2769

Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 17. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvilke prosedyrer/rutiner er knyttet til oppfølging av babyene på barselavdeling, og hvorfor får ikke sykehusene betalt for både mor og barn ved opphold på barselavdelinger?

BEGRUNNELSE:

Vi har fått informasjon om at DRG-systemet og innsatsstyrt finansiering av barselavdelingene, kun tar utgangspunkt i mor som er innlagt ved avdelingen. Dette til tross for at det er mange prosedyrer knyttet til oppfølging av barnet på barselavdelingen, og at det gjennom de siste årene har

vært stadig flere oppgaver å følge opp med barna på barse-lavdelingen.

Svar:

Helsedirektoratet publiserte i 2014 nasjonal faglig retningslinje for barselomsorgen som skal bidra til en faglig forsvarlig barselomsorg i helsetjenesten. Denne beskriver blant annet barseltilbudet de første dagene etter fødselen både for mor og barn. Organiseringen av barseltilbudet kan variere mellom de ulike regionene og kommunene.

Informasjonen om innsatsstyrt finansiering (ISF) som framkommer i spørsmålet er ikke riktig. ISF er avhengig av hvor mange og hva slags pasienter som får behandling. Helsedirektoratet opplyser at både mor og barn telles som "pasient" ved fødsler. Oppfølging av mor og oppfølging av barnet genererer egne sykehusopphold som klassifiseres til egne diagnoserelaterte grupper (DRG) og finansieres hver for seg. Helsedirektoratet opplyser videre at ved oppfølging av barnet skiller DRG-systemet mellom friske

nyfødte og nyfødte med ulike tilstander som krever mer oppfølging. Dette kan for eksempel være respirasjonspoblemer, lav fødselsvekt eller prematuritet. DRG-ene har ulike kostnadsvekter som reflekterer forskjeller i gjennomsnittlig ressursbruk.

ISF utbetales fra staten til de regionale helseforetakene. Finansieringen av en barselavdeling vil derfor avhenge av hvordan ISF og øvrige midler videreføres til utøvende virksomheter. Helseforetakene kan ha ulike modeller for intern inntektsfordeling.

Finansiering av fødselsomsorgen er nylig gjennomgått i rapporten "Endring i fødepopulasjon og konsekvenser for bemanning og finansieringssystem". Rapporten fokuserte på aktivitet knyttet til oppfølging av mor under svangerskap og fødsel. Helsedirektoratet opplyser at de følger opp anbefalingene fra rapporten i sitt utviklingsarbeid med ISF. Helsedirektoratet opplyser at de blant annet vurderer behovet for justeringer i dagens DRG-system.

SPØRSMÅL NR. 2770

Innlevert 8. august 2021 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 17. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvorfor vil ikke Helse- og omsorgsdepartementet etterkomme ønsket fra de fire regionale helseforetakene om å tilby NIPT mot egenbetaling for kvinner under 35 år i forbindelse med tidlig ultralyd?

BEGRUNNELSE:

De regionale helseforetakene har sendt en henvendelse til Helse- og omsorgsdepartementet etter at fagmiljøet, gjennom arbeid med utredningsoppdragene til Helsedirektoratet, ble orientert om at poliklinikkforskriften måtte endres dersom de fostermedisinske avdelingene og lokalsykehusene skulle kunne tilby tidlig ultralyd og NIPT i samme konsultasjon også til de gravide under 35 år slik fagmiljøet både har anbefalt og planlagt med. Muligheten til å ta imot pasientprøver fra gravide som er under 35 år, men ønsker både tidlig ultralyd og NIPT ved sitt lokalsykehus, har vært en viktig forutsetning for fagmiljøene når de har lagt plan om implementering av NIPT i alle de fire regionale helseforetakene.

Svar:

Stortinget har vedtatt at gravide med rett til fosterdiagnostikk skal få tilbud om offentlig finansiert NIPT og samtidig at NIPT skal bli tillatt for alle gravide. Regjeringen har fulgt opp Stortingets vedtak om å tilby NIPT i sykehus til både gravide over 35 år og andre gravide med rett til fostermedisinsk undersøkelse. Gravide som har rett til NIPT vil få undersøkelsen kostnadsfritt på sykehusene når denne tje-nesten er på plass høsten 2021.

Regjeringen har også fulgt opp vedtaket om at NIPT skal bli tillatt for alle gravide gjennom å etablere en godkjenningssystem for private virksomheter som ønsker å tilby NIPT. Det er nå tre private virksomheter som har fått godkjenning.

Stortingets vedtak prioriterer offentlig finansiering i graviditeter hvor det er en økt risiko for at fosteret har en kromosomfeil. I helsetjenesten er det vanlig å prioritere ressurser til pasienter/ personer som har størst risiko for sykdom. Jeg mener derfor at NIPT hos gravide som ikke har økt risiko for trisomier, kun skal tilbys i privat regi.

Forskrift om pasientbetaling for poliklinisk helsehjelp i spesialisthelsetjenesten regulerer hvilke betalinger pasienten kan bli krevd for ved poliklinisk helsehjelp i sykehusene. Jeg mener at sykehusene bør prioritere gravide med økt risiko. Dette er bakgrunnen for ikke å endre

forskriften. Min vurdering er at ordningene for NIPT som blir etablert denne høsten oppfyller Stortingets vedtak og at utformingen gir en god oppgavedeling mellom sykehus og private.

SPØRSMÅL NR. 2771

Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 16. august 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Industriavskrivninger sett opp mot industriinvesteringer kan være et relevant mål på industriens kapasitetsutvikling.

Kan det bes om en oversikt over avskrivninger i norsk industri (ev. de største selskapene) målt opp mot utviklingen i investeringer, f.eks. slik de måles hos SSB?

Svar:

kapitalslit som en reduksjon i verdien av fast realkapital på grunn av normal slitasje, skade og foreldelse.

Det er regler og normer for hvordan avskrivninger skal foretas, og det skiller også mellom skattemessige og regnskapsmessige avskrivningsregler. I de regnskapsmessige avskrivningene gis bedrifter en viss grad av skjønn i mange tilfeller. Derfor er det ikke nødvendigvis slik at avskrivninger gir et korrekt bilde av kapitalslitet i en bedrift eller i næringen, som er den økonomisk interessante størrelsen og som jeg oppfatter at representanten sikter til i sitt spørsmål.

Statistikk over kapitalslit i ulike næringer, herunder industrien, er tilgjengelig i nasjonalregnskapet som SSB produserer. I nasjonalregnskapet blir bruttoinvestering i fast realkapital for et gitt år beregnet som summen av anskaffelser av ny fast realkapital, pluss kjøp minus salg av eksisterende fast realkapital.

Ihht. SSBs definisjon regnes et kapitalobjekt som fast realkapital dersom det er resultat av en produksjonsprosess, dvs. produsert kapital, og brukes gjentatte ganger eller kontinuerlig i produksjonen over en lenger periode enn ett år. Fast realkapital består av realkapital som boliger, anlegg, maskiner mv. og immateriell realkapital som patenter mv.

I tabellen under gis det en oversikt over kapitalslit, bruttoinvestering i fast realkapital og fast realkapital (kapitalstokken) de siste 20 årene for norsk industri. I løpet av disse tjue årene har kapitalslitet i gjennomsnitt ligget på rundt 37,9 milliarder kroner i faste 2015-priser, mens bruttoinvesteringen i fast realkapital har lagt på et litt lavere nivå med en større variasjon, i gjennomsnitt rundt 36,5 milliarder kroner i året.

Tabell 1: Investeringer og kapitalbeholdning i industrien. Faste 2015-priser (mill. kr) Kilde: SSB, Nasjonalregnskapet, tabell 09181

År	Kapitalslit	Bruttoinvestering i fast realkapital	Fast realkapital
2000	31 565	31 227	395 509
2001	32 170	32 872	395 614
2002	33 442	38 587	401 502
2003	34 166	32 525	399 848
2004	34 709	35 154	400 314
2005	36 432	36 581	400 256
2006	36 706	38 430	401 672
2007	37 439	46 614	410 792

2008	38 919	53 975	425 991
2009	41 576	35 637	419 931
2010	41 586	30 718	408 911
2011	40 624	32 531	400 856
2012	40 106	34 117	394 987
2013	40 621	32 544	387 018
2014	40 207	34 191	374 347
2015	39 974	30 219	364 706
2016	38 779	35 308	361 360
2017	38 868	35 196	357 596
2018	39 200	36 232	354 701
2019	39 465	44 479	360 872
2020	40 000	39 429	360 278

Note: Endringer i fast realkapital utover bruttoinvesteringer skyldes ifølge SSB kapitalslit og andre volumendringer (ødeleggelse som følge av mer spesielle hendelser, som krig eller naturkatastrofer), og endringer som følge av omklassifisering av bedrifter mellom næringer. Det kan også fremkomme kjedingsavvik: <https://www.ssb.no/nasjonalregnskap-og-konjunkturer/artikler-og-publikasjoner/faste-priser-og-kjedingsavvik-hvorfor-sommerer-ikke-fastpristallene-seg>

Det er riktig som representanten påpeker at industriavskrivninger/kapitalslit sett opp mot industriinvesteringer kan være en indikator som gir informasjon om industriens kapasitetsutvikling. Samtidig bør den sees i sammenheng med annen statistikk, da den ikke nødvendigvis gir et fullstendig bilde over utviklingen. Blant annet viser tall fra SSB at industriens verdiskaping de siste femten årene, målt ved bruttoprodukt i faste 2015-priser, har holdt seg relativt stabilt på rundt 208 milliarder kroner.

Industriens kapasitet og samlede produksjon avhenger av hvor godt de ulike ressursene som inngår, lar seg utnytte. Jo mer produktiv arbeidskraften og kapitalen blir, jo mer kan en produsere med en gitt mengde kapital og arbeid. Økt produktivitet vil kunne gi større samlet verdiskaping – enten ved at de frigjorte innsatsfaktorene kan brukes til å øke produksjonen i industrien, eller ved at de brukes i andre sektorer. Således bør man være forsiktig med å tolke tabellen som svar på utviklingen i industrien uten å se den i sammenheng med annen utvikling i industrien og økonomien for øvrig.

Det overordnede målet for regjeringens næringspolitikk er størst mulig samlet verdiskaping innenfor bærekraftige rammer. Regjeringen fører en fremtidsrettet næringspolitikk som legger til rette for verdiskaping og vekst i alle deler av privat sektor, lønnsomme arbeidsplasser og grønn omstilling.

SPØRSMÅL NR. 2772

Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad

Besvart 20. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Mener statsråden at verneklausuler tinglyst av staten ikke har tilstrekkelig tyngde for å kunne håndheve vern av kulturminner som ikke er forskriftsfredet – og hva vil stats-

råden gjøre for å løse opp i den tilsynelatende fastlåste situasjonen omkring avklaring av regulering og bruk av Torås Fort i Hvasser kommune?

BEGRUNNELSE:

Det pågår en regulerings sak for Torås fort i Færder kommune som er påklaget til Statsforvalteren. Fortet er vernet dels av forskrift om objektfredning og dels av hensyn til militærhistorisk landskapsområdevern med en tinglyst verneklause l. Begge verneinnretningene er iverksatt av staten. Forskriften er offentligrettslig, mens verneklause l er privatrettslig men så nær en kan komme en forskriftsfredning i status.

I regulerings saken har verken kommunen eller fylkeskommunen villet vurdere verneklause l fordi den er privatrettslig. Telemark og Vestfold fylkeskommune har dog i klagerunden gitt en uttalelse som synes influert av at klause l er privatrettslig og at eiendommen er solgt i det åpne markedet.

Problemkomplekset er knyttet til innregulering av en godt synlig hytte tett på fredede bygninger inne på fortet som skal bygges på og stenge et historisk veiløp. Hyttebebyggelsen medfører også åpenbart privat ferdsel og bruk som gjør det vanskelig å utvikle Torås Fort som kulturminne. Uansett vil en hyttebebyggelse i dette området fremstå som et fremmedelement i et verdifullt kulturmiljø.

Det vises for øvrig til skriftlig spørsmål fra representanten Åslaug Sem-Jacobsen av 1.3.2021 med påfølgende svar fra statsråden. Siden da har saken stått stille, hvilket gjør det betimelig å stille spørsmål ved den rettslige statusen til verneklause l tinglyst av staten og dertil behov for både Riksantikvar og/eller KLD til å skjære igjennom i saken.

Svar:

Fleire bygninger og objekt på Torås fort i Færder kommune vart forskriftsfreda av Riksantikvaren i 2004. Då Forsvaret selde anlegget i 2010 vart det tinglyst ein pri-

vatrettsleg klause l om bevaring av det militærhistoriske landskapet. I klause l står det at “spor etter Forsvarets virksomhet skal få ligge i landskapet med begrenset krav til vedlikehold”, samt at “det må innhentes tillatelse fra kulturminnemyndigheten for alle tiltak som er egnet til å skade, ødelegge, grave ut, flytte, forandre, tildekke, skjule eller på annen måte utilbørlig skjemme sporene etter Forsvarets virksomhet. Denne heftelsen kan ikke avlyses uten samtykke fra Riksantikvaren.”

Klause l er inga fredingsføresegn og inneber ikkje at eigendomen er freda. Eit siktemål med klause l synes å ha vore å gjere ny eigar merksam på at det finnast kulturmiljøinteressar på eigendomen som må sjekkast ut av kulturmiljømyndigheiten ved tiltak på eigendomen. Ein privatrettslege klause l er eit forhold mellom seljar og kjøpar, og han er ikkje førande for kommunens planarbeid. Som ledd i kommunen sin planprosess for Torås fort har fylkeskommunen, som etter Forskrift om fastsetting av myndighet mv. etter kulturminneloven § 3er rette kulturmiljømyndigheit, vurdert om tiltaket er i konflikt med kulturmiljøinteressar. Ved offentlig ettersyn hadde tidlegare Vestfold fylkeskommune motsegn til planforslaget. I den vedtekte reguleringsplanen er dei forholda som det var knytt motsegn til endra, og motsegna frå fylkeskommunen trekt.

Verneklause l tinglyst av staten kan ha viktige funksjonar for å gjere eigarar og andre interessantar merksame på dei kulturmiljøverdiane som er knytt til ein eigedom. Dei viktigaste verkemidla det offentlege har for å handheva ei god forvaltning av kulturminne og kulturmiljø er likevel kulturminnelova og plan- og bygningslova.

Klagene på reguleringsplanvedtaket for Torås fort er framleis til handsaming hos Statsforvaltaren i Vestfold og Telemark, og eg kan difor ikkje uttale meg om realiteten i saka på noverande tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 2773

Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 16. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Synes statsråden det er rimelig at en blir nektet å drive næringsutvikling på sin egen gård og vil han gripe inn sånn at familiens ønske som kommunen enstemmig støtter faktisk skjer?

BEGRUNNELSE:

I Smaalenenes Avis kunne vi nylig lese om en dame som ønsket å starte en tannklinikk på gården sin i Indre Østfold. Gården ligger 1,5 km fra Askim sentrum og like ved E18. Saken har vært behandlet i plan og bygningsutvalget

i kommunen to ganger, og begge gangene har de enstemmig sagt ja. Så kommer Statsforvalteren og overkjører lokaldemokratiet.

Svar:

Spørsmålet gjelder en konkret sak der Indre Østfold kommune har gitt dispensasjon for oppføring av en tannklinikk i et område som er avsatt til landbruks-, natur- og

friluftsmål (LNF-formål) i kommuneplanens arealdel. Statsforvalteren i Innlandet har behandlet saken som settestatsforvalter, og har i vedtak 28. juli 2021 tatt til følge klage fra Statsforvalteren i Oslo og Viken. Det er dermed gitt avslag på søknaden om dispensasjon fra LNF-formålet i kommuneplanen.

Departementet vil se nærmere på statens håndtering av denne saken.

SPØRSMÅL NR. 2774

Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 20. august 2021 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

Greta Thunbergs kamp for å sette klimakrisen på dagsordenen har inspirert millioner av unge. Statsledere verden over har hørt budskapet hennes. Selv om norske politikere kan være uenige om løsningene, er vi enige om at klimakrisen truer framtiden. Thunberg kan bidra til å løfte klima som et viktig tema i den norske valgkampen. I juni sendte MDG et brev til regjeringen der vi spurte om regjeringen vil invitere Thunberg til Norge. Vi har hittil ikke fått svar.

Vil regjeringen invitere Greta Thunberg til Norge før valget?

Svar:

Eg takkar på vegne av regjeringa for innspelet om å invitere Greta Thunberg til Noreg for å møte leiande norske politikarar før valet. I samband med dette viser eg òg til e-post frå Arild Hermstad (Miljøpartiet De Grønne) 18. juni 2021 om same sak, og til mitt svar på denne.

Regjeringa har ikkje tradisjon for å invitere privatpersonar til Noreg for å møte politikarar. I den grad vi inviterer privatpersonar frå utlandet, skjer det som hovudregel i samband med større arrangement, slik som konferansar planlagt over lengre tid. Det er ikkje noko slikt arrangement planlagt no, og difor heller ikkje naturleg å invitere Thunberg eller andre privatpersonar til Noreg i samband med stortingsvalet.

Eg er alltid interessert i å lytte til ulike stemmer i klimadebatten, og viss Thunberg eller andre ønskjer å snakke med meg som representant for den norske regje-

ringa, er dei velkomne til å kontakte Klima- og miljødepartementet.

SPØRSMÅL NR. 2775**Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 16. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for fremdrift for oppfølging av Stortingets vedtak nr. 1209 om å sikre mer forutsigbare regler for krav til slokkevann?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet ønsker å forenkle hverdagen til innbyggere i møte med offentlig forvaltning.

Dagens regelverk om krav til slokkevann i boligstrøk fremstår som uklart. Det har ledet til at enkelte kommuner praktiserer regelverket på en måte som oppleves som urettferdig og lite forbrukervennlig. Derfor fremmet FrP i forbindelse med behandling av Innst. 583 S (2020-2021), jf. Dokument 8:238 S (2020-2021) følgende anmodningsforslag, som et enstemmig storting sluttet seg til:

«Stortinget ber regjeringen om å oppstille klare vilkår i regelverket for i hvilke tilfeller kommunene kan fravike de prek-

septerte løsningene i byggt teknisk forskrift (TEK17) § 11-17 og forskrift om brannforebygging § 21 til ugunst for utbygger hvor det brannprosjekteres med tankbil».

Spørsmålsstiller ønsker en oppdatering fra statsråden på fremdrift og videre prosess for oppfølging av det nevnte anmodningsvedtak.

Svar:

Stortingets vedtak nr. 1209 er datert den 10. juni 2021.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) har ansvar for byggt teknisk forskrift og Justis- og beredskapsdepartementet (JD) har ansvaret for forskrift om brannforebygging.

KMD er i kontakt med JD om hvordan vedtaket skal følges opp, og vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2776**Innlevert 9. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 18. august 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Mener statsråden at kun ett universitet skal kunne ha praksisplasser og turnusplasser for helseutdanninger som medisin og sjukepleie innenfor ett helseforetak sitt område, eller kan NTNU Gjøvik også ha for eksempel medisinstudenter i turnus hos Sykehuset Innlandet?

Svar:

Jeg er opptatt av at universiteter og høyskoler har et godt samarbeid med blant annet helseforetakene om gjennomføring av praksis. Dette er viktig for å utnytte praksiskapasiteten best mulig og for å skape best mulig forutsigbarhet for begge parter når det gjelder antall studenter og gjennomføringen av praksis. Derfor har vi gjennom forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagligutdan-

ninger fastsatt at utdanningsinstitusjonene skal inngå samarbeidsavtaler med praksistilbyderen, som blant annet skal regulere ansvar, roller og kapasitet på praksisplasser.

Det er naturlig at universitetene og høyskolene primært har samarbeid med helseforetakene i sin region. I utgangspunktet prøver institusjonene å finne praksisplasser så nær universitetene eller høyskolene som mulig. Dette skyldes at de mange studenter ønsker å reise minst mulig for å gjennomføre praksis. For noen utdanninger vil det imidlertid være naturlig å ha samarbeid med flere regioner. Dette kan for eksempel være aktuelt for såkalte nasjonale utdanninger som kun tilbys et sted.

Det kan også være aktuelt for utdanningsinstitusjonene å ha studenter utenfor eget helseforetaks område, for å kunne benytte ledig praksiskapasitet andre steder eller for å tilrettelegge for studenter som har behov for

dette. Dette bør da skje i god dialog med utdanningsinstitusjonene og helseforetakene i det området.

Samarbeidet mellom utdanningsinstitusjoner og helsetjenesten om utdanning av helsepersonell er viktig og regjeringen har gjennom Meld. St. 16 (2020–2021) Ut-danning for omstilling – økt arbeidslivsrelevans i høyere utdanning varslet at Helse- og omsorgsdepartementet i samarbeid med Kunnskapsdepartementet vil revidere in-

struksen til helseforetakene om samarbeid med universiteter og høyskoler om utdanning og forskning.

Jeg har tro på at universitetene og høyskolene klarer å samarbeide med hverandre og med de ulike helseforetakene om planlegging og gjennomføring av praksis, slik at studentene lærer det de skal, og at vi får en best mulig utnyttelse av kapasiteten på praksisplasser i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 2777

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 18. august 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Antall utenlandske studenter i Norge har økt kraftig gjennom mange år, men har hatt en svakt synkende tendens de siste par årene.

Kan statsråden redegjøre for hvor mange utenlandske studenter som vil være ved norske universiteter og høyskoler ved studiestart 2021?

Svar:

Jeg har ikke nøyaktige tall for hvor mange utenlandske studenter som vil være ved norske universiteter og høyskoler ved studiestart 2021. Institusjonene selv vil ikke ha nøyaktige tall på dette før etter studiestart når det er registrert hvor mange som faktisk har møtt opp på tildelt studieplass.

Det vil likevel være mulig å gjøre et anslag basert på tallene fra 2019 og 2020, noe som vil kunne bety anslagsvis rundt 12 500 helgradsstudenter og rundt 8 500 utvekslingsstudenter. Covid-19 pandemien vil selvfølgelig kunne påvirke antallet studenter som velger å reise til Norge, men institusjonene har ikke meldt om en merkbar nedgang i antallet utenlandske søkere.

Fra et kunnskapspolitisk ståsted utgjør de innreisende studentene en verdifull ressurs for å gjøre studiemiljøene i Norge mer internasjonale. De studentene som blir og jobber i Norge etter at de har avlagt en grad, utgjør videre et positivt bidrag til norsk økonomi og arbeidsliv. Sammenlignet med andre arbeidsinnvandrere er spesielt helgradsstudentene bedre rustet, etter å allerede ha tilbrakt minst to år i landet. Mange vil også ha lært seg en del norsk og vil lettere kunne fungere i et norsk arbeidsliv enn dem som aldri har vært i landet før.

SPØRSMÅL NR. 2778

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 18. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Studentsamskipnadene opplever i dag at netteiere har ulik praksis angående kravet om individuell strømmåling

for beboer. Kravet om individuell strømmåling på hybelnivå medfører økte kostnader for studentene som bor i en studentbolig eid av samskipnadene. Kostnadsøkningen er knyttet til investeringskostnader som betales over hu-

slieien, og medfører en betraktelig økning i faste avgifter til netteier per student.

Vil statsråden vurdere om det er andre måter å beregne for strømforbruket i studentboligene knyttet til samskipnadene?

BEGRUNNELSE:

Et studentkollektiv som bygges av studentsamskipnadene er pliktig å etablere bruksenhetsnummer for hver enkelt hybel for sitt strømforbruk. Dette er et krav som ikke gjelder i et kollektiv i leiligheter eller hus, som da vil ha ett bruksenhetsnummer.

Konsekvensene av et krav om individuell strømmåling fører til merkostnader i forhold til investeringer, medfører økt administrasjon for netteier, strømleverandør og gjeldende studentsamskipnad, i tillegg til at det lite miljømessig bærekraftig og dårlig ressursbruk.

Vi er kjent med at det i et konkret tilfelle i Trondheim er sendt en klage til Reguleringsmyndigheten for energi (RME) som er under behandling. I dette tilfellet anslås det en total merkostnad på 3 millioner kroner. Fordelt på 513 hybler utgjør dette 5 850 kroner per hybelenhet i investering, ekskludert kostnad for måler og installasjon av måleren. I dette tilfellet vil individuell strømmåler i tillegg gi en merkostnad på 3 400 kroner i året per student bare i fastledd til netteier. Den individuelle strømmåleren måler kun strømmen på soverommet (hybelen), mens kjøkken og bad for alle kollektivene måles felles for hele bygget.

Studentsamskipnadene opplever dagens forskrift som uforutsigbar og mener det bør kunne innføres ordninger med fellesmålte bygg for studentboliger (etter definisjon i TEK17 § 1-2), da tilsvarende løsning allerede aksepteres av flere netteiere.

Svar:

Hovedregelen i forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-1 bokstav i) er at den enkelte boenhet eller fritidsbolig skal måles og avregnes hver for seg. Bakgrunnen for dette er at fellesmåling vurderes å ha flere uheldige virkninger. Kunder som befinner seg bak et felles målepunkt får ikke samme tilgangen til kraftmarkedet som andre kunder, og har heller ikke samme rettigheter til kompensasjon ved langvarige strømbrudd. Måling og avregning per boenhet eller fritidsbolig gir kundene lovfestede rettigheter med hensyn til leveringskvalitet, valg av strømleverandør, tariffing, fakturering, måling og avregning mv. Kunder som avregnes gjennom felles inntaksledning, og hvor kostnadene blir fordelt på den enkelte uten hensyn til faktisk forbruk, får heller ikke den fulle effekten av egne energieffektiviseringstiltak. I tillegg fører fellesmåling av slutt kunder til at nettselskapet i leveringsområdet får færre kunder å dele de faste kostnadene i nettet på. Dette innebærer at kostnadene veltes over på øvrige kunder.

Videre følger det av forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-3 at nettselskapene på forespørsel skal tilby fellesmåling når individuell måling gir urimelige merkostnader. Urimelelige merkostnader anses som tilfeller der de samlede kostnadene for kunde og nettselskap ikke står i forhold til den samlede nytten som forventes oppnådd ved måling og avregning per boenhet.

Dersom kunde og nettselskap ikke blir enige kan forholdet klages inn til Reguleringsmyndigheten for energi (RME). Energiklagenemnda er klageinstans for RMEs vedtak.

Jeg mener dagens forskrift fungerer etter formålet. Jeg anser det derfor ikke som hensiktsmessig å vurdere egne ordninger for å beregne strømforbruket i studentboligene knyttet til samskipnadene.

SPØRSMÅL NR. 2779

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 13. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vefsnlaks AS sin anke over avslag ble sendt Miljødirektoratet 01.06.21, og oversendt videre til KMD 01.07.21, alt innenfor frist. Det kan se ut som om svarene fra direktoratet er en misforståelse for hva en slik merknad innebærer.

Er statsråden enig med direktoratet, som tolker merknaden på «egen» måte, og ikke i henhold til intensjonen bak merknaden?

BEGRUNNELSE:

Viser til mine tidligere spørsmål i saken; 2353 og 2583.

Begrunnelse for avslaget:

Miljødirektoratet har årlig ca. 1,5 millioner NOK til fordeling på fisketrapp-prosjekter over hele landet. Direktoratet har i år mottatt søknader om tilskudd som samlet overstiger de tilskuddsmidlene vi rår over, og må derfor prioritere mellom søknadene. Deres søknad om tilskudd til laksetrapp-prosjektet i Vefsnaregionen kan dessverre ikke prioriteres. Bevilgning av et så stort beløp er ikke mulig innenfor fiskefondsmidlene.

Merknaden:

«Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti viser til prosjektet med laksetrapp i Vefsnavassdraget og ber regjeringen om å sikre at Miljødirektoratet prioriterer fullførelse av neste steg i prosjektet innenfor sin ramme».

Dette betyr altså at finansieringen skal skje innenfor Miljødirektoratets egne rammer, ikke via fond. Fiskefondsmidlene var ikke tema, og harmonerer ikke med intensjonen merknaden.

Hvis avslaget opprettholdes stanser prosjektet opp, noe som er særdeles uheldig, basert på Norge sitt ansvar for den nordatlantiske laksestammen.

Svar:

Spørsmålet frå representanten Søttar handlar om Vefsnlaks A/S sin søknad om tilskot til arbeidet med restaurering av laksetrappa i Vefsnå. Før sommaren av slo Miljødirektoratet søknaden, og Vefsnlaks A/S har påklaga denne avgjerda.

Representanten viser til at det blei lagt inn ein merknad i statsbudsjettet for 2020 for å sikre at finansieringa av dette prosjektet skulle få prioritet. Etter behandlinga av statsbudsjettet for 2020 bad Klima- og miljødepartementet i supplerande tildelingsbrev til Miljødirektoratet 5. februar 2020 direktoratet prioritere å fullføre neste steg i prosjektet innafor eksisterande budsjetttrammer.

Klima- og miljødepartementet har no fått klaga frå Vefsnlaks A/S til behandling, og av omsyn til saksbehandlinga kan eg ikkje gå nærare inn på saken eller tolkinga av den konkrete merknaden.

Vefsnlaks A/S vil få svar på si klage innan kort tid.

SPØRSMÅL NR. 2780

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 20. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for at ruspasienter også får den samme rettighet, og hvorfor skjer ikke dette ovenfor en meget sårbare og syke mennesker?

BEGRUNNELSE:

Etter å ha besøkt Mestringshuset på Tysnes og Hurdalsjøen må jeg stille helseministeren et spørsmål som bekymrer meg. Ruspasienter opplever at de ikke har reelt sykehusvalg etter innvilgelse av døgnbehandling. Flere forteller om dyre advokatregninger for å få den rett de har gitt til å velge. Helseforetakene begrunner avslag med at det koster for mye for dem.

Svar:

Som representanten Liadal viser til i sitt spørsmål og sin begrunnelse, er det viktig at ruspasienter har samme rettigheter og muligheter som andre pasienter til å velge be-

handling. Som helseminister er jeg opptatt av at tjenestene i større grad enn i dag, skal innrettes etter brukerne og pasientenes behov.

I tillegg til fritt sykehusvalg, har regjeringen derfor innført ordningen med fritt behandlingsvalg (FBV), blant annet for tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB), - nettopp for at pasientene skulle få økt valgfrihet til behandling. Mange ruspasienter har benyttet seg av denne muligheten til rask behandling og for selv å kunne velge behandlingssted.

Fritt behandlingsvalg innebærer at en pasient som er henvist fra fastlege til spesialisthelsetjenesten fritt kan velge det behandlingssted (offentlig, private med avtale med det offentlige eller privat etter godkjenning av Helfo) der utredning eller behandling skal finne sted. Pasienten kan benytte seg av retten til fritt behandlingsvalg ved de forskjellige trinnene i helsehjelpen. Det vil si at vurdering av pasientens helsetilstand kan skje et sted, pasienten kan få behandling ved et annet og motta rehabilitering ved et tredje behandlingssted. Pasienten har med andre ord mulighet til å skifte behandlingssted underveis.

Fritt behandlingsvalg inntreer når retten til helsehjelp er avklart i den offentlige spesialisthelsetjenesten. Pasienter som ønsker å benytte fritt behandlingsvalg kan da velge blant de aktørene som er omfattet av ordningen. Fritt behandlingsvalg kommer i tillegg til den eksisterende ordningen med fritt sykehusvalg og utvider derved valgmulighetene for pasientene i perioden etter at rettigheten er avklart.

Regjeringen har således utvidet pasientrettighetene blant annet innenfor TSB. Dersom ruspasienter likevel

opplever å ikke få innfridd sine pasientrettigheter slik spørsmålsstiller tar opp, bør eksisterende klageordninger benyttes.

Ordningen med fritt sykehusvalg og ordningen med fritt behandlingsvalg overfører begge makt til pasienten. Pasienten inviteres til å velge blant flere alternativer, der hensikten er å kunne velge tjeneste ut fra tilgjengelighet og kvalitet. Regjeringen ønsker derfor å utvide ordningen med fritt behandlingsvalg, slik at flere kan velge den behandlingen de mener passer best.

SPØRSMÅL NR. 2781

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 16. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvordan har de foreslåtte tiltakene for å redusere tillitsrisiko som ble foreslått i NOU 2009:12 Et ansvarlig politi, blitt fulgt opp og eventuelt gjennomført fram til i dag?

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har det vært en rekke oppslag i media om "samrøret" mellom politiet og den narkotikapolitiske organisasjonen Norsk Narkotikapolitiforening (NNPF). Forholdet mellom politiet og NNPF skal granskes. Politidirektøren har, som følge av manglende tillit til politiet, sett seg nødt til å be Justis- og beredskapsdepartementet overta arbeidet med å nedsette utvalg og utforme mandat for granskningen. Leder i Advokatforeningen Jon Wessel-Aas og førsteamanuensis ved PolitiHøgskolen Katrine Holter mener at også politiets ransakingspraksis, herunder NNPFs rolle ved potensielt ulovlig tvangsmiddelbruk, bør inngå i mandatet. Bruk av ulovlige tvangsmidler etterforskes av Spesialenheten for politisaker. Kontrollmekanismene for politiet ble utredet i NOU 2009:12 Et ansvarlig politi. Rapporten (s. 195) konkluderte blant annet med at Spesialenheten er underdimensjonert og har utfordringer med hensyn til uavhengighet, og kom med en rekke forslag for å redusere tillitsrisiko.

Svar:

Utredningen NOU 2009:12 Et ansvarlig politi ble sendt på høring og basert på innspill i høringsrunden ble flere av forslagene i utredningen fulgt opp.

Spesialenheten for politisaker har siden utredningen ble levert fått styrket sitt ressursgrunnlag slik at de har bedre grunnlag og kapasitet til å etterforske om ansatte i politiet eller påtalemyndigheten har begått straffbare handlinger i tjenesten. Enheten hadde før utredningen 29 fast tilsatte og et budsjett på 35 mill. kroner. Dette er økt til 37 fast tilsatte og et budsjett på om lag 55 mill. kroner.

Det er laget rutiner som sikrer at Spesialenhetens avgjørelser blir oversendt Politidirektoratet med sikte på erfaringslæring. Videre har departementet presisert viktigheten av erfaringslæring fra Spesialenheten for politisaker i tildelingsbrevet til Politidirektoratet, både i 2020 og 2021.

Øvrige klager, som ikke innebærer mistanke om straffbare forhold, behandles av politiet. For å bedre klagerens rettssikkerhet er det gjort endringer i instruks for behandling av henvendelser om kritikkverdige forhold i politiet.

Det er videre utarbeidet en nasjonal sjekkliste for behandling av klagesaker på tjenesteutøvelse i politiet. Tiltakene er ment å sikre en betryggende og ensartet behandling av klager.

For å sikre en helhetlig tilnærming og bidra til erfaringslæring pålegger instruks rapportering fra alle politidistrikter om klagesaksbehandlingen samt tiltak som er satt i verk for å hindre kritikkverdige forhold. Politidirektoratet skal med bakgrunn i mottatte rapporteringer utarbeide en årlig rapport som offentliggjøres.

For øvrig har departement de siste årene gjennom tildelte ressurser og tildelingsbrev vært opptatt av å styrke Riksadvokatembetets fagledelse for å ivareta kvaliteten på

straffesaksbehandlingen i politiet og i Spesialenheten for politisaker.

Det er gjennomført jevnlig innbyggerundersøkelser som viser at befolkningens tillit til politiet er høy. Siden

målingene i Innbyggerundersøkelsene startet opp i 2004 har andelen som har svært eller ganske stor tillit til politiet ligget stabilt på rundt 80 prosent.

SPØRSMÅL NR. 2782

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 18. august 2021 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Romerikes blad omtalte 6. august at Telia, til tross for at det var dekning, nektet en kunde på grensen mellom Ulensaker og Lillestrøm kommuner trådløst Internett med begrunnelse i kapasitetsbegrensning.

Innebærer dette brudd på konsesjonsvilkårene, hvilke konsekvenser vil det få for Telia om de nekter kunden kontrahering, og vil regjeringen vurdere å endre konsesjonsvilkår i lys av forholdet?

BEGRUNNELSE:

I dagens samfunn er raskt og stabilt Internett en nødvendighet uansett hvor man bor. Ikke å få tilgang til slike tjenester kan innebære betydelige utfordringer for arbeids- og familielivet. I lys av den teknologiske utviklingen synes det stadig viktigere at kontraheringsforpliktelsene for slike tjenester håndheves og styrkes.

Svar:

Det er viktig å ha tilgang til Internett via velfungerende bredbåndsforbindelser. Dette er en prioritert sak for regjeringen, og det er i St. Meld. 28 (2020-2021) Vår felles digitale grunnmur satt ambisiøse mål for hvordan vi skal få alle på nett i løpet av de nærmeste årene. Regjeringen har i denne forbindelse bevilget rekordhøye tilskuddsbeløp for utbygging av bredbånd i områder der tilbudet er mangelfullt. Tilbydere i det norske markedet har gjort en stor innsats i å tilby gode bredbåndstjenester til folk og næringsliv over hele landet, og over 90 prosent av husstandene har nå tilgang til bredbånd med datahastighet på minst 100 Mbit/s. Regjeringen har nylig også hatt på høring et forslag om en innkjøpsordning som skal sikre funksjonelt Internett og telefoni til absolutt alle.

Lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) med underliggende forskrifter gir lovregler for sektoren. Det kreves ikke særlige tillatelser (konsesjoner) for å

være tilbyder av ekomtjenester. Tilbydere som benytter radiofrekvenser i tjenesteproduksjonen, slik som mobiltilbydere, må imidlertid ha frekvenstillatelser som gir nærmere vilkår for bruk av tildelte frekvensressurser. Gjeldene ekomlov har egne bestemmelser om leveringssplikt, men disse omfatter ikke bredbåndsløsninger. Telias opprinnelige avslag på henvendelse om kjøp av fast trådløst bredbånd i saken som omtales i spørsmålet, innebærer ingen brudd på bestemmelser i dette regelverket.

Det pågår arbeid med å utforme ny ekomlov som gjennomfører EUs ekomdirektiv (EU/2018/1972). Leveringssplikt for bredbånd følger av direktivet. I denne forbindelse har det vært hørt forslag om å innføre leveringsplikt for bredbåndstjeneste.

Fast trådløst bredbånd leveres over mobilnettene. Basestasjonen som en aktuell abonnent har dekning fra, har en gitt kapasitet og følgelig en grense for hvor mange kunder som kan betjenes via denne. Dette innebærer at selv om det på et gitt sted er dekning slik at det kan gjennomføres en mobiltelefonsamtale, er det ikke gitt at det er tilstrekkelig kapasitet igjen på basestasjonen, eller et tilstrekkelig kraftig signal på det aktuelle stedet, til å levere ytterligere faste trådløse bredbåndsforbindelser med definert kvalitet over denne basestasjonen. Dette er en reell teknisk begrensning og bakgrunnen for det opprinnelige avslaget Telia ga på forespørselen.

Telia opplever høy etterspørsel over hele landet etter fast trådløst bredbånd. En database som gir oversikt over hvilke adresser som kan få fast trådløst bredbånd, oppdateres med flere tusen adresser per uke ettersom utbygging og oppgradering av mobilnettet til Telia gjennomføres. Hvorvidt en gitt adresse kan få tilbud om fast trådløst bredbånd med tilstrekkelig kvalitet, vil derfor kunne endre seg raskt.

Etter det jeg er kjent med, har den aktuelle saken løst seg. Telia har foretatt nærmere vurderinger av utbyggingstatus i området og signalkvalitet som kan leveres for

den aktuelle adressen. I løpet av august vil Telia kunne levere fast trådløst bredbånd til angjeldende kunde.

SPØRSMÅL NR. 2783

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 17. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor lang er ventetiden for å få time hos gynekolog gjennom det offentlige for kvinner i Oslo, og hva er ventetiden i andre helseforetak?

BEGRUNNELSE:

Kvinner og menn har ulike helseplager. Sykdommer som rammer kvinner oftere enn menn er underprioritert og underfinansiert innen medisinsk behandling og forskning. Det er for lavt kunnskapsnivå om en rekke sykdommer som rammer kvinner, også blant helsepersonell. For mange kvinner opplever å ikke bli hørt og forstått, og at de ikke får nødvendig hjelp – eller at det tar altfor lang tid å få hjelp og diagnose. Dette gjelder også underlivssykdommer som de senere årene har fått noe økt oppmerk-

somhet, som for eksempel vulvodyni (samlebetegnelse på smerter i underlivet).

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet tall fra Helsedirektoratet for å besvare spørsmålet. I tabellen nedenfor framgår gjennomsnittlig ventetid til oppstart av helsehjelp i alle helseforetak innen fagområdet kvinnesykdommer og elektiv fødselshjelp. Ventetider ved fødeavdelingene er ekskludert fra tallgrunnlaget. Det oppgis tall per tertial og totalt for hele året, for årene 2019 og 2020, samt 1. tertial 2021. Ventetidene ved Oslo universitetssykehus HF framgår i nest nederste rad. Jeg gjør oppmerksom på at det innenfor dette fagområdet er en betydelig aktivitet hos private avtalespesialister. Ventetider til avtalespesialister registreres ikke i Norsk pasientregister.

Tabell. Gjennomsnittlig ventetid (antall dager) til oppstart av helsehjelp for kvinnesykdommer. Per tertial og for hele året for 2019 og 2020, samt 1. tertial 2021

	1. tert 2019	2. tert 2019	3. tert 2019	2019 Totalt	1. tert 2020	2. tert 2020	3. tert 2020	2020 Totalt	1. tert 2021
Helse Nord RHF	51	49	50	50	46	52	48	49	48
Finnmarkssykehuset HF	37	46	44	43	40	46	43	43	44
Universitetssykehuset Nord-Norge HF	59	55	59	58	59	66	59	61	59
Nordlandssykehuset HF	59	55	52	56	44	53	45	47	46
Helgelandssykehuset HF	40	34	38	37	34	36	40	37	36
Helse Vest RHF	50	47	53	50	51	51	54	52	54
Helse Stavanger HF, Stavanger universitetssykehus	50	50	60	53	50	48	48	49	50
Helse Fonna HF	56	54	58	56	61	61	55	59	55
Helse Bergen HF, Haukeland universitetssykehus	42	39	48	43	48	43	56	49	54
Helse Førde HF	50	45	45	47	44	51	51	49	46
Betanien	85	86	76	82	68	81	63	70	74

Helse Midt-Norge RHF	56	58	57	57	56	54	53	54	52
St. Olavs Hospital HF	61	65	67	64	66	62	51	59	47
Helse Nord Trøndelag HF	64	65	63	64	62	56	57	59	56
Helse Møre og Romsdal HF	45	46	47	46	42	45	52	47	56
Helse Sør-Øst RHF	48	46	49	48	48	53	49	50	47
Vestre Viken HF	42	39	41	41	41	45	46	44	39
Akershus universitetssykehus HF	58	53	61	58	58	68	59	61	57
Sykehuset Innlandet HF	41	41	43	42	40	45	50	45	45
Sykehuset Østfold HF	45	44	45	45	43	49	45	46	43
Sørlandet Sykehus HF	46	44	46	45	46	48	45	46	46
Sykehuset i Vestfold HF	49	44	51	48	56	50	50	52	51
Sykehuset Telemark HF	52	50	51	51	44	53	51	49	56
Oslo universitetssykehus HF	52	56	61	56	59	69	51	59	49
Hele landet	50	48	51	50	49	53	51	51	49

SPØRSMÅL NR. 2784

Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 18. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Politiets tjenestesteder i Bamble, Drangedal, Nissedal, Kviteeid og Seljord har vært stengt siden 21.6 og åpner ikke før i uke 34. Kragerø, Notodden, Midt-Telemark, Vinje og Rjukan har åpent to eller tre dager i uka fra kl. 0830-1430. Kun Skien har åpent hverdager kl. 0830-1430. I nærpolitireformen står det «Tjenestestedene skal ha fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester hos politiet utenfor kontortid minst én dag i uken».

Hvorfor er ingen politistasjoner eller lensmannskontor i Telemark åpne etter kl. 1430?

Svar:

Kravet om fleksible åpningstider som representanten viser til, gjelder fremdeles. Under covid-19-pandemien har flere tjenesteder hatt redusert åpningstid for å redusere smitterisiko for politi og publikum. Politiet har brukt mye ressurser på å legge ut tjenester og informasjon på www.politiet.no, slik at publikum kan dekke sine behov uten å måtte oppsøke politiet fysisk. De som ønsker eller trenger det, kan likevel kontakte politidistriktet for å avtale tid og sted for oppmøte. Dette gjelder selv om et tjenestested holder stengt i en periode eller har korte ordinære åpningstider.

Befolkningen forventer at politiet også er tilgjengelige på nett og i sosiale medier. Politiet har prioritert å utvikle flere digitale publikumstjenester under pandemien.

SPØRSMÅL NR. 2785**Innlevert 10. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 19. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Friluftslivsfag er utviklet ved Knut Hamsun vgs i Nordland gjennom en vellykket forsøksperiode. Det forventes en vurdering og godkjenning av læreplanene raskt. Ministeren har tidligere svart at en vurdering av friluftslivsfag som et nytt programområde ikke vil skje før etter at stortingsmelding om videregående opplæring er lagt fram våren 2021. Meldingen ble behandlet i stortinget i juni.

Kan ministeren nå gjøre rede for hvordan godkjenningen gjennomføres, og hvordan tidslinjen er for å ta friluftslivsfag inn i det nasjonale læreplanverket?

BEGRUNNELSE:

Friluftslivsfag er et godt eksempel på et tilbud som interesserer ungdommene, motiverer for skolegang og øker læringsutbyttet både i faget spesielt, men også gir viktige bidrag til elvenes generelle utvikling.

Viser til følgende tidligere skriftlig spørsmål og svar.

Dokument nr. 15:202 (2020-2021).

Innlevert: 21.10.2020.

Sendt: 22.10.2020.

Besvart: 27.10.2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby.

Svar:

Knut Hamsun videregående skole har et pågående forsøk med friluftsliv som eget programområde på idrettsfag. Nordland fylkeskommune har søkt Utdanningsdirek-

toratet om at forsøket videreføres permanent og som en del av den nasjonale tilbudsstrukturen i videregående opplæring.

Et nytt programområde i et utdanningsprogram innebærer en endring i tilbudsstrukturen og i fag- og timefordelingen i videregående opplæring. Meld. St. 21 (2020-2021) Fullføringsreformen ble lagt frem våren 2021. I meldingen varsler regjeringen at struktur og innhold i de studieforbereende utdanningsprogrammene skal gjennomgås. Dette inkluderer en gjennomgang av hvilke programområder elevene på studieforbereende utdanningsprogram skal kunne velge mellom. Spørsmålet om friluftsfag som programområde vil derfor bli en del av den varslede gjennomgangen av fag- og timefordelingen, som også Stortinget har stilt seg bak. Gjennomgangen av fag- og timefordelingen skal være en bred og inkluderende prosess, på samme måte som i fagfornyelsen. Det vil si at både universiteter og høyskoler, fylkeskommuner og lærerorganisasjoner mfl. vil bli invitert inn til å delta i arbeidet.

Utdanningsdirektoratet svarte før sommeren til Nordland fylkeskommune at det er innvilget forlengelse av forsøket fram til ny fag- og timefordeling er utarbeidet i forbindelse med oppfølgingen av Fullføringsreformen. Det vil si at avgjørelsen av om friluftsfag vil bli en del av denne prosessen.

Det er per i dag ikke besluttet når dette arbeidet vil ferdigstilles, men departementet vil sette i gang arbeidet med å legge til rette for en gjennomgang av fag- og timefordelingen i høst.

SPØRSMÅL NR. 2786**Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke****Besvart 17. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Høgsterett slo fast den 2. juli det same som EFTA-domstolen allereie hadde konkludert med, at trygdeskandalen strekk seg attende til 1994. Regjeringa sitt lovutval konkluderte i juni med at folketrygdlova må endrast.

Stortinget har bede regjeringa kome attende med ei endeleg avklåring av tilhøvet mellom føresegnene i folketrygdlova og EU-regelverket som vil liggja til grunn for handteringa av tidlegare saker.

Korleis vil departementet fylgja opp vedtaket i Stortinget frå mars 2021?

GRUNNGJEVING:

Ved behandlinga av Innst. 278 S (2020-2021) om Redegjørelse av arbeids- og sosialministeren om Granskingsutvalgets rapport om EØS-saken, NOU 2020: 9 fatta Stortinget vedtak den 23. mars 2021 om at:

“Stortinget ber regjeringen komme tilbake med en endelig avklaring av forholdet mellom folketrygdlovens bestemmelser og trygdeforordning 883/2004 som vil ligge til grunn for håndteringen av tidligere saker, senest ved framleggelse av sine vurderinger av lovutvalget som skal gjennomgå trygdelovgivingen og forholdet til internasjonale avtaler.”

Svar:

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med en orientering om hvordan anmodningsvedtaket følges opp i Prop. 1 S (2021-2022). I tillegg vil departementet legge

frem forslag om oppfølging av NOU 2021:8 i en egen sak til Stortinget.

Når det gjelder håndtering av tidligere saker, sendte departementet et oppdrag til Arbeids- og velferdsdirektoratet den 2. juli om å begynne å behandle saker fra før 1. juni 2012. Her ba departementet om at tilbakekreivingsaker for domfelte personer og berørte med saker både før og etter 1. juni 2012 skal prioriteres.

Dette oppdraget ble sendt samme dag som Høyesterett konkluderte med at folketrygdens oppholdskrav for arbeidsavklaringspenger har vært praktisert feil opp mot EØS-retten både før og etter 1. juni 2012. Det er lagt til grunn at tilsvarende feilpraktisering gjelder ytelsene sykepenger og pleiepenger, og rehabiliteringspenger og attføringspenger som var to av forløperne til arbeidsavklaringspenger som ble etablert i 2010. Den juridiske avklaringen som kom som følge av Høyesteretts dom vil bli lagt til grunn av Nav i arbeidet med oppfølging av de tidligere sakene både før og etter 2012.

SPØRSMÅL NR. 2787

Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke

Besvart 18. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kva for ny informasjon kom fram i Riksrevisjonen sin rapport om anskaffelser av konsulenttenester i Direktoratet for e-helse som ikkje låg i utgreiinga frå direktoratet som departementet vurderte hausten 2020, og stiller statsråden seg framleis bak direktoratet sin bruk av konsulentar etter at Riksrevisjonen la fram rapporten?

GRUNNGJEVING:

Den 13. oktober 2020 sa helseministeren i Stortinget at Helse- og omsorgsdepartementet hadde gått gjennom utgreiinga frå Direktoratet for e-helse om at reglane for offentlege innkjøp vart overhaldne ved avrop på rammeavtalane for IKT-konsulenttenester. Departementet hadde då vurdert direktoratet si utgreiing og dei juridiske vurderingane frå advokatselskapet Kluge utan å finna haldepunkt for mistanke om lovbrudd. I Riksrevisjonen sin rapport Dokument 3:14 (2020–2021) kjem det fram at Direktoratet for e-helse har brote reglane for offentlege innkjøp i fleire kjøp av IT-konsulenttenester og at direk-

toratet ikkje har god nok kontroll med kostnadane i kontraktane. Feila er omfattande og gjennomgåande.

Svar:

Riksrevisjonens undersøkelse viser at Direktoratet for e-helse ikke har hatt gode nok rutiner og praksis for anskaffelse og bruk av konsulenter. Da jeg redegjorde for Stortinget høsten 2020 var det ikke holdepunkter for mistanke om lovbrudd. Dette var basert på direktoratets egen gjennomgang og advokatfirmaet Kluges vurderinger. Riksrevisjonen konkluderer imidlertid med at Direktoratet for e-helse har brutt anskaffelsesregelverket og ikke har god nok styring og kontroll med anskaffelsene. I 7 av de 14 anskaffelsene Riksrevisjonen har kontrollert, er det brudd på konkurranse- og likebehandlingsprinsippet. Bruddet gjelder der direktoratet har gjennomført nye minikonkurranser for prosjekter som ikke er ferdigstilt, og hvor det i konkurransegrunnlaget gis uttrykk for at det er en spesifikk leverandør som ønskes eller at det ikke er ønskelig at andre leverandører deltar i konkurransen. I

4 av 14 anskaffelser konkluderer Riksrevisjonen med at direktoratet bryter dokumentasjonsplikten ved ikke å begrunne viktige beslutninger i anskaffelsene, slik som endring av konsulent etter avtaleinngåelse. Videre viser Riksrevisjonens gjennomgang at direktoratet ikke sikrer tilstrekkelig kostnadsoppfølging av kontraktene og at det ikke er iverksatt tilstrekkelige tiltak for å redusere avhengigheten av enkeltkonsulenter og enkeltleverandører.

Jeg følger opp Riksrevisjonens anbefalinger i etatsstyringen av Direktoratet for e-helse. På bakgrunn av funnene i Riksrevisjonens undersøkelse, har jeg i brev av 5. juli tydeliggjort krav til direktoratets rapportering om gjennomføring og oppfølging av tiltakene som er iverksatt for å bedre anskaffelsespraksis og rutiner for bruk av konsulenter. Videre har jeg bedt om at direktoratet følger opp at rutiner og retningslinjer etterleves og at behov for forbedring av rutiner vurderes kontinuerlig. Denne oppfølgingen omfatter både områdene hvor Riksrevisjonen

konkluderer med brudd på anskaffelsesregelverket og der det er behov for å forbedre rutinene for kostnadskontroll og håndtering av avhengighet til enkeltkonsulenter og enkeltleverandører.

Direktoratet for e-helse ble etablert i 2016 for å sikre en mer helhetlig og forutsigbar IKT-utvikling i helse- og omsorgssektoren. Regjeringen har store ambisjoner innen området og direktoratet har en viktig rolle i gjennomføring av store nasjonale satsinger. Dette krever at direktoratet bygger opp et sterkt fagmiljø basert på egne ansatte. I tillegg vil konsulenter kunne fungere som supplement til intern kompetanse og gi mer effektiv ressursbruk, fordi behovet for kapasitet og kompetanse varierer over tid. Jeg mener derfor at bruk av konsulenter kan være et godt virkemiddel for å sikre spisskompetanse og fleksibilitet. Jeg er samtidig opptatt av at direktoratet må finne den riktige balansen mellom innleide konsulenter og faste ansatte.

SPØRSMÅL NR. 2788

Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 17. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvor mye har prosessen med kontrahering, planlegging, prosjektering og terminering av kontrakt knyttet til Mjøsbrua kostet til nå og hvilke konsekvenser har termineringen av kontrakten å si for økonomien og fremdriften i prosjektet ny Mjøsbrua?

BEGRUNNELSE:

Statsminister Erna Solberg har uttalt til avisa GD, at Høyre og regjeringen er garantisten for 4-felts motorveg til Lillehammer. En del av dette prosjektet er planlegging og bygging av nye Mjøsbrua. Nye Veier AS, som har dette prosjektet i sin portefølje, annonserte 3. juni 2020 at de hadde valgt å gå videre med det belgiske entreprenørselskapet BESIX og italienske Rizzani til konkretiseringsfasen for regulering, prosjektering og bygging av ny firefelts motorvei fra Moelv til Roterud, inkludert ny Mjøsbrua. I styremøte den 29. juni 2021 besluttet Nye Veier AS å terminere kontrakten med totalentreprenøren. Særlig deler av norsk entreprenørbransje har stilt spørsmål ved konkurranseformen som ble brukt ved tildelingen av denne kontrakten. Det bemerkes at ingen norske entreprenører valgte å delta i konkurransen om byggingen av ny Mjøsbrua.

Ut fra hjemmesiden til Nye Veier AS har reguleringsplanen for dette prosjektet ikke blitt sendt ut på høring.

Svar:

Jeg vil vise til at Nye Veier AS har besluttet å avbestille totalentreprisekontrakten for dette prosjektet fordi totalentreprenøren gjennom den integrerte samhandlingsfasen ikke klarte å sannsynliggjøre at prosjektet kunne leveres innenfor budsjettprisen. Nye Veier AS har et stort ansvar med å forvalte samfunnets felles midler på best mulig måte. Når totalentreprenøren ikke kan prosjektere og utvikle prosjektet innenfor avtalt budsjettpris, er både anskaffelsesregelverket og Nye Veier AS gjennomføringsmodell tydelig på at avbestilling er eneste alternativ.

Selv om Nye Veier AS måtte gå til det skritt å avbestille kontrakten, så har medgått tid og ressurser, ifølge Nye Veier AS vært verdifulle for selskapet. Nye Veier AS kontraktspart har gjennom en 8 måneders periode utført analyser, levert tekniske rapporter og utarbeidet forslag til løsninger for konstruksjoner og linjeføringer som har høy verdi for det videre arbeidet. Kunnskap og erfaringer som er ervervet i denne perioden vil bli brukt aktivt i neste fase av prosjektet. Avbestillingen av kontrakten gir

selskapet muligheter for revidering av kontraktstrategier

og konkurranseform med målsetning om en positiv effekt på økonomien.

SPØRSMÅL NR. 2789

Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 20. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor langt har arbeidet kommet med «snarest» vedtaket fra Stortinget i juni d.å. som skal skjerme uføre fosterhjemforeldre fra avkortning av uføretrygden og når kan vi forvente at det er en permanent eller midlertidig overgangsløsning på plass?

BEGRUNNELSE:

I mange år har det vært vedtatt politikk at fosterforeldre på trygdeytelser ikke skal få avkortning av trygd dersom de påtar seg et offentlig foreldreskap på vegne av oss alle. Til tross for klare vedtak er det fremdeles slik at mange uføre får avkortning. I svar på skriftlig spørsmål Dokument nr. 15:2282 (2020-2021) vises det til at Barne- og familiedepartementet vil følge med på effekten av de faglige anbefalingene i blant annet NOU 2018: 18, og på sikt vurdere utvalgets forslag om å innføre en lovfestet, skattefri stønad som ikke gir opptjening til folketrygden.

Spørsmålsstiller synes det er bra å vurdere en slik stønad, men mener alle vedtak fra Stortinget de senere årene betyr at det ikke skal være noen avkortning på noen trygdeytelser som følge av mottak av fosterhjemsgodtgjørelse blant ved innføring av overgangsordninger som hindre økonomiske tap. I den forbindelse vil jeg minne statsråden på at vedtak nr. 656 fra 2017 var et «snarest» vedtak:

«Stortinget ber regjeringa snarast innføre ei overgangsordning for fosterforeldre på trygdeytningar, som sikrar at dei ikkje tapar økonomisk på å vere fosterforeldre. Ordninga skal gjelde fram til eit nytt regelverk for fosterheimar er på plass.»

Så, i påvente av endeløse utredninger mener undertegnede at det må finnes løsninger som sikrer at det ikke blir avkortning for uføre fosterforeldre inntil nye ordninger er på plass. Når dette lett lot seg gjennomføre for fosterforeldre på dagpenger og arbeids-avklaringspenger, så er det vanskelig å forstå hvorfor dette ikke for lengst er ordnet for uføre fosterforeldre. Derfor ble også dette ved-

tatt i forbindelse med ny barnevernlov i juni, Innst. 625 L (2020–2021).

Komiteen ber om at regjeringen nå får på plassløsninger som sikrer at uføre fosterforeldre ikke får avkortning av sin uføretrygd som følge av fosterhjemsoppdraget og fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen snarest fremme forslag om at uføre fosterforeldre ikke får avkortning i sin uføretrygd som følge av fosterhjemsoppdraget.»

For den uføre fosterforeldren er det antagelig uvesentlig om løsningene er midlertidige eller permanente bare avkortningen snarest opphører. En slik endring vil også gjøre det langt lettere å rekruttere nye fosterhjem.

Svar:

Jeg antar at representanten er kjent med historikken i saken. Jeg viser likevel blant annet til mitt svar av 4. juni d.å. på skriftlig spørsmål (nr. 2282) fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad om fosterforeldre som mottar uføretrygd, og for ordens skyld oppsummerer jeg noen hovedpunkter.

Fra 1. januar 2018 ble det etablert en overgangsordning for fosterforeldre som mottar dagpenger eller arbeidsavklaringspenger, som innebærer at disse ikke får avkortet ytelsen som følge av fosterhjemsoppdraget. Ordningen var en oppfølging av vedtak nr. 656 fattet den 11. mai 2017. Stortinget ba videre i vedtak nr. 321 i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2018, om en ytterligere vurdering av det tidligere anmodningsvedtaket.

Fra Arbeids- og sosialdepartementets side har det blitt vurdert som hensiktsmessig å foreta en samlet vurdering av avkortingsreglene i forbindelse med oppfølgingen av regjeringens fosterhjemsstrategi og arbeidet med en grunnstøtte til fosterforeldre. I forbindelse med behandlingen av ny barnevernlov i juni 2021, Innst. 625 L (2020-2021) fattet Stortinget imidlertid den 10. juni vedtak nr. 1200, hvor regjeringen bes om å snarest fremme forslag

om at utføre fosterforeldre ikke får avkortning i sin uføretrygd som følge av fosterhjemsoppdraget.

Departementet vil på vanlig måte omtale oppfølging av vedtaket, som ble gjort i juni 2021, som en del av omtalen av anmodningsvedtakene i Prop. 1 S (2021-2022).

SPØRSMÅL NR. 2790

Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 19. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Viser til forliket inngått mellom staten og Akademiet.

Hva er begrunnelsen for at tilsynssaken ble avsluttet og at "eventuelle nye tilsyn med skolene i hovedsak vil rette seg mot forhold fremover i tid"?

BEGRUNNELSE:

Ber videre om innsyn i forliket og eventuelle andre forlik inngått med privatskoler etter Stortingets forretningsorden §§ 74 Begjæring om dokumentinnsyn.

Her er lenke til nyhetssaken om forliket: <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/forlik-med-skolene-i-akademiet-samarbeidet/id2866053/>

Svar:

Det inngåtte forliket med skolene i Akademiet-strukturen innebærer at alle forhold vedrørende gjennomført og/eller påbegynt tilsyn med skolenes økonomiforvaltning for perioden 2010-2014 er endelig avgjort. Begrunnelsen for forliket er blant annet knyttet til de betydelige ressursene denne saken har krevd og potensielt ville kreve i årene fremover uten et forlik. Jeg viser i denne sammenheng til at det første tilsynet med skolenes bruk av statstilskudd og skolepenger ble åpnet allerede i 2012. Utdanningsdirektoratet som tilsynsmyndighet har i perioden 2012-2021 brukt totalt om lag tolv årsverk til arbeid med Akademiet-tilsynet. I samme periode har direktoratet brukt om lag 1,2 millioner kroner til innleid økonomisk og juridisk bistand fra eksterne aktører i forbindelse med dette tilsynet.

En annen sentral begrunnelse for forliket er at staten gjennom dom i Borgarting lagmannsrett høsten 2017 fikk medhold i sin lovforståelse på alle sentrale punkter. Staten fikk blant annet medhold i at bestemmelsen i friskoleloven § 6-3 om at statstilskuddet og skolepengene i sin helhet skal komme elevene til gode, innebærer at tilsynsmyndigheten må kunne sammenligne innleie av arbeid-

skraft med ansettelse, og eventuelt overprøve skolenes vurdering av om den foretatte innleien er markedsmessig. Tilsynet, og den etterfølgende domstolsbehandlingen, har dermed medført viktige rettsavklaringer, som har bidratt til å styrke og presisere utbytteforbudet i friskoleloven. Disse rettsavklaringene er lagt til grunn i forvaltningsspraksis, og konkretisert i departementets retningslinjer om friskolenes handel og vurdering av markedspris av 8. mai 2019. I forliket bekrefter skolene at de har innrettet seg etter regelverket om friskolenes økonomiforvaltning, herunder den rettsforståelsen som følger av Borgarting lagmannsretts dom av høsten 2017 og ovennevnte retningslinjer. Etter forliket forplikter Akademiet-skolene og deres eiere seg også til å avstå fra å søke om godkjenning av nye skoler i en periode på atten måneder. I tillegg følger det av forliket at Akademiet må trekke tilbake flesteparten av de 25 søknadene om godkjenning av nye skoler og driftsendringer ved eksisterende skoler som er fremmet.

Ut fra dette mener jeg at gode grunner taler for det inngåtte forliket. Jeg viser i denne sammenheng også til at forliket gjelder forhold som ligger langt tilbake i tid, og innebærer at eventuelle nye tilsyn med Akademiet-skolene i hovedsak vil rette seg mot forhold fremover i tid, dvs. fra 2020 og videre. Utgangspunktet er dermed at det ikke vil bli åpnet eller fullført nye tilsyn for årene frem til og med 2019. Jeg vil likevel understreke at dette ikke vil være til hinder for at staten kan føre tilsyn og kreve tilbakebetaling av statstilskudd for årene 2015-2019 dersom det oppdages vesentlige nye forhold som er i strid med friskoleloven § 6-3. Dette følger av punkt 9 i forliksavtalen.

Vedlagt følger forliksavtale mellom staten og skolene i Akademiet-strukturen av 8. juli 2021, samt forliksavtale av mellom staten og Bergen Private Gymnas AS og Metis videregående skole AS av 27. mai 2021.

Jeg kan ellers opplyse at det 23. mai 2014 ble inngått en forliksavtale mellom staten og Humanistiskolen AS, jf. vedlegg. Humanistiskolen AS er godkjent etter friskoleloven.

For ordens skyld vil jeg også vise til at staten i 2017 inngikk en forlikavtale med Westerdals Høyskole – Oslo School of Arts, Communication and Technology AS. Jeg forstår representantens spørsmål om innsyn i eventuelle andre forlik inngått med privatskoler slik at det dreier seg

om skoler godkjent etter friskoleloven (tidligere privat-skoleloven). Jeg legger derfor ikke ved dette forliket, da det ble inngått med en privat høyskole.

Vedlegg til svar:

<https://www.stortinget.no/dok15-202021-2790-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 2791

Innlevert 11. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 19. august 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre elva Bjøråa og Ringavatnet i Orkland kommune mot akutt forurensning fra de gamle Dragset gruver og hvorfor har ikke statsråden besvart et snart to år gammelt brev fra Miljødirektoratet om saken?

BEGRUNNELSE:

31.10. 2019 sendte Miljødirektoratet et brev til Nærings- og fiskeridepartementet. Her anbefaler de rehabilitering av Mælisætertjønna, som er sterkt forurenset av slam fra de tidligere Dragset gruver. Ved brudd på dammen i Melisætertjønna vil forurensning transporteres nedover elva Bjøråa til Ringavatnet. Slammet i tjønna har høyt innhold av tungmetaller og har høy giftighet for vannlevende organismer. Lekkasje kan dermed gjøre stor skade. Miljødirektoratet skrev i brevet at de mente det var nødvendig med rehabilitering av dammen og at dette måtte betales av Næringsdepartementet.

Svar:

Miljødirektoratet viser i brev 31. oktober 2019 til at forurensningen skyldes tidligere drift på statens mineraler. Miljødirektoratet peker på at det i denne saken vil være urimelig å legge ansvaret for rehabilitering av dammen på grunneier, og reiser spørsmål om rehabilitering av dammen i dette tilfellet skal bekostes av Nærings- og fiskeridepartementet.

Det er normalt grunneier som har ansvaret for å vedlikeholde og ev. gjennomføre nødvendig rehabilitering av konstruksjoner på sin eiendom. Det er også utgangspunktet når det gjelder Malisætertjønna.

Staten er ansvarlig for sikring av hjemfalte bergverk med mindre annet er avtalt.

Mineralregelverket peker ikke på staten som ansvarlig for å rehabilitere dammer. Rehabilitering av dammer følger av vannressursregelverket.

Dragset gruver ble drevet fra 1869 og frem til rundt 1909. Hjemfall er en rett for staten til å overta konsesjonsbetinget virksomhet etter et visst antall driftsår. Hjemfallsretten for bergverk var regulert i industrikonsesjonsloven fra 1917 og falt bort i 1990. Staten ved NFD er derfor ikke ansvarlig på grunnlag av hjemfallsretten. Grunnen som graven står på er i privat eie.

Saken reiser kompliserte og prinsipielle spørsmål, og det vil være behov for en grundig vurdering før vi kan gi vår tilbakemelding til Miljødirektoratet. Vi har dialog med Miljødirektoratet, som er innforstått med dette.

Saksbehandlingen i Nærings- og fiskeridepartementet har siden mars 2020 vært preget av håndtering av koronapandemien. Dette har beklageligvis hatt som konsekvens at departementet ikke har kunnet opprettholde fremdriften i en del ordinære saker, herunder denne.

SPØRSMÅL NR. 2792**Innlevert 12. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 20. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

For lav bemanning og for høy arbeidsbelastning preger helsevesenet, inkludert Sjukehuset Innlandet. I Gudbrandsdølen Dagningen 12. august skriver plasstillitsvalgt norsk sykepleierforbund Glad-Iversen bl.a. om situasjonen ved akuttmottaket SI Lillehammer: "Sykehuset er underfinansiert og viser til myndighetene. Myndigheten trekker på skuldrene og viser til at det er sykehusets problem."

Hva gjør statsråden for å sette seg inn i stoda til de på gulvet, og hvorfor vil ikke statsråden ta ansvar for den uholdbare situasjonen de står i?

Svar:

De regionale helseforetakene er pålagt sørge for-ansvaret for spesialisthelsetjenester innenfor bevilgninger og rammebetingelser som Stortinget vedtar. Det er en integrert del av de regionale helseforetakenes sørge for-ansvar å beslutte hensiktsmessig organisering og finansiering av tjenestene de har ansvar for.

Finansieringsordningene er et sentralt virkemiddel i gjennomføringen av helsepolitikken. Stortinget har

bestemt at de regionale helseforetakene skal finansieres dels gjennom en basisbevilgning og dels gjennom ulike aktivitetsbaserte finansieringsordninger. Midlene fra staten utbetales til de regionale helseforetakene slik at de regionale helseforetakene kan finansiere tjenestene ut fra bl.a. lokal kunnskap om sykehus, pasientsammensetning og kostnadsstruktur ved disse. En grunnleggende forutsetning er at helsetjenester som tilbys eller ytes skal være forsvarlige etter de lover og regler som gjelder. Spesialisthelsetjenesten har bl.a. ansvar for å tilrettelegge sine tjenester slik at personell som utfører tjenestene blir i stand til å overholde sine lovpålagte plikter og slik at den enkelte pasient eller bruker gis et helhetlig og koordinert tjenestetilbud.

Sykehusene er så langt styrket med 7,5 milliarder kroner i 2021. Under pandemien har sykehusene redusert mye planlagt aktivitet av beredskap- og smittevernhen-syn. Da reduseres også inntektene de regionale helseforetakene får fra staten gjennom innsatsstyrt finansiering. Regjeringen har derfor både i fjor og i år styrket basisbevilgningene for å kompensere for bortfall av aktivitetsbaserte inntekter.

SPØRSMÅL NR. 2793**Innlevert 12. august 2021 av stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim****Besvart 16. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva er effekten på inntektsulikhet målt ved GINI av Arbeiderpartiets alternative skatteopplegg for 2021?

BEGRUNNELSE:

Arbeiderpartiet foreslår følgende endringer i skattesystemet, sammenliknet med vedtatt budsjett for 2021:

- Personfradraget økes med 4 000 kr til 56 450 kr.
- Egenandelen i reisefradraget reduseres med 8 900 kr til 15 000 kr.

- Innslagspunktene i trinnskattens trinn 3 og 4 reduseres med hhv. 11 500 og 22 000 kr til hhv. 639 750 og 999 550 kr.
- Satsene i trinnskattens trinn 1, 2, 3 og 4 endres til med hhv. -0,4; -0,4; 2,5; og 1,8 p.e. til hhv. 1,3; 3,6; 15,7; og 18,0 pst. For tiltakssonen økes satsen i trinn 3 fra 11,2 til 13,7 pst., slik at satsdifferansen mot resten av landet opprettholdes.
- Maksimalt fradrag for innberettet fagforeningskontingent mv. økes med 3 850 kr til 7 700 kr.
- I minstefradraget for lønnsinntekt og trygd økes satsen med 5 p.e. til 51 pst.

- I minstefradraget for pensjonsinntekt økes satsen med 5 p.e. til 37 pst. I tillegg økes øvre grense med 3 000 kr til 91 700 kroner.
- Grensen for å betale trygdeavgift økes til 69 650 kr (en økning på 10 000 kr).
- Formuesskattesatsen økes med 0,25 p.e. til 1,1 pst. Innslagspunktet for å betale formuesskatt økes med 200 000 kr til 1 700 000 kr.
- Det innføres et nytt trinn i formuesskatten. Satsen for dette trinnet er 1,3 pst. og innslagspunktet er 20 000 000 kr.
- Verdsettelsesrabatten for aksjer og driftsmidler mv. og tilordnet gjeld reduseres med 25 p.e. til 20 pst.

Svar:

Gini-koeffisienten, som måler inntektsulikhet, anslås til 0,254 med vedtatt skatteopplegg for 2021. Arbeiderpartiets alternative skatteopplegg for 2021 som beskrevet i spørsmålet anslås å redusere GINI-koeffisienten til 0,250.

Beregningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er fremskrevet til 2021. Beregningene kan være usikre blant annet fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablongmessig fremskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skattereglene.

SPØRSMÅL NR. 2794

Innlevert 12. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 23. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Det er gjentatte ganger blitt etterlyst framdrift i saken om MUF-erne og at disse sakene nå må bli løst. Det er derfor behov for å få fakta i saken.

Hvor mange årsverk UDI faktisk bruker på disse sakene nå, hvor lang er den gjennomsnittlige saksbehandlingstid per søknad og når vil sakene være ferdigbehandlet?

Svar:

UDI prioriterer søknader som er omfattet av identitetsavklaringsprogrammet høyt

og opplyser at de til enhver tid bruker det antall ressurser som er nødvendig for å få raskest mulig framdrift i sakene. UDI brukte mye ressurser i den innledende fasen av programmet, etter at søknad om deltakelse var levert hos politiet og oversendt til UDI. Sakene ble da klargjort for verifisering, og det var viktig at sakene raskest mulig ble sendt videre for verifisering. Politiets utlendingsenhet utfører verifiseringsarbeidet, og UDI bruker derfor ikke ressurser på selve verifiseringen. Etter at sakene er verifisert, bruker UDI det antall ressurser som er nødvendig for raskest mulig behandling og vedtak i sakene. Saker som er ferdig verifisert og klare til behandling kommer puljevis

til UDI, og antallet saker i hver pulje er ikke så stort. Antall årsverk UDI bruker til programmet nå og i tiden framover, avhenger av hvor mange saker som er ferdig verifisert og klargjort for behandling.

Pandemien er en vesentlig del av årsaken til at ventetiden er lenger enn ønsket. Per 19. august 2021 har 161 av de totalt 634 deltakerne i programmet fått verifisert sin identitet. De resterende venter fortsatt på verifisering. Det er fattet vedtak i 131 av de verifiserte sakene. I de resterende 30 sakene avventer UDI dokumenter eller andre undersøkelser som er nødvendige før det kan fattes vedtak. Det foreligger noe usikkerhet rundt behandlingstiden for disse sakene, da det er ulike årsaker til at disse enda ikke er klare til vedtaksfetting. UDI antar imidlertid at de fleste av sakene ville kunne ferdigstilles innen utgangen av september i år.

Som jeg informerte om i mitt svar av 1. februar i år på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1047 (2020-2021), er årsaken til at saksbehandlingstiden i saker er verifisert er lengre enn ønskelig at en stor andel av dem som har søkt om å være med i programmet har oppgitt en totalt endret identitet. Dette innebærer at norske myndigheter først i forbindelse med identitetsavklaringsprogrammet blir kjent med deres rette identitet. Det er UDIs oppgave å avdekke om det foreligger grunner til at søknaden om

statsborgerskap ikke skal eller bør innvilges. Når en søker oppgir en helt ny identitet, kreves det undersøkelser som UDI normalt ville gjort ved første gangs ankomst til Norge. Vurderingene skiller seg fra vurderinger UDI gjør ved ordinære søknader om statsborgerskap.

UDI opplyser at de som venter på vedtak per i dag i gjennomsnitt har ventet i underkant av to år. Saksbehandlingstiden i sakene avhenger først og fremst av takten

for verifisering og selve identitetsavklaringen. Siden det er ukjent hvor lang tid det vil ta å få verifisert identiteten til alle søkerne som er omfattet av programmet, kan UDI ikke fastslå forventet saksbehandlingstid. Erfaringen med de første puljene av saker som ble verifisert, tilsier imidlertid at det kan ta lang tid før alle søknadene er ferdig behandlet.

SPØRSMÅL NR. 2795

Innlevert 12. august 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 23. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Saken om ferjefri kryssing av Romsdalsfjorden har vært en stor politisk sak i Møre og Romsdal gjennom mange år. Det har tidligere manglet alternativer uten bruk av undersjøiske tunneler men Romsdalsaksen har vist mulighet for fjordkryssing uten bruk av tunneler. Statens Vegvesen gjennomførte i 2019 en utredning av Romsdalsaksen som har fått mye kritikk. Det har ikke blitt gitt innsyn i grunnlaget for rapporten.

Vil statsråden ta initiativ til at premisser og prisgrunnlag for utredningen av Romsdalsaksen fra 2019 offentliggjøres?

Svar:

Statens vegvesen la fram rapporten «E39 Ålesund-Molde – vurdering av alternativ for kryssing av Romsdalsfjorden» 6. desember 2019. I rapporten var det vedtatte konseptet for ferjefri kryssing av Romsdalsfjorden («Møreaksen» med tunnel under fjorden) sett opp mot tre andre alternativer: Bruløsning i vedtatt trasé, et annet ferjefritt alternativ («Romsdalsaksen») og et styrket ferjetilbud. En samlet vurdering viste at det vedtatte konseptet var det beste. Dette er i tråd med tidligere utredninger og vedtak.

Det er et viktig prinsipp at grunnlag for offentlige utredninger og vedtak i utgangspunktet skal være offentlige, jf. offentleglova § 3.

I rapporten fra 2019 om alternative fjordkryssinger er det tatt inn viktige forutsetninger og resultater for vurderingene. I tillegg var mye av det tekniske grunnlaget for vurdering av bruer lagt ut offentlig sammen med rapporten. Dette var gjort for å gi allmenheten god mulighet til selv å vurdere grunnlaget for vurderingene i rapporten.

Statens vegvesen har likevel mottatt en rekke innsynsforespørsler om grunnlaget for utredningen. Vegvesenet har gitt innsyn i det aller meste som det er bedt om innsyn i. Det er blant annet bedt om og gitt innsyn i opplysninger om sammendrag av anslag, usikkerhetsfaktorer i anslagene, kostnader per delstrekninger, samlede kostnader for prosjektet, trafikkforutsetninger og trafikkanalyser.

Noen av opplysningene er på en slik form at de ikke enkelt kan offentliggjøres. Statens vegvesen har derfor satt som forutsetning for tilgjengeliggjøring at mottaker har passende analyseverktøy. Disse opplysningene er således ikke unntatt offentlighet.

Statens vegvesen har unntatt én type opplysninger fra offentlighet. Dette gjelder enhetspriser som grunnlag for de anslagene som er benyttet. Statens vegvesen benytter samme praksis her som i alle andre liknende saker. Opplysningene er unntatt med henvisning til offentleglova § 23, som sier at «det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg gjennomføring av økonomi-, lønns-, eller personalforvaltninga til organet.»

Enhetspriser som er brukt som grunnlag for beregningene er hentet fra andre veiprojekt som er bygget eller skal bygges. Til grunn for Vegvesenets vurdering ligger det at dersom det blir kjent blant tilbydere hvilke enhetspriser som blir lagt til grunn for kostnadsanslag, vil det kunne påvirke Statens vegvesens forhandlingsposisjon i dette og i andre veiprojekt. Økte entreprenørkostnader i forbindelse med veiprojekt er en stor utfordring for Statens vegvesen. En offentliggjøring av enhetspriser i dette tilfellet vil kunne gjøre skade på den måten at tilbydere vil få detaljert innsikt i grunnlaget for Statens vegvesens kostnadsoverslag. Det er sannsynlig at tilbydere vil utny-

tte denne informasjonen og at dette kan påvirke tilbud og forhandlinger.

Det er klaget på avgjørelsen om ikke å gi innsyn i prisene. Vegdirektoratet, som er klageinstans, har stad-

festet vedtaket om ikke å gi innsyn i disse opplysningene. Meroffentlighet er vurdert, jf. offentleglova § 11.

SPØRSMÅL NR. 2796

Innlevert 12. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 18. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan en kommune belaste hele eller deler av kostnaden for investering i ny vannforsyning og tilhørende infrastruktur over det ordinære budsjettet, eller må det alene belastes de som betaler vann- og avløpsgebyr?

BEGRUNNELSE:

Kommunene er ansvarlige for drift av vann- og avløp, samt vedlikehold og investeringer i dette. Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg gir kommunen myndighet til å innkreve vann- og avløpsgebyrer som skal dekke dette. Loven sier at gebyrene ikke skal overstige kommunens nødvendige kostnader på henholdsvis vann- og avløpssektoren. Dette er et godt prinsipp som beskytter innbyggerne fra å belastes for mer enn det de får gjennom tilknytning til det kommunale vann- og avløpsnett.

Det reiser seg imidlertid et spørsmål om kommunen har en forpliktelse til å belaste alle kostnader for vann- og avløp via gebyret alene, eller om enkelte kostnader kan helt eller delvis tas over kommunen ordinære budsjett. Det mest tidsaktuelle eksemplet er Oslo kommune som nå er i gang med gigantprosjektet Ny Vannforsyning i Oslo og tilhørende oppgradering av stamnettet.

Dette prosjektet og dets to deler er nå kommet opp i en foreløpig kostnad på totalt nesten 27 milliarder kroner. 5,2 milliarder kroner av dette har kommet til som del av budsjettsprekken som felte ansvarlig byråd før sommeren. Andre del av prosjektet som omhandler stamnettet er ikke endelig kostnadsberegnet, men har en foreløpig kostnadsramme på 9,25 mrd.kr.

Bystyret i Oslo har bedt byrådet utrede mulige løsninger for å hindre at hele utgiftsøkningen for ny vannforsyning fordeles som en avgift på byens befolkning. Det er prisverdig at bystyret tar steg for å begrense effekten av store kostnadsøkninger og budsjettsprekker. Jeg mener det imidlertid er viktig å få en raskest mulig og klart

mulig avklaring rundt disse spørsmålene og hva det aktuelle lovverket på området tillater.

Svar:

Rammen for kommunale vann- og avløpsgebyrer er regulert i lov om kommunale vass- og avløpsanlegg § 4 og forurensningsforskriften §§ 16-1 til 16-7. Kommunens nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren er etter disse bestemmelsene satt som den øvre grense for hvor mye kommunen til sammen kan kreve inn i vann- og avløpsgebyrer fra innbyggerne (selvkostprinsippet), men kommunen er ikke pålagt å dekke inn kostnadene fullt ut gjennom gebyrene. Om en kommune skulle ønske å finansiere deler av kostnadene til vann- og avløpssektoren med egne inntekter fra for eksempel skatt og rammetilskudd, i stedet for gjennom vann- og avløpsgebyrene fra innbyggerne, er det anledning til det.

SPØRSMÅL NR. 2797**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 20. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja****Spørsmål:**

Kan det bes om en oversikt over hvor stor del av hhv. kunstnerstipend, innkjøpsordningene for litteratur, støtte fra Norsk kulturfond, utdelinger fra Fond for lyd og bilde, utdelinger til kulturvern, Kulturrådets egne administrasjonskostnader, utdelinger fra Norsk filminstitutt, Norsk filminstitutts egne administrasjonskostnader samt andre kulturtilskuddsordninger som tilfalt institusjoner eller innbyggere i hvert av landets tidligere 19 fylker i hhv. 2013, 2019 og 2020?

BEGRUNNELSE:

For kunstnerstipend bes fordelingen å oppgis både samlet og fordelt per kunstnergruppe. For innkjøpsordningene for litteratur bes fordelingen å oppgis både samlet og fordelt per ordning. For støtte fra Norsk kulturfond bes fordelingen å oppgis både samlet og fordelt per formålsgruppe. Oversikten bes presenteres oversiktlig i en tabell.

Svar:

Norsk kulturråd og Norsk filminstitutt forvalter en rekke statlige tilskuddsordninger, blant annet ordningene representanten nevner. I virksomhetenes årsrapporter til Kulturdepartementet fremgår hovedtall og utvalgt statistikk fra ordningene, samt omtale av oppnådde resultater. Alle vedtak i tilskuddsordningene offentliggjøres på virksomhetenes nettsider, herunder også geografisk fordeling fordelt på ulike kunstnergrupper.

Kulturrådets årsrapporter finnes her: [Publikasjoner - kulturradet.no](https://publikasjoner-kulturradet.no)

Detaljerte tabeller over alle vedtak finnes her: [Søknader og tildelinger - kulturradet.no](https://soeknader-tildelinger-kulturradet.no)

Norsk kulturråd opplyser at den geografiske fordelingen viser geografisk tilhørighet til søker, og at det ikke nødvendigvis er det samme som hvor aktiviteten fant sted. Mange nasjonale søkere som driver aktivitet i hele landet, vil her ofte stå klassifisert som «Oslo».

Norsk filminstitutts årsrapporter finnes her: [Statistikk, analyse og rapporter / NFI](https://statistikk-analyse-og-rapporter-nfi.no)

Detaljerte tabeller over alle vedtak finnes her: [Tildelinger fra Norsk filminstitutt / NFI](https://tildelinger-fra-norsk-filminstitutt-nfi.no)

Administrasjonskostnader er en nødvendig del av forvaltning av statlige tilskudd, og kommer kun indirekte innbyggere og institusjoner til gode. Både Norsk kulturråd og Norsk filminstitutt har hovedkontor i Oslo. Norsk film-

institutt har i siden 2016 hatt kontor i Bergen, og Kulturrådet har siden henholdsvis 2018 og 2019 hatt kontorer i Trondheim og Bodø.

Kulturrådet opererer ikke med begrepet administrasjonskostnader, men med driftsutgifter. Kulturrådets samlede driftsutgifter var 136,9 mill. kroner i 2013, 204,0 mill. kroner i 2019 og 202,3 mill. kroner i 2020. Driftsutgiftene inkluderer blant annet kunnskapsutvikling og statistikkproduksjon. Av driftsutgiftene var om lag 12 mill. kroner knyttet til Kulturrådets kontor i Trondheim i henholdsvis 2019 og 2020, og samme beløp knyttet til kontoret i Bodø. Kulturrådet har fått en rekke flere oppgaver enn de hadde i 2013, og driftsutgiftene har økt som følge av dette. Eksempler på nye oppgaver er utvikling av kulturelle og kreative næringer, nordiske og internasjonale prosjekter, musikk- og scenekunststatistikken og kulturanalyse.

Norsk filminstitutts administrasjonskostnader inkludert lønn var 97 mill. kroner i 2013, 128 mill. kroner i 2019 og 123 mill. kroner i 2020. Tallene for de ulike årene er ikke direkte sammenlignbare, siden det i perioden har vært endringer også i oppgavene til Norsk filminstitutt, blant annet har NFI fått overført ansvar for tilskudd til regionale filmsentre og filmfond, utvidet ansvar for filmformidling, insentivordningen og satsingene på dataspill og kreativ og kulturell næring. Ansvaret for Filmmuseet og den nasjonale filmkommisjonen har i samme periode falt bort.

Norsk kulturråd og Norsk filminstitutt er virksomheter som har et nasjonalt ansvar. Mye ressurser blir for eksempel brukt på å utvikle strategier og tiltak som retter seg mot hele landet, andre betydelige kostnader kan vanskelig tilordnes noen bestemt region. Det er følgelig ikke mulig å gi noen pålitelige anslag over hvordan administrasjonskostnadene for de to virksomhetene fordeler seg på tidligere eller nåværende fylker.

SPØRSMÅL NR. 2798**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 20. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Sykepleiere ved Sykehus Innlandet melder om økende samtidighetskonflikter, noe som i verste fall kan få fatale konsekvenser som på Lillehammer. Krav i Økonomisk langtidsplan har tatt ned senger og sykepleiestillinger. Pasientpågangen er like stor om ikke større med færre sykepleiere til oppgavene. Samtidighetskonflikter har blitt en del av hverdagen. Melding om avvik fører ikke frem.

Hvor mange fatale konsekvenser av samtidighetskonflikter må til for at styringen endres og grunnbemanningen styrkes?

BEGRUNNELSE:

I Virksomhetsstrategi 2021-2024 blir Innlandet beskrevet fra Sykehuset Innlandet som:

«Befolkningen blir generelt eldre. Innlandet er det fylket i Norge med høyest antall over 65 år i forhold til antall i yrkesaktiv alder og antallet eldre vil øke frem mot 2040. I tillegg vil Innlandet i fremtiden oppleve flere pasienter med kroniske og sammensatte sykdomsbilder som krever tverrfaglig tilnærming, samtidig som sykehus og kommuner vil oppleve større utfordringer med å rekruttere kompetent helsepersonell. Komplekse og sammensatte symptomlidelser og alvorlig kronisk sykdom hos barn og ungdom skaper også spesielle utfordringer.»

Til tross for at virksomhetsstrategi beskriver et økende behov, straffes Sykehuset Innlandet i Økonomisk langtidsplan med en nedgang i befolkningsvekst.

«Økonomisk langtidsplan 2021-2024 viser at Sykehuset Innlandet står foran en utfordrende økonomisk situasjon i fireårsperioden. Oppdatering av befolkningstall og befolknings sammensetning, sosioøkonomiske kriterier og bruk av private aktører er elementer i inntektsmodellen fra Helse Sør-Øst RHF. Endringene i disse elementene gjør at Sykehuset Innlandet får noe reduserte inntektsrammer fra eier i årene som kommer. Årsaken er at befolkningen i Innlandet vokser relativt mindre enn i de andre sykehusområdene i Helse Sør-Øst. I tillegg til reduksjon i inntektsrammer, vil stadig mer av driftsbudsjettet måtte prioriteres til høykostmedisiner, pasientreiser, digitale løsninger og behandlingshjelpemidler. Foretaket har innenfor somatisk virksomhet tidligere hatt høy DRG-produksjon per brutto månedsverk, over snittet i foretaksgruppen. Sykehuset Innlandet hadde i 2018 lavere aktivitet enn forventet og en høyere bemanning enn planlagt. DRG-produksjonen per brutto månedsverk ble derfor lavere enn tidligere år. Det var en positiv utvikling i 2019 i forhold til 2018. Foretaket ser at det vil bli krevende å øke produktiviteten ytterligere i planperioden, men kontinuerlig effektivitetsarbeid kombinert med omstillingsarbeid i foretaket vil bidra til å effektivisere pasientbehandlingen.»

Vi opplever allerede i dag effekten av omstillingen som er gjort- med en arbeidshverdag som preges av samtidighetskonflikter og det skal nå gjøres en ny omstillingsprosess i SI, til tross for beskrevet bilde i virksomhet.

Svar:

La meg innledningsvis påpeke at alle helseforetak må forholde seg til gjeldende økonomiske rammer vedtatt av Stortinget, og prioritere midler og ressursbruk ut fra overordnede føringer, gjeldende rammebetingelser og faglige vurderinger. Jeg vil også framheve at mange sykehus har hatt en krevende situasjon gjennom pandemien. Mange ansatte har opplevd ekstra arbeidsbelastning som følge av forsterket behov for smittevern og beredskap, begrenset tilgang på ekstrapersonell – parallelt med ivaretagelse av både covid19-pasienter og øvrig ordinær drift.

Representanten Andersen viser til situasjonen ved Sykehuset Innlandet, hvor sykepleiere har opplevd økende samtidighetskonflikter som følge av økonomiske krav og redusert bemanning.

Såkalte samtidighetskonflikter utløses gjerne av at krevende situasjoner oppstår parallelt og kan innebære at pasienter ikke gis optimal behandling. Gode og trygge tjenestetilbud til pasienter og gode arbeidsforhold for ansatte, står helt sentralt i helse- og omsorgstjenestene. Samtidig er det på generelt grunnlag en kjensgjerning at tidskonflikter kan oppstå i en travel og uforutsigbar sykehushverdag, og det er ikke mulig å bevilge eller organisere seg bort fra alle samtidighetskonflikter som kan oppstå.

Helse Sør-Øst RHF er bedt om en kommentar i anledning spørsmålet og har innhentet en uttalelse fra Sykehuset Innlandet HF. Enkelte avdelinger og ansatte ved sykehuset har opplevd et stort press gjennom pandemien. Mange ansatte har også tatt på seg nye og til dels uvante arbeidsoppgaver. Sykehuset gjør sitt ytterste for å sørge for at det til enhver tid er tilstrekkelig med ressurser, også ved sykehusavdelinger med et mindre forutsigbart pasientbelegg. Det vil likevel ikke være mulig å bemanne alle enheter og funksjoner på en slik måte at samtidighetskonflikter helt kan utelukkes.

I begrunnelsen for spørsmålet viser representanten til demografiske og økonomiske utfordringer som er omtalt i Sykehuset Innlandets virksomhetsstrategi og økonomiske langtidsplan. Jeg har innhentet innspill fra Helse Sør-Øst RHF om de økonomiske planforutsetningene som er lagt til grunn. Helse Sør-Øst RHF har som kjent etablert en inntektsmodell som danner utgangspunktet for forde-

lingen av den økonomiske rammen som regionen mottar over statsbudsjettet mellom regionens helseforetak. Inntektene fordeles her slik at alle helseforetakene skal settes økonomisk i stand til å levere gode og likeverdige spesialisthelsetjenester, og som er tilpasset befolkningens ulike behov og helseforetakenes forskjellige kostnadsmessige forutsetninger. Helseforetakene får i sine oppdrags- og bestillingsdokument fra Helse Sør-Øst tildelt en samlet basisramme. Det er opp til helseforetakene å disponere basisrammen til drift og investeringer. Helseforetakene har selv ansvar for å tilpasse driftsmodell og iverksette tiltak for å sikre tilstrekkelig kapasitet innenfor sin disponible ramme.

Sykehuset Innlandet HF har en befolknings sammensetning og en befolkningsvekst som tilsier at det behovet for ressurser blir noe lavere i de kommende årene, sammenlignet med øvrige helseforetak i regionen. Ved oppdatering av den regionale inntektsmodellen gir dette en reduksjon i inntektsrammen, før det tas hensyn til forutsatte årlige bevilgninger til aktivitetsvekst. Samlet sett er det ikke lagt til grunn at Sykehuset Innlandet HF får en reduksjon i inntektsrammen i planforutsetningene for økonomisk langtidsplan. Både i økonomisk langtidsplan 2021-2024 og 2022-2025 har Sykehuset Innlandet HF en årlig økning i sin totale inntektsramme. De faktiske bevilgningene til Sykehuset Innlandet i planperioden avhenger imidlertid av Stortingets årlige bevilgninger.

SPØRSMÅL NR. 2799

Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 24. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hva var de samlede kostnadene i utbetalt kapitaltilskudd til private barnehager i 2020?

Svar:

Private ordinære barnehager og private familiebarnehager mottar kapitaltilskudd per heltidsplass etter nasjonalt fastsatte satser. For ordinære barnehager er tilskuddet differensiert etter barnehagens godkjenningsår. Tilskuddet for å dekke kapitalkostnadene er skilt ut som et eget element i tilskuddssystemet fordi kapitalkostnader i kommunale barnehager ikke er tilstrekkelig dokumentert i kommunale regnskaper.

Utbetaling av tilskudd til private barnehager er et kommunalt ansvar og Kunnskapsdepartementet har ikke oversikt over hvor mye som faktisk har blitt utbetalt i kapitaltilskudd til private barnehager i 2020. Departementet har derfor utarbeidet anslag over utbetalte tilskudd med utgangspunkt i statistikk fra utgangen av 2019. Departementet anslår at private ordinære barnehager og private familiebarnehager fikk utbetalt til sammen 1,894 mrd. kroner i kapitaltilskudd i 2020.

SPØRSMÅL NR. 2800**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 25. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvorfor har ikke statsråden fulgt opp Findings festivals henvendelser og forsøkt å legge til rette for at de kunne gjennomføre arrangementet, eventuelt som en testkonsertert?

BEGRUNNELSE:

En av Norges største festivaler, Findings valgte i dag å avlyse festivalen i år. De begrunner det med manglende dialog med regjeringen og helsemyndighetene. Arrangørerne mente at høy vaksinasjonsgrad i september ville føre til at det var mulig å gjennomføre festivalen. Statsministeren opplyste til mediene i dag 13.08 at Norge får en millioner ekstra vaksinedoser, noe som vil gjøre at gjenåpningen kan fremskyndes med nærmere to uker. Kulturministeren soler seg ofte i glansen av store norske idrettsprestasjoner, men når kulturlivet ligger med brukket rygg er ministeren lite å se i mediebildet.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet, Kulturdepartementet, Helsedirektoratet og FHI har mottatt flere henvendelser fra arrangører og kommuner angående muligheten for at lokale festivaler skal kunne gjennomføres som covid-19-test-arrangementer. Som følge av dette har departementet i brev av 16. august 2021 til relevante arrangører, herunder Findings festival, redegjort for muligheten for å gjennomføre denne type arrangementer og de krav som vil stilles for covid-19-testarrangement.

Brevet ble sendt i kopi til relevante kommuner slik at disse også er kjent med de kravene som stilles. Informasjonen som er gitt Findings festivalen er i samsvar med tilsvarende tilbakemelding gitt i brev av 2. august 2021 til Bodø kommune knyttet til Parken-festivalen. Som grunnlag for tilbakemeldingen til Bodø kommune, var det innhentet vurdering fra Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet (svar på covid-19 oppdrag 504 fra HOD). Etatene stiller seg bak de krav Helse- og omsorgsdepartementet legger til grunn.

Covid-19-forskriften inneholder i dag ikke bestemmelser som åpner for at det ved gjennomføring av arrangementer kan gis særskilte unntak fra ellers gjeldende regulering etter søknad fra den enkelte arrangør. Dette gjelder også en eventuell gjennomføring av covid-19-testarrangementer. Det er heller ingen tilskuddsordning for

dette. Dersom slike arrangementer skal gjennomføres må det i så fall gjøres nødvendige forskriftsendringer.

Alle forskningsprosjekter som omfattes av helseforskningsloven skal forhåndsgodkjennes av Regional etisk komite (REK). Slik forhåndsgodkjenning må foreligge for et arrangement som skal gjennomføres som forskningsprosjekt, før det vil være aktuelt å vurdere endringer av forskriften for å åpne for et slikt covid-19-testarrangement.

Det vil også for prosjekter som ikke omfattes av helseforskningsloven kreves at arrangementet er forskningsrelatert dersom det skal gis unntak fra covid-19-forskriften for covid-19-testarrangement. Arrangementet må i denne sammenheng møte kriterier som eksempelvis å være smittevernrelatert akseptabelt og ha overføringsverdi til andre uten at det etableres som et forskningsprosjekt. Vurderingen av om et prosjekt har forskningsmessig verdi må skje i samarbeid med Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet, og positiv vurdering av arrangementet må foreligge før det vil være aktuelt å vurdere unntak fra covid-19-forskriften.

SPØRSMÅL NR. 2801**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 20. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden til initiativ til å rydde opp i regelverk og rutiner for registrering av amerikanske biler?

BEGRUNNELSE:

Siden 2013 har det blitt ryddet mye opp i regelverket for godkjenning av biler i Norge. I 2018 forenklet vi importregelverket slik at nyere biler som hadde vært registrert i USA eller Canada ble likestilt med biler registrert i andre Europeiske land. Vi har også fått mulighet til å få norske skilte i rektangulært format, liknende det som blant annet brukes i USA. FrP har vært en pådriver for å få ryddet opp i dette.

Dessverre er det fortsatt byråkratiske utfordringer å rydde opp i når det gjelder registrering av biler fra USA. Nylig fikk jeg høre historien til en som hadde kjøpt en splitter ny Cadillac Escalade fra fabrikken i USA. Bilen ble kjøpt vi en forhandler i Norge. Problemene oppstod da bilen ankom landet og skulle godkjennes og registreres hos Statens vegvesen i Drammen. Den ene ansatte der som jobbet med dette ville ikke godta dokumentasjonen fra fabrikken og den europeiske importøren i Tyskland.

Det ble krevet at en fra den europeiske importøren i Tyskland skulle fysisk besiktige bilen og skrive ut dokumentasjon på at bilen kunne registreres i Tyskland. Denne personen kan naturligvis ikke reise til Norge for å gjøre denne besiktigelsen grunnet den pågående corona-pandemien. Det som ble foreslått som en løsning var å sende bilen til Tyskland og Hannover, få bilen godkjent der, for så å frakte den tilbake til Norge. Noe som både er tidkrevende og svært kostbart. Skulle bilen registreres i Tyskland før den igjen fraktes til Norge ville det bety importtoll til Tyskland og enda større kostander både i penger og tid.

Nye biler fra USA er trygge og tilfredsstillende kravene for å kunne kjøres på norske veier. Norske vegmyndigheter stiller også jevnbyrdige krav med det tyske vegmyndigheter gjør. Det er derfor ingen logikk i at det skal være så vanskelig å få registrert en fabrikkny amerikansk bil i Norge. Norske vegmyndigheter må kunne gjennomføre den samme kontrollen som den tyske vegmyndigheter gjør og som blir godtatt som grunnlag for registrering i Norge. Det er også behov for å følge opp arbeidet med digitalisering og selvbetjente løsninger hos Statens vegvesen slik at flere tjenester som dette kan gjøres digitalt.

Svar:

Jeg vil først minne om at regelverket for import av brukte biler fra USA ble endret fra 1. juni 2017 etter en grundig utredning, og etter oppdrag og godkjenning fra daværende statsråd fra Fremskrittspartiet.

Norge er for øvrig gjennom EØS-avtalen forpliktet å følge EUs regler for godkjenning av kjøretøy. For biler og tilhengere til biler gjelder direktiv 2007/46/EF. I utgangspunktet skal kjøretøy som tas i bruk i Norge være godkjent i henhold til europeiske krav. For kjøretøy som ikke er EU-typegodkjent, gjelder en egen ordning etablert i direktivets artikkel 24 om såkalte "enkeltgodkjenninger".

Ordningen for enkeltgodkjenning gjelder kjøretøy som aldri har vært registrert eller som på tidspunktet for søknad om godkjenning har vært registrert i mindre enn seks måneder. På enkelte områder aksepterer norske veimyndigheter oppfyllelse av amerikanske og japanske krav, jf. forordning (EF) nr. 183/2011. Det importeres og godkjennes jevnlig mange kjøretøy etter denne bestemmelsen til Norge.

For kjøretøy som har vært registrert i seks måneder eller mer i annet land gjelder ikke ordningen for enkeltgodkjenninger. For disse tilfellene har Norge nasjonale særregler for kjøretøy som oppfyller krav til godkjenning i USA eller Canada, jf. bilforskriften §§ 10a, 10b og 10c. Disse reglene er basert på Statens vegvesens vurdering av de føderale kravene i USA og Canada, utformet av Federal Motor Vehicle Safety Standards (FMVSS) og Canadian Motor Vehicle Safety Standards (CMVSS). Statens vegvesen har vurdert at de føderale kravene er på et slikt nivå at de kan aksepteres ved bruktimport.

Videre er det et grunnleggende krav at alle kjøretøy som enkeltgodkjennes fremstilles fysisk for Statens vegvesen. Dette gjelder både nye og brukte kjøretøy. Ved enkeltgodkjenning foretas både identitetskontroll og kontroll av oppfyllelse av tekniske krav. Disse kontrollene er viktige både av hensyn til trafikksikkerheten og for å avdekke mulig juks rundt identitet. For bruktimport er kontrollene særlig viktige for å oppdage eventuelle ombygginger.

For øvrig er prosedyren for kontroll og godkjenning lik uavhengig om dette skjer i Tyskland eller Norge. I Tyskland kontrolleres kjøretøy ved en kontrollstasjon. Dette kan være en kontrollstasjon knyttet til eksempelvis de tekniske instituttene TÜV eller Dekra. Dersom det ikke ved denne kontrollen kan godtgjøres at kjøretøyet tilfredsstillende de relevante gjeldende tekniske krav, må det foretas en test av kjøretøyet. Dette utføres ved en teststas-

jon som har akkreditering til å utføre tester i samsvar med relevante rettsakter. Deretter godkjennes kjøretøyet på bakgrunn av denne testrapporten. Slik er også prosedyren i Norge. Statens vegvesen er godkjenningmyndighet og godkjenner kjøretøy basert på testrapporter utstedt av uavhengig, akkreditert testinstans.

Av begrunnelsen til spørsmålet fremgår det ellers at bakgrunnen er en enkeltsak om import av ett konkret kjøretøy fra USA. Jeg kjenner ikke detaljene i den aktuelle saken, men ser uansett ikke at et slikt enkeltstående tilfelle gir grunnlag for på nytt å revidere bestemmelsene på dette området.

SPØRSMÅL NR. 2802

Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 20. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan stiller statsråden seg til å automatisk godkjenne kjøretøy som er registrert i Nord-Amerika, Japan og Sør-Korea i Norge?

BEGRUNNELSE:

Ved import av kjøretøy fra Nord-Amerika, Japan og Sør-Korea må de i dag vises hos SVV på en veistasjon. Dette tar opp tid på veistasjonene og fordyrer prosessen med import. Kjøretøy som har vært registrert i disse landene er underlagt strenge regler for standard og kjøreegenskaper, og burde derfor kunne importeres og registreres til Norge uten å måtte vises enkeltvis på en veistasjon.

Vi vet også at det er stort trykk på veistasjonene til SVV og mener det er gode grunner til å se på mulighetene som er trygge og sikre for å redusere unødvendige oppgaver. Både for veistasjonene og brukerne av tjenestene ville det være positivt om biler fra Nord-Amerika, Japan og Sør-Korea kan automatisk godkjennes ved import til Norge.

Svar:

Norge er gjennom EØS-avtalen forpliktet å følge EUs regler for godkjenning av kjøretøy.

For biler og tilhengere til biler gjelder direktiv 2007/46/EF. Utgangspunktet er at kjøretøy som tas i bruk i Norge skal være godkjent i henhold til europeiske krav. I direktivets artikkel 24 er det imidlertid gitt åpning for enkeltgodkjenning av nytt kjøretøy. Dette gjelder kjøretøy som aldri har vært registrert eller som på tidspunktet for søknad om godkjenning har vært registrert i mindre enn seks måneder, hvor man på enkelte kravområder aksepterer oppfyllelse av amerikanske og japanske krav, jf. forordning (EF) nr. 183/2011.

Jeg er usikker på hva som ligger i uttrykket “automatisk” i spørsmålet, men kan opplyse om at for kjøretøy som har vært registrert i seks måneder eller mer i annet land, har Norge allerede nasjonale forenklede særregler for kjøretøy som oppfyller krav til godkjenning i USA eller Canada, bilforskriften §§ 10a, 10b og 10c. Dette er basert på at Statens vegvesen har gjennomgått de nasjonale kravene der (Federal Motor Vehicle Safety Standards (FMVSS) og Canadian Motor Vehicle Safety Standards (CMVSS)), og har funnet at disse er på et slikt nivå at de kan aksepteres ved brukimport. De erfarte også at kravene til kjøretøy for bruk i de enkelte delstatene og provinsene kunne avvike svært mye fra de nasjonale kravene. Statens vegvesen vurderte derfor at ordningen med kontroll på utpekte trafikkstasjoner skulle videreføres fra den tidligere bestemmelsen. Regelverket for import av biler fra USA og Canada ble endret fra 1. juni 2017 etter en grundig utredning.

Bilorganisasjonen AMCAR har uttalt at ordningen med utpekte trafikkstasjoner sikrer likhet og forutsigbarhet uansett hvor i landet bilene kontrolleres.

Statens vegvesen kjenner ikke til bestemmelsene for godkjenning i Japan og Sør-Korea, og kan derfor ikke uttale seg om hvordan kravene til miljø og sikkerhet i disse landene er sammenliknet med de europeiske kravene.

Det er for øvrig et grunnleggende krav at alle kjøretøy som enkeltgodkjennes fremstilles fysisk for Statens vegvesen. Dette gjelder så vel nye som brukte kjøretøy. Ved enkeltgodkjenning foretas både identitetskontroll og kontroll av oppfyllelse av tekniske krav. Dette er viktig både av hensyn til trafikkikkerheten og for å avdekke mulig juks rundt identitet. For brukimport er dette særlig viktig for å fange opp eventuelle ombygginger og avvik fra kravene som var gjeldende da kjøretøyet ble godkjent i et annet land.

SPØRSMÅL NR. 2803**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 19. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvilke, om noen, konkrete tiltak har blitt vedtatt og hva er i så fall status for implementering av disse, for å adressere problemstillinger i førstelinja og internt i NAV som kan bidra til å hindre at en ny trygdeskandale skal finne sted i framtida, og hva har regjeringen gjort siden oktober 2020 for å sikre at henstillingen fra Stortinget, herunder anmodningen om å inkludere førstelinja og brukerne i dette arbeidet, blir oppfylt?

BEGRUNNELSE:

Det vises til skriftlig spørsmål 15:9 (2020-2021) vedr. status for oppfølging av følgende oversendelsesforslag, stilt av Rødt:

«Det henstilles til regjeringen om at det startes et arbeid der Navs ulike fagforeninger og brukere er direkte representert, med formål å sikre at problemstillinger i førstelinje og internt i Nav blir fulgt opp, og at regjeringen kommer tilbake til Stortinget på egnet måte.»

I mars 2020 ba Stortinget, etter forslag fra Rødt, om å nedsette en arbeidsgruppe med direkte representasjon fra NAVs førstelinje og brukere, for å begynne det nødvendige arbeidet med å hindre at en ny trygdeskandale skulle kunne skje. Dette arbeidet var etter Rødts syn nødvendig for å ta tak i det faktum at både brukere og ansatte i førstelinja varslet om trygdeskandalen uten å bli hørt, og for å finne ut hvordan mistilliten fra politisk ledelse mot trygdemottakere hadde medvirket til den største rettssikkerhetsskandalen i moderne tid.

Svaret fra daværende statsråd Henrik Asheim 12.10.2020 bekreftet Rødts mistanke om at det på daværende tidspunkt ikke hadde vært noen medvirkning fra hverken fagforeningene som representerer førstelinja i NAV eller fra brukerne.

Svar:

Det vises til mitt svar på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Moxnes 12. oktober 2020 hvor jeg orienterte om arbeidet i en intern arbeidsgruppe i Arbeids- og velferdsdirektoratet som følge av saken med feil tolking av trygdeordningen og at denne arbeidsgruppen leverte sin rapport til arbeids- og velferdsdirektøren i slutten av september 2020. Denne arbeidsgruppen besto av representanter fra avdelingene i direktoratet, sentralt medbestemmelsesapparat i Arbeids- og velferdsetaten, sentralt brukerutvalg og etatens hovedverneombud. Jeg viser

for øvrig til brev fra Arbeids- og sosialdepartementet til Rødts stortingsgruppe om oversendelsesforslaget av 10. mars 2020.

Ved at sentralt brukerutvalg var med i den interne arbeidsgruppen var også representanter for Navs brukere og ulike brukergrupper med i arbeidet. Gjennom den brede deltakelsen i arbeidsgruppen hvor Navs fagforeninger har deltatt, har det også vært muligheter for å få inn synspunkter fra hele organisasjonen, herunder førstelinjen og lokale NAV-kontor.

Departementet er kjent med at alle hovedsammenlutningene eller deres partsrepresentanter deltok i arbeidsgruppen: NTL, AVYO, Akademikerne og Unio.

Arbeidsgruppens deltakere har gjennomført egne prosesser og blitt oppfordret til å involvere og innhente innspill fra sine underliggende utvalg, foreninger og verneombud.

I sitt svar på et oppdrag fra departementet redegjorde arbeids- og velferdsdirektøren den 1. november 2020 for direktoratets oppfølging av saken med feiltolking av trygdeforordningen og han har opplyst at direktoratet i lys av NOU 2020:9 Blindsonen har besluttet en rekke oppfølgingspunkter for etaten. Oppfølgingspunktene bygger blant annet på anbefalinger fra den interne arbeidsgruppen.

I tildelingsbrevet til Arbeids- og velferdsdirektoratet for 2021 legger departementet til grunn at

«...direktoratet følger opp de svakheter og ubalanser som er belyst i 2020:9 Blindsonen i samsvar med de planer som ligger i direktoratets brev av 1. november 2020».

Direktoratet har meldt tilbake gjennom etatsstyringsdi- alogen at de følger opp dette arbeidet. I 1. tertialrapport skriver direktoratet at «arbeidet med å endre organisasjonen som følge av EØS-saken fortsetter med full styrke. I 1. tertial ble det bl.a. levert en sluttrapport for styrking av direktoratets faglige og koordinerende rolle, og det ble gjennomført tiltak for bedre koordinering av arbeidet med regelverksforenklinger. Mange av de øvrige oppdragene vil bli ferdigstilt i løpet av 1. halvår, mens implementeringen av tiltakene har en lengre tidshorisont». Når det gjelder involvering av brukere skriver direktoratet at «sentralt brukerutvalg, SBU, er involvert i flere av oppdragene som direktoratet satte i gang i 2020 med bakgrunn i EØS-saken, blant annet «To linjer, ett brukermøte».

Departementets videre oppfølging av saken vil skje gjennom etatsstyringen av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 2804**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 24. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

I lys av at faktisk.no finner at skatteuttene er «betydelig høyere» enn det som framgår av svar fra Finansministeren på skriftlig spørsmål 2150 fra Eigil Knutsen datert 12.5.2021, hvor store er egentlig skatteuttene (skatt og formuesskatt) til de rikeste 10, 1 og 0,1 prosentene i Norge i perioden 2013 – 2021 siden også disse skatteuttene da må være betydelig høyere enn det Finansdepartementet tidligere har sagt?

BEGRUNNELSE:

Viser til Finansdepartementets svar på skriftlig spørsmål fra Eigil Knutsen 2150 hvor Finansdepartementet er bedt om å svare på fordelingseffekt av skattepolitikk siste år, hvor de gir et svar som på et senere tidspunkt viser seg å være for lavt. Ber om riktige tall som sier noe om hvor store skatteuttene til landets rikeste faktisk har vært siste åtte år.

Svar:

Jeg legger til grunn at representanten Knutsen viser til artikkelen «Vanlige folk» har spart mer enn 1,8 kr per dag på

regjeringens skatteutt» (Faktisk.no 13.08.2021), som er en faktasjekk av Hadia Tajiks påstand om at skatteuttene vanlige folk har fått, tilsvarer 1,80 kroner per dag. I denne artikkelen forklarer SSB-forsker Trine Engh Vattø hvorfor Arbeiderpartiet ikke kan regne slik det er gjort med utgangspunkt i SSBs beregninger av flerårige fordelingsvirkninger av regjeringens skattepolitikk. Denne forklaringen harmonerer med mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 2150 fra Eigil Knutsen. Jeg viser også til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 2638 fra Hadia Tajik.

Jeg ser ingen grunn til å stille spørsmål ved SSBs beregninger slik disse ble gjengitt i mine svar på skriftlig spørsmål nr. 2150 og nr. 2062 fra Eigil Knutsen. Gjennomsnittlig skattelettelse i ulike inntekts- og formuesintervaller i perioden 2013–2017 (2017-regler sammenlignet med 2013-regler) og perioden 2017–2021 (2021-regler sammenlignet med 2017-regler) fremgår av disse svarene. Men lettelsene i disse to periodene kan altså av faglige grunner ikke summeres, slik SSB-forskeren påpeker. Det er også faglige grunner til at SSB ikke gjennomfører én flerårig beregning som dekker hele åtteårsperioden 2013–2021.

SPØRSMÅL NR. 2805**Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 24. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

I lys av at faktisk.no finner at skatteuttene Finansdepartementet oppga som svar på mitt skriftlige spørsmål nr. 2150 i realiteten er «betydelig høyere», ber jeg om ekte tall som Finansdepartementet og politisk ledelse kan stå for og spør på nytt om fordelingseffekten av regjeringens skatteutt totalt og formuesskatten samlet for perioden 2013 – 2021 fordelt etter både inntekt og nettoformue?

BEGRUNNELSE:

Ber om samme intervaller i fordelingstabellen som i spørsmål nr. 2150 fra Eigil Knutsen.

Svar:

Jeg legger til grunn at representanten Knutsen viser til artikkelen «Vanlige folk» har spart mer enn 1,8 kr per dag på regjeringens skatteutt» (Faktisk.no 13.08.2021), som er en faktasjekk av Hadia Tajiks påstand om at skatteuttene vanlige folk har fått, tilsvarer 1,80 kroner per dag. I denne

artikkelen forklarer SSB-forsker Trine Engh Vattø hvorfor Arbeiderpartiet ikke kan regne slik det er gjort med utgangspunkt i SSBs beregninger av flerårige fordelingsvirkninger av regjeringens skattepolitikk. Denne forklaringen harmonerer med mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 2150 fra Eigil Knutsen. Jeg viser også til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 2638 fra Hadia Tajik.

Jeg ser ingen grunn til å stille spørsmål ved SSBs beregninger slik disse ble gjengitt i mine svar på skriftlig spørsmål nr. 2150 og nr. 2062 fra Eigil Knutsen, og viser til

fordelingstabellene i disse svarene. Gjennomsnittlig skattelettelse i ulike inntekts- og formuesintervaller i perioden 2013–2017 (2017-regler sammenlignet med 2013-regler) og perioden 2017–2021 (2021-regler sammenlignet med 2017-regler) fremgår der. Men lettelsene i disse to periodene kan altså av faglige grunner ikke summeres, slik SSB-forskeren påpeker. Det er også faglige grunner til at SSB ikke gjennomfører én flerårig beregning som dekker hele åtteårsperioden 2013–2021.

SPØRSMÅL NR. 2806

Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Peter Frølich

Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange ansatte (eksl. PST) var det i politi- og lensmannsetaten i Norge per 31.08.2017, og hva var det tilsvarende tallet per 31.12.2020?

BEGRUNNELSE:

Det er de siste årene bevilget betydelige midler til politiet. Jeg lurer derfor på hvordan disse bevilgningene har påvirket bemanningen de siste årene.

Svar:

Per 31.08.2017 var det totalt 16 310 ansatte i politi- og lensmannsetaten (eksl. PST). Per 31.12.2020 var det tilsvarende tallet 17 810. Dette tilsvarer en økning på 1 500 ansatte.

SPØRSMÅL NR. 2807

Innlevert 13. august 2021 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 20. august 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvorfor vedtak om fullfinansiering av barnevernsreformen ikke er fulgt opp, og hvordan statsråden vil sikre at kommuner, slik som Sarpsborg, får kompensert merutgiftene ved reformen?

BEGRUNNELSE:

Fra 2022 trer ny barnevernslov og barnevernsreformen i kraft. Denne reformen innebærer endrede oppgaver og finansiering av barnevernet. Herunder bortfall av refusjonsordning for fosterhjem, økte kommunale egenandeler for spesialiserte fosterhjem/beredskapshjem og institusjonsplasseringer samt nye oppgaver til kommunen på fosterhjemsområdet.

Sarpsborg kommune har utredet de økonomiske konsekvensene av barnevernsreformen. I saksfremlegg til utvalg for velferd- og folkehelse skriver kommunedirektøren følgende:

«Gitt samme tiltaksnivå som i 2020 viser kommunedirektørens beregninger at Sarpsborg kommune vil få en merutgift for kjøp av tiltak fra staten på mellom 65 og 69 millioner kroner i året. Finansieringen i rammetilskuddet er langt lavere enn hva de forventende merutgiftene vil være. Den er beregnet til i underkant av 43 millioner kroner per år i 2022 og 2023. For årene 2022 og 2023 vil differansen mellom merutgift og finansiering være på mellom 22 og 24 millioner kroner per år. Beregningen er basert på tall fra kommuneproposisjon for 2022 og barnevernets tiltaksbruk i 2020. Satsene blir endelig fastsatt i statsbudsjettet for 2022, som legges fram i oktober. For 2024, etter at overgangsordningen er ferdig, viser kommunedirektørens beregninger at Sarpsborg kommune vil få en økt netto utgift på om lag 35 millioner kroner per år.»

Økte årlige utgifter på mellom 22 og 24 millioner kroner per år, og fra 2024 økt utgift på om lag 35 millioner kroner per år vil være en betydelig belastning for kommunen og vil påvirke kommunen mulighet til å gi gode tjenester. Slik finansieringen er lagt opp fra regjeringen er det ikke mulig å prioritere økt forebyggende arbeid og samtidig ivareta nye oppgaver og økt ansvar innen barneverntjenesten. Den ytterste konsekvensen av manglende finansiering er et svekket barnevern.

7. juni 2017 fikk Arbeiderpartiet og KrF flertall for følgende forslag i Stortinget:

“Stortinget ber regjeringen sørge for at en barnevernsreform som skissert i Prop. 73 L (2016–2017) må være fullfinansiert”

Svar:

Vedtaket om fullfinansiering av barnevernsreformen blir fulgt opp. Jeg orienterte om det økonomiske opplegget for reformen i Kommuneproposisjonen 2022, hvor det fremgår at reformen på sikt medfører en økning i rammetilskuddet på om lag 2,1 mrd. kroner. Hoveddelen av dette gjelder kompensasjon for økte egenandeler ved statlige tiltak og kompensasjon for avvikling av dagens refusjonsordning for forsterkede fosterhjem. I tillegg skal kommunene overta ansvaret for hjelpetiltaket PMTO og generell veiledning av fosterfamilier. Førsteårseffekten i 2022 er lavere blant annet fordi kommunene skal betale gamle egenandeler for eksisterende plasseringer i spesialiserte fosterhjem og beredskapshjem. Regjeringen vil foreslå å øke kommunerammen tilsvarende kommunenes anslåtte utgiftsøkninger i 2022. Jeg understreker at vi fullt ut vil kompensere for anslåtte samlede merutgifter av høyere egenandeler og bortfall av refusjonsordningen, samt at vi vil overføre de midlene staten har brukt på oppgaver som kommunene overtar.

I tråd med etablert praksis utmåles kompensasjonen i makro og fordeles gjennom kommunenes frie inntekter.

Inntektssystemet fordeler de frie inntektene etter objektive kriterier. Da vil det alltid kunne oppstå fordelingseffekter på enkeltkommunenivå, ved at kompensasjonsbeløpet for enkeltkommuner vil kunne avvike fra deres faktiske utgiftsnivå på omleggingstidspunktet. Dette vil være tilfelle også for barnevernsreformen. Reformen vil styrke kommunenes insentiver til forebygging og tidlig innsats. Det er rimelig å anta at kommuner som tilpasser seg dette, og som prioriterer tidlig innsats, etter hvert vil redusere behovet for inngripende og dyre tiltak. Jeg understreker at kommunene vil beholde eventuelle gevinster ved tidlig innsats.

Regjeringen ser at reformen på kort sikt kan medføre en økonomisk risiko for enkeltkommuner, selv om kommunene fullt ut kompenseres for endringene samlet sett. Regjeringen legger derfor opp til å fordele halvparten av kompensasjonen i 2022 og 2023 etter kommunenes faktiske bruk av barnevernstiltak før omleggingen. Dette vil hensynta kommuner som i dag etterspør statlige tiltak i større grad enn det som fanges opp av de objektive kriteriene i inntektssystemet. Den andre halvparten av kompensasjonen vil fordeles på ordinær måte – etter kostnadsnøkkelen for barnevern.

I tillegg disponerer statsforvalteren skjønnsmidler for å kunne fange opp forhold i kommunene som ikke godt nok blir ivaretatt i inntektssystemet og gjennom andre faste tilskuddsordninger. Statsforvalteren tildeler midlene etter en helhetlig vurdering av kommunenes økonomiske situasjon. For eksempel kan ekstraordinære utgifter til barnevern hensyntas i skjønnsmiddeltildelingen dersom de bidrar til en samlet sårbar økonomisk situasjon.

SPØRSMÅL NR. 2808**Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 23. august 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Dersom avlingssvikt hos viktige mateksportører, krig eller andre alvorlige hendelser fører til stans i matimporten, hvor lenge vil det gå før det vil være mangel på produkter som matkorn, frukt, grønnsaker, soya, kraftfôr og vanlige produkter i dagligvarehandelen i Norge, og hvor lenge vil det gå før Finland vil oppleve det samme?

BEGRUNNELSE:

Mat er et helt grunnleggende behov. Selv en begrenset og i prinsippet kortvarig matmangel må antas å ha potensiale til å føre til betydelige utfordringer både med tanke på befolkningens helse og mulig destabilisering av samfunnet. Likevel har Norge i dag kun en ekstremt begrenset statlig matvareberedskap, og private aktører som forsyner Norge med mat, er i all hovedsak svært sentralisert og opererer etter «just in time»-prinsippet med svært begrenset mellomlagring av matvarer. Internasjonale forskere mener Vesten kan være på vei fra en «just in time»- til en «just in case»-strategi mtp. forsyningsikkerhet. Det er imidlertid vanskelig å se for seg at private aktører uten videre vil være villig til å ta initiativ og kostnader forbundet med en eventuell slik overgang.

Svar:

God matsikkerhet er helt grunnleggende for et samfunn. Den beste beredskapen får vi ved å legge til rette for å produsere så mye som mulig i Norge av den maten som norske forbrukere etterspør.

Norsk matsikkerhet er god. Matsikkerheten blir ivaretatt gjennom nasjonal produksjon, handel og ivaretaking av produksjonsgrunnlaget hos bøndene. Forsyningsberedskapen innenfor matvaresektoren er basert på at både nasjonal produksjon og import langt på vei kan bli opprettholdt også i kriser. Vi er bortimot fullt ut selvforsynte med kjøtt, fisk, egg, melk og meieriprodukter, og med grove grønnsaker som kål og kålrot. Vi har også en stor sjømatsektor, som sammen med matproduksjon fra landbruket, sikrer et solid fundament for nasjonal matsikkerhet. Det er videre et beredskapspotensial i omlegging av forbruksmønsteret i en krisesituasjon i retning av mer konsum av plantevekster som bygg og havre, og noe reduksjon av husdyrproduksjonen.

Men Norge vil fortsatt være avhengig av internasjonal handel, bl.a. av matvarer vi ikke har forutsetninger for å produsere i landet vårt, og vi er avhengige av å importere

innsatsfaktorer til jordbruksproduksjonen, maskiner og utstyr. Derfor følger Landbruks- og matdepartementet og Landbruksdirektoratet nøye med på det som skjer i mat- og fôrproduksjonen og i mat-markedene internasjonalt.

Norge har nå sammen med resten av verden i ett og et halvt år opplevd en verdensomspennende pandemi. I denne krevende situasjonen har matforsyningen gått tilnærmet som normalt. Også i 2018 var det krise, den gang en omfattende tørke. Selv om tørken rammet store deler av Europa og den norske kornavlingen ble halvert, oppstod det ikke problemer med kornforsyningen til Norge. Dette viser tydelig at matforsyningskjeden i meget krevende tider både er robust og fleksibel. Selv i denne verdensomspennende koronakrisen ser de fleste land viktigheten av å opprettholde internasjonal varehandel og forsyning med matvarer.

Representanten Gjelsvik tar i begrunnelsen for spørsmålet bl.a. opp at private aktører som forsyner Norge med mat opererer etter «just in time» – prinsippet med svært begrenset mellomlagring av matvarer. Jeg vil i den sammenheng vise til at det er variasjoner mellom produkter når det gjelder lagerhold, bl.a. har aktørene i det norske kornmarkedet et betydelig kommersielt lagerhold av matkorn. Ved utgangen av sesongen 2019-2020 var lagerbeholdningen 38 prosent av årlig forbruk.

Hvor mange land Norge importerer mat fra varierer også mellom produkter. Flere leverandør-land bidrar til å gjøre importmulighetene mer robuste dersom kriser oppstår. Eksempelvis viser importstatistikken for matkorn at vi de siste årene har importert fra 14 land, der hovedtyngden skjer fra EU-land i Nord-Europa, der forsyningslinjene er relativt korte.

Representanten Gjelsvik trekker inn Finland til slutt i spørsmålet. Jeg ber om forståelse for at jeg bare kan uttale meg om norsk matsikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 2809**Innlevert 14. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 23. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til at det er mulig å bidra til ferga mellom Valestrand og Breistein?

GRUNNGJEVING:

Det har sidan brua til Osterøy opna på 90-tallet vært privat fergedrift mellom Valestrand og Breistein. Trafikken har vært god og beviser at det er grunnlag for ferge her. Siste år har fergeselskapet sjølv sagt merka corona og trafikknedgang som fylgje av det. Det er fleire samband i Norge som også har omkjøringsveger, men det fergene inngår i inntektsystemet via fylkeskommunane. Det samme kunne gjerne denne fergestrekninga også vært innlemma i.

Svar:

Ferjesambandet Breistein-Valestrandsfossen har etter opninga av bompengeprosjektet Kvisti bru (Osterøybrua) mellom Osterøy og fastlandet i oktober 1997 vore drive

utan statstilskot. Føresetnadene for drift av sambandet går fram av St.prp. nr. 37 (1992-93) Om Kvisti bru: «Ferjesambandet Valestrandsfossen-Breistein opprettholdes i samsvar med lokale krav, men forutsettes i utgangspunktet opprettholdt uten statlige tilskudd. Framtidig rutetilbud og takster tilpasses dette.»

Eg forstår at folk som skal til og frå Osterøy til nordre del av Bergen og/eller nordover synest det er praktisk å bruke ferjesambandet. Det viser seg også gjennom at ferjeselskapet (Osterøy Ferjeselskap) kan drive ferjesambandet med rutetilbud og takstar tilpassa drift utan statlege tilskot, slik Stortinget i si tid la til grunn.

Vegen som dette ferjesambandet er ein del av, har frå 1. januar 2010 vore klassifisert som fylkesveg (fv. 567 mellom Haukås og Tysse). Medan ansvaret for riksveg og riksvegferjesamband ligg til staten, ligg ansvaret for å prioritere midlar til fylkesveg og fylkesvegferjesamband til fylkeskommunane. Eit eventuelt initiativ til å bruke midlar på denne fylkesvegstrekninga må derfor kome frå Vestland fylkeskommune.

SPØRSMÅL NR. 2810**Innlevert 14. august 2021 av stortingsrepresentant Lene Vågslid****Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hva har statsråden gjort for å følge opp de to vedtakene om exit-programmet og umiddelbare tiltak for å avverge og bekjempe gjengkriminalitet og er statsråden enig i at det haster?

BEGRUNNELSE:

For kort tid siden ble en politipatrulje angrepet av 20 til 30 ungdommer i forbindelse med en pågripelse i en pågående trusselsak på Mortensrud i Oslo. Saken vekker sterke reaksjoner, blant annet fra lokalpolitikere i Oslo som reagerer kraftig på steinkasting mot politiet i Oslo. De etterlyser konkret handling i et innlegg i Nettavisen

med overskrift «Nå er det slutt på tålmodigheten». Politiets fellesforbunds leder Sigve Bolstad reagerer også og uttaler at «Utviklingen må stoppes før det er for sent». Politiets fellesforbund er også tydelig på at politiet ikke har de ressursene og kapasiteten de trenger til å prioritere det proaktive arbeidet, og peker på at det vanskeliggjør muligheten for å opparbeide seg gode relasjoner i de miljøene som er krevende.

Lokalpolitikere fra Søndre Nordstrand, Holmlia og Klemetsrud AP etterlyser blant annet utvidede exit-programmer og et synlig tilstedeværende politi. Begge disse kravene har Arbeiderpartiet reist i Stortinget en rekke ganger, og våren 2021 vedtok et samlet Storting blant an-

net følgende i forbindelse med politimeldingen og et representantforslag om ungdomskriminalitet:

Stortinget ber regjeringen sørge for at det etableres et eget exit-program for gjengkriminelle som gir dem bedre muligheter for å bryte permanent ut av det kriminelle miljøet

Stortinget ber regjeringen sørge for at alle landets politidistrikt setter i verk umiddelbare tiltak for å avverge og bekjempe gjengkriminalitet, herunder sørger for at alle politidistrikt har tilstrekkelig operativt personell til å sikre høy tilstedeværelse i utsatte områder.

Svar:

Regjeringen la nylig frem en stortingsmelding om barne-, ungdoms- og gjengkriminalitet. Den dekker et bredt perspektiv med vekt både på forebygging og bekjempelse, og følger opp de omtalte vedtakene om ungdoms- og

gjengkriminalitet. Regjeringen ønsker å prøve ut en nasjonal pilot for exit-program, og er nå i gang med å utrede hvordan et slikt arbeid kan gjennomføres. Piloten vil etter planen understøtte allerede eksisterende prosjekter. I budsjettet for 2021 er det bevilget 60 mill. kroner til tiltak mot ungdoms- og gjengkriminalitet. Midlene har blant annet gått til å styrke de nasjonale bistandsressursene og etterforskningskapasiteten mot sentrale gjengaktører i Oslo politidistrikt og Øst politidistrikt. I tillegg er det i revidert nasjonalbudsjett for 2021 bevilget ytterligere 20 mill. kroner til å bekjempe barne-, ungdoms- og gjengkriminalitet, herunder 10 mill. kroner til å styrke politiets forebyggende innsats på nett og i lokalmiljøer. Jeg legger til grunn at politimestrene i de berørte politidistriktene utnytter tildelingene på en best mulig måte og der hvor behovet er størst.

SPØRSMÅL NR. 2811

Innlevert 14. august 2021 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 23. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Er det meningen at stimuleringsordningen skal skape stor utrygghet hos aktørene slik at de ikke tør å arrangere, og hva konkret vil kulturministeren gjøre for å fjerne denne utryggheten for kulturarrangørene?

BEGRUNNELSE:

Vi har fått tilbakemeldinger fra kulturaktører som mener stimuleringsordningen skaper stor utrygghet. Et konkret eksempel er en kulturaktør i Skien som har mottatt stimuleringsmidler for å sette opp en musikal 6. oktober. Dette er et flott prosjekt der det ansettes mange lokale og regionale musikere og sangere.

I tildelingsbrevet skriver Kulturrådet at:

«Ved lettelser i smittevernpålegg i henhold til forskriften skal arrangør iverksette tiltak for å øke egeninntjeningen ved for eksempel å oppskalere arrangementet når det er mulig og smittesituasjonen tillater det.

1. Hvis det etter slike tiltak ikke lenger budsjetteres med driftstap før tilskudd, skal du avslå hele tilskuddet. Det samme gjelder dersom du ikke lenger må redusere antall fysiske deltagere eller besøkende på kulturarrangementet sammenlignet med en normalsituasjon.

2. Hvis du etter slike tiltak fortsatt budsjetterer med driftstap, men må foreta vesentlige endringer, skal du sende Kulturrådet oppdatert informasjon om arrangementet.»

Dersom Norge åpner helt opp 1. oktober vil arrangøren ikke rekke å selge ut fulle hus. Dersom de stilles krav til at de likevel må sende tilbake den innvilgede støtten, vil de ikke ha råd til å betale alle involverte i produksjonen. Dette setter arrangøren i en umulig situasjon, der de enten må avlyse eller gamble på at Norge ikke åpner før avvikling av arrangementet.

Svar:

Stimuleringsordningen bidrar til gjennomføring av arrangementer i kultursektoren innenfor smittevernpålegg gitt av offentlige myndigheter. Ordningen gir økt aktivitet i hele kulturarrangementets verdikjede. Søknadstallene til ordningen viser at den har vært veldig populær, og Norsk kulturråd har siden høsten 2020 fattet vedtak om bevilgning i hele 3 800 søknader. I tidsperioden september - desember 2020 ble det gjennomført over 6000 arrangement med støtte fra stimuleringsordningen. Sammen med kompensasjonsordningen for arrangører og underleverandører i kultursektoren gir stimuleringsordnin-

gen en trygghet til at arrangørene skal tørre å planlegge og gjennomføre arrangementer i en vanskelig og usikker tid.

Ordningene varer ut oktober 2021, og som representanten vet har regjeringen nå varslet trinn fire i gjenåpningsplanen. Når det gjelder hva som skjer med tilskudd fra stimuleringsordningen ved lettelser i smitteverntiltakene kan jeg berolige sektoren.

Ved lettelser i smitteverntiltakene før det omsøkte arrangementet skal gjennomføres, skal arrangøren i henhold til forskriften iverksette tiltak for å øke egeninntjeningen. Dette kan for eksempel være å legge flere billetter ut for salg. Når søker deretter rapporterer til Kulturrådet for bruken av tilskuddet, gjøres det som vanlig en vurdering av rapporten. Allerede før sommeren ba jeg Kulturrådet utvise rimelighet i denne vurderingen. Det sier seg selv at man ikke kan forvente at en arrangør skal selge ut et økt antall billetter få dager før arrangementet. Men jeg ønsker og forventer at arrangøren gjør et forsøk. Dersom

arrangøren iverksetter tilstrekkelige tiltak for å øke egeninntjeningen, men likevel ikke klarer å øke inntektene, vil Norsk kulturråd med andre ord ikke kreve tilskudd tilbakebetalt.

Dersom arrangøren blir sittende igjen med et overskudd over tre pst. driftsmargin, skal tilskuddet avkortes i henhold til forskriften. Dette gjelder uavhengig av hvilket nivå det er av smittevernpålegg, og har ingenting med gjenåpningen å gjøre. Det ligger i selve ordningens innretning.

Pandemien har vært uforutsigbar, og vi har i flere omganger forlenget og justert støtteordningene for at de til enhver tid har truffet sektoren best mulig. Stimuleringsordningen er generøs, og det er ingenting jeg heller vil enn at den skal være overflødig. Det samme tror jeg også kultursektoren ønsker. Jeg har hele tiden lovet å hjelpe kultursektoren gjennom krisen, og det løftet har jeg holdt og vil fortsette å holde.

SPØRSMÅL NR. 2812

Innlevert 14. august 2021 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 19. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hva vil ministeren gjøre for at statlige offentlige innkjøpere snur en uheldig praksis?

BEGRUNNELSE:

I de fleste anbudskonkurranser stilles det tildelingskriterier på både kvalitet og pris. Erfaring viser at dårlig kvalitet ofte fører til dyrere totalkostnader.

I Kvandal – Kanstadbotn saken hadde selskapet som ble innstilt på andre plass best kvalitet, men litt høyere pris enn det tilbudet som vant. Likevel valgte Statnett den leverandøren som hadde lavest pris. Dette til tross for en særdeles svak økonomi hos selskapet som vant anbudet. Et selskap med tidligere milliontap, milliongjeld og som er midt i en restruktureringsprosess som ikke har avklart videre drift. At det fra tidligere oppdrag er store uheldige uavklarte saker med selskapet med inkassokrav fra lokale leverandører og skader på terreng gjør tildelingen enda mer uforståelig.

Det viser seg gang på gang at en ser bort fra kvalitetskrav som gir en større sikkerhet for opprettholdelse av både pris og gjennomføring.

Om en bevist ikke legger vekt på kvalitetskrav i anbud risikerer vi at seriøse aktører trekker seg fra anbudskonkurranser, som på sikt er med å svekke kompetanse og beredskap i sektoren.

Svar:

Regjeringen vil ha gode offentlige anbudsprosesser og la i 2019 frem en stortingsmelding om bedre offentlige anskaffelser. Jeg har vektlagt dette i min eierutøvelse med de selskapene der Olje- og energidepartementet har eierforvaltningen, blant andre Statnett.

Forvaltningen av statlige eide selskaper hører under det enkelte selskaps styre, som påser at virksomheten drives i samsvar med selskapets formål, vedtekter og retningslinjer. En av de viktigste oppgavene for staten som eier er å bidra til sammensetting av kompetente og vel fungerende styrever, som ivaretar selskapets behov og interesser. Det er styret som har ansvaret for forvaltningen av foretaket, herunder anskaffelser.

Statnett har i løpet av de senere årene jobbet godt med å legge til rette for at også mindre aktører kan nå opp i anbudsprosesser. Foretaket har orientert om dette arbeidet i eierdialogen med departementet og jeg er glad for

det arbeidet Statnett gjør på dette området. Jeg vil likevel understreke at det er opp til Statnett å avgjøre hvilke kval-

ifikasjonskriterier de legger til grunn i anbudsprosesser, i tråd med regelverket for offentlige anskaffelser.

SPØRSMÅL NR. 2813

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland

Besvart 20. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden gripe inn, og instruere Sørlandet sykehus til å beholde den såkalte korona-ambulansen permanent?

BEGRUNNELSE:

Sørlandet sykehus HF har 30 ambulanserbiler som i 2020 ble benyttet til nærmere 40 000 oppdrag i hele Agder. Ambulansetjenesten ved Sørlandet sykehus Kristiansand har to døgnambulanser, en langtransportambulanse og en dagambulanse mellom kl. 0700 og 1500. Den siste ambulansen er den såkalte «koronaambulansen» som uavhengig av Korona har vært meget etterlengtet.

Til sammenligning har ambulansestasjonen i Stavanger fem ambulanser på dagtid og tre på nattestid. Ambulansetjenesten i Drammen som innbyggermessig kan sammenlignes med Kristiansand har fem ambulanser, en akuttbil og en transportbil. I tillegg er det fra Drammen kort avstand til Oslo. De tre sykehusene i Arendal, Kristiansand og Flekkefjord som utgjør Sørlandet sykehus har derimot veldig lang avstand til sine nabosykehus, også internt i regionen er det relativt lange avstander.

Undertegnede unner både Drammen og Stavanger en god beredskap men synes det er underlig at sykehusledelsen i Kristiansand vurderer å redusere åpningstiden på den ene ambulansen. En av de tillitsvalgte for prehospitaltjenester PTSS ved Sørlandet sykehus uttaler til Fædrelandsvennen at:

«Bilene går mer eller mindre hele tiden, og i tillegg stjeler vi beredskap fra andre plasser.»

Når vi i tillegg vet at innbyggertallet på Sørlandet øker betraktelig i sommermånedene, og at det allerede i dag er 1000 samtidskonflikter så burde det være en selvfølge at Kristiansand har tre døgnambulanser, minst. I tillegg brukes ambulanser fra andre steder i regionen når de er på oppdrag i Kristiansand, som f.eks. ved pasienttransport. Det betyr at ambulanser som normalt har base i f.eks. Flekkefjord kan bli brukt i oppdrag i Kristiansand fordi ambulansetilbudet i Kristiansand er underdimensjonert.

Undertegnede har blitt kontaktet av tillitsvalgte som opplyser at ambulansetjenesten på hele Sørlandet sykehus er under sterkt press. Undertegnede mener ambulansetjenesten på Sørlandet sykehus må styrkes generelt og er bekymret for at for at liv kan gå tapt som følge av innskrenking i ambulansetilbudet og vil anmode helse- og omsorgsministeren til å instruere Sørlandet sykehus til å beholde den såkalte Koronaambulansen som et permanent tilbud.

Svar:

Vi har en desentralisert ambulansestructur og en godt utbygd ambulansetjeneste i Norge. Tjenesten er likevel ganske ulikt organisert rundt omkring i landet, noe som blant annet gjenspeiler forskjeller i geografi, bosetningsmønster og øvrig tjenestetilbud. Hele befolkningen skal imidlertid ha trygghet for at de får rask hjelp når de trenger det ved akutt sykdom og skade. Det er de regionale helseforetakene som har det overordnede ansvaret for å tilby forsvarlige helsetjenester i sin region, herunder ambulansetjenester, som blant annet inkluderer beredskap, bemanning og helsefaglig kompetanse.

I forbindelse med koronapandemien har flere helseforetak, blant annet Sørlandet sykehus HF, sett behov for å etablere en midlertidig økt ambulansekapasitet og/eller annen behandlings- og transportkapasitet. Det er helseforetakene som har det utøvende ansvaret for helsetjenestene og ambulansetjenesten, og som må gjøre de konkrete vurderingene rundt dimensjonering av de ulike tjenestene, herunder ambulansetjenestens beredskap og kapasitet. Dette inkluderer også vurderinger rundt hvor lenge den økte kapasiteten skal opprettholdes.

Prehospitaltjenester i Helse Sør-Øst RHF er fordelt på syv helseforetak: Oslo universitetssykehus HF, Sykehuset i Vestfold HF, Sykehuset Innlandet HF, Sykehuset Telemark HF, Sykehuset Østfold HF, Sørlandet sykehus HF og Vestre Viken HF. Forskjeller i demografiske, geografiske og organisatoriske forhold gjør det imidlertid vanskelig å direkte sammenligne de ulike AMK-sentralene og am-

bulansestasjonene. I tillegg må helseforetakene også forholde seg til mange kommuner med ulik organisering av blant annet legevakter og annen øyeblikkelig hjelp. Summen av disse forholdene kan bidra til at vurderingene rundt organisering og dimensjonering av ambulansetjenesten kan bli svært ulike i ulike helseforetak.

Avslutningsvis vil jeg nevne at jeg i Nasjonal helse- og sykehusplan har bedt helseforetakene, sammen med kommunene i helsefelleskapene, om å gjennomgå akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus i forbindelse med arbeidet med neste utviklingsplan.

SPØRSMÅL NR. 2814

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 24. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Jeg er kjent med et par tilfeller der det er tvist mellom personer og staten om foreldelsesfrister. Tvistene dreier seg om foreldelsesfristen 3 år for å kreve erstatning begynner å løpe når man får et ugyldig vedtak mot seg, eller om fristen først begynner å løpe når vedtaket oppheves som ugyldig i klageinstans eller i retten som endelig avgjort.

Vil statsråden klargjøre hva som er riktig tidspunkt for når foreldelsesfrister skal begynne å løpe?

Svar:

Av hensyn til domstolenes uavhengighet kan jeg som justisminister ikke uttale meg om lovtolkningsspørsmål i saker der det er en rettslig tvist mellom to parter. Foreldesspørsmålene som omtales i det skriftlige spørsmålet, må i siste instans få sin avklaring i domstolene.

BEGRUNNELSE:

I en sak ble det varslet om en endring fra en statlig etat og gjort vedtak. Dette vedtaket ble det klaget på, slik man har anledning til å gjøre overfor offentlige instanser som kementerianen, Lånekassen etc. etter henvisning til klageinstans i vedtaket.

Klagen ble behandlet av instansen som fattet vedtak og saksbehandlingen av klagen tok lang tid. Klager fikk ikke medhold. Klager klaget til høyere klageinstans og fikk fullt medhold på alle punkt etter ytterligere lang behandlingstid. Klager bestemte seg da for å gå til sak mot staten for å få erstatning for tap grunnet ugyldig vedtak og straffesanksjoner (tilleggsgebyr). Når det skjer, viser staten til foreldelsesfristen 3 år, som staten mener begynner å løpe i det øyeblikk man får et vedtak mot seg selv om det senere blir endelig opphevet som ugyldig, og ikke 3 år fra staten opphever det ugyldige vedtaket.

Det må med andre ord anlegges sak mot staten før man vet at vedtaket er ugyldig. Dersom sakene /rettighetene til borgerne løper ut på frist i påvente av endelig avgjørelse i saker hvor staten gjør feil settes publikum i en svært uheldig situasjon.

SPØRSMÅL NR. 2815**Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Får politileiarar bonusutbetaling dersom politidistrikta oppnår visse resultat og eventuelt kor mykje har vorte utbetalt i bonus i politi- og lensmannsetaten etter at nærpolitireforma vart iverksett i 2016?

Svar:

Det utbetales ikke bonus som en del av lønssystemet i politiet.

Øverste leder i politidistriktene, politimestrene, får lønn etter statens lederlønnssystem. Det innebærer at de

har lederlønnskontrakt der lønn og stillings- og resultatkrav i tråd med ordningen skal drøftes årlig.

Lederlønnssystemet ble revidert i 2015, og Kommunal- og moderniseringsdepartementet fastsatte en revidert lønnsmodell med lønnsintervaller som avløste de tidligere hovedkategoriene (A – E) med delkategorier (0 – 3) og individuelle tillegg.

Arbeidsgiver fastsetter lønn årlig innen lønnsintervallet, blant annet på bakgrunn av stillings- og resultatkrav og resultatoppnåelse. Politimestrene får hele sin lønn gjennom lederlønsordningen.

Visepolitimestre er lønnet etter hovedtariffavtalen i staten, som inneholder egne bestemmelser om lønnsforhandlinger.

SPØRSMÅL NR. 2816**Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Ifølge politiet.no har 64 av politistasjonene åpne 1-2 dager i uka. 12 har ingen åpningstid. 47 tjenestesteder hadde per juli 0-2 ansatte, ifølge Brønnøysundregistrene.

Hvis poenget med nærpolitireformen var å få mer ro-buste tjenestesteder gjennom å legge ned 126 lensmannskontor i 2017, hvorfor har mer enn 1/3 av dagens politistasjoner knapt åpningstid eller ansatte?

BEGRUNNELSE:

Statsministeren sa i Adresseavisen den 30. juli: «Vi har lagt ned en del lensmannskontorer, ja, men det er altså sånn at mange av dem hadde kort åpningstid og det var lite tilstedeværelse».

I Oslo politidistrikt har Manglerud politistasjon, Sentrum politistasjon og Røyken og Hurum lensmannskontor stengt for publikum. I Finnmark politidistrikt er 11 av 17 politistasjoner og lensmannskontor kun åpent to dager i uka fra 10-14. I Sør-Øst politidistrikt er kun 7 av 27 politistasjoner og lensmannskontor åpent hver uked-

ag. 12 av lensmannskontorene har kun åpent en dag i uka. En kommune som Holmestrand med rundt 25 000 innbyggere har ingen politiansatte og et lensmannskontor som er åpent kun 6 timer i uka. Ingen av tjenestestedene i Sør-Øst politidistrikt har åpent etter kl. 14.30. I nærpolitireformen står det: «Tjenestestedene skal ha fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester hos politiet utenfor kontortid minst én dag i uken».

For å anmelde kriminalitet som vold, overgrep, data-kriminalitet, svindel, trusler osv. må folk møte hos politiet fysisk. Bedrifter eller foreninger kan ikke anmelde kriminalitet på nett. Personer uten norsk elektronisk ID kan ikke anmelde noe på nett, personer med folkeregistret adresse i utlandet kan ikke anmelde noe på nett. Unge under 18 år kan ikke anmelde noe på nett og utenlandske statsborgere kan ikke anmelde noe på nett. Folk, bedrifts-eiere m.fl. må med andre ord oppsøke politiet for å anmelde mesteparten av straffbare forhold.

Svar:

Under covid-19-pandemien har flere tjenesteder hatt redusert åpningstid for å redusere smitterisiko for politi og publikum. Politiet har brukt mye ressurser på å legge ut tjenester og informasjon på www.politiet.no, slik at publikum kan dekket sine behov uten å måtte oppsøke politiet fysisk.

De som ønsker eller trenger det, kan likevel kontakte politidistriktet for å avtale tid og sted for oppmøte. Dette gjelder selv om et tjenestested holder stengt i en periode eller har korte ordinære åpningstider.

Befolkningen forventer at politiet også er tilgjengelige på nett og i sosiale medier. Politiet har prioritert å utvikle

flere digitale publikumstjenester under pandemien. I 2020 ble det inngitt 54 082 anmeldelser digitalt, noe som er en økning på 32 prosent fra 2019. Muligheten for å anmelde på nett utvikles videre, blant annet slik at næringslivet kan anmelde på samme måte.

Tall fra Brønnøysundregistrene om bemanningen på lensmannskontornivå gir ikke et riktig bilde av politikraften i den enkelte kommune. Disse tallene tar utgangspunkt i de faste arbeidsteder som de ansatte er registrert ved. Det kommer dermed ikke fram at ansatte som er registrert ved et fast arbeidsted i politiet i praksis utfører sitt arbeid i flere kommuner.

SPØRSMÅL NR. 2817

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 20. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Er ministeren fornøyd med kostnadsfokuset og kostnadskontrollen i offentlige byggeprosjekter og er ministeren fornøyd med at en offentlig aktør som Mattilsynet unødig bruker omtrent 50 millioner av skattebetalerne sine penger for å skaffe seg nye kontorlokaler?

BEGRUNNELSE:

I noen ti år så var Mattilsynet lokalisert i Norske Skog sine tidligere lokaler i Brumunddal. Men de ønsket nye lokaler og flere eiendomsaktører, lokale og nasjonale tilbød nye kontorlokaler. Buchard var en av aktørene og ble den aktører som vant «kampen» om Mattilsynet. I forbindelse med prosessen rundt nye lokaler for Mattilsynet hadde lokalpressen flere interessante oppslag som det er verdt å se nærmere på. Hamar Arbeiderblad stilte bla følgende spørsmål:

«– Hvordan kan Mattilsynet betale 50 millioner mer enn nødvendig for lokaler i Brumunddal?»

Videre i samme sak står det bla følgende:

«Dagens vertskap for Mattilsynet i Brumunddal, Golhus AS, tilbød statsetaten en oppgradering av lokalene for 25 millioner kroner, 32 nye ladestasjoner for elbil og en årlig husleie på 2,2 millioner kroner. Det var ikke godt nok.»

Styremedlem og medeier av eiendomsselskapet Golhus AS, som leier ut til Mattilsynet, Eivind Akervold, hadde følgende meget gode sitat til Hamar Arbeiderblad:

«– Jeg lurer på om ikke Riksrevisjonen også vil være interessert i å høre hvorfor Mattilsynet i Brumunddal skal velge en utbygger på samme sted, som over 15 år vil være nærmere 50 millioner kroner dyrere enn det tilbudet vi kom med. Hvorfor skal Mattilsynet bruke 50 millioner kroner mer av skattebetalerne penger enn nødvendig for lokaler i Brumunddal.»

Dette er absolutt et berettiget spørsmål. Det er ikke bare interessant for Riksrevisjon, det er også interessant for oss politikere som skal forvalte skattebetalerne sine penger med omhu og respekt. De tidligere lokalene til Norske Skog og de lokalene hvor Mattilsynet var etablert var tydeligvis ikke bra nok. Det er også oppsiktsvekkende hva slags argumenter Mattilsynet bruker for å prøve å forklare eller forsvare hvorfor dagens lokaler, hvor de har vært i 20 år, ikke er bra nok. Det er tydeligvis for langt fra jernbanestasjonen. Det er et argument som ikke er overbevisende, siden Mjøskanten ikke akkurat er nærmere jernbanestasjonen enn dagens lokaler. Et enda mer snodig argument er at bygget rister pga. tungtransport. Jeg må si at det argumentet reagerer jeg ekstra sterkt på, siden jeg selv har hatt kontor i de samme lokalene da jeg jobbet i Norske Skog. Ingen av oss i Norske Skog klagde eller merket noe ubehag med tungtransport.

Svar:

Det er stor oppmerksomhet om kostnader i statlige byggeprosjekter. Det er vesentlig at prosjektene gjennomføres innenfor de økonomiske rammene som er fastsatt. Krav til saksforberedelser og styring av bygge- og leiesaker er regulert i Instruks om håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor.

Det er riktig at vi har hatt noen krevende prosjekter den siste tiden. Noe av dette har sin bakgrunn i pandemien. Problemer med innreise for utenlandsk arbeidskraft og nødvendige krav til smittevern, har redusert effektiviteten og gitt fordyrende forsinkelser.

Vi kan alltid bli bedre. Vi jobber stadig med nye tiltak for å bedre prosjektgjennomføringen.

Jeg er opptatt av å se det samlede bildet av byggporteføljen, og over en viss tid. Det er mange særegenheter og spesielle forhold som utløser behov for statlige byggeprosjekter. Utfordringer i enkeltprosjekter er sjelden illustrerende for porteføljen som helhet. Det gjenspeiles i Statsbyggs måloppnåelse.

Stortinget har de siste fem årene (2016–2020) godkjent prosjekter i regi av Statsbygg til en samlet kostnadsramme på 23,6 mrd. kroner. Prosjektene er slutført til en samlet kostnad på 21 mrd. kroner, altså 2,6 mrd. kroner under godkjente kostnadsrammer. Det er altså ikke slik at det i alle statlige byggeprosjekter er kostnadsoverskridelser. Det er naturlig nok slik at de prosjektene som må be om utvidede rammer i Stortinget, får mest oppmerksomhet. Jeg gjør oppmerksom på at tallene over tar utgangspunkt i opprinnelige kostnadsrammer. I prosjekter som har fått utvidet kostnadsrammen, er det den opprinnelige rammen vi måler mot i tallmaterialet som er beskrevet over.

Mattilsynet

Fra 2015 og frem til i dag har de fleste av Mattilsynets husleieavtaler vært reforhandlet og fornyet. Mange av lokalene tilfredsstilte heller ikke dagens krav til innemiljø. I 2015 ble det opprettet et prosjekt «Fremtidens arbeidsplass», som hadde som formål å utarbeide et konsept for Mattilsynets kontorer og inngå nye husleieavtaler. Målet for Mattilsynet har vært å skaffe lokaler med arbeidsplasser som er utformet slik at de legger godt til rette for økt samhandling, åpenhet, konsentrasjon og utnyttelse av kompetanse. Det legges vekt på gode teknologiske løsninger, som bidrar til nye arbeidsformer og arbeidsmetoder. Lokalene skal være areal- og kostnadseffektive.

Arbeidet med inngåelse av nye leiekontrakter er gjennomført ved annonsering lokalt etter interessenter og så forespørsel om tilbud fra de mest relevante interessentene. Tilbudene er evaluert i henhold til kravspesifikasjon. Som et resultat av arbeidet i prosjektet, har Mattilsynet inngått over 50 nye leiekontrakter rundt i hele landet.

Mattilsynet opplyser at de inngår avtaler over en kontraktsperiode på 10 år, og i dette konkrete tilfellet er to kontorsteder (Brumunddal og Hamar) slått sammen til ett kontor i Brumunddal. Totalt for disse kontorstedene er husleiekostnadene i dag ca. 5 millioner kroner per år. Ny husleieavtale med Mjøstårnet AS (Buchardt) har en kostnad på ca. 5,5 millioner kroner per år. Det vil si 5 millioner kroner høyere kostnader over en periode på 10 år, og ikke 50 millioner kroner som nevnt i spørsmålet. I tillegg vurderte Mattilsynet at lokalene til Golhus AS ikke var egnet for sammenslåingen, og det ville være behov for en vesentlig ombygging til en vesentlig kostnad på flere millioner kroner.

Ved inngåelse av de over 50 nye husleiekontraktene, har Mattilsynet en årlig innsparing på ca. 6,5 millioner kroner.

SPØRSMÅL NR. 2818

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 23. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Legger Solbergregjeringen til grunn allerede nå at byggetrinn 2 og 3 av nytt regjeringskvartal skal gjennomføres, eller vil Stortinget ha reell mulighet til å stanse disse?

BEGRUNNELSE:

Stortinget ble først gjort kjent med beløpet Høyre ser for seg å bruke på nytt regjeringskvartal gjennom en pressemelding og deretter statsbudsjettet høsten 2021. Det som ble presentert i statsbudsjettet var tynt på informasjon.

I sammenheng er det verdt å minne på at Stortinget aldri har blitt gitt noen mulighet til å drøfte innholdet i

det nye regjeringskvartalet eller blitt presentert ulike konsepter som kunne gjort det rimeligere for skattebetalerne.

Senterpartiet har ment at lokaler som i dag brukes i større grad burde vært vurdert gjenbrukt, enn hva som er tilfelle. Jeg registrere at statsråden noe motvillig signalisere at i lys av blant annet erfaringene med hjemmekontor vil regjeringen nå ta en ny runde omkring byggetrinn 2 og 3. Der er også tilknyttede prosjekter som ikke ligger i enkelttrinn som nok bør tas en runde til på. For eksempel bør det vurderes om omlegging av Ring 1 med dagens trafikkbilde er nødvendig, eller om man kan stenge denne.

Jeg ser at statsråden mener at sikkerheten ikke kan ivaretas i dagens lokaler som har vært “midlertidig” i 10 år, og hvor mange vil være “midlertidig” minst i 10 år. Det er nå spesielt at man kan sitte i midlertidige lokaler i 20 år uten at sikkerheten er ivaretatt.

Gitt konseptet som er valgt, og behovene fremover er det verdt å minne Høyre på at det er Stortinget som fatter budsjettvedtakene. Dersom det er slik at trinn 2 og 3 allerede må gjennomføres utfra de valgene regjeringen har tatt, herunder utfra sikkerhetsvurderinger, er det grunn til å lure på om regjeringen mener at Stortinget ikke har noe annet valg enn å vedta byggetrinn 2 og 3 når den tid kommer. Uavhengig av om de nedskaleres eller ikke. For slik fremkommer statsrådets uttalelser i media.

Svar:

Våren 2019 la regjeringen frem Meld. St. 21 (2018–2019) om nytt regjeringskvartal. I meldingen gjorde regjeringen grundig rede for ulike hensyn og hvordan de er ivaretatt i løsningsvalget for nytt regjeringskvartal. I meldingen ble det også redegjort for de ulike konseptene som har vært vurdert i utviklingen av nytt regjeringskvartal. Den eksterne kvalitetssikringsrapporten (KS1) ved konseptvalg

pekte på høy utnyttelse og konsentrert utbygging som viktig for å holde kostnadene nede ved anbefalt konsept.

Terrorangrepet mot regjeringskvartalet i 2011 har gjort det nødvendig å bygge nytt regjeringskvartal. Regjeringen har lagt vekt på å bygge et åpent, trygt og grønt regjeringskvartal, som både ivaretar sikkerheten for grunnleggende nasjonale funksjoner, er funksjonelt for de som skal arbeide i kvartalet, fungerer bra for byen, og holder kostnadene så lave som mulig.

Det er gjort en rekke tiltak for at dagens departementsbygg skal være mest mulig sikre frem til nytt regjeringskvartal kan tas i bruk. Men sikkerheten i dagens departementsbygg er ikke på det nivået som vurderes som nødvendig sikkerhetsnivå i en permanent situasjon, og som det derfor planlegges for i nytt kvartal. Dette handler særlig om god avstand til ukontrollert kjøretøytrafikk, og nødvendig kontroll på nabobygninger.

I tråd med vanlig praksis for byggeprosjekter, vil regjeringen legge frem forslag for Stortinget om kostnadsrammer og bevilgninger for byggetrinn 2 og 3. Stortinget vil da få en reell mulighet til å ta stilling til gjennomføringen av disse byggetrinnene. I forbindelse med regjeringens forslag til oppstart av de neste byggetrinnene av nytt regjeringskvartal, vil vi vurdere om kvartalet kan nedskaleres ytterligere, blant annet som følge av mer bruk av hjemmekontor eller færre ansatte.

Dersom man velger å ta i bruk dagens eller deler av dagens departementsbygg permanent, må det gjennomføres omfattende tiltak for å ivareta sikkerheten i et langsiktig perspektiv. Jeg minner for øvrig om at Utenriksdepartementet, før 2011, planla å bygge nye lokaler på trekanttomten ved Nasjonalmuseet fordi dagens lokaler i Victoria Terrasse er uegnet og i dårlig forfatning.

SPØRSMÅL NR. 2819

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 23. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mange pensjonister har en pensjon som er lavere enn EUs fattigdomsgrense?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet synes det er galt at vi i Norge har pensjonister som har en pensjon som er lavere enn EUs fattigdomsgrense og har derfor fremmet forslag om å øke minstepensjonen til over fattigdomsgrensen. Dette forslaget har blitt nedstemt. Det kan være nyttig å få en komplett

oversikt over antall pensjonister som har en pensjon lavere enn EUs fattigdomsgrense.

Svar:

Jeg vil i mitt svar legge til grunn at det er EUs lavinntekstmål det siktes til i besvarelsen. EUs lavinntekstmål tar hensyn til husholdningsstørrelse og lavinntektsgrensen er derfor ulik for enslige og de som bor sammen med andre.

EUs lavinntekstmål (gjernes omtalt som EU-ekvivalensskala) er definert ved at lavinntekts-grensen settes lik 50 eller 60 prosent av median inntekt etter skatt per forbruksenhet. Inntekt etter skatt per forbruksenhet er lik summen av husholdningens skattepliktige og skattefrie inntekter, fratrukket skatt, fordelt på antall forbruksenheter i husholdningen. Antall forbruksenheter er beregnet ved bruk av EUs ekvivalensskala, der første voksne får vekt lik 1, neste voksne vekt lik 0,5, mens hvert barn får vekt lik 0,3. For to voksne personer som lever sammen uten barn er derfor lavinntektsgrensen for husholdningen 1,5 ganger nivået for enslige.

Ettersom EU-60 er en relativ inntektsgrense, fastsettes ikke nivåene før inntekten for året er ferdiglignet. De nyeste anslagene for lavinntekt er derfor for 2019. EU-60 for 2019 er 237 600 kroner for enslige og 356 400 kroner

for par uten barn. I 2021-kroner tilsvarer dette 251 659 kroner for enslige og 377 489 kroner for par.

Gjeldende minstenivå for alderspensjon fra folketrygden er 223 717 for enslige og ordinær sats for gifte/samboende er 192 408 kroner.

SSB har statistikk over antall som defineres som å ha lavinntekt etter EU-60 for ulike befolkningsgrupper. Her går det fram at det i 2019 er 87 528 alderspensjonister (67 år og eldre) som defineres å tilhøre en husholdning med lavinntekt. Dette utgjør 11 prosent av alle alderspensjonistene (67 år og eldre). I SSBs statistikk over lavinntekt inngår alle inntekter, ikke kun alderspensjon fra folketrygden.

For pensjonister som lever i par er det husholdningens samlede inntekt som er av betydning og det gir derfor ikke mening å vurdere om nivået på den enkelte pensjon er under lavinntektsgrensen. I det følgende gis det derfor en oversikt over pensjonsnivået til enslige alderspensjonister.

Tabell 1 under gir en oversikt over hvor mange enslige alderspensjonister som har en alderspensjon fra folketrygden som på årsbasis er lavere enn EUs lavinntekstmål og hvor mange som mottar en alderspensjon fra folketrygden over lavinntekstmålet.

Tabell 1 Antall enslige alderspensjonister som har en pensjon over og under EU-60 for enslige. Mars 2021

	Antall enslige alderspensjonister
I alt	400 159
Over eller lik anslått EU-60	210 432
Under anslått EU-60	189 727

Merknad: Beløp er korrigert for uttaksgard

Blant de enslige som mottar en pensjon fra folketrygden under EU-60, mottar 31 prosent en pensjon som defineres som minste pensjonsnivå, dvs. at om lag 31 prosent er definert som minstepensjonister. Rundt 5 prosent av de enslige med en alderspensjon fra folketrygden under EU-60 har redusert trygdetid.

Alderspensjonister som mottar minste pensjonsnivå fra folketrygden kan ha andre pensjoner, trygdeytelser, yrkesinntekt, kapitalinntekter osv. Det er den samlede inntekten som definerer om en er under lavinntektsgrensen, ikke pensjon fra folketrygden alene. Det er videre mange faktorer som påvirker den økonomiske situasjonen uten at de omfattes av inntektsbegrepet, slik som offentlige tjenester og verdien av å eie egen bolig. I en studie fra 2017 fant man at andelen med lavinntekt i Norge nærmere halveres dersom verdien av kommunale tjenester regnes med. Å øke minstepensjonene til EUs lavinntektsgrense

er derfor et lite treffsikkert virkemiddel for å redusere fattigdommen i Norge.

Tall fra SSB (tall fra 2018) viser at husholdninger bestående av alderspensjonister med minste pensjonsnivå har en god del andre inntekter enn alderspensjon fra folketrygden. Når vi ser på hele gruppen utgjør andre inntekter enn alderspensjon fra folketrygden om lag 39 prosent av samlet husholdningsinntekt. Når vi kun ser på gifte og samboende utgjør andre inntekter enn folketrygden hhv. 38 og 65 prosent. Det er primært alenboende hvor alderspensjon fra folketrygden stort sett utgjør hele inntekten (om lag 78 prosent).

SPØRSMÅL NR. 2820**Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 23. august 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Finnes det noe faglig grunnlag for statsrådets tall på at et nedskalert regjeringskvartal med større bruk av nåværende lokaler for ulike departementer skal beløpe seg til 25 mrd. kroner, eller er det bare et tenkt tall fra regjeringens side?

BEGRUNNELSE:

Kostnaden knyttet til nytt regjeringskvartal har økt og økt. I 2017 regnet man med at nytt regjeringskvartal ville koste 15-16 mrd. kroner. Nå opererer man med en pris på 36,5 mrd. innenfor P85.

Altså er det stor sjanse for at det blir enda dyrere. Det er også noe av det mest komplekse byggeprosjektet på norsk jord. Om det ikke kommer flere kostnadsoverraskelser vil det overraske.

Senterpartiet har vært kritisk til flere av elementene i nytt regjeringskvartal og har motsatt seg å gi tilsagn til byggetrinn 1 (20,5 mrd. kr) i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet 2021.

Det er åpenbart at prosjektet bør nedskaleres, noe som også tidligere statsråd Elvestuen har vært tydelig på. Senterpartiet har bedt om dette i flere runder og jeg registrere at kommunalministeren sier at det nå skal vurderes.

I sin iver etter å forsvare prosjektet servere statsråden et regnestykke hva Senterpartiets forslag til nedskaleringer skulle medføre av ekstrakostnader.

Svar:

Stortinget vedtok regjeringens forslag til kostnadsramme for byggetrinn 1 i forbindelse med budsjettbehandlingen for 2021. I den eksterne kvalitetssikringen (KS2) av byggetrinn 1 av juli 2020, fremgår det hvordan kostnadene har utviklet seg fra et tidlig stadium av planleggingen av nytt kvartal, og ekstern kvalitetssikrers vurdering av de totale kostnadene for nytt regjeringskvartal. Modenheten i de ulike elementene av nytt regjeringskvartal var varierende, der enkelte elementer var i gjennomføringsfase, mens andre var i planleggingsfase og ikke eksternt kvalitetssikret.

Anslaget på 15-16 milliarder kroner bygger på konseptvalgutredningen og kvalitetssikringen (KS1) av denne i 2014. Dette er et tidlig anslag før skisseprosjekt og forprosjekt var gjennomført. Det er ikke uvanlig at prosjekter i disse fasene gjennomgår endringer, før de er kommet så langt i planleggingen at Stortinget kan vedta en kostnadsramme.

I tillegg kommer at anslaget på 15-16 milliarder kroner ikke omfatter en rekke elementer som inngår i den eksterne kvalitetssikrers vurdering av en mulig total kostnad på 36,5 milliarder kroner (P85-anslag). Det omfatter ikke:

- sikker teknisk infrastruktur
- energiløsning
- 22. juli-senter
- ombygging av Ring 1

Det er vanskelig å anslå nøyaktig hvor mye mer Senterpartiets forslag vil koste. Et grovt anslag tilsier at Senterpartiets løsning vil koste om lag 25 milliarder kroner mer enn planen som nå ligger på bordet. Senterpartiets forslag vil medføre økte kostnader til nødvendig eiendomskjøp på ca. 20 milliarder kroner, og økte kostnader til rehabilitering/nødvendig ombygging på ca. 15 milliarder kroner. Det er lagt til grunn at byggetrinn 2 og 3 kuttes ut, at byggetrinn 1 reduseres, og at energiløsningen kuttes ut, noe som samlet anslås å redusere kostnadene med om lag 10 milliarder kroner. Samlet har vi derfor anslått at Senterpartiets forslag betyr økte kostnader for fremtidige departementslokaler på om lag 25 milliarder kroner. I tillegg til dette, vil det påløpe årlig leie til eksterne markedsaktører, som nå ligger på i underkant av en halv milliard kroner i året for de leide departementsbyggene i Kvadraturen, Vika, Nydalen og regjeringskvartalet. Alle effektiviseringsgevinster ved samlet lokalisering vil forsvinne. For D-blokken er det inngått kontrakt, så det vil antakelig koste noe i tillegg å komme seg ut av den kontrakten. Det samme gjelder energiløsningen. I tillegg vil salgsinntektene fra Victoria Terrasse og R6/Teatergaten 5 utebli.

Omprosjektering av valgte løsninger som følge av nedskalering av byggetrinn 1, vil dessuten være kostbart og tidkrevende. Det vil innebære at tidspunktet for når byggetrinn 1 kan tas i bruk vil forskyves ut i tid, muligens med flere år.

Jeg vil understreke at tallene er beheftet med usikkerhet. Tallene er basert på foreløpige vurderinger gjort av Statsbygg for å kunne svare ut anmodningsvedtak fra Stortinget om eventuelt å benytte dagens departementsbygg for å kunne nedskalere eller ikke bygge de siste byggetrinnene i nytt regjeringskvartal. Anmodningsvedtaket vil bli besvart i forbindelse med statsbudsjettet for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2821**Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 23. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja****Spørsmål:**

Vil kulturministeren påse at loven (ref. betalingsformidlingsforbudet) følges slik den var ment og at det ikke fattes vedtak mot at norske borgere kan overføre midler til sine egne lovlige kontoer/lommebøker i e-pengeforetak som faller inn under andre lovlige jurisdiksjoner enn den norske, og vil han informere kulturdepartementet og lotteritilsynet om feilaktige vedtak overfor selskaper som ikke tilbyr direkte transaksjoner mellom norske finansinstitusjoner og spillsselskaper uten norsk lisens?

BEGRUNNELSE:

Ministeren har i skriftlig svar til meg slått fast at lotteritilsynet ikke har myndighet til å gjøre vedtak mot overføringer til egne bankkontoer og kontoer i e-pengeforetak i utlandet. Dette er borgerens egen juridisk eide konto.

Samtidig forsvarer han tilsynet og senere KUDs opprettholdelse av vedtak om at det ikke er tillatt å føre penger fra en norsk finansinstitusjon til e-pengeforetaket MIR som har påklaget avgjørelsen og anket denne videre.

Begrunnelsen fra tilsynet, KUD og senere ministeren bunner i argumenter som at MIR er en betalingsløsning, noe de ikke er. Det redegjøres og i svaret:

“Dersom Lotteritilsynet skulle tillatt unntak for selskaper som velger tekniske løsninger som gjør det mer komplisert å skille ut transaksjoner knyttet til ulovlig pengespill aktivitet, ville dette åpne for en uthuling av betalingsformidlingsforbudet som Stortinget har vedtatt.”

MIR Limited er en e-wallet og etter lovens forstand et e-pengeforetak. En konto hos MIR Limited fra deres løsning Muchbetter er etter lovens forstand å regne som en borgers egneide konto, som faller under den jurisdiksjon som dens land tilhører.

En konto hos finansinstitusjonen MIR Ltd og andre e-wallets er derfor ikke «betalingsløsninger», og det faller dermed ikke under norsk lov å sperre borgers tilgang til e-wallets med mindre e-walleten brukes som direkte link mellom norsk finansinstitusjon og et spillsselskap uten norske tillatelse. Slike e-wallets blir av mange blir brukt til helt andre formål enn pengespill.

Jeg kan ikke se at det kan kalles uthuling av et forbud at norske borgere lovlig velger å overføre penger til egne kontoer eller e-lommebøker til e-pengeforetak i utlandet, som de senere etter eget ønske kan benytte lovlig slik

de vil. Attpåtil vil vedtak mot slike overføringer samtidig være vedtak mot bruk som også ville vært lovlig i Norge, og det finnes (så vidt jeg har fått klarhet i gjennom mine spørsmål til ulike statsråden) ikke hjemmel i loven for å stoppe slike transaksjoner.

Det minnes også om at forskriften om betalingsformidlingsforbudet kun omfatter: “transaksjoner (...) fra foretak som formidler betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskap”. Transaksjonene som nordmenn selv foretar mellom konto/e-wallet i Norge og utland skjer ikke “på vegne” av noen andre.

Svar:

Jeg vil så klart påse at loven følges slik den er ment. Som opplyst i svaret på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2712 er vedtak etter betalingsformidlingsforbudet rettet mot foretak som yter betalingstjenester i Norge. Forbudet gjelder betalingstransaksjoner til og fra pengespill som ikke har tillatelse i Norge, men også betalingstransaksjoner til og fra “andre foretak” som formidler betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskap som ikke har tillatelse i Norge, jf. forskrift om forbud mot spillbetalingsformidling § 4 andre ledd. “Andre foretak” kan også omfatte såkalte e-pengeforetak. Vedtak etter betalingsformidlingsforbudet er ikke til hinder for at e-pengeforetak driver annen lovlig virksomhet. Det er som nevnt i svaret på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2712 den næringsdrivende sitt ansvar å implementere løsninger som gjør det mulig å skille mellom lovlige og ulovlige pengetransaksjoner. Jeg er ikke kjent med at det er fattet feilaktige vedtak ovenfor norske banker og finansforetak.

SPØRSMÅL NR. 2822

Innlevert 16. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange afghanere, som befinner seg i Norge nå, har fått avslag på sin søknad om opphold eller har sin søknad under behandling, og hvor mange barn og hvor mange voksne har blitt henvist til internflukt i Afghanistan og tvangsreturnert hvert år fra 2014?

Svar:

Det ble foretatt en manuell gjennomgang av saker for afghanske borgere i juni i år, som viste at det da var 80 personer med avslag som hadde en registrert adresse i Norge. I tillegg var det om lag 60 personer med avslag som var forsvunnet eller som var registrert med opphold i en annen stat som deltar i Dublin-samarbeidet.

Det føres ikke statistikk som gjør at det kan hentes ut tall for hvor mange av dem som er tvangsreturnert, som hadde fått avslag med den begrunnelse at de kunne returnere til et annet sted enn hjemstedet (internflukt). Separate statistikker fra henholdsvis Utlendingsdirektoratet og Politiets utlendingsenhet viser imidlertid at Utlendingsdirektoratet i perioden 2014-2021 har registrert at de

har gitt avslag til 340 personer som er henvist til internflukt, og at Politiets utlendingsenhet i samme periode har tvangsreturnert 1315 personer totalt sett (dvs. uavhengig av avslagsgrunn). Tallene for de enkelte år fremgår av tabellene nedenfor.

Det gjøres oppmerksom på at statistikken fra Utlendingsdirektoratet over antall personer som har blitt henvist til internflukt, er beheftet med stor usikkerhet. Statistikken viser heller ikke antall saker hvor Utlendingsnemnda har henvist til internflukt. I den grad Utlendingsnemnda har henvist til internflukt i saker hvor Utlendingsdirektoratet ikke har bygd på dette som avslagsgrunn, vil det samlede tallet være høyere enn det som fremgår av Utlendingsdirektoratets statistikk.

Utlendingsnemnda har opplyst at de i hele perioden har truffet vesentlig flere enn 340 vedtak hvor det er henvist til internflukt (anslagsvis 650 vedtak), men fordi personer som har fremmet omgjøringsanmodninger kan være registrert med flere avgjørelser med samme begrunnelse, gir ikke tallet fra Utlendingsnemnda noe reelt bilde av hvilket antall personer dette faktisk gjelder.

Avslag fra Utlendingsdirektoratet hvor det er henvist til internflukt – afghanske borgere

År	Voksen	Barn	Totalt
2014	53	11	64
2015	35	5	40
2016	133	29	162
2017	59	3	62
2018	9	0	9
2019	2	0	2
2020	0	0	0
2021	1	0	1
Totalsum	292	48	340

Tvangsreturner, uavhengig av avslagsgrunn – afghanske borgere

ÅR	Voksen	Barn	Totalt
2014	344	85	429
2015	75	14	89
2016	362	47	409
2017	224	14	238
2018	86	11	97
2019	38	4	42

2020	3		3
2021	8		8
Totalsum	1140	175	1315

Det er Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda som vurderer hvilken betydning den endringen som nå skjer i maktsituasjonen i Afghanistan vil få for håndteringen av asylsaker som er til behandling. Ved utløpet av juli var det registrert om lag 45 saker til behandling i Utlendingsdirektoratet for afghanske borgere. I Utlendingsnemnda er det for øyeblikket 61 ubehandlede saker

(omfatter asylsaker, tilbakekallssaker og utvisningssaker) som kan medføre utreiseplikt (herav 37 klagesaker og 24 omgjøringsanmodninger). Etatene har dessuten suspendert plikten til å returnere til Afghanistan også for dem som har fått avslag. Denne beslutningen gjelder fram til 15. september, og etatene vil innen den datoen vurdere retursituasjonen på nytt i lys av utviklingen.

SPØRSMÅL NR. 2823

Innlevert 16. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 23. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at mennesker fra Afghanistan som har søkt og fått avslag på sine søknader om asyl, får søknadene sine vurdert på nytt i lys av den svært alvorlige situasjonen i landet?

BEGRUNNELSE:

Nå har Taliban tatt over Kabul, og mange frykter for livet. Situasjonen i Afghanistan er svært alvorlig og hver time teller. Det er helt avgjørende at regjeringen nå revurderer dette regelverket og gir disse menneskene en sjanse. At mennesker kan komme i fare fordi de har forbindelser med Norge er et ansvar som må veie tungt på Norge. Nå må vi være sikre på at vi ikke overlater folk til livsfare.

Svar:

Jeg understreker at Norge tar sitt ansvar for dem som har jobbet ved ambassaden eller for norske styrker i Afghanistan. Gjennom de siste årene har det blitt hentet om lag 360 personer til Norge. Arbeidet med overføring av lokalt ansatte tolker startet allerede i 2012, og etter anmodning fra Stortinget ble det i 2015 ble det gitt en fornyet instruks som gjaldt tolker. I juni i år ble det gitt en instruks som omfatter lokalt personell som var ansatt av Forsvaret eller av ambassaden ved avslutningen av Resolute Support Mission (RSM).

Gitt den raskt forverrede sikkerhetssituasjonen i Afghanistan vil det være aktuelt å vurdere eventuelle

søknader fra personer og grupper som har arbeidet for Forsvaret og ambassaden, og som ikke var omfattet av 2015-instruksen og personer som av ulike grunner ikke søkte om overføring til Norge etter denne instruksen, selv om de ville vært omfattet.

Det er uten tvil praktiske utfordringer ved dette slik situasjonen nå er. De berørte departementer vil arbeide med å finne praktiske løsninger.

For øvrig vil jeg vise til at det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som vurderer hvilken betydning den endringen som nå skjer i maktsituasjonen i Afghanistan får for håndteringen av asylsaker generelt. Foreløpig er det for tidlig å fastslå hvordan situasjonen vil utvikle seg. Etatene har imidlertid besluttet stans i retur til Afghanistan. Foreløpig gjelder suspensjonen av utreiseplikten frem til 15. september i år, og UDI og UNE vil før det vurdere retursituasjonen på nytt.

Det er ikke aktuelt å vurdere tidligere avslåtte asylsøknader på nytt for afghanere som har fått endelig avslag på asylsøknad og er blitt returnert. Sakene er avsluttet i Norge etter lovlig fattede vedtak.

SPØRSMÅL NR. 2824**Innlevert 16. august 2021 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 30. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Regjeringen oppgir at den ønsker å endre reisefradraget for innbyggerne i de ca. 300 minst sentrale kommunene.

Er dette tale om de 280 kommunene i SSBs sentralitetsklasser 4-6 eller eventuelt hvilke kommuner taler regjeringen om?

BEGRUNNELSE:

Mange er avhengig av bil for å komme seg til og fra jobb. Senterpartiet har foreslått en styrking av reisefradraget som ser hele landet, både innbyggerne i de minst sentrale kommunene og innbyggere i mer sentrale kommuner. Regjeringen ønsker derimot ingen lettelse for arbeidstakere som er avhengig av bil noe sted i landet. I stedet ønsker regjeringen å øke dieselprisen med mellom 4 og 5 kroner per liter og kun oppveie noe av ulempen med dette for kun ca. 30 prosent av Norges innbyggere.

Svar:

Regjeringen ønsker å kompensere for økt CO2-avgift blant annet ved å øke reisefradraget. Det tas sikte på å gjøre dette på to måter. For det første ved å oppheve halveringen av dagens sats fra 50 000 kilometer, slik at samme sats gjelder uavhengig av reiselengde. Omleggingen til én sats vil komme de aller fleste med reisefradrag til gode. For det andre ved å redusere bunnbeløpet i reisefradraget fra 23 900 kroner til 14 000 kroner for personer bosatt i de om lag 300 minst sentrale kommunene. Reduksjonen i bunnbeløpet medfører at skattytere i distriktene, som bor langt fra arbeidsplasser og med et begrenset kollektivtilbud, får fradrag for en større andel av sine reiseutgifter. Regjeringen vil legge frem detaljene i forslaget, herunder hvilke kommuner som får redusert bunnbeløp, i statsbudsjettet for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2825**Innlevert 16. august 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 26. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Den nye bestemmelsen i bioteknologiloven § 2-15 fjerde ledd som åpner for partnerdonasjon av egg og gjelder bare likekjønnede par som består av to kvinner som ble født som kvinner. Egg som trans-menn eller ikke-binære kan ha fryst ned kan ikke bli brukt fordi de er trans eller ikke-binære. Det ser ut som om det strider mot likestillings- og diskriminering, fra mitt ståsted.

Er statsråden enig at det strider mot likestillings- og diskrimineringsloven?

BEGRUNNELSE:

Om helseministeren ikke mener det bryter likestillings- og diskrimineringsloven ønsker jeg gjerne en forklaring om hvorfor det.

Svar:

Bioteknologiloven § 2-15 fjerde ledd gir likekjønnede par som består av to kvinner, rett til partnerdonasjon av egg. Det følger av bestemmelsen at paret kan velge hvem av dem som skal gå gravid med parets barn. Regelen får bare anvendelse for par der begge er født som kvinner med livmor og minst den ene har medisinsk mulighet til å bære frem barnet.

Jeg er bedt om å ta stilling til om denne regelen er diskriminerende overfor transmenn og ikke-binære personer, som har tatt ut og fryst ned egg og som de ønsker at skal doneres til partneren.

Transmenn har ikke rett til å donere egg til sin partner etter denne bestemmelsen fordi det ikke er tale om et likekjønnet par bestående av to kvinner. En transmann forstås her som en person som ble registrert med juridisk

kjønn som kvinne ved fødselen og som nå har juridisk kjønn som mann.

Ikke-binære har rett til partnerdonasjon etter bestemmelsen dersom begge i paret har juridisk kjønn som kvinne. En ikke-binær person forstås her som en som definerer seg selv utenfor tokjønnsmodellen, dvs. verken som mann eller kvinne. I Norge blir alle registrert med et juridisk kjønn som mann eller som kvinne. Par der en eller begge er ikke-binære og begge er registrert som kvinner, vil ha rett til partnerdonasjon etter § 2-15 fjerde ledd.

Bestemmelsen ble foreslått og fastsatt av Stortinget tidligere i år under behandlingen av andre forslag til endringer i bioteknologiloven, jf. Representantforslag 173 L (2020-2021) og Innst. 404 L (2020-2021). Bestemmelsen må vurderes i lys av at Regjeringen og Stortingets flertall har ansett det som viktig å fastholde en restriktiv adgang til eggdonasjon og et forbud mot surrogati. Samtidig øn-

sket Stortinget at partnerdonasjon av egg mellom kvinner i likekjønnede par, inkludert innføring av befruktede egg, ikke skulle rammes av disse restriksjonene. Stortinget viste blant annet til at begge mødrene ved partnerdonasjon da vil få en biologisk tilknytning til barnet. Stortinget har kjennskap til at regelen bare vil gjelde for personer som er registrert som kvinner. Jeg viser her til skriftlig spørsmål fra representant Wilkinson (SV) som jeg besvarte 21. mai. i år.

Likestillings- og diskrimineringsloven § 6 forbyr diskriminering på grunn av blant annet kjønn, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk.

Dersom Stortinget mener den nye bestemmelsen bør gjelde uavhengig av juridisk kjønn for å unngå brudd med likestillings- og diskrimineringsloven, bør bestemmelsen endres. Helse- og omsorgsdepartementet kan i tilfelle gi lovteknisk bistand.

SPØRSMÅL NR. 2826

Innlevert 17. august 2021 av stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein

Besvart 24. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Stortinget har vedtatt lovhjemmel etter forslag fra regjeringen som gir mulighet for å installere elektronisk pust- og bevegelsessensor i celler ved politiarrestene og fengslene. Dette vil kunne forhindre selvmord og overdosedødsfall i fengslene, og redde liv. Så langt tyder alt på at innkjøp av slike systemer ikke blir prioritert.

Hva vil statsråden gjøre for å få fortgang i innkjøp av slike systemer?

Svar:

Stortinget vedtok i februar 2021 hjemmel for bruk av pust- og bevegelsessensor i fengselsceller, jf. straffegjen-nomføringsloven § 29 a. Lovendringen trådte i kraft 1. april i år. Systemet for pust- og bevegelsessensor ble først etablert i Agder fengsel for å utprøve systemet. Krimin-alomsorgsdirektoratet (KDI) opplyser at etablering av systemet krever bygningsmessig tilrettelegging og vil komme i forbindelse med renovering, nybygg etc. Videre opplyser KDI at pust- og bevegelsessensor foreløpig er prioritert etablert i såkalte mottaksavdelinger og sær- og spesialavdelinger hvor behovet er vurdert som størst.

Systemet er under montering i utvalgte celler i Trondheim fengsel og Romerike fengsel, Ullersmo avdeling. Systemet planlegges også etablert i avrusningsenheten i Bjørgvin fengsel.

SPØRSMÅL NR. 2827**Innlevert 17. august 2021 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune****Besvart 23. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva er total bompengegjeld per nå, inklusive prosjekter som er vedtatt bygd men der det ikke er startet innkreving av bompenger enda, og hvor stor andel av bompengene er knyttet til byvekstavtalene?

Svar:

Bompengeselskapenes totale lånegjeld per 31.12.2020, i henhold til siste rapportering fra bompengeselskapene, var på 63 mrd. kr. Dette er inkludert lån på til sammen 14 mrd. kr tilknyttet bompengeprojekter som er vedtatt, men som ikke hadde startet innkreving ved årsskiftet.

Lånegjelden er tilknyttet bompengeprojekter som har etterskuddsinnkreving der utbyggingsprosjektene er ferdigstilt, bompengefinansierte pakker som finansierer prosjektene sine ved en kombinasjon av låneopptak

og løpende bompengeinntekter og vedtatte prosjekter som er under bygging og som har startet låneopptak. For bompengeprojekter som er under bygging og som har utestående rekvireringer, vil den totale låneporteføljen øke før bompengeinnkrevingen kan starte etter åpning av veien.

Det er inngått byvekstavtaler for Osloområdet, Bergensområdet, Nord-Jæren og Trondheimsområdet. Bompengeprojektene tilknyttet disse områdene er henholdsvis de bompengefinansierte bypakke Oslo-pakke 3, Bypakke Bergen, Bypakke Nord-Jæren og Miljøpakke Trondheim. Total lånegjeld per 31.12.2020 for disse prosjektene var på om lag 10 mrd. kr. Bompengefinansierte bypakker er porteføljestyrte. Det er dermed også finansiering av prosjekter gjennom løpende bompengeinntekter, slik at forpliktelsene som ligger i disse pakkene er større enn selve lånegjelden.

SPØRSMÅL NR. 2828**Innlevert 17. august 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 24. august 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Ser statsråden at det kan være problematisk at PBL utnytter barnehage-hjem-samarbeidet til å få foreldre til å inn- ta et bestemt politisk standpunkt?

BEGRUNNELSE:

På sine hjemmesider oppfordrer Private Barnehagers Landsforbund (PBL) sine medlemsbarnehager til å fremme deres politiske synspunkt på hvordan barnehagesektoren skal finansieres. De har opprettet en mal på sine hjemmesider som flere private barnehager har brukt til å fremme sitt politiske ståsted rundt det politiske spørsmålet knyttet til den offentlige finansieringen av private barnehager.

Utdrag fra malen som flere private barnehager har brukt til å sende ut PBLs politiske budskap om den offentlige finansieringen av private barnehager:

«Alle barn fortjener gode barnehager. <Barnehagen vår> mener at alle barn i alle barnehager må likebehandles. Vi mener at foreldrenes valg av barnehage skal bygge på tillit – en tillit som ikke kan vedtas av politikerne i kommunen. Foreldre bør selv få velge den barnehagen de mener passer best til sine barn, og på den måten avgjøre hvilke barnehageplasser som består og hvilke som legges ned.

Sammen med andre barnehager kommer vi til å engasjere oss for å få stoppet forslaget fra flertallet i Storberget-utvalget.

<Barnehagen vår> legger ikke skjul på at vi ønsker velkommen foreldrenes engasjement for å sikre en fremtidig finansiering av barnehagene som ikke innebærer forskjellsbehandling av barn eller overstyring av foreldrenes valg av barnehage. Vi vil derfor ta opp denne saken i Samarbeidsutvalget (SU), der foreldre, ansatte og barnehagens eier alle er representert.»

Svar:

Som en del av statsbudsjettet 2021 ba Stortinget regjeringen om å nedsette et hurtigarbeidende utvalg der bl.a. KS og PBL deltok, for å utrede finansieringen av private barnehager. Utvalget leverte sin rapport "Du er henta" den 15. juni 2021. Kunnskapsdepartementet har sendt rapporten på høring, med høringsfrist 1. oktober 2021. Rapporten inneholder forslag til fremtidig finansieringsmodell fra et flertall og et mindretall i utvalget. Departementet ønsker høringsinstansenes synspunkter og innspill til rapporten. Høringen er åpen for alle som ønsker å uttale seg. Det gjelder også privatpersoner og aktører som ikke står på adresselisten for høringen.

Ordningen med høring av offentlige utredninger er viktig for å sikre en demokratisk prosess og en mulighet for alle interesserte til å uttale seg før beslutninger om endringer tas. For at departementet skal få et godt grunnlag for videre arbeid i saken, er det derfor viktig at alle som kan bli berørt eller har meninger om forslagene, engas-

jer seg og sender inn hørings svar til departementet. Et foreldreengasjement rundt sentrale problemstillinger i barnehagesektoren er positivt.

Barnehageloven har regler om at hver barnehage skal ha et foreldreråd og et samarbeidsutvalg. Samarbeidsutvalget skal være et rådgivende, kontaktskapende og samordnende organ og barnehageeieren skal sørge for at saker av viktighet forelegges utvalget. Bestemmelsen sikrer at barnehagen samarbeider med barnas hjem i saker som er viktige for barnehagens innhold og virksomhet, men er ikke til hinder for at barnehagen involverer foreldrene i saker som er viktige for barnehagene på nasjonalt nivå.

Utfordringen for barnehageeier blir å fremstille saker grundig og balansert slik at foreldre kan gjøre seg opp en selvstendig mening på et godt informert grunnlag. Hver enkelt barnehageeier må foreta vurderinger av hvilke saker som skal forelegges samarbeidsutvalget og jeg har tillit til at eier ivaretar denne oppgaven på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 2829

Innlevert 17. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 31. august 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Frp har merket seg at flere nå tar til orde for at bevilgninger til samskipnadene for bygging av nye studentboliger også bør kunne brukes til rehabilitering og oppgradering av eldre studentboliger.

Vil statsråden ta initiativ til en slik endring?

BEGRUNNELSE:

I møte med studentskipnaden på Vestlandet tidligere denne måneden fikk stortingsrepresentanter blant annet omvisning i Fantoft studentby der det fremdeles pågår omfattende renoveringsarbeid. Flere har påpekt at støtten som gis til bygging av studentboliger også må kunne gå til å rehabiliterer byggene og ikke bare til å bygge nytt.

Svar:

Det har vært et viktig prinsipp at staten bevilger penger til bygging av nye boliger, mens studentsamskipnadene selv har ansvaret for å passe på at studentboligene de selv forvalter vedlikeholdes på en god måte. Slik regelverket er nå

så gis det i utgangspunktet ikke tilskudd til oppgradering/rehabilitering av eksisterende studentboliger, men departementet kan i særlige tilfeller gi tilsagn om slike tilskudd.

Eksempler på særlige tilfeller kan være oppgradering av studentboligbygg som er vernet eller fredet.

Smitteverntiltakene som følge av Covid-19-pandemien og konsekvensene for norsk økonomi medførte et fall i aktiviteten i pågående prosjekter i byggebransjen. Gjennom Prop. 127 S (2019-2020) foreslo regjeringen flere bygge- og vedlikeholdstiltak for å stimulere økonomien og øke sysselsettingen gjennom økt aktivitet i byggenæringen. Regjeringen la vekt på at midlene var midlertidige og at de skulle gå til prosjekter som kunne igangsettes raskt. Som ett av disse tiltakene ble det bevilget 250 millioner kroner i tilskudd for å oppgradere eksisterende studentboliger.

I denne regjeringsperioden har det blitt bygget historisk mange nye studentboliger som betyr at enda flere studenter har fått tilgang på en god og rimelig bolig. Vi jobber kontinuerlig med endringer i tilskuddsordningen for studentboliger, utvidet adgang til oppgradering av

studentboliger er ett av tiltakene vi vil vurdere i tiden fremover.

SPØRSMÅL NR. 2830

Innlevert 17. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 26. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvis de midlertidige endringene i permitterings- og dagpengereguleringen ikke forlenges - hvor mange personer ligger an til å gå over henholdsvis maksimal permitteringsperiode og maksimal stønadperiode for dagpenger 1. oktober, og hvor mange vil fra denne datoen få redusert dagpengesatsen fra 80 til 62,4 prosent for inntekt opp til 3G?

BEGRUNNELSE:

Som følge av koronapandemien og en ekstraordinær situasjon på arbeidsmarkedet, forlenget regjeringen, etter forslag fra opposisjonen, permitteringsperioden og stønadperioden for permitterte og arbeidsledige. De midlertidige endringene i dagpengereguleringen blir avviklet 1. oktober. Forrige uke skrev Frifagbevegelse om de ansatte på Norges største arbeidsplass, Gardermoen. For dem er ikke krisa over og de slår alarm, fordi de frykter et ras av oppsigelser dersom ikke permitteringsordningen utvides. De som jobber på Gardermoen og i reiselivsnæringen ble ekstra hardt rammet av koronakrisen. De har vært permittert lengst, tapt mest i inntekt og nå risikerer de også å miste jobben. Ledigheten er ifølge Nav fortsatt 60 prosent høyere enn før koronakrisen og regjeringen skrev i revidert budsjett at den vil vurdere varigheten på nytt dersom det blir behov for det.

Svar:

Løpende indikatorer viser at veksten i norsk økonomi tar seg opp og at arbeidsmarkedet er i bedring. Nye tall fra SSB viser klar vekst i BNP for Fastlands-Norge i 2. kvartal. Den registrerte ledigheten har avtatt betydelig de siste månedene, og det var god vekst i antallet sysselsatte personer i 2. kvartal. Tilgangen av ledige stillinger har økt sterkt så langt i år og underbygger økt etterspørsel etter arbeidskraft. Ulike forventningsindikatorer som peker framover, tegner også et positivt bilde. Men det er fortsatt stor usikkerhet.

Tall fra NAV denne uken viser at antallet arbeidssøkere har falt med vel 6 900 personer siden utgangen av juli. Dermed er det nå i underkant av 142 400 arbeidssøkere, som utgjør 5,0 pst. av arbeidsstyrken. Dette inkluderer helt og delvis ledige (inkludert permitterte), og arbeidssøkere på tiltak. Nedgangen den siste tiden er i stor grad drevet av nedgang i permitterte. Det er nå nær 79 900 helt ledige, eller 2,8 pst. av arbeidsstyrken. Nedgangen i antall helt ledige falt mest der ledigheten er høyest; innen reiseliv og transport, og i Oslo og Viken.

Foreløpige og sesongjusterte tall fra SSB viser at det var en økning i antall jobber fra mai til juni på vel 31 500, tilsvarende 1,1 pst. Dermed ble juni andre måned på rad med jobbvekst, etter en nedgang siden årsskiftet. Overnattings- og serveringsbransjen hadde en særlig kraftig økning, fra et lavt nivå. Fra 2. kvartal 2020 til 2. kvartal 2021 økte antall jobber med 2,2 pst., eller 61 500 jobber.

Det er bred enighet i forskningen om at varigheten av dagpenger påvirker sannsynligheten for overgang til arbeid.

Departementet har vært i kontakt med Arbeids- og velferdsdirektoratet, som har gitt følgende opplysninger, basert på tall for juli. Vi har dermed ikke helt oppdaterte tall, og understreker at det har skjedd en positiv utvikling i arbeidsmarkedet gjennom august. Permitteringer har fortsatt å avta.

- Ved utgangen av juli 2021 var det 16 437 personer som potensielt vil kunne ha brukt opp maksimal periode med dagpenger under permittering 1. oktober. Tallene forutsetter at de fortsetter å være permitterte sammenhengende frem til da. Det må kunne legges til grunn at det faktiske tallet vil være lavere enn dette dersom gjenåpningen etter pandemien fortsetter.

- Ved utgangen av juli 2021 var det 6 963 personer som potensielt vil kunne ha brukt opp maksimal stønadperiode for dagpenger 1. oktober. Tallene forutsetter at de fortsetter å motta dagpenger sammenhengende frem til da. Det må kunne legges til grunn at det faktiske tallet

vil være lavere enn dette dersom gjenåpningen etter pandemien fortsetter.

- Det er usikkert hvor mange som vil motta dagpenger 30. september og 1. oktober. På usikkert grunnlag kan det anslås et nivå på i størrelsesorden 80 000 dagpengemot-

takere i månedsskiftet september-oktober. Det inkluderer helt og delvis ledige og arbeidssøkere på tiltak. Fra 1. oktober får alle dagpengemottakere, unntatt lærlinger, beregnet dagpenger ut fra ordinær sats på 62,4 pst. for hele dagpengegrunnlaget opp til 6G.

SPØRSMÅL NR. 2831

Innlevert 18. august 2021 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 23. august 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Kan statsråden slå fast at regjeringen aldri vil overprøve Porsgrunn kommunes nei til deponi i Brevik, og planlegger statsråden å informere kommunen om denne beslutningen?

BEGRUNNELSE:

I over 6 år har det vært usikkerhet fra regjeringens side om en mulig statlig reguleringsplan for deponi for farlig avfall i Dalen gruver i Brevik. Statsministeren ble 17.8.21 sitert i Varden der hun uttalte følgende: «Nei, det blir ikke deponi i Brevik». Siden saken har pågått så lenge, så er det nyttig for alle parter med en skriftlig og formell tilbakemelding fra ansvarlig statsråd.

Svar:

Spørsmålet om framtidig behandlingskapasitet for farleg avfall i Noreg er noko eg har prioritert høgt som klima- og miljøminister. Regjeringa har ansvar for at Noreg opprettheld ei nasjonal behandlingskapasitet for farleg avfall i tråd med internasjonale pliktar. Samstundes er det dei som er opphav til avfallet som er ansvarleg for å handsame det, og det er difor viktig at det er næringslivet sjølv som etablerer nye løysingar.

Regjeringa har vore oppteken av å sjå kva løysingar som kan vere moglege for å sikre ny kapasitet. Det blei nedsett eit ekspertutval for å gi vurderingar i saka, og eg har hatt dialog med næringsliv og kommunar.

Hausten 2020 informerte NOAH, som driv deponiet på Langøya, at dei vurderte moglege tiltak for å forlengje levetida på Langøya potensielt fram til 2030. I mai 2021 søkte dei Miljødirektoratet om endra utsleppsløyve for å kunne iverksetje tiltak for å forlengje levetida. Søknaden er no til behandling i Miljødirektoratet.

På denne bakgrunn er ikkje statleg plan i Brevik noko denne regjeringa vurderer. Ein forlenga deponikapasitet gir tid til å kunne realisere mykje av den teknologiutviklinga og reduksjonen i deponibehov som ekspertutvalet om farleg avfall peikte på i 2019. Deponibehovet over tid kan dermed sjå annleis ut og det gir næringslivet meir tid til å finne nye løysingar.

SPØRSMÅL NR. 2832**Innlevert 18. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 27. august 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Har utenriksministeren kjennskap til om det befinner seg norske borgere i Afghanistan som tidligere har fått beskyttelse i Norge og eventuelt hvor mange har hun kjennskap til?

BEGRUNNELSE:

Flere aviser skriver at norske myndigheter jobber på spreng for å evakuere norsk personell fra Afghanistan. Det har også fremkommet at det befinner seg flere norske borgere i Afghanistan som tilsynelatende ikke har vært der på oppdrag for norske myndigheter, hjelpeorganisasjoner eller pressen.

Svar:

Jeg oppfatter spørsmålet slik at representanten ønsker nærmere informasjon om årsaken til at norske borgere nå befinner seg i Afghanistan, og derfor anmoder om assistert utreise.

Norske myndigheter har siden 23. mars 2018 frarådet alle reiser og opphold i Afghanistan på grunn av sikkerhetssituasjonen, og 4. august i år ble reiserådet skjerpet

til å oppfordre alle norske borgere om å forlate landet. Utenriksdepartementet tok beslutningen om å tilby assistert utreise 18. august. Det er mange som ber om hjelp, og Utenriksdepartementet arbeider intenst, i samarbeid med andre berørte etater, med å bistå så mange som mulig.

I vurderingen av hvem som tilbys assistert utreise forholder vi oss til de føringer som er lagt gjennom Meld. St. nr. 12 (2010-2011) Bistand til nordmenn i utlandet. I tråd med stortingsmeldingen tilbys det assistert utreise til alle norske borgere med familie som befinner seg i Afghanistan. I tillegg til nordmenn som har vært der på oppdrag for norske myndigheter, hjelpeorganisasjoner eller pressen, er det mange norske borgere som har familie i Afghanistan eller annen tilknytning til landet. Norske borgeres tidligere oppholdsgrunnlag, eller bakgrunnen for at de befinner seg i Afghanistan, er ikke relevant i vurderingen av om de skal tilbys assistert utreise. Det følger for øvrig av passloven § 6 tredje ledd, jfr. § 5 femte ledd, at det ikke gis begrensinger på gyldighetsområdet til norske pass som følge av at vedkommende tidligere har hatt opphold i Norge på bakgrunn av søknad om beskyttelse. Det er derfor ikke begrensinger på hvilke land disse norske borgerne kan besøke.

SPØRSMÅL NR. 2833**Innlevert 18. august 2021 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 25. august 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Viser til statsministerens uttalelser i TV2 og engasjement for MIKI-senteret, blant annet som storesøster.

Hva har statsministeren gjort for å følge opp engasjementet hun viste i den konkrete saken i TV2?

BEGRUNNELSE:

Lenketil TV2-sak: <https://www.tv2.no/nyheter/10694253/>

Svar:

Statsministeren har bedt meg svare på spørsmålet. Statsministeren og også andre statsråder har møtt Jon Henrik Larsen flere ganger opp gjennom årene knyttet til hans imponerende engasjementet for dem som faller utenfor arbeidslivet. Mål er et samfunn med muligheter for alle, hvor alle som kan, deltar i arbeidslivet. Årsakene til at en del ikke kommer inn i arbeid eller blir stående utenfor viktige samfunnsarenaer er sammensatte, og løsningene finnes ofte ikke i en sektor alene. Regjeringen la derfor frem en stortingsmelding med en helhetlig

politikk for å inkludere flere i arbeids- og samfunnsnivå før sommeren. Meldingen inneholder en rekke forslag til tiltak, hvor tettere samarbeid mellom sektorene helse, utdanning og arbeid, mer tidlig innsats via NAV, individuell jobbstøtte for unge med psykiske lidelser (IPS-ung) og forsøk med arbeidsorientert uføretrygd er blant hovedtiltakene. MIKI-senteret skal bidra til at flere blir inkludert i arbeidslivet. Initiativet har etter søknad fått støtte fra tilskuddsordningen for sosialt entreprenørskap og sosiale entreprenører over kapittel 621, post 70 på statsbudsjettet i 2018 og i 2019. Til sammen er det gitt 800 000 kr i tilskudd. Tilskuddsordningen forvaltes av Arbeids- og velferdsdirektoratet. Hovedformålet med tilskuddsordningen er å stimulere til utvikling av sosialt entreprenørskap rettet mot fattigdom og sosial eksklusjon. Søkerne

må sannsynliggjøre at virksomheten har et økonomisk potensial og vil bli økonomisk selvstendig og bærekraftig etter noen tid. Tilskudd er tidsbegrenset, og faller normalt bort etter tre år. Tilskuddsperioden kan imidlertid forlenges med inntil to år.

Arbeids- og velferdsdirektoratet avslø søknad om støtte fra MIKI-senteret i 2020. I avslaget vises det bl.a. til at det var flere punkter fra tilsagn om støtte i 2019 som det ikke var synlig at MIKI-senteret hadde fulgt opp eller beskrevet i den nye søknaden. Vedtaket ble påklaget og direktoratet opprettholdt avslaget etter en fornyet vurdering. Klagen ble deretter oversendt til Arbeids- og sosialdepartementet som stadfestet vedtaket til Arbeids- og velferdsdirektoratet 19. oktober 2020.

SPØRSMÅL NR. 2834

Innlevert 15. august 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland

Besvart 30. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mener statsråden at det er rimelig at røde kors og andre frivillige som redder liv må betale avgift til staten for kjøp av beredskapskjøretøy?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har flere ganger tidligere tatt opp problematikken ved at staten tar inn avgifter på produkter som benyttes av nødetater. F.eks. så krevde staten inn alkoholavgift på håndsprit produsert til nødetater og skatteetaten overprøvde ofte brannvesenets faglige vurdering og behov og påla helt normale brannbiler og mannskapsbiler full avgift fordi de ikke ble regnet som brannbil nok av skatteetaten.

Nå viser det seg at også røde kors må betale full avgift på deres biler, selv om de benyttes i frivillig arbeid. For de aller fleste av oss er det ikke rimelig eller rettferdig at frivillige organisasjoner som f.eks. røde kors må betale mva. og avgifter på biler som benyttes i redning og til humanitære forhold.

I andre sammenhenger så avgiftsbelegger man det man ønsker mindre av, ikke mer av, og legger man en slik logikk til grunn så burde ikke røde kors sine biler ha avgift i det hele tatt.

Gjennomsnittsalderen for biler i røde kors er 11 år og røde kors i Agder har biler som har kjørt opp mot 400 000 km!

Undertegnede møtte nylig representant fra Røde kors som opplyser at de på grunn av bilavgiftene blir «tvunget» til å kjøpe biler som beredskapsmessig sett er dårligere enn de de hadde ønsket. Med andre ord så tvinger norske bilavgifter røde kors fra å ha en optimal utstyrsparke, og det er sannsynlig at det å avgiftsbelegge røde kors sine biler gir en dårligere beredskap.

Røde kors oppgir selv at det vil koste staten om lag 10 millioner kr årlig å fjerne avgiftene på deres biler noe som er et ganske beskjedent beløp sett opp mot den beredskapsmessige gevinsten det er å få nye moderne kjøretøy.

Undertegnede er klar over at dette er et naturlig spørsmål i statsbudsjettet men ønsker å vite statsrådets prinsipielle holdning til spørsmålet om avgiftsfritak for beredskapsbiler og om han mener det er riktig at staten «skor seg» på frivillig arbeid. Jeg vil oppfordre statsråden til å lese følgende nyhetsartikkel fra lokalavisen i Søgne og Songdalen i Kristiansand kommune:

http://n247.no/?nyhet=14712&tittel=-_Ikke_riktig_at_statens_skor_seg_paa_frivillig_arbeid

Svar:

Den frivillige redningstjenesten utgjør en viktig del av beredskapen i Norge. Det offentlige støtter denne virksomheten økonomisk gjennom flere ordninger.

Jeg oppfatter representantens referanse til «avgift til staten for kjøp av beredskapskjøretøy» som en henvisning til både merverdiavgiften og engangsavgiften.

Merverdiavgiften er ment som en generell avgift på innenlandsk forbruk. I utgangspunktet skal det betales merverdiavgift på all innenlandsk omsetning av varer og tjenester, med mindre det er gjort særskilt unntak. Siden merverdiavgiften er en generell forbruksavgift, bør det vises varsomhet med å innføre fritak som ikke kan begrunnes ut fra hensyn som ligger innenfor avgiften selv. Generelt vil det være mer hensiktsmessig å støtte formål som ligger utenfor merverdiavgiften gjennom direkte støtteordninger.

Det er etablert en egen momskompensasjonsordning for frivillige organisasjoner. Ordningen, som ble innført i 2010, har som formål å fremme frivillig aktivitet gjennom å kompensere for kostnader som frivillige organisasjoner har hatt til merverdiavgift ved kjøp av varer og tjenester. Ordningen forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet, etter nærmere bestemmelser fastsatt av Kulturdepartementet. Majoriteten av midlene fordeles til lokale foreninger. Tilskuddene fordeles innenfor den gitte bevilgningen for det enkelte år. Dersom bevilgningen ikke dekker alle innkomne krav, avkortes de innvilgede søknadene prosentvis likt. I 2020 fikk i overkant av 22 000 frivillige lag og

organisasjoner utbetalt momskompensasjon med til sammen 1,684 milliarder kroner.

Frivillige organisasjoner i redningstjenesten, herunder hjelpekorpsene til Røde Kors, vil etter denne ordningen være berettiget til kompensasjon for merverdiavgift ved kjøp av beredskapsbiler og annet utstyr. De vil derfor, avhengig av eventuell avkortningen det aktuelle året, kompenseres merverdiavgiftsbelastningen ved anskaffelsene.

Engangsavgiften skal, i tillegg til å skaffe staten inntekter, stimulere til en mer miljøvennlig bilpark. Miljøinnretningen av avgiften viser seg blant annet gjennom CO2-komponenten i avgiften, som favoriserer biler med lave utslipp, og ved at elbiler er fritatt for avgift. Et effektivt og robust avgiftssystem bør generelt ha færrest mulig unntak og særordninger. På samme måte som under merverdiavgiften, bør kompensasjoner for uønskede og urimelige utslag av engangsavgiften fortrinnsvis skje over budsjettets utgiftsside.

Under Justis- og beredskapsdepartementet er det etablert en egen tilskuddsordning for frivillige organisasjoner i redningstjenesten. For 2021 er det satt av 58,6 millioner kroner til ordningen. Formålet med ordningen er å inspirere frivillige organisasjoner til innsats i redningstjenesten gjennom tilskudd til kurs og kompetanseutvikling, utstyr, drift av organisasjonene mv. Henvisningen til utstyr må forstås som en henvisning til alle kostander ved anskaffelsene, herunder engangsavgift og andre avgifter som måtte påløpe.

SPØRSMÅL NR. 2835

Innlevert 18. august 2021 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 27. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Mener ministeren at Norge i sin deltakelse i IPCEI Hydrogen ikke skal støtte utvikling av norsk produksjon av hydrogenbaserte brenselceller (hydrogenmotorer) til maritim og industriell bruk?

BEGRUNNELSE:

I Narvik ønsker TECO 2030 å starte storskalaproduksjon av hydrogenbaserte brenselceller, som kan gjøre at skip og andre store kjøretøyer og applikasjoner kan gå over til å bruke hydrogen som drivstoff, og dermed bli utslipps-

frie. Produksjonen skal skje helt fra bunnen av, og vil være den eneste av sitt slag i Norge.

Hydrogen er en viktig del av svaret på hvordan maritim næring og tung industri skal kunne få ned sine utslipp, og TECO 2030 sitt arbeid er viktig for det fremtidige norske eksportgrunnlaget og vår verdensledende maritime industri. For Arbeiderpartiet har det vært viktig at vi skulle ta del i alle IPCEI-samarbeidene siden dette muliggjør en solid, statlig satsning på bærekraftige industrier for framtida. Beslutningen fra regjeringen om å delta i IPCEI Hydrogen kom i desember, noe som ga korte frister for utforming av målsettinger og for bedriftene til å søke.

TECO 2030 søkte innen fristen 01.02.2021 og fikk 5. mars 2021 avslag med følgende begrunnelse:

«Prosjektets hovedformål fremstår ut fra prosjektbeskrivelsen å omhandle etablering av et test- og utviklingscenter for brenselceller. Den norske interessekartleggingen for IPCEI hydrogen er avgrenset til prosjekter som omhandler bruk av hydrogen i enten transport eller industrisektoren eller som omhandler innovativ hydrogenproduksjon.»

Det kan se ut til at Enova her avgrenser støtten til IPCEI Hydrogen Mobility slik at det ikke er mulig å få støtte til å utvikle og bygge industri i hele verdikjeden knyttet til at vi tar i bruk hydrogen som drivstoff. Kompetanse på industri som kan bygge en «hydrogenmotor» helt fra bunnen av vil være en viktig del av vår maritime verdikjede. Det er på utstyrssiden Norge er sterkest innen den maritime næringen. Avslaget TECO 2030 har fått virke å være i strid med Norges ønske om å satse på ny industri i hele verdikjeden for å ta i bruk hydrogen som energibærer.

Det ser også ut til at en nederlandsk bedrift som deltar i IPCEI Hydrogen har fått delta med nettopp produksjon av hydrogenbaserte brenselceller. Se bilag i denne linken og bedrift nr. 16, Nedstack.

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2021/06/24/bijlage-2-projecten-die-door-nederland-zijn-aangedragen-als-directe-partner-voor-de-eerste-ronde-van-de-ipcei-waterstof>

Svar:

For å svare på dette spørsmålet har jeg gjennom klima- og miljøministeren innhentet informasjon fra Enova.

Norge sluttet seg i desember 2020 til den europeiske satsingen på innovasjons- og industrisamarbeid (IPCEI) for hydrogen. Enova fikk ansvaret for å forvalte deltakelsen nasjonalt. Norsk deltakelse i IPCEI for hydrogen gir norske selskaper mulighet til å ta del i den europeiske satsingen. IPCEI kan være en viktig møtearena for sammenkobling av europeiske hydrogenprosjekter, og kunne bidra til å sette fart på utviklingen og gi norske bedrifter en god mulighet til å øke kvaliteten på sine prosjekter.

I vår valgte Enova ut fem aktører som går videre etter første evalueringsrunde i den norske interessekartleggingen. Arbeidet med å modne prosjektene og koble dem sammen med relevante prosjekter fra de 22 andre europeiske deltagerlandene er nå i gang.

Enovas forvaltning av den norske IPCEI-deltakelsen skjer på oppdrag fra Klima- og miljødepartementet og skal skje i tråd med rammer, mål og prioriteringer i Enovas fireårige styringsavtale. Enovas aktivitet skal rettes mot senfase teknologiutvikling og tidlig markedsintroduksjon, med sikte på å oppnå varige markedsendringer slik at løsninger tilpasset lavutslippssamfunnet på sikt blir foretrukket uten støtte. Det er ikke satt av en egen ramme for finansiering av IPCEI-prosjekter, og prosjekter som kvalifiseres inn i IPCEI vil dermed konkurrere om midler

med andre klimateknologiprosjekter som søker støtte fra Enova.

Den norske interessekartleggingen som Enova lanserte i desember 2020 la, i tillegg til de generelle IPCEI-kravene, vekt på at prosjektene må ha betydelig bidrag til reduksjon av klimagassutslipp. Hvilket innebar at det ble etterspurt prosjekter som:

– Gir et vesentlig bidrag til å flytte teknologifronten på hydrogenfeltet

– Utvikler og demonstrerer teknologi som bidrar til kutt i klimagassutslipp nå, og som vil gi betydelige kutt i klimagassutslipp når teknologien tas i bruk nasjonalt og internasjonalt.

I tråd med Enovas mandat og gjeldende prioriteringer var utlysningen avgrenset til prosjekter innenfor ett eller flere av tre tematiske områder:

1. Bruk av hydrogen som utslippsfritt drivstoff i transportsektoren

2. Bruk av hydrogen for reduksjon av CO₂-utslipp i industrisektoren

3. Produksjon av hydrogen

Prosjekter som omhandler utvikling av komponenter eller etablering av produksjonsfasiliteter for komponenter i hydrogenverdikjeden faller dermed utenfor den nasjonale prioriteringen og denne utlysningen. Det er imidlertid flere andre virkemidler i det norske nasjonale virkemiddelapparatet som kan fremme utvikling og produksjon av utstyr som kan anvende hydrogen.

SPØRSMÅL NR. 2836**Innlevert 18. august 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen****Besvart 27. august 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Det er en kjensgjerning at det er plassmangel for rekruttene på Rena leir og Terningmoen.

Er ministeren åpen for i perioder å leie Haslemoen for å kunne avlaste Terningmoen og Rena leir ved behov og er ministeren villig til å følge opp dette umiddelbart slik at ikke flere rekrutter blir sent hjem?

BEGRUNNELSE:

Nå har høstens rekrutter ankommet Terningmoen leir. Kapasiteten i leiren er sprengt. Både telt og Terningmoen har blitt tatt i bruk for å innlosjere rekruttene. At Terningmoen og Rena leir er fullbooket er et tydelig signal på vesentlig plassmangel. Plassmangelen har medført at rekrutter har blitt sent hjem. Dette er absolutt ikke bra. Norge og Forsvaret trenger alle soldater vi kan få. Det er rett og slett pinlig at motiverte soldater er klare for å yte en innsats for Konge og fedreland, men så har ikke regjeringen og politikerne sørget for at vi har kapasitet til å trene og utdanne soldatene.

Dette fremstår både ulogisk og meningsløst og må ryddes opp i umiddelbart. På lang sikt er det selvfølgelig behov for investeringer og utvidelse for å øke kapasiteten for Forsvaret både i Innlandet og resten av landet. På kort sikt for Hedmark sin del er den absolutt beste, enkleste og billigste løsningen å ta i bruk Haslemoen leir.

Haslemoen er allerede tilgjengelig for 800 soldater, det er god samfunnsøkonomi og sikkerhet at leiren tas i bruk. Økt bruk av Haslemoen er også en naturlig oppfølging av at Stortinget faktisk har vedtatt at bruken av Haslemoen skal utredes. Avstanden fra Haslemoen til Terningmoen er bare omtrent 25 minutter og ikke lenger enn fra Terningmoen til Rena leir.

Svar:

Stortinget vedtok ved behandlingen av Prop. 14 S (2020-2021) å styrke kapasiteten til å drive grunnleggende soldatutdanning gjennom etableringen av ny felles rekruttskole på Terningmoen innen 2025. Frem til dette tidspunktet vil det, parallelt med at kapasiteten til rekruttskolen økes, være nødvendig og hensiktsmessig å fortsette nåværende praksis med å drive rekruttutdanning også ved de operative avdelingene.

Forsvaret opplyser om at ingen ble hjemsendt fra rekruttskolen ved årets innrykk som følge av plassmangel på Terningmoen eller Rena. Regjeringen vil videreføre styrkingen av kapasiteten ved Terningmoen som besluttet i Prop. 14 S (2020-2021) i henhold til målsetningen om å samle grunnleggende rekruttutdanning ved felles rekruttskoler og derav bedre operativ evne hos de operative avdelingene.

SPØRSMÅL NR. 2837**Innlevert 19. august 2021 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 27. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I dagens utgave av Hamar Arbeiderblad (19. august 2021) kan vi lese en artikkel om kostnader på bygging av 4-felts motorvei hvor en sammenligner SVVs prosjekter med Nye Veiers prosjekter. Her kommer Statens Vegvesen langt bedre ut enn Nye Veier.

Er statsråden enig i disse tallene?

BEGRUNNELSE:

Det har de siste årene vært vanskelig å få dokumentasjon når regjeringen sier at Nye Veier sparer 59 mrd. på utbygging ifht. om SVV skulle bygd de samme veiene. Derfor er det interessant at det nå kommer opp sammenlignbare tall. Skal vi få til en kostnadseffektiv veibygging så må en gjøre faktiske vurderinger og riktige sammenligninger, og

bruke de erfaringene til å utvikle vegsektoren for å få mer veg for pengene.

Svar:

Jeg vil vise til at økt konkurranse i veisektoren var en viktig årsak til at Nye Veier AS ble opprettet i 2016. Kostnadsveksten i sektoren hadde i lang tid vært høy. I Meld. St. 25 (2014-2015) omtales tre viktige grep. Bompengesektoren ble foreslått reformert. Nye Veier AS ble opprettet og Statens vegvesen fikk som oppgave å teste ut om offentlig privat samarbeid vil gjøre veibyggingene mer effektivt.

Nye Veier AS fikk ansvaret for utbygging av en portefølje med 11 veistrekninger og Statens vegvesen fikk i oppgave å planlegge og bygge ut tre OPS-kontrakter.

Statens vegvesens utbygging av rv 23/rv 25 gjennomføres som et OPS-prosjekt hvor staten betaler for at veien er åpen og tilgjengelig. Det vil si at når det skal vurderes om dette er en effektiv utbyggingsform, må både finansieringskostnader og drift- og vedlikeholdskostnader som betales til entreprenøren tas med i regnestykket.

Siden det kun er ett av de tre OPS-prosjektene som så langt har kommet til utførelse er det foreløpig begrenset erfaringsgrunnlag for å evaluere dette, men tallene som Statens vegvesen presenterer for utbyggingskostnader kan tyde på at det er gevinster å hente ved å gjennomføre utbygginger ved bruk av OPS-modellen.

Etter mitt skjønn har Nye Veier AS vært en suksess. Kostnadene har blitt redusert. Nå tyder også tallene fra Statens vegvesen på at utbygging av OPS-kontrakter kan gi positive resultater og i sum viser dette at de grepene som regjeringen har gjort de senere årene har virket.

Å sammenligne meterpriser i ulike veiprojekter opp mot hverandre gir etter min vurdering liten mening. Prosjektene er svært forskjellige. Det er stor forskjell på å bygge på og langs eksisterende vei med tilhørende trafikkomlegginger og ulemper i byggefasen. Å bygge gjennom og nært opp til byer gir ekstra kostnader. Kryssløsninger er dyre. Mange toplanskryss på en strekning øker prisen.

I forbindelse med opprettelsen av Nye Veier AS ba Samferdselsdepartementet om at Statens vegvesen skulle utarbeide kostnadsoverslag for hele Nye Veiers portefølje basert på best tilgjengelig kunnskap. Dette overslaget laget Statens vegvesen i 2016 og inn i 2017. Det er mot dette kostnadsoverslaget at Nye Veier måler sine resultater. I dette kostnadsoverslaget varierer meterprisen for de ulike veistrekningene mye, noe som indikerer at sammenligning på meterpris for veibygging gir liten verdi.

På de strekningene i veiselskapets portefølje som er åpnet er kostnaden redusert med 19 prosent sammenlignet med anslaget da Nye Veier AS overtok prosjektene. For E6 Kolomoen-Moelv var strekningen kostnadsberegnet til 9,8 mrd. 2021-kr av mens Nye Veier AS forventede sluttkostnad er 8,3 mrd. kr.

Sammenligning av utbyggingskostnader mellom de to statlige virksomhetene er en naturlig del av det å få mer for samfunnets midler og mer samfunnsøkonomisk lønnsomhet i sektoren. Samtidig må sammenligning av utbyggingskostnader gjøres med et tilstrekkelig presisjonsnivå og så sammenliknbart som mulig. Rv 3/rv 25 er bygd med gammel veistandard (veinormalklasse H8) og 20 m bredde. Veien er bygd ut med i overkant av 10 km tofeltsvei og i overkant av 16 km med firefelts vei i jomfruelig terreng. E6 Kolomoen-Moelv er bygd ut med 43 km firefelts vei. Det er uklart om dette er tatt hensyn til i Statens vegvesen sitt oppsett over utbyggingskostnader i OPS-kontrakten. Rv 3/rv 25 har 2 ½ toplanskryss, mens E6 Kolomoen-Moelv har elleve. Da Nye Veier AS overtok strekningen E6 Kolomoen-Moelv var planene fra Statens vegvesen 20m veg med kun 0,75 m asfaltert skulder. Selskapet har økt standarden ved å bygge en vei med 21,5 m bredde og 2 m skulder. Trafikkmengden er vesentlig høyere på E6 enn på Rv 3/25. Resultatet er en moderne, trafikksikker E6 til en lavere kostnad enn tidligere beregnet.

Direkte sammenligning av utbyggingsprosjekter er altså uansett svært krevende all den tid det er store forskjeller i omfang og kompleksitet. Dette må gjøres basert på beste praksis metodikk og systematiske evalueringer. Jeg ser likevel klare tegn på at opprettelsen av Nye Veier AS har bidratt til økt konkurranse i veisektoren ved at to statlige byggherrer konkurrerer om å redusere kostnadene og gi mer for pengene.

Jeg mener at vi har to svært kompetente statlige byggherrer i veisektoren gjennom Statens vegvesen og Nye Veier AS, som begge har et stort fokus på å finne løsninger som kan bidra til at vi får mest mulig vei for de midlene vi setter av til veiformål.

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad

Besvart 27. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

I august 2017 sendte Laponia Center AB og MuskenSenter AS inn en søknad til NVE om utbygging av Lappland kraftverk i Sulitjelma i Nordland.

Kan statsråden redegjøre for hvorfor søknaden ikke er behandlet og sendt på ordinær høring jfr. regelverk?

BEGRUNNELSE:

Laponia Center AB og MuskenSenter AS sendte den 20.8.2017 inn melding om planer for Lappland kraftverk i Sulitjelma, Fauske kommune, Nordland til NVE. Kraftverket er planlagt med en installert effekt på 611 MW og en årlig produksjon på ca. 2100 GWh. Utbyggingskostnaden er estimert til ca. 5,3 mrd. kr., noe som tilsvarer en utbyggings pris på ca. 2,52 kr/kWh.

Utbygger forutsetter at NVE sender meldingen fra utbyggerne på høring til berørte kommuner og parter i Norge, for deretter å fastsette endelig utredningsprogram for konsekvensutredning i Norge.

For regionen er prosjektet et viktig ledd i etableringen av samisk, grenseoverskridende miljø- og naturvennlig vannkraft for å utvikle et fremtidsrettet og rikt lokalt nærings og samfunnsliv, og nærværende tettsteder i Sameland, Nordland og Norrlands indland.

Prosjektet er teknisk/økonomisk vel gjennomførbart, realistisk og forenlig med gjeldende norsk og svensk lovgivning. Selv mener søker at prosjektet ikke kommer inn under bestemmelsen i Industrikonseksjonsloven § 1, om "Landets vannkraftressurser tilhører og skal forvaltes til beste for allmennheten.

Utbygger mener Lappland kraftverket vil, gjennom sin betydelige produksjon av fornybar energi, være et svært viktig bidrag til å redusere klimagassutslippene i Norge og Sverige. Forutsatt at produksjonen i Lappland kraftverk erstatter, og ikke supplerer, energi fra ikke-fornybare energikilder vil utbyggingen kunne redusere klimagassutslippene tilsvarende de samlede utslippene fra ca. 1 mill. nye personbiler. Lappland kraftverk vil derfor kunne bli en betydelig bidragsyter til myndighetenes omstilling i en mer klima- og miljøvennlig retning, også benevnt det grønne skiftet.

Svar:

Konseksjonsmyndighetene mottok i 2017 et utkast til melding med planer om utbygging av Lappland kraftverk. Behandlingen av større vannkraftverk starter med en

melding med forslag til utredningsprogram etter bestemmelsene i forskrift om konsekvensutredning (KU-forskriften). Meldingen sendes på høring, før NVE fastsetter utredningsprogram. Deretter kan tiltakshaver gjennomføre at konsekvensutredninger (KU). Når KU er ferdig, kan konsesjonssøknad med KU og fagutredninger sendes NVE.

Lappland kraftverk er planlagt med utbygging både på norsk og svensk side av grensen. Planene innebærer blant annet at den om lag 59 kvadratkilometer store innsjøen Pieskejávrrre i Sverige skal reguleres og overføres til kraftverket på norsk side. Planene omfatter også andre overføringer og reguleringer som berører svensk territorium.

Norske myndigheter har avklart med svenske myndigheter at vassdragsinngrepene i Sverige skal behandles av svenske myndigheter etter svensk lovverk. Inngrepene på norsk side skal behandles av norske myndigheter etter norsk lovgivning. Saksbehandlingsreglene i "Konvensjonen mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten" av 11.5.1929 vil komme til anvendelse når saken kommer til søknadsfasen.

NVE opplyser at status i arbeidet med meldingen er at direktoratet har bedt tiltakshaver gjøre enkelte oppdateringer av meldingsutkastet, samt stilt krav om at meldingen oversettes til svensk og nordsamisk. Kravet om oversetting er hjemlet i forskrift om konsekvensutredninger § 34 siste ledd. Bakgrunnen for oversettingskravet er ifølge NVE at mange av dem som kan bli berørt av inngrepene på norsk side av grensen befinner seg i Sverige, og ikke nødvendigvis forstår norsk fullt ut. Tuorpon sameby har i den forbindelse bedt om å få meldingen oversatt til svensk og nordsamisk. NVE opplyser at meldingen vil bli sendt på høring så fort den er oppdatert og oversatt.

Lappland kraftverk er et spennende prosjekt, men det er viktig å ha klart for seg at prosjektet omfatter vassdragstiltak med arealinngrep både på norsk og svensk side og er avhengig av tillatelser fra begge lands myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 2839**Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 26. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oversikt over hvor mange lensmannskontor i Innlandet politidistrikt som har økt eller redusert åpningstid og bemanning sammenligna 2015 med mai 2021?

Svar:

Det er totalt 20 tjenestesteder i Innlandet politidistrikt. Politidirektoratet opplyser at tre tjenestesteder hadde lengre åpningstider i mai 2021 sammenliknet med mai 2015, mens seks tjenestesteder hadde fått kortere åpningstider i samme tidsrom. Åpningstidene ved de øvrige tjenestestedene var uendret.

På grunn av koronasituasjonen var imidlertid åpningstidene i mai 2021 redusert ved enkelte tjenestesteder, og en slik sammenlikning som representanten etterspør gir dermed ikke et riktig bilde.

Sammenliknet med en normalsituasjon, som i februar 2020, hadde ytterligere fire tjenestesteder lengre åpningstid sammenliknet med mai 2015. Totalt er det

dermed sju tjenestesteder som har lengre åpningstid i en normalsituasjon, sammenliknet med mai 2015.

Jeg vil også legge til at de som ønsker eller trenger det, kan kontakte politidistriktet for å avtale tid og sted for oppmøte. Dette gjelder selv om et tjenestested holder stengt i en periode eller har korte ordinære åpningstider.

Politidirektoratet opplyser videre at bemanningstallene fra 2015 ikke er direkte sammenlignbare med dagens tall i 2021. Organisasjonsstrukturen ble endret som følge av politireformen, og politiet arbeider i dag på helt nye måter.

Det er mange flere som ivaretar polititjenesten for innbyggerne i Innlandet enn det er ansatte på de lokale politistasjonene. Andre steder i politidistriktet finnes

det medarbeidere som har spesialfunksjoner med hele politidistriktet som nedslagsfelt. Det er heller ikke lenger slik at politiet rykker ut fra politistasjonen – patruljene brukes fleksibelt i hele distriktet.

Bemanningen på tjenestestedsnivå sier derfor lite om politikraften i distriktet. Innlandet politidistrikt har fått økt sin bemanning med 20 prosent siden 2015. Det er et riktigere uttrykk for regjeringens satsing på politiets ressurser og innsatsevne i distriktet.

SPØRSMÅL NR. 2840**Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 27. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oversikt over antall ambulanser som opererer i Oppland i dag sammenligna 2013 med i dag, hvordan ambulansedekningen er også på kveld og helg, og hvor stor andel av oppdraga som er akutte eller ordinær transport?

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet innspill fra Helse Sør-Øst RHF. De opplyser at antall akuttambulanser i tidligere Oppland er det samme i 2021 som i 2013,

det vil si 26 ambulanser. Av de 26 akuttambulansene er 21 heldøgnsambulanser og 5 deldøgnsambulanser. Deldøgnsambulansene er virksomme inntil 12 timer daglig, i hovedsak på hverdager. Fra oktober 2021 blir det gjort en endring ved at én deldøgnsambulanse blir gjort om til heldøgnsambulanse for å styrke tilgjengelig beredskap på natt i tidsperioden 20:00–08:00. Denne ambulanseressursen blir operativ syv dager i uken.

Representanten Knutsdatter Strand spør også om andelen oppdrag som er akuttoppdrag. Andelen akuttoppdrag var 34 pst. i 2020, en økning fra 25 pst. i 2013.

Helse Sør-Øst opplyser videre at antallet oppdrag samlet sett har økt fra 2013 til 2020, men at det er stor variasjon i andel aktiv tid for akuttambulansene ved de ulike ambulansestasjonene. Økningen er dermed til dels løst ved å benytte restkapasitet der det har vært mulig. Det er også arbeidet systematisk med å tilrettelegge for et mer differensiert transporttilbud for befolkningen. Det innbefatter hele bredden fra det mest spisse tilbudet i form av luftambulanse på Dombås og legebemannet ambulanse i Mjøsområdet, til pasientreiser i form tilrettelagt transport

med drosje og egenreiser. Det er viktig å tilby faglig rett transport som samtidig er kostnadseffektiv.

Det transporttilbudet som i størst grad frigjør økt kapasitet for akuttoppdrag i tidligere Oppland, er etableringen av tre transportambulanser med bære, såkalte "hvite ambulanser". Dette er et tilbud for pasienter som ikke har samme behov for medisinsk oppfølging, men som ikke kan sitte under transport. Tilbudet er godt motatt av brukerne og samarbeidsparter, da de kan operere med større regularitet og forutsigbarhet enn akuttambulansene.

SPØRSMÅL NR. 2841

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 27. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvor mye ville staten anslagsvis tatt inn i bompenger i perioden 2013 til og med 2020 gitt samme bompengandelen av finansiering av veiutbygging som under Stoltenberg II-regjeringen ved utgangen av 2013, og samme investeringsnivå som i årene 2013 til og med 2020?

BEGRUNNELSE:

Da Stoltenberg II-regjeringen forlot regjeringskontorene i 2013 etterlot de seg en bompengandelen i finansieringen av veiutbygging på om lag 42 %. Den borgerlige regjeringen som overtok, satte seg som mål å redusere avhengigheten av bompenger og redusere bompengbelastningen på norske bilister. Gjennom fremleggelsen av utbyggingsproposisjoner for Stortinget og ny Nasjonal Transportplan, ble bompengandelen redusert.

Den historiske satsingen på samferdsel som har blitt gjennomført i perioden 2013-2021 har sørget for massiv utbygging av trygge og gode veier, samtidig som staten har finansiert større deler av det over sine budsjett. Før 2013 måtte bilistene betale en større andel av kostnadene i veiutbygginger, det er derfor interessant å se anslaget på hvor mye retningsendringen i 2013 har spart norske bilister i betalte bompenger.

Svar:

Innledningsvis ønsker jeg å presisere at bompenginntektene er øremerket bestemte veiprojekter og samferdselspakker. Inntektene fra bompenginnkrevingen tilfaller

derfor ikke staten, men går direkte til det enkelte prosjektet. Bompenger har to formål: Utenfor byområdene er formålet begrenset til finansiering av konkrete infrastrukturtiltak, som ny vei, tunnel eller bru. Her er nytteprinsippet førende, dvs. at de som betaler bompenger skal ha nytte av det aktuelle prosjektet. I byene er det også åpnet opp for trafikkregulering som formål med bompengebetalingen, blant annet for å kunne nå nullvekstmålet.

En viktig forutsetning for bruk av bompenger er at lokale og regionale myndigheter gir sin tilslutning til bompengefinansiering. Forutsatt lokalpolitisk tilslutning til bompengefinansiering, gir Stortinget tillatelse for senere bompenginnkreving til bompengeselskapene mot at disse stiller med midler til finansiering i utbyggingsperioden. Når en beregner bompengandelen i et utbyggingsprosjekt beregnes dette ut fra midlene som stilles til disposisjon av bompengeselskapet i utbyggingsperioden sett i forhold til offentlige bevilgninger.

Bompengandelen i prosjekter som finansieres med bompenger varierer fra prosjekt til prosjekt, og det er i tillegg stor variasjon i finansieringsbehovene for de ulike prosjektene. Det er derfor en større utredning å beregne gjennomsnittlig bompengandelen for å sammenligne ulike tidsperioder. Dette krever sluttregnskap for utbyggingsprosjektene der finansieringen er fordelt på rekvirerte bompenger og bevilgninger. Jeg har derfor i det følgende gitt en oversikt over bompengefinansierte prosjekter vedtatt av Stortinget i perioden 2013-2020, under Solberg-regjeringen. Bompengandelen er som oppgitt i de vedtatte stortingsproposisjonene, og det er gitt en merknad til de

prosjektene hvor det er gjort endringer i finansieringen i ettertid. Disse endringene er i hovedsak gjort ved bevilgning av midler ved behandling av statsbudsjettet.

Det er i tillegg gjort endringer, ved bevilgning av tilskudd, til prosjekter som ble vedtatt før oktober 2013. For

en komplett oversikt over tilskudd overfor bompengeselskapene viser jeg til svar på skriftlig spørsmål 15:2560 (2020-2021).

Tabellen viser nye prosjekter. Større bypakker med byvekstavtale, samt vedtatt forlenget innkreving av enkelte bypakker, er ikke inkludert i oversikten.

Bompengeprosjekt	Bompenge-andel	Merknad
Fv 714 Stokkhaugen – Sunde i Sør-Trøndelag, trinn 1	45 %	
Askøypakken	73 %	
Rv 13 Jobergtunnelen – utviding av Vossapakko	38 %	
Vegpakke Harstad	60 %	I 2021 ble det vedtatt et revidert finansieringsopplegg med en bompengeandel på 63 %
Bypakke Bodø og endring på rv 80 Løding – Vikan	72 %	
E39 Svegatjørn – Rådal	44 %	
E134 Damåsen – Saggrenda	57 %	
Bypakke Nedre Glomma, fase 1	46 %	
Rv 36 Slåttekås – Årnes	85 %	
Bypakke Grenland fase 1	52 %	I prosjektet rv. 36 Skyggestein-Skjelbredstrand er bompengebidraget redusert med 310 mill. kr ved at prosjektet fullfinansieres med statlige midler
Førdepakken	60 %	
E16 Bagn-Bjørge	24 %	I tillegg kommer 170 mill. kr bompenger til å dekke resterende gjeld til E16 Fønhus – Bagn. Bompengebidraget for E16 Fønhus – Bagn er redusert med 120 mill. kr
E6 Nord-Trøndelag grense – Korgen (Helgeland sør)	13 %	
Rv 23 Dagslett-Linnes	62 %	Iht. Prop. 87 S (2017-2018) er det vedtatt at prosjektet inngår som en del av en helhetlig utbygging av rv. 23 og regjeringen vil komme tilbake med et helhetlig opplegg.
E18 Tvedestrand – Arendal	38 %	Bevilget 380 mill. kr til reduksjon av bompenger.
E18 Rugtvedt – Dørdal	41 %	
E6 Kolomoen – Moelv	52 %	Bevilget 50 mill. kr til å stoppe innkrevingen i sidevegsbommer i ett år.
Rv 3/rv 25 Ommangsvollen – Grundset/Basthjørnet	62 %	Bevilget 296 mill. kr til reduksjon av bompenger og stopp i innkrevingen i sidevegsbommer i 18 mnd.
Fv 17 / fv 720 Dyrstad – Sprova – Malm	50 %	
E6 Helgeland nord (Bolna – Korgen)	20 %	*) Revidert finansieringsopplegg ble vedtatt i 2018.
E16 Bjørnum – Skaret	47 %	
E39 Rogfast	79 %	I 2020 ble det vedtatt et revidert finansieringsopplegg med en bompengeandel på 60 %.
E6 Vindåsliene – Korporalsbrua	46 %	

Bompengeprojekt	Bompengandelen	Merknad
Fv 714 Stokkhaugen – Sunde, trinn 2	56 %	
E39 Kristiansand vest – Lyngdal vest	37 %	
Fv 659 Nordøyvegen	13 %	
Nordhordlandspakken	77 %	
Fv 33 Skardtjernet – Tonsvatnet og Bjørgokrysset – Nedre Øydgården	50 %	
Rv 555 Sotrasambandet	55 %	
E16 Eggemoen – Jevnaker – Olum	58 %	
E6 Ranheim – Åsen	54 %	
Fv 311 Presterødbakken	86 %	Innkrevning avsluttet etter bevilgning av 183 mill. kr til nedbetaling av resterende lån og avvikling av bompengeneinnkrevningen.
Rv 36 Bø – Seljord	100 %	
E6 Moelv – Øyer	49 %	
E18 Langangen – Dørdal	39 %	Dette prosjektet inkluderer E18 Rugtvedt – Dørdal.
E6 Ulsberg – Melhus	38 %	
E18 Lysaker – Ramstadsletta	66 %	
Rv. 4 Roa – Gran grense inkl. Jaren – Amundrud/Almenningsdelet – Lygnebakken	66 %	
E39 Lønset – Hjelset	55 %	
E134 Seljord – Åmot	-	*)

*) Bilistene har blitt spart for om lag 900 mill. kr som følge av endringer i tidligere fastsatt finansieringsopplegg for prosjektene E134 Seljord – Åmot i Vestfold og Telemark og E6 Helgeland nord i Nordland, jf. Prop. 1 S (2020-2021). E134 Seljord – Åmot ble finansiert kun med statlige midler etter at Prop. 194 S (2012–2013) om bompengefinansiering av prosjektet ble trukket tilbake.

Gjennom Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2017 ble det opprettet en ny post innenfor kap. 1330, post 75 Tilskudd for reduserte bompengetakster utenfor byområdene, jf. Prop. 1 S (2016-2017) og Innst. 13 S (2016-2017). Målet med ordningen er å redusere bompengebelastningen for bilistene med minst 10 prosent. Ordningen gjelder for bompengeprojekter som ble lagt fram for Stortinget før utgangen av 2016, i tillegg til Rogfast. Den opprinnelige ordningen med tilskudd for reduserte bompengetakster utenfor byområdene, har spart bilistene for om lag 530 mill. kr i bompenger årlig. Ordningen er prioritert videreført i NTP 2022–2033.

I tillegg til den opprinnelige tilskuddsordningen har det blitt utbetalt ekstraordinære tilskudd til avvikling av bompengeneinnkreving i enkelte prosjekter, reduksjon av takster eller avvikling av bompengeneinnkreving i bomstasjoner på sidevei. Dette følger blant annet av bompengeavtalen fra 2019, da tilskuddet ble økt til totalt om lag 1,4 mrd. kr jf. Prop 1 S (2019-2020). I saldert budsjett for 2021 er bevilgningen på om lag 2,1 mrd. kr., i tillegg ble det bevilget 750 mill. kr til reduserte bompengetakster

i revidert budsjett 2021, jf. Prop. 195 S (2020–2021) og Innst. 600 S (2020–2021).

For et samlet anslag på hva bilistene har spart på grunn av utbetaling av tilskudd til bompengeselskapene i perioden 2014-2020, viser jeg til svar på skriftlig spørsmål 15:2560 (2020-2021).

SPØRSMÅL NR. 2842**Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Morten Wold****Besvart 30. august 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for status i arbeidet med kartlegging av forskning på forsvarspersonell fra utenlandstjeneste, og på hvilken måte kan statsråden forsikre om at sivile forsknings- og undervisningsmiljøer er inkludert og får reell innflytelse i dette viktige arbeidet?

BEGRUNNELSE:

Stortinget behandlet Meld. St. 15 (2019-2020) 15. oktober 2020. Et enstemmig storting anmodet regjeringen om å «legge frem kartlegging av prioriterte forskningsområder relatert til forsvarspersonell i utenlandstjeneste. Denne skal legge grunnlaget for en strategi for norsk veteranforskning».

I Stortinget ble det tydelig kommunisert blant annet i merknader at man skulle inkludere sivile forskningsmiljøer, noe som også ni veteran- og tjenestemannsorganisasjoner har lagt vekt på i en felles uttalelse.

I ettertid har det kommet tilbakemeldinger fra Veteranforbundet SIOPS om at det i operasjonalisering av Stortingets vedtak mangler en reell forankring i sivile forskningsmiljøer, med utgangspunkt i foreliggende mandat. Viktige sivile aktører har ikke vært involvert i arbeidet med utformingen av mandatet, og er heller ikke invitert inn senere. I det reviderte mandatet heter det at de viktigste universitetene og universitetssykehusene er involvert gjennom sjef FSANs råd for medisinsk og helsefaglig forskning. Veteranforbundet SIOPS har i møte med FSAN fått bekreftet at sjef FSANs råd for medisinsk og helsefaglig forskning kan inkludere representanter fra disse universitetsmiljøene- og sykehusene, men de er ikke representert på fast basis.

Ut ifra mandatet for et forskningsforum som departementet skal lede, ser det ut til at Forsvarsdepartementet tar siket på å styre all veteranforskning, også den sivile, og at de også vil styre finansieringen av den sivile forskningen. Det var neppe dette som var intensjonen i Stortingets enstemmige forskningsvedtak.

Svar:

Som en oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak 2020-2021 - vedtak nr. 31 om kartlegging av prioriterte forskningsområder relatert til forsvarspersonell i utenlandstjeneste, har Forsvarsdepartementet (FD) etablert «Forum for Veteranforskning», FVF. I forumets mandat er det inntatt en målsetting om «å utarbeide og følge opp en

overordnet strategi for norsk veteranforskning i og utenfor forsvarssektoren». Forumets arbeid, herunder kartleggingen, vil gjøres kjent for Stortinget som svar på anmodningsvedtaket.

Sivile institusjoner har fått sin naturlige plass i FVF. Dette gjelder Forskningsrådet, Folkehelseinstituttet (FHI), Nasjonalt kompetansesenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) og Modum Bad. Det står også i mandatet at: «Listen over forumets medlemmer fra sivil side er ikke å anse som uttømmende», hvilket innebærer at andre sivile institusjoner kan inviteres inn hvis ønskelig og ved behov. Regionale helseforetak (RH) har fått en slik invitasjon.

Listen over inviterte sivile forskningsinstitusjoner er utarbeidet i samarbeid med den interdepartementale arbeidsgruppen (IDA), dvs. helse- og omsorgsdepartementet (HOD), arbeids- og sosialdepartementet (ASD), barne- og familiedepartementet (BFD), kommunal – og moderniseringsdepartementet (KMD), utenriksdepartementet (UD) og justis- og beredskapsdepartementet (JD).

Oppfølging av FVF er også inntatt som et punkt på regjeringenes tiltaksliste for oppfølging av Meld.St.15 (2019-2020) Også vi når det blir krevet. Veteraner i vår tid. IDA holdes løpende orientert om arbeidet i FVF, og hvert av disse departementene kan melde inn sivile forskningsinstitusjoner til gruppen.

Forumet har også kontakt med sivile utdannelseinstitusjoner på høyt nivå, blant annet gjennom samarbeidet med sjefen for Forsvarets sanitets (FSAN) råd for medisinsk og helsefaglig forskning.

Veteranorganisasjonene, herunder SIOPS, er for øvrig referansegruppe for FVF og kan fremme konkrete ønsker og behov for prosjekter ledet av sivile forskningsinstitusjoner.

Hva gjelder finansieringen, skjer dette på ordinær måte over de respektive departementenes budsjetter. Til orientering kan opplyses at NKVTS-prosjektet «Veteraners familier, psykisk helse og hverdagsliv etter utenlandsoperasjoner» (VEFAM) finansieres gjennom et samarbeid mellom de tre departementene HOD, BFD og FD.

SPØRSMÅL NR. 2843

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 27. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan jeg be om oversikt over den tekniske standarden som de ulike motorveistrekningene i Norge er bygd med, med hensyn til fart?

BEGRUNNELSE:

Norske motorveier bygges med høy standard og er svært trafikksikre. Nylig fikk Fremskrittspartiet gjennomslag for å gjennomføre et prøveprosjekt med 120 km/t fartsgrense på egnede veistrekninger. Det er en naturlig utvikling i oppfølgingen av at FrP i samferdselsdepartementet fikk rullet ut bruken av 110 km/t fartsgrense på norske motorveier.

Vi vet at i Vestfold er strekninger av E18 bygde med en teknisk standard som tåler 130 km/t. Det er derfor interessant å vite hvilken standard som er brukt under byggingen av motorveiene våre, og hva som er sikkerhetsmarginen man bruker når man avgjør fartsgrensen på norske veier. Er det for eksempel 10-15 % eller hva er den reelle marginen som legges til grunn. Den tekniske standarden på motorveiene er altså som regel dimensjonert for å teknisk tåle en høyere fart enn den fartsgrensen som settes på strekningene.

Svar:

Jeg vil vise til at det norske veinettet er dimensjonert for ulike fartsgrenser og utfra ulike utgaver av vegnormalene. Veiene er bygget ut over mange år og veinormalene revideres med jevne mellomrom. Standardkrav revideres utfra ny kunnskap og erfaringer.

Fartsgrense 110 km/t er gjeldende på nye motorveier som bygges i dimensjoneringsklasse H3. Fartsgrense 110 km/t er også etablert på noen strekninger som var prosjektert for fartsgrense 100 km/t, utfra de krav som gjaldt da de ble bygget. Disse hadde tilstrekkelig sikkerhetsmargin til at oppjusteringen kunne vært aktuell ut fra de krav som gjelder nå, geometriske krav er noe lempet på over tid ut fra ny kunnskap.

Tabellen nedenfor sammenstiller krav til geometrisk utforming, beregnet for:

(1) motorvei med fartsgrense 110 km/t uten fartstillegg - teoretisk eksempel på beregning av de aktuelle kravene uten sikkerhetsmargin

(2) motorvei med fartsgrense 110 km/t med fartstillegg - gjeldende krav i henhold til håndbok N100 for motorveg med fartsgrense 110 km/t

(3) motorvei med fartsgrense 120 km/t med fartstillegg - krav som må være tilfredsstillt hvis fartsgrensen økes til 120 km/t

Dimensjoneringsklasse	H3		
	(1)	(2)	(3)
Fartsgrense [km/t]	110	110	120
Fartstillegg [km/t]	0	10	10
Dimensjonerende fart [km/t]	110	120	130
Min. horisontalkurveradius [m]	600	800	1000
Stopsikt [m]	196	227	260
Min. vertikalkurveradius, høy [m]	8 300	11 000	14 100
Min. vertikalkurveradius, lav [m]	3 100	3 700	4 300
Maks. overhøyde [%]	8,0	7,5	6,5
Maks. stigning [%]	5	5	5

Ved dimensjonering av alle veier i Norge gis det et fartstillegg ut fra vurdering av risiko og konsekvens. Fartstillegget er en sikkerhetsmargin og er fastsatt ut fra hastighetsmålingene på eksisterende veier. Summen av fartsgrense og fartstillegg gir dimensjonerende fart.

Metoden som brukes ved fastsettelse av fartstillegget forutsetter at minst 85 pst. av personbilførerne skal ha

mindre hastighet enn dimensjonerende fart, og skal med dette være beskyttet mot økt ulykkesrisiko. Tilsvarende metode legges til grunn i andre land.

For motorveier i Norge er fartstillegget 10 km/t. Den reelle marginen, som er tema i spørsmålet, er altså ca. 9 pst. når det gjelder farten. Marginen innebærer imidlertid økning i minstekrav til andre geometriske parametere

som er betydelig større enn 9 pst., jf. tabellen ovenfor. Krav til horisontal- og vertikalkurvatur øker for eksempel mer enn 9 pst.

Dimensjonerende fart ved fartsgrense 110 km/t er med dette 120 km/t, og tilsvarende er dimensjonerende fart ved fartsgrense 120 km/t 130 km/t.

Det er i tillegg andre forhold som må tas opp til vurdering av om veien bør ha en viss fartsgrense. Utforming av veiens sideterreng og veisikringsutstyr (rekkverk, master osv.) påvirker også sikkerheten på motorveiene.

Krav til trafiksikkert sideterreng er i dagens veinormaler basert på dimensjonerende fartsgrenser opp til og med 110 km/t. Kravene omfatter bl.a. bredden av sikkerhetssonen, grøftutforming og skjæringshøyden. For motorvei med fartsgrenser 100-110 km/t er sikkerhetssonen

lik 11 meter. Fartstillegg er ikke benyttet ved dimensjonering av veiens sideterreng.

I dag er rekkverk dimensjonert for hastighet opptil 110 km/t. Ettergivende lys- skiltmaster, rekkverksender og støtputer er dimensjonert for 100 km/t. Det betyr at veisikringsutstyr som benyttes i dag ikke er testet for høyere hastigheter enn dette. Økning av fartsgrensen over 110 km/t vil derfor innebærer en risiko som verken er dekket av eller beregnet i dagens sikkerhetsmargin.

Statens vegvesen mener at fartstillegget og de krav som følger av disse er avgjørende for å sikre at trafikantene ikke blir utsatt for økt ulykkesrisiko, og at vi opprettholder et tilstrekkelig trafiksikkerhetsnivå på våre motorveier.

SPØRSMÅL NR. 2844

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 30. august 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kan statsråden gjere greie for kor stor kostnaden for auka grensekontroll har vore for Forsvaret?

Svar:

Kostnader for Forsvaret til grensekontroll, utøvd av Heimevernet, utgjorde i 2020 om lag 67 mill. kroner. 35 mill. kroner vart finansiert som ei ekstraløyving i revidert nasjonalbudsjett for 2020, 11 mill. kroner vart fakturert pol-

itiet, og 21 mill. kroner vart finansiert av den ordinære løyvinga til Heimevernet.

I 2021 estimerer Forsvaret ein total kostnad på om lag 274 mill. kroner. På noverande tidspunkt er det rekneskapsført 140 mill. kroner til grensebistand. Prognostiserte meirkostnader er 134 mill. kroner ut året om oppdragsløyvinga held fram. Det vert lagt til grunn at meirkostnadene vert fakturert politiet i tråd med bistandsinstruksen.

SPØRSMÅL NR. 2845

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden gjere greie for kor mange tenestemenn- og kvinner som er står på beredskap i politireserven?

Svar:

Politireserven ble sist brukt i forbindelse med OL på Lillehammer i 1994, og hadde altså ikke blitt benyttet på om

lag 25 år. Politiet er dessuten blitt styrket med over 3 500 årsverk siden 2013, og i tillegg kan politiet be om bistand både fra Sivilforsvaret og Forsvaret f.eks. til vaktoppdrag. Politireserven ble derfor avviklet fra og med 2020, jf. s. 118

i Prop. 1 S (2019-2020) fra Justis- og beredskapsdepartementet. Stortinget hadde ingen merknader til forslaget ved behandling av statsbudsjettet for 2020, jf. Innst. 6 S (2019-2020).

SPØRSMÅL NR. 2846

Innlevert 20. august 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 30. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvilke tiltak har regjeringen iverksatt for å sikre at alle barn skal kunne ha en trygg og god tid i barnehage og skole når statlige smitteverntiltak oppheves?

BEGRUNNELSE:

Skolen har startet og regjeringen varsler at samfunnet skal gjenåpnes. Statistikken forteller at barn er lite utsatt for alvorlige konsekvenser av å bli smittet av Covid-19. Men statistikken forteller ikke alt. Det finnes barn som er såpass sårbare at selv en forkjølelse kan bli for mye når den etterfølger en infeksjon. Statistikken fanger i liten grad opp disse barna. Vi har i stor grad vært forskånet mot sykehusinnleggelses og dødsfall i gruppen fordi både barna og familien har levd svært isolert under pandemien. Barn er tatt ut av skolen når smittetrykket har vært høyt. Familiene har unngått å ha besøk og å besøke andre.

Smittetrykket er høyest blant barn og unge. Både statsråden og flere smittevernseksperter har sagt at folk enten blir vaksinert eller så vil de bli smittet. Ingen under 15 år er vaksinert. Det synes heller ikke å være iverksatt spesielle tiltak på skolene som kan bidra til å beskytte elevgruppen.

Svar:

Regjeringen har prioritert skjerming av barn og unge mest mulig fra de strengeste smitteverntiltakene gjennom hele pandemien. Det er nå viktig at barn og unge får vært mest mulig i barnehage og skole, og opplever en mer normal hverdag. Åpne barnehager og skoler er særlig viktig for å ivareta sårbare barn og unge, mens det for enkelte risikogrupper er andre hensyn å ta. Denne høsten startet de fleste barnehager og skoler på grønt nivå. Samtidig har kommunene ansvar for å iverksette et strengere tiltaksnivå dersom den lokale smittesituasjonen tilsier det. I områder med mye smitte kan kommunen også vurdere gult

og rødt nivå for barnehager og skoler. De grunnleggende smitteverntiltakene gjelder fortsatt, og smittevernveilederne oppdateres fortløpende i tråd med ny kunnskap og erfaringer. Et grunnleggende smitteverntiltak er å være hjemme hvis man er syk. Dette tiltaket gjelder fortsatt.

Man skal også opprettholde god hygiene i skoler og barnehager, og man skal ikke håndhilse eller klemme. Testing er et viktig smitteverntiltak, og karantene er fra 16. august erstattet av testing for barn og unge for å redusere fravær i barnehager og skoler. Enkelte kommuner har opplevd utfordringer med å implementere det nye systemet med test for karantene i skolene. Disse kommunene kan i en overgangsfase velge å innføre lokal forskrift om smittekarantene inntil de får bygget opp kapasitet og planlagt for endring til test for karantene.

Som representanten påpeker, er det enkelte grupper barn og unge som kan ha høyere risiko for alvorlig covid-19 enn andre. FHI har i samarbeid med Barnelegeforeningen definert hvilke barn dette omfatter. Det gjelder hovedsakelig barn med betydelig redusert immunforsvar.

Barn og unge i risikogrupper skal få tilbud om opplæring hjemme selv om skolen eller trinnet ellers er åpent, og det er valgfritt for barn og unge i risikogrupper om de vil være på skolen eller få opplæring hjemme. Det understrekes imidlertid at mange barn og unge som faller inn under disse diagnosegruppene er så stabile i sin sykdom at deltagelse i skole/barnehage kan vurderes som trygt.

Gjennom de nasjonale helseregistrene har vi god oversikt over hvordan pandemien rammer barn som har kronisk sykdom. FHI har publisert analyser av smitteforekomst og sykehusinnleggelses frem til mai 2021: <https://www.fhi.no/nyheter/2021/fa-norske-barn-og-unge-har-fatt-alvorlig-covid-19-sykdom/>. Analysene viser at barn med kronisk sykdom har hatt noe lavere smitteforekomst enn gjennomsnittet blant barn og unge. Det kan skyldes at en del barn og unge med kronisk sykdom har levd mer skjermet enn andre barn. Blant barn med kronisk sykdom

har 1,4 prosent vært sykehusinnlagt. Gjennomsnittet blant barn og unge er 0,4 prosent sykehusinnleggelser blant de med påvist smitte. Risikoen for sykehusinnleggelse er altså noe høyere for de med kronisk sykdom, men den er likevel lav for gruppen som helhet. Analysene viser at de fleste barn med kronisk sykdom tåler godt å få covid-19.

Et av de viktigste tiltakene vi har iverksatt er tilgang på koronavaksinasjon for alle over 18 år, men også nå unge i aldersgruppen 16-17 år. Vaksinerings er allerede igangsatt for de mellom 12-17 år som tilhører en risikogruppe. Regjeringen vil også nå vurdere vaksiner til alle barn og unge

i aldersgruppen 12-15 år, basert på råd fra FHI. For barn under 12 år er det enda ingen vaksiner som er godkjent eller har tilfredsstillende dokumentasjon av effekt og bivirkninger.

Regjeringen har også åpnet for at kommunene kan prioritere vaksinasjon av ansatte i skoler og barnehager. Ifølge rapporteringer om dette ligger andelen vaksinerte i barnehager og skoler høyere enn i den generelle befolkningen. Dette viser at kommunene har prioritert å gi de ansatte et tilbud om vaksinasjon. Det at stadig flere vaksineres bidrar til økt beskyttelse både av de ansatte og elevene.

SPØRSMÅL NR. 2847

Innlevert 21. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange afghanere er tvangsreturnert til Afghanistan fra og med 23. mars 2018 fram til i dag, hvor stor andel av tvangsreturnerte i denne perioden ble sendt til Afghanistan og hvor mye har disse utsendelsene, inkludert klagebehandling kostet?

utgjør ca. 12,7 millioner kroner i perioden. Dette inkluderer blant annet ikke faste lønnskostnader. UDI og UNE anslår at klagebehandling i disse sakene i gjennomsnitt til sammen koster ca. 35400 kroner pr. sak. Dette inkluderer ikke kostnader ved behandling av eventuelle omgjøringsanmodninger.

BEGRUNNELSE:

Det bes om dato for hver tvangsretur i den aktuelle perioden, inkludert dato for siste tvangsretur til Afghanistan.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at til sammen 119 afghanske borgere er tvangsreturnert fra Norge til Afghanistan i perioden 23. mars 2018 og frem til siste tvangsretur 6. juli i år. Det ble tvangsreturnert 66 afghanske borgere i 2018 (fra og med 23. mars), 42 i 2019, 3 i 2020 og 8 i 2021. Uttransportene i 2021 fant sted 1. februar, 8. februar, 22. februar, 8. mars, 12. april, 24. mai, 14. juni og 6. juli.

I følge tall fra Politidirektoratet var det videre totalt 28881 uttransporteringer i perioden 23. mars 2018 til 23. august 2021 (alle kategorier uttransporter). Returer til Afghanistan utgjør 0,4 % av disse. Dersom en ser utelukkende på retur etter asylsak i samme periode, utgjør returnerte til Afghanistan 12 % (105 returnerte til Afghanistan av totalt 895 returnerte).

Når det gjelder kostnader ved tvangsretur og klagebehandling opplyser Politidirektoratet at disse for politiet

SPØRSMÅL NR. 2848**Innlevert 21. august 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 30. august 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Taliban sier at de vil stanse produksjon av heroin. Det kan gi mindre forsyning av heroin til Norge.

Har regjeringen en beredskapsplan for at heroina-vhengige personer kan få hjelpen de trenger?

BEGRUNNELSE:

Myndighetene jobber selvfølgelig for redusere import av narkotika og redusere mengden narkotika i samfunnet. En rask endring i markedet kan gi svært store problemer for de rusavhengige. Jeg er bekymret over at tilførselen suppleres med fentanyl.

Svar:

Heroin produsert av opium dyrket i Afghanistan utgjør 95 prosent av markedet i Europa. Et brått bortfall av forsyninger vil nødvendigvis få konsekvenser for personer som er avhengige av opioider og vi må være forberedt dersom det skulle inntreffe. Skulle en slik «tørke» inntreffe så mener jeg at vi allerede har et tilgjengelig apparat beredt til å møte dette på en forsvarlig måte.

Det er for tiden et lite fentanylforbruk i Norge, og heroin dominerer opioidmarkedet. Dette kan imidler-

tid endre seg. Derfor er det nødvendig å planlegge for et endret marked og mulighet for økt forekomst og bruk av syntetiske opioider. Vi må ta høyde for at dette uansett og på et eller annet tidspunkt vil inntreffe, uavhengig av situasjonen i Afghanistan. Det vil da medføre utfordringer både for kontroll- og hjelpemyndigheter.

Om det skulle inntreffe en «tørke» så vil naturlig nok personer som er avhengig av daglig inntak av opioider forsøke å få tilgang til alternative rusmidler med tilsvarende effekt som heroin. I verste fall kan det være syntetiske opioider. Disse er oftest langt mer potente enn heroin og medfører betydelig større risiko for fatale følger. Det er en risiko vi må ta på største alvor.

For å møte et slikt scenario er det nødvendig med en rekke lett tilgjengelige tilbud, alt fra akutte tjenester og skadereduksjon til mer langsiktig oppfølging og behandling. Det mener jeg at vi allerede har. Det være seg brukerrom, mottakssentre og lavterskel LAR, virkemidlene tilknyttet overdosestrategien som nalokson og testing av rusmidler, pasientrettigheter og lett tilgjengelige medikament- og medikamentfrie behandlingstilbud.

Jeg vil også peke på den nylig etablerte ordningen for midlertidig substitusjon med vanedannende legemidler for personer med rusmiddelavhengighet relatert til Covid-19 pandemien.

SPØRSMÅL NR. 2849**Innlevert 21. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 30. august 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Anbudsreglene pålegger ikke norske statsforetak som Statnett å velge å gi store viktige kontrakter på kritisk infrastruktur til utenlandske selskaper, selv når de er billigst, dersom tilgjengelige opplysninger om disse selskapene gir grunn til å unngå disse.

Hva mener statsråden må gjøres for å unngå at norske tilbydere taper slike kontrakter som nevnt under til useriøse utenlandske aktører?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med tildelingen av Kvandal-Kvanstadbotn-kontrakten har det kommet kritikk mot Statnetts valg av tilbyder. Etter opplysninger i media er det aktuelle selskapet (Rebaioli) ikke engang i stand til å legge frem regnskaper som er godkjent av selskapets egen revisor. Solide alternative, norske tilbydere har blitt vurdert som nærmest likeverdige, pris og kvalitet sett under ett. Men Statnett har likevel valgt det alternativet som det er knyttet stor tvil til med hårfin margin. Statnett ble i tingret-

ten ilagt forbud mot å inngå kontrakt med dette selskapet, men valgte å anke. I lagmannsretten fikk Statnett under tvil medhold i retten til inngå kontrakt. Det er likevel ingen tvil om at Statnett kunne valgt annerledes.

Svar:

Jeg har innhentet følgende svar fra næringsministeren som ansvarlig statsråd for offentlige anskaffelser:

“Etter regelverket om offentlige anskaffelser kan oppdragsgiveren stille relevante kvalifikasjonskrav for å sikre at leverandøren har den økonomiske og finansielle kapasiteten som er nødvendig for å utføre kontrakten. Kravene skal være etterprøvbare og relevante for den konkrete anskaffelsen, samtidig som de ikke må føre til vilkårlig forskjellsbehandling av leverandørene. Det vil for eksempel ikke være tillatt å fastsette kriterier som forskjellsbehandler leverandørenes tilhørighet.

Formålet med å stille krav om økonomisk og finansiell kapasitet er å sikre at den valgte leverandøren har tilstrekkelig økonomisk soliditet til å utføre arbeidet under kontrakten. Oppdragsgiveren kan også kreve dokumentasjonsbevis, for eksempel bankerklæring eller regnskap.

Det er viktig for leveransen at den valgte leverandøren er økonomisk sterk nok til å utføre de pålagte oppgavene og ikke risikerer å gå konkurs underveis.

En leverandør som ikke oppfyller kravet om økonomisk og finansiell kapasitet, skal avvises etter avvisningsreglene i anskaffelsesregelverket.”

Jeg viser for øvrig til mitt svar av 18. august 2021 på spørsmål fra stortingsrepresentant Terje Halleland hvor jeg kommenterer samme tematikk. Jeg er opptatt av gode offentlig anskaffelser og har vektlagt dette i min eierutøvelse med selskapene og foretakene der Olje- og energidepartementet har eierforvaltningen. Jeg er glad for at Statnett i de senere årene har jobbet for å legge til rette for at også mindre aktører kan nå opp i anbudskonkurranser.

I tråd med den etablerte ansvarsfordelingen mellom staten som eier og styret i et foretak, er det foretakets styre som påser at virksomheten drives i samsvar med selskapsformål, vedtekter og retningslinjer. I denne saken tilligger det Statnett å avgjøre hvilke kvalifikasjonskriterier de legger til grunn i anbudsprosesser, i tråd med regelverket for offentlig anskaffelser.

SPØRSMÅL NR. 2850

Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I VG den 20. august står det om statsadvokatens inspeksjon av Sør-Øst politidistrikt. Politimesteren sier det har vært litt for lett å drive organisert kriminalitet de siste årene. Sør-Øst er blant distriktene med den laveste politidekningen. Siden 2013 har antall årsverk kun økt med 75. Til sammenlikning har veksten i sentralt politibyråkrati (POD, PIT og PFT) vært på 720 årsverk i samme periode.

Hvorfor har Sør-Øst politidistrikt den laveste bemaningsveksten i landet?

BEGRUNNELSE:

I rapporten fra Sør-Øst politidistrikt fremgår det at statsadvokaten har vært bekymret for kapasiteten ved spesialseksjonen over flere år, og at det er problematisk at politidistriktet ikke lykkes med å forbedre dette, men at antall påtalejurister tvert imot reduseres.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet styrer politiet gjennom det årlige tildelingsbrevet til Politidirektoratet. Det er Politidirektoratet som i sin resultatavtale med politidistriktene fordeler de tildelte midlene mellom distriktene, sammen med forventninger om resultater på ulike områder. Hvor stor andel av midlene hvert distrikt får tildelt avhenger av Politidirektoratets faglige vurderinger av utfordringer og behov i de ulike distriktene samt av de overordnede prioriteringene som fremkommer av departementets tildelingsbrev. Det er i tildelingsbrevet til Politidirektoratet for 2021 gitt føring om at politidistriktene skal styrkes.

Siden regjeringen tiltrådte har politiets driftsbudsjett blitt styrket med over 4,2 milliarder kroner. Dette har bidratt til at politiet samlet sett har blitt styrket med over 3 500 årsverk, hvorav over 2 400 har vært politiårsverk.

Over 1 900 av disse har kommet ute i distriktene. Dette har ført til at vi i 2020 nådde målet om 2 polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere. Samtlige politidistrikt har fått høyere politidekning og vi har nå den sterkeste politibemanningen i moderne tid.

Som representanten påpeker har også POD, PIT og PFT blitt styrket i samme periode. Deler av denne styrkingen har kommet som en følge av 22. juli-kommisjonens kritikk. Blant annet har PODs kriseledelse blitt styrket gjennom etableringen av et døgnkontinuerlig situasjons-senter som har en viktig funksjon med å samordne informasjon ved nasjonale hendelser og politioperative tiltak på tvers av politidistrikter.

PIT og PFT ble opprettet 1. mars 2014. Stillingsveksten i disse organene er langt på vei et uttrykk for en endring i organisatorisk tilhørighet for personer som allerede var ansatt i politiet. Det gjelder blant annet renholdspersonale og eiendomsforvaltere som tidligere var ansatt i det enkelte politidistrikt, men som nå hører til i PFT. En rekke ansatte med IKT-funksjoner i distriktene er likeledes administrativt overført til PIT, selv om de fremdeles er lokalisert i distriktene. Når disse støttetjenestene samles under en felles ledelse, blir det mulig å bruke ressursene mer effektivt. Et eksempel på dette er de nærmere 50 ansatte i PFTs lønns- og regnskapssenter i Kristiansund, som ble etablert i 2017.

